

نُه من چراكان ده كوژينمه وه

ئىنسان چراكان دەكوژىنمەوہ

زۇيا پىرزاڧ

وہرگىرانى
رہسوول وەيسى

پىڧاچوونہ وەى
رہبەر مہحموودزادہ

دهزگای توژیینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

وهزارهتی رۆشنیبری و لاوان بهرپۆههرایهتی
گشتی رۆژنامه نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهرپۆههرایهتی بلاوکردنهوهی ههولێر

● ئەمن چراکان دهكوژینهوه

- نووسینی: زۆیا پیرزاد
- وهرگیپانی له فارسییهوه: رهسول وهیسی
- پێداچوونهوهی: رهههبر مهحمودزاده
- نهخشهسازی ناوهوه: گۆران جهمال رواندزی
- بهرگ: جیگر عهبدوڵجهبار
- نرخ: ۳۰۰۰ دینار
- چاپی یهكهم ۲۰۱۱
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپخانه: وهزارهتی رۆشنیبری و لاوان
- له بهرپۆههرایهتی گشتی کتیبخانهکان ژمارهی سپاردنی (۶۹۲) ی سالی (۲۰۱۱) پێدراوه.

زنجیره ی کتیب (۶۴۳)

مالپەر: www.mukiryani.com
ئیمهیل: info@mukiryani.com

ئهو کتیبه و کتیبهکانی وهزارهتی
رۆشنیبری لهسهر ئهو مالپهره بهرۆینهوه
www.Kurdchap.com

پیشکش:

به كاكه «رههبرى مهحموودزاده» جيگري به ئه مهك و

به تواناي شاعير و نووسهري جوانه مه رگ «مارف ئاغايي.»

دهنگی ئیستاپی پاسی قوتاڭخانه بهرز بۆوه. پاشان سپره‌ی ده‌رگه ئاسنه‌که‌ی حه‌وشه و تریه‌ی راکردن له ریگه به‌رتسه‌که‌ی جه‌رگه‌ی* چیمه‌نه‌وه. پیوستی به‌وه نه‌بوو له کاتژمی‌ره دیواریه‌که‌ی چیشته‌خانه ورد بیمه‌وه. چوار سه‌عات و چاره‌گیك له نیوه‌پۆ لای دابوو. ده‌رگه‌ی مال که‌وته سه‌ر پشت. ده‌ستی‌کم به به‌ره‌لبینه‌که‌مدا هی‌نا و به‌رز گوتم «سه‌ر دپ داکه‌ندن، ده‌ست و چاو شوردن. جانتا توور ناده‌ینه جه‌رگه‌ی دالان.» قوتووی ده‌سمال کاغه‌زییه‌که‌م کیشایه جه‌رگه‌ی می‌زه‌که و به مه‌به‌ستی شیرنانین زۆریامه لای به‌فرگر، دیم چوار که‌س له‌به‌ر ده‌رگه‌ی چیشته‌خانه ویستاون. گوتم «سالو. نه‌تانگوتبوو میوانتان هه‌یه، هه‌تا سه‌ردره‌کانتان داده‌که‌نن به‌رشپۆی* دۆسته‌که‌شتان حازر ده‌بی.» گوتم خویه زۆر شوکر که هه‌ر میوانیکیان له‌گه‌ل بوو. چاوم له‌و کی‌ژه بوو که له‌نیوان ئارمینه و ئارسینه‌دا دانه‌ده‌سه‌کنی. له‌ دوانه‌کان باخۆشتر بوو. له‌ نیوان دوو روومه‌تی سوور و چه‌رموو و گوشتندا، له‌پ و ره‌نگه‌رد ده‌بینواند. ئارمه‌ن چهند هه‌نگاو له‌ولاتری ویستابوو. جاجکی* ده‌جاوی و ده‌ قۆه درێژه‌کانی کی‌ژه رامه‌ بوو. کراسه چه‌رموو‌ه‌که‌ی له‌ شالواری هاتبووه‌ دهر و سی پشکوژی* سه‌ره‌وه‌ی والا‌ببوو. پیده‌چوو رۆژان ئاسا ئاوقای یه‌ کیك بووی. قاپ و شه‌ربه‌ی چواره‌مم نایه سه‌ر می‌ز و له‌به‌رخۆمه‌وه گوتم هیوادارم دیسان بانگ نه‌کریمه قوتاڭخانه.

ئارمینه هه‌ستایه سه‌ر په‌نجه و ده‌ستی خسته سه‌رشانی کی‌ژه‌که. «له‌ نیو پاسدا له‌گه‌ل ئیمیلی ناشنابوین».

ئارسینه ده‌ستیکی به‌ قژی ئیمیلی دا هی‌نا. «تازه هاتوونه‌ته جی چوار.»

رۆلئیکی ترم له‌ قاپی نانه‌که ده‌رینا. چۆنه شه‌ر و بره‌یان گواستۆته‌وه و ئه‌من ئاگاداری نه‌بوومه؟ جی چوار مالئیک بوو له‌ویه‌ر شه‌قام، هه‌مه‌به‌ر ماله‌که‌ی ئیمه.

ئارمىنە بىرمى خويندەۋە «ماليان دوتىنى ھاتوۋە»
ئارسىنە گوتى «ھەر ئەۋكاتەى كە ئىمە لە يانەدا بوۋىن.» ئەۋجار ھەرتك لە كىژە كە
وردبوۋنەۋە.

خو ھەر بۆخۆى دەزانى قەراخ گىرفانى ئارمىنە ئەۋە چەند جار بدېرى. «مالئە سووفى
دەپپىشدا لە جى چوار بو.»

نەمدىبوۋ، بەلام دەزمانى قەراخ گىرفانى ئارسىنەش ھەلئەشاۋە. «دایكى سووفى پوورى
نىنايە.»

بەندى پېسىرە* چەرموۋە كەى ئارمىنە والا بېۋە. «ئاپۆ گارنىك باۋكى سووفى —»
ئارسىنە بەندى پېسىرى خۆى كەدەۋە. «ئەى چەندە خۆشە. ۋەنىيە ئارمىنە؟»
ئارمىنە سەرى توند راۋەشاندا «ھىندە پىدە كەنن تاخرى لە دەستانى دىق دەكەين.»
پېسىرى ھەر دوويانم كەدەۋە و چاوم لە كىژە كە بوو كە ھىندە ھۆشى لای دوانە كان نەبوو.
ھەر دوو دەستى لە پىشتەۋە تىك خىستىۋە و سىلەى چاۋى دابوۋە دەور و بەرى لىۋى. رەنگى
پەمەبى بەخۆۋە گرتىبوو. دەتگوت سووراۋى تى سوۋە. چوارەم لە نىۋە راستەۋە دوو قاش
كرد و گوتم «دەست و — چاۋ — شوردن.»

كە ۋەدەر كەۋتن لايەنى رەشىبىنى زەنىم پەلپى پىنگرتم. كىژە بەۋ وردىنىيەۋە لە چى
دەروانى؟ نەكا شوينى پىس و پۆخل بى؟ نەكا چىشتخانەى لە لا كرىت يا سەير بوۋى؟ لايەنى
گەش بىن دە ھانا مەۋە ھات. پىدە چى چىشتخانە كەت فرە بىسەرە و بەرە بى بەلام قەت پىس و
پۆخل نىيە، سەرەراى ئەۋە راى كىژولئەيەك ناشى گرىنگىيە كى ئەۋتۆى بى. پەنىرم لە كەرە
ھەلسوۋ، بابۆلە كەم خىستە نىۋو قاپى چوارەم و دە دوورەۋە روانىم. چاوم بىيە گولە وشك كراو
و گۆزەلە زەرەدە گلىنى يەكانى سەر قەفەزە كان و ئالئەگەلى بىبەرى سوور و سىرىكى كە بە
دىۋارەۋە ھەلمواسىبوون. لايەنى گەش بىن دلئ دەدامەۋە. ھەموو ئەۋانە و تەۋاۋى ئەۋ شتەنەى
كە لە چىشتخانەى دىتراندا دەسناكەۋى و لە چىشتخانە كەى تۆدا بەرچاۋ دى، بۆخۆت جوانە و
تەنانتە ئەگەر دايك و خوشك و دۆست و ناسىاۋ بكنن و بىژن چىشتخانەى كلارىس ھەرۋەك
كۆلىتى* جادوۋگەرە كەى چىرۆكى «ھىنزىل» و «گىرتىل» لىھاتوۋە، نابى لەبەر ۋتەى دىتران
سەلىقە كەت بگۆرى و نابى لە ۋتەى خەلك دلئەند بى و نابى — چاوم ۋە گولدانى سەر
قەرنىزە كەى* بەر پەنجەرە كەۋت. دەبوۋا گلە كەيىم گۆرپىيا.

ئارمەن بە دەست و چاۋى شۆراۋە زووتر لە كىژەكان زۆرپاۋە چىشتخانە. سەرى تەر كەردبوو و نواندوبويەۋە سەر سەرى. قەزەكانى پىتسەۋەشى داھىشتىبۈۋە نىۋچاۋانى. كراسە رەشە كەشخەكەى كە وىنەى بەرانىكى شاخ درىژى بەسەر سىنگىيەۋە بوو لەبەر كەردبوو. دەتگوت بىرئانىنەكانى رۆژانە وردە وردە كارى خۇزى دەكرد و كورە پازدە سالانەكەم فېر دەبوو پاك و خاۋىن و رىكويپىك بى. خۇزىا داىكم لىرە بوۋايە و دىيىاى.

شېرم دە شەربە كەرد و گۆتم «خۇزىا» «نانى» لىرە بوۋايە و دىيىاى. «شەربەكەى راكرد. «چى دىيا؟»

لە ھەمبەرى دانىشتەم، دەستم خستە ژىر چەناگەم و تىيى رامام. «دىيىاى كە نەۋەكەى ھەر بۆ يانە و چوونە ميانى نىيە كە قەزى دادىنى و بەرگى پاك و خاۋىن دەپۆشى. گۆى رايەل بوۋە و لە مالىەۋەشدا رىكويپىكە.» ھەتا دەستم راداشت كۆلمەى بلاۋىنم، زوۋەكى سەرى كىشاۋە دواۋە. «مەكە! قەزم شىۋا» بۆ ماۋەيەك دەستم ھەروا لە ھەۋادا ماۋە. پاشان خويدانەكەم لەسەر مېز راكرد كە پىۋىستىم پىي نەبوو.

ئارسىنە و ئارمىنە دەستى ئىمىليان گرتبوو و راياندىكىشا. «ۋەرە! شەرمى مەكە. ۋەرە!»

ئىمىلى لەمن رامما، چاۋە گەۋرەكانى لە دوو ھەلماتى * رەش و درەۋشاۋە دەچوۋ. بە دەم بزەۋە خولقم كەردە ژوور. ئارمەن لە پشت مېز رابوو و ئەسكەملەكەى * بۆ ئىمىلى كىشا دواۋە واقت و پەم ئەم ئىشە يەككە لەو بىر ئانىنەى رۆژانە نەبوو.

ئارمىنە و ئارسىنە ۋەك ھەمىشە نىۋ بە نىۋە دەۋان.

«ئىمىلى ھاۋرپى باۋك و داىە گەۋرەى ھاتۆتە تابادان.»

«خۇزىا قەزى ئىمەش ۋەك قەزى ئىمىلى لىك و لووس بوۋايە.»

«ئىمىلى سى سال لە ئىمە بە تەمەنترە.»

«ئىمىلى جاران دەچوۋە قوتابخانەى مەسجد سوليمان.»

« لە لەندەنىش چۆتە قوتابخانە.»

« لە كەكلەتەش ھەر ۋەتر.»

ئارمەن داىە پىكەنېن، «گىژى خوداى كەكلەتە نا، كەلكەتە.»

دوانەكان ۋەروۋى خۇيان نەھىنا.

« داىە، چاچاۋ دەستى ئىمىلى چەند سىپى و سۆلە.»

«شيوه‌ی دهستی راپۆنزىيله.»

نارمەن كە خىسەى لە ئىمىلى دەکرد، ديسان دايە پىكەنين و دوانەكان ئەبجاره گەشانەوه.
بەر لەوهى قسە و باسێك بىتە گۆرپى گۆتم «راپۆنزىيل بووكلەى ئارسىنەيه.»
ئارمىنە گوتى «خۆمان لە پاسدا ئەوهەمان گوت.» دوایین قومى لە شىرەكەدا و شەرىه
بەتالەكەى بۆ لای من راداشت.

ئارسىنە قەپالێكى لە بابۆلەكە داگرت و بە دەمى تەژىيەوه گوتى «بۆيە هاتووه كە
_____»

ئارمىنە گوتى «كەمۆكەيهك چاوى بە راپۆنزىيل بكهوى و زوو بگه‌رپىتەوه. تكايە شىر.»
شىرم بۆ ئارمىنە تىكرد و بە ئارسىنەم گوت «بە زارى تەژىيەوه قسە ناكەين.»
ئارمىنە قومىكى شىر خواردەوه. «ئەگىنا ئىمىلى بە بى ئىزن ناچىتە _____»
ئارسىنە گوتى «دایە گەوره شەرى _____»

هەردوو بە يەكەوه قىژاندىان «و ه ه ه!» و دە ئىمىلى رامان. دەور و بەرى لىوى ئارمىنە
سپى هەلگەرا بوو.

دەسماڵ كاغەزىيەكم لە قوتووهكە دەركىشا، وه دەستى ئارمىنەم دا و گۆتم «دەور و بەرى
لىو.» ئەوجار رووم لە كىژەكە كرد. «بە دايە گەورەت گوتووه كە _____» لە زەنگياندا.
ئىمىلى تىگرا بوو.

لە جەرگەى دالانەكەدا بووم كە دووبارە زەنگيان لىدا. كىفى مندالان لە گۆرپى بوو بە
سەرياندا بازم دا و دەرگەم كردەوه.

لەو بەرزايىيەى كە چاوه‌رپى بووم كەسى بىسەم بەرچاوه‌هات. سەرم زۆرتەر
داهىشتەخوار هەتا بىنەم. كورته‌بالا بوو. زۆر كورت، تا تانىشكەم دەهات. جل و بەرگىكى
سەردرئاساى گۆلدارى لەبەردابوو و پۆيىنىكى دەسچنى رەشى لە پشتى بەستبوو. ملوانكەى
مروارى سى رىزى لەمل كردبوو. بۆقىنك لە ناو چىمەنەكە دا قىراندى و ئافرەتە كورته‌بالاكە
هاواری كرد «ئىمىلى لىرەيه؟»

هەراسان بووم. «ئەى لەچنگ ئەو مندالانە. قەت گوى نادەن بە قسان.»

چنگى لە ملوانكەكە داگرت. «لىرە نىيه؟»

گەراوه كە پروا گۆتم «لىرەيه! هەنووكە تىگەيىم بە بى ئىزنى ئىوه هاتووه. بىشك

نىگەرانىش بوون.»

ملوانکه‌که‌ی به‌رداو چاوی لینگ نا «منداللی بی ناوهز»

گوتم «هه‌قتان پیدده‌دهم. ئەمینیش بوومایه به په‌رۆش ده‌بووم. که‌ره‌مکه وهره ژوروی.»
چاوی هه‌لینا، سه‌ری به‌رز کرده‌وه و هه‌ر وه‌ک تازه دیمی زه‌ق چاوی تیپیریم. پاشان توند
ده‌ستی به‌ قژی داهینا که له پشت سه‌رییه‌وه گرییدا بوو. «ببووره. ئەو مندال‌ه گه‌وجه
هۆشی شیواند.» سه‌ر له‌به‌ری قژی چه‌رموو بوو.

ده‌ستی راداشت «ئیلمیرا سیمونیا‌م. دایه گه‌وره‌ی ئیمیلی.»

بۆقه‌ی نادیار دووباره قیراندی و ئەوجار بۆقتیکی تر به‌ قیرده‌ی به‌رتر له‌به‌ری گێپراوه.
په‌شۆکام. ره‌نگبێ هۆیه‌که‌شی هه‌ر به‌ژن کورتی دایه گه‌وره‌ی ئیمیلی بوو یا ملوانکه‌ی مروازی
له‌ سه‌عات چواری دوا نیوه‌رۆیان لینگه‌که‌ی په‌شی له‌و هه‌وا گه‌رمه‌دا یا ناخاوتنی زۆر یاسایی.
یان به‌لکو ده‌نگی بۆقه نه‌عه‌له‌تییه‌که‌ که به‌ دوا‌ی ئەو هه‌موو سا‌ل مانه‌وه له‌ ئابادان نه‌ خووم
به‌سه‌ر و سه‌کوتیان گرتبوو نه‌ به‌ ده‌نگیان. ده‌ستی‌کم به‌ پزۆیندا هیناو برده‌مه‌ پیش. «کلاریسم
_____ نایوازیان.» ئە‌ی من بۆچی وه‌ک ئەم بوونه‌وه‌ره کورته ده‌ئاخۆتم؟

ده‌ستی و‌ه‌ها کوشی که‌ ئالقه‌ی ده‌زگیرانیم په‌نجه‌ی ئیشاند. چاوه‌کانی چکۆله کرده‌وه. «له
نایوازیانه‌کانی جۆلغا؟» چین و چه‌رووکی ده‌ور و به‌ری چاوی یه‌ک راده و یه‌ک چه‌شن بسوون وه‌ک
ئه‌وه‌ی یه‌کی‌ک زۆر به‌ سه‌رنجه‌وه زاخاویدا بی. دایکم ده‌یگوت «بۆچی وه‌ک هه‌موو تافره‌تی‌ک
ئالقه‌که‌ت ده‌ ده‌ستی چۆیه‌ت ناکه‌ی؟»

گوتم «نایوازیان خرمی شووه‌که‌مه. له‌ نایوازیانه‌کانی ته‌ورپزه.»

دایکم له‌ ئیسفه‌هان له‌ دایک بووه. ئارشالووس و‌سکانیان. ده‌یناسی؟ «خوشکم پیدده‌که‌نی.

» ئە‌دی خه‌لک له‌چی را بزانی کلاریس خاتوون و‌ه‌نافره‌تانی تر ناچی؟»

دیسان ده‌ستی به‌ قزیدا هینا. «ئه‌گه‌ر نازناوه‌که‌ی بزانی ره‌نگبێ بیناسم. گه‌لینگ سا‌ل له‌

جولغا دا نه‌ماومه‌وه.»

وه‌ منگه‌ منگ که‌وتم، ئە‌و نازناوه‌ی هه‌رمه‌نه‌که‌ی جولغای ئیسفه‌هان له‌یه‌کتریان ده‌نا
زۆریشی له‌ رووی ره‌سه‌ن خاسییه‌وه نه‌بوو. به‌ باوه گه‌وره‌ی دایکمیان ده‌گوت «میاک»ی ده‌م
به‌ هاوار که‌ دیاره پی‌م خۆش نه‌بوو هه‌موو ئە‌وه تی‌بگه‌ن. به‌ خۆشییه‌وه هاوسێ به‌ژن
کورته‌که‌شم هینده‌ چاوه‌روانی وه‌لام نه‌مایه‌وه. پیدده‌چوو وازی به‌سه‌ر چووبی. «تکایه ئیمیلیم
بۆ بانگ بکه‌ن، کارم زۆره.»

رینگه‌م بۆ کرده‌وه. «تکایه که‌ره‌مکه ژوور. له‌گه‌ل مندالان به‌رشێو ده‌خوا.»

جاریکی تر چنگی له ملوانکه مروارییه که داگرت. «به‌رشپو؟»
 نه مجاره ئیدی هیچ بۆقتیک نه‌یقیراند به‌لام دیسان هەر په‌شۆکام. بابۆله‌ی به‌که‌ره و په‌نیر
 له‌گه‌ل شیر.» بۆچی باسَم لیوه ده‌کرد؟
 چاوی شۆر کرده‌وه و ده‌خاچه‌چکۆله‌که‌ی مِلَم راما. «په‌نیری پی‌خۆش نییه. شیره‌که‌شی
 بی‌شک ده‌بی گه‌رم بی، له‌گه‌ل دوو که‌وچکه‌هه‌نگوین.» دیسان خه‌ریک بوو هاواری ده‌کرد.
 هه‌ستم کرد ده‌رمانم به‌سه‌هوو داوه به‌نه‌خۆشیک. به‌ر له‌وه‌ی قسه‌یه‌ک به‌کم هاته‌ ژور،
 سی جار به‌سه‌ر کیفه‌کاندا بازیدا و خۆی گه‌یاندە چیشته‌خانه، جاتناکام به‌لاقی وه‌لا نا و به
 دوایدا چوم.

ئیمیلی به‌دیواره‌وه مه‌لاس ببوو زه‌ختی* له‌شه‌شۆخ و شه‌نگه‌که‌ی خه‌ریک بوو
 وینه‌گه‌رییه‌که‌ی "سایات نوا"ی ده‌دواند لایه‌کی دهم و چاوی شاعیره‌که‌ ده‌لای ئیمیلی دا
 بوو. ئه‌وه‌م به‌زه‌ین گه‌یی که‌ئوینه‌که‌ی سایات نوا که‌له‌هه‌لبه‌سته‌کاندا به‌«گۆزهل» ناوی
 ده‌با، بی‌شک شیوه‌ی چۆته‌وه سه‌ر ئیمیلی. دایه‌گه‌وره ئه‌وجاره ئیدی هه‌ر به‌راست هاواری کرد
 «ئه‌گه‌ر له‌په‌نجه‌ره‌را نه‌مدیبا هاتووێه ئیره‌ده‌بوایه‌ دیسان به‌ده‌ور و به‌ری شاریدا
 خولابامه‌وه؟»

دوانه‌کان دهم ئاوه‌لا چاویان لیده‌کرد و ئارمه‌ن وا ده‌ئافه‌ته‌ کورته‌بالاکه‌رامابوو که
 دلتیا بووم هه‌نوکه‌پیده‌که‌نی. بۆئه‌وه‌ی سه‌رنجی ئارمه‌ن بۆشتیکی تر رابکیشم و
 قسه‌یه‌کیشم کردبۆ گۆتم «ئیمیلی، ئه‌ی بۆنه‌تگوت په‌نیر و شیرێ ساردت پی‌خۆش نییه؟»
 سه‌رنجی هه‌موو لایه‌ک به‌ره‌و ده‌وری و ئاوخۆری به‌تال راکیشرا. بی‌ده‌ره‌تان چاویکم له‌دایه
 گه‌وره‌کرد. «ئه‌گه‌ر منداله‌کان به‌یه‌که‌وه‌بن —»

بی‌ئه‌وه سه‌رنجیک وه‌قسه‌که‌م بدا رووی ده‌ئیمیلی کرد و گۆرانندی «وه‌پیشم که‌وه!» و
 کیتۆزه‌که‌وه‌ک که‌رویشکیکی که‌پێو شوینیان هه‌لگرتبۆ ده‌لینگانی وه‌رینا و له‌چیشته‌خانه
 ده‌رکه‌وت.

ده‌رگه‌ی مالم داخست و له‌ولایه‌ی پشت ده‌رگه‌تۆرییه‌که‌وه‌چاوم لییان بوو. دایه‌گه‌وره
 له‌سه‌ری ریگه‌باریکه‌که‌ی جهرگه‌ی چیمه‌نه‌که، نزیك ئه‌و په‌له‌باغچه‌یه‌ی که‌گوله‌فره‌بیمان
 تیدا چاندبوو، ده‌ستی هه‌لینا و زله‌یه‌کی توندی خێوانده* پشت ملی نه‌وه‌که‌ی، گنجه‌کانی
 تۆپه‌که‌م راس و ریس کرد، به‌دالاندا تپه‌په‌ریم و بیرم له‌وه‌ده‌کرده‌وه‌خۆزگا منداله‌کان له
 په‌نجه‌ره‌ی چیشته‌خانه‌وه‌نه‌یاندیبا که‌دۆسته‌که‌یان وپی‌ده‌که‌وی.

ئارمىنە ۋە سەر نەسكەملى چىشتخانە كەوتتوبۇ ۋە سىگى رەپىش خىستبۇ. روى دەلەي ئارسىنە كىرد ۋە دەنگى لىھەللىنا «ۋە پىشم كەۋە!» ھەر سىكىيان دايانە پىنكەن، ھەرچى ھەلم دا نەكرا پىنەكەنم. بەژنى زۆر لە خاتون سىمۇنيان كورتتەر نەبوو ۋە لاسايى كىردنەۋەشى ۋەك ھەمىشە شاكار بوو.

۲

ژوورى خەوى دوانەكان بۆي ھەمىشەيى لىدەھات. بۆيىكى شىرىن. بۆيىكى خەو ھىنەر. ئارتوش دەيگوت «بۆي مىزى مندال.» ژوورى ئارمەن لەمىژ سال بوو بۆي مىزى مندالى لىنەدەھات.

ورچە تووكنەكەي ئارمىنەم كە ھەر خوا دەزانى بۆ ناوى "ئىشى" بوو ۋە شەۋانە ھەتا لە باۋەشى نەگرتبا نەدەخەوت ۋە شەۋ نا شەۋىك ون دەبوو، لەژىر دەرگەي پىانۆكەدا دۆزىيەۋە ۋە بىردم دەباۋەشىم ھاۋىشت. دەست ۋە پىي درىژ ۋە لەرى راپونزىلى قۇ بۆرم كە ھاۋ ناوى قارەمانى چىرۆكەكانى شازادەي قۇ زىرىن بوو راست كىردەۋە دام بە ئارسىنە. دەچووم پەردەكە دادەمەۋە كە لەسەر فەرشەكەدا لاقم ۋە شىتىك كەوت. داھاتمەۋە "يىۆ" يە دارىنەكەم راكرد. دوانەكان كە دەيانگوت «(ھەقايەت ھەقايەت)» پىم گوتن شەكەم ۋە ۋازى ھەقايەت گوتنم نىبە. لە جىگەي ئەۋە سبەي دەشىن لە ھەسارى گول پىرن ۋە بۆ مامۇستا خۇشەۋىستەكەتان خاتون "مانيا" يى بىن، بەۋ مەرچە گولەكانى تر پىشىل نەكەن، يىۆكەم دانايە نىۋ قەفەسەي لەيىستۆكەكان، پەردەم كىشا، ماچم كىردن، شەۋ باشم پىگوتن ۋە چومە ژوورى ئارمەن. لەسەر قەرەۋىلەكەي* خەرىكى ھەلدانەۋەي لاپەرەكانى گۇقارىك بوو.

شەلۋارى سۈورمەيى ۋە كراسى چەرمۋى قوتابخانەم لەسەر عەرزى ھەلگرت ۋە لە دۆلابەكەدا ھەلمۋاسى. ھەتا ۋىستەم مىزى نوسىن راستە ۋە پاستە بىكەم خۆي گىرژ كىرد. لەسەر لىۋى قەرەۋىلەكە دانىشتەم ۋە چارم بە ۋىنەي مەزن ۋە رەنگىيەكانى ئالين دىلۋن ۋە رىمى ئىشنايدىر داكىپرا كە بە پۇنىس لە دىۋارىدا بوو. لە ژىرەۋەي ۋىنەكە بە خەتتى نەستەعلىقى درشت نوسراۋبوو: دەسگىرەنە مەرەكان. دىۋارى نەۋرۆزى تاران مسەۋەر. چاۋى رىمى

باویشکوهه دریتزه‌ی پیدا «یه کینک بۆ گوئیگر.» ماچم کردن و گوتم «یه کیش بۆ —» ههرسی
به یه کهوه گوتمان «هممو منداله گوئیراهه له کانی دنیا.»

چراکه م کوژاندهوه و له ژووره که وه درکه وتم. له نیو دالان گولڈوزیبه که ی سهر میژم راسته و
پاسته کرد. بییشک دوانه کانیش هه تا یه که دوو سالی تر له کۆل گئیراهه وه ی حه قایه تی
شه وانه بیان ده کردمه وه. وه ک ئارمه ن که له میژ سال بوو چاره روانی حه قایه تی لیتم نه بوو. پیتم
وابوو کاتی ئەوهم ده بی به کارگه له ی که خۆم گه ره کهمه رابگه م. لایه نی ره خنه گری زه یینم
پرسی «چ کارگه لیتم؟» ده رگه ی ژووری دانیشتمم کرده وه و گوتم «نازانم» و دلتم گیرا.

ته له فزیون فیلمیکی دیکۆمیننتی له پالوتگه پیشان ددها. ئارتووش له نیو راهه تیبه سی
که سیبه که را، لاقی دریتژ کردبووه سهر میژه که ی پییش راهه تی و رۆژنامه ی ده خوینده وه.
له پالی دانیشتم و چهند چرکه سات سهیری لووله و ئه ستوون و ئه و کریکارانه م کرد که کلاوی
پاریزه رییان له سهر بوو. رۆژنامه هه لدرایه وه و لاپه ره ی خویندراوه که وته خوار. چه مامه وه،
هه لمگرته وه و گوتم «چاوی لیناکه ی؟ شوینی کاره که ت پیشان ددهن.»

له ژیر لینه وه گوتم «له به یانیبه وه تا نیواره ههر شوینی کاره که م ده بینم.»

سهر دیره درشته کانی هه واله کانی رۆژنامه م خوینده وه: چاوپیکه وتنی چاره روان نه کراوی
بالویزی یه که یه تی سۆقیه ت له تابادان. هه لبژاردنی پارلمان و پلانگه لی شه ش پرگه یی.
چیکردنی مالگه لی کریکاری له پیروز ئاوا. کردنه وه ی ئه ستیرکی* نوئی له گه ره کی «سی
گوشی بره ییم» لاپه ره که م نوشتانده وه. کام شتی ئەم هه واله نه خویشی هیته رانه بۆ ئارتووش
دلرفین بوو؟ لایه نی ره خنه گر حه لال حازر گوتم «پیه وندی به کاره که یه وه یه ئەوه یه که، له
هه وله وه ش ده تزانی ئەوه دوو»، که وتمه وه بیر ئەو سه رده مه ی که له تاران پیکه وه ده سه گیران
بووین. چهند جار له سهر پیداغری ئارتووش به شداری کۆبوونه وه کانی کۆری ئیران و یه که یه تی
سۆقیه ت یا به وته ی خه لک وۆکس بوو بووم و هه موو جاریکیش وازم به سه رچوو بوو.

هه ستام ته له فزیونه که م کوژانده وه، چووم له پال په نجه ره وه ستام. سهیری شمشاده کامم کرد
که له ژیر تریفه ی مانگه شه وه دا لیتم و ریتم و یه که ده سه به ده وری حه وشه دا خولیان ددها.
ئاغا مورته زا رۆژی پییشتر ریکوپیتی کردبوون. که چیمه نی حه وشه ی دروویه وه شه ربه تی ئالوو
بالووم بۆ برد. سوپاسی کردم و پاشان نووکاندی که شه ش مانگ له کاتی یاسایی به لیینی
پیدانی پله ی سه رتری تیپه رپیه، به لام کاریبده ری شه ریکه ی نه وت هیشتا حوکه که ی
پینه داوه. لیتمی ویست به ئارتووش بلیم رای بسپیژی. «ههر نه بی ناغای موهه ندیس

سینیۆزه. خۆ قسهی ئیمه‌ی کرێکاران پووشیک ناهێنێ.» ئەو جار نۆبه گه‌یشته پرسیاره‌که‌ی هه‌میشه‌یی «بۆچی موهه‌ندیس له‌ بره‌یم ماڵ ناگرێ؟ ئاغای ها‌کووپیان که‌ مووچه‌ی که‌ مەتریش وهرده‌گرێ له‌ بره‌یم ماڵی گرتووه.» ئەو قسه‌یه‌ی که‌ له‌ میژ ساڵ بوو به‌ هه‌موواتم ده‌گوت – له‌ دایکم و خوشکم و دۆست و ناسیاوه‌وه‌ بگره‌ هه‌تا ئاغا مورتەزا – دووپاتم کرده‌وه‌ که‌ پله‌ی سه‌ر و ژێر واتایه‌کی نییه‌ و گه‌رەک له‌ گه‌رەک هه‌یج جیاوازی نییه‌ و ئیمه‌ له‌م ماڵه‌دا ئاسووده‌ین – و ئاغا مورتەزا وه‌ک هه‌موو جارێ هه‌ر گویی هه‌ل‌خست، سه‌ری راوه‌شاند و هه‌ردو لێوی مقه‌سته‌ باغه‌وانییه‌که‌ی به‌ شالواره‌ فره‌وانه‌که‌ی تابه‌تی کاربیدا هه‌ینا. ده‌ستی‌کم به‌ په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کاند کێشا و هه‌ولم دا وه‌بیرم بێتسه‌وه‌ دوایین جار که‌ی بووه‌ په‌رده‌کانم شوردووه‌. دوایی بیرم هاته‌وه‌ به‌ ئارتووش بلیتم « ئاغا مورتەزا تکای کرد - »

لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌ هه‌له‌رایه‌وه‌. « هه‌ق به‌وه‌. له‌ زۆربه‌ی سینیۆزه‌کانی کۆمپانیا گه‌لی فره‌تر شه‌که‌ت ده‌بێ. » وه‌ک هه‌میشه‌ به‌ خه‌ست و خۆلی و گالته‌جارانه‌ ناوی سینیۆری هه‌ینا. «سبه‌ی وه‌بیرم بێتسه‌وه‌ به‌ خاتوون نوورووللایی بلیتم وه‌بیرم بێتته‌وه‌ ته‌له‌فۆن له‌ کار به‌رپۆه‌به‌ر بکه‌م. »
تایه‌کی په‌نجه‌ره‌م کرده‌وه‌ و له‌ دلی خۆمدا گوتم «ئاغاکه‌ی ئیمه‌ نۆکه‌ریکی بوو، نۆکه‌ره‌که‌ی ئه‌و خزمه‌تکارێکی بوو.» خاتوون نوورووللایی میرزای ئارتووش بوو.

له‌و به‌ر شه‌قامه‌وه‌ چراییه‌کی له‌ ژووره‌کانی جی چوار هه‌لبوو. له‌و مه‌وداوه‌ به‌ چاکی نه‌مده‌دی، به‌لام چون ماڵه‌کانی بوواره‌ی باکوور هه‌موو شیوه‌ی یه‌کیان ده‌دا، ده‌مزانێ ژووری دانیشتنه‌، جگه‌ له‌ ویکچوونی ماڵه‌کان گه‌لی جار چوو بوومه‌ جی چوار له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که‌ نینا و شووه‌که‌ی گارنیک دانیشتووی جی چوار بوون، ئارتووش زۆر که‌یفی به‌ گارنیک نه‌ده‌هات و زۆریش سه‌یر نه‌بوو، چونکه‌ ئارتووش هه‌ر که‌یفی به‌ که‌س نه‌ده‌هات، سه‌یره‌که‌ی له‌وه‌ دابوو که‌ دایکم و زاواکه‌ی هاوړا بوون.

یه‌که‌ه‌جار که‌ ئارتووش و گارنیک دوو سه‌عات له‌ بابته‌ سیاسه‌ته‌وه‌ دان، به‌ دوا‌ی رۆیشتنی گارنیکدا ئارتووش گوته‌ «حیزبی داشناکسیۆن سه‌رده‌می‌ک پێشپه‌وه‌ بوو. ئیستا هه‌لومه‌رج تووشی ئالوگۆر هاتووه‌. گارنیک بۆچی ئیستاش هه‌ر به‌ردی داشناکه‌کان له‌ سنگ ده‌دا، نازانم.» دایکم گوته‌ «ئه‌من که‌ زۆر چاک ده‌زانم. باوک و مامی گارنیک له‌ جولفا دا به‌ گالته‌چی ناویان ده‌رکردبوو. به‌ مامیان ده‌گوت. ئارشاکه‌ دم هه‌راش » ئارتووش ئه‌م به‌ ئاکام گه‌یشتنه‌ بێ جییه‌ی له‌ لا سه‌یر بوو به‌لام خۆی به‌ سه‌روه‌ نه‌برد. دوا‌ی رۆیشتنی دایکم گوتم گه‌لیک ساڵ به‌ر له‌ ئیستا باوکم دۆستیکی بوو که‌ ئه‌ندامی حیزبی داشناکسیۆن بوو، گه‌لیک

به ده‌ماخ و قسه خۆشیش بوو. دایکم که یفی بهو دۆسته‌ی باو کم نه‌دهات، زۆریش سه‌یر نه‌بوو دایکم که یفی به هیچکام له دۆسته‌کانی باو کم نه‌دهات.

سه‌یری په‌نجه‌ری جی چوارم کرد. تا شه‌ش مانگ بهر له‌مه که نینا و گارنیک هیتشتا نیشته‌جیی جی چوار بوون هیندی به‌یانی یان یا ئەمن ده‌چومه لای نینا یا ئەو ده‌هاته لای من. قاوه‌مان ده‌خواردوه و ده‌مه ته‌قیمان ده‌کرد. به‌کینک هات له‌بهر په‌نجه‌ره وه‌ستا. ته‌نیا هەر نسییه‌که‌یم ده‌دی، به‌لام له به‌رزی به‌ژنه‌که‌ی را پئی هه‌سیام ئیمیلی نییه، بيشک دایه‌ گه‌وره‌شی نه‌بوو، که‌واته باوکی بوو.

ئەو شه‌وه‌م بیر هاته‌وه که هەر له‌م ژوره‌ میوان بووین و نینا له‌کنه‌خۆ شیوی ناماده‌ی بو دانابووین. دایکم گوتی «خواردنی پاستر مه و کالباس و زبیل و زالی زۆر بو له‌ش ساغی باش نییه.» گارنیک پیکه‌نی. «خاتوون و سکانیان چیشتی باش و خراب یانی چی؟ روه‌ی خۆش و قه‌ست و نییه‌تی پاک و چیت! ژنه‌که‌ی من نان و په‌نیریشمان وا ده‌رخوارد ده‌دا که پیمان وایه پلاو و که‌باب ده‌خۆین. نییه‌ت ئە‌گه‌ر پاک بوو و ده‌م به پیکه‌نین، قیتامینیش به له‌شی مرۆف ده‌گا.» قاقایه‌کی لیدا و ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانه‌ گۆشتنه‌که‌ی نینا که له پیکه‌نینان له‌خۆ ببۆوه. دایکیشم خۆی گرژ کرد و بو رۆژی دوايه گوتی سه‌رسه‌ری و پئی فکرینه! خوا ده‌رگه و ته‌خته‌ی چاک ریک‌خستوه.»

زۆرم پئی گرنگ نه‌بوو ئە‌گه‌ر گارنیک لایه‌نگری نه‌ته‌وه‌خوازانی هه‌رمه‌نی بی و ئارتوش گوتنه‌ی – ئەو سه‌رده‌مانه‌ی که ده‌که‌وته‌ جو‌ش و خرۆش – «تینا‌گا به‌رژه‌وه‌ندی هه‌رمه‌نییه‌کانیش هه‌روه‌ک زۆربه‌ی دنیا تیکه‌لا‌وییان له‌گه‌ل به‌ره‌ی گه‌لدايه.» ئە‌مه‌شیان گرنگ نه‌بوو که نینا شله‌په‌ته‌یه و دایکم گوتنه‌ی وشتر به باره‌وه له ماله‌که‌یدا ون ده‌بی. گرنگ ئە‌وه بوو که نینا و گارنیک گشت ساتی له‌گه‌ل یه‌کتر باش و به ده‌ماخ بوون و هیچکات نه‌مدیوو دل ئیشیان له یه‌کتر بووی. جارێکیان له‌کاتی خواردنه‌وه‌ی قاوه دا باس هاته‌ سه‌ر ئارتوش و گارنیک، نینا گوتی «ئوه‌ت له‌بیر نه‌چێ که هی هەر دوویان هه‌ر هاته‌ره‌ان پاته‌رانه. به‌لام ئە‌من هه‌موو ده‌می به گارنیک ده‌لیم خۆشه‌ویسته‌که‌م هه‌ق به تۆیه. ئە‌تۆش ئە‌شی بیژییه ئارتۆش خۆشه‌ویسته‌که‌م بيشک هه‌ق به تۆیه.» قاقا پیکه‌نی، قومیکي قاوه‌ خواردوه و پالی وه پالگه‌ی کورسیه‌که‌دا. «پیاوه‌کان لایان وایه ئە‌گه‌ر له‌مه‌ر سیاسه‌ته‌وه نه‌دوین پیاوی پیاو نین.»

پشتم وهشپيانه ی په نجهروه دا و ههستم ده کرد دلم بۆ پیکه نینه کانی نینا تهنگ بووه، سۆزی ته له فۆنی لیده کهم سۆراغینکی بگرم. چرای ژووری دانیشتنی جی چوار کوژایه وه. که و تمه وه بیر، ئیواره و روالتی جارزو له بهر دلانی ئیمیلیم هاته بهرچاو. کیژۆله له و ماوه دوور و درێژه دا قسه یه کیشی نه کردبوو.

بهره و په نجهره گوتم « هاوسی تازه هاتونه جیی نینا و گارنیک.»

روژنامه خسه خشی لی پیدا بوو « م م م »

ویستم بچم چیمهن و باغچه کان ئاو بدهم، یه گجی وه بیرم هاته وه چراکانی ههوشه نایسین. له ترسی نه وه نه وه کوو پی له مارمیلکه کان بنییم وازم لی هیئا. ده بووا ته له فۆنم بۆ خزمه تگوزاری کۆمپانیا کردبا یه کیك ریبکه ن چراکان ساغ بکه نه وه. په رده کهم کیشا و دیسان چووم له پال ئارتووش دانیشتم. « سیمۆنیان دهناسی؟ روژنامه گوتی «ئیمیل سیمۆنیان؟» پیوه گۆره وییه کی چلکنم له ژیر یه کی له دۆشه گچه کانی راحه تیکه دا کیشا درئی. هی ئارمه ن بوو. «ناوه چکۆله که ی نازام.» پاشان بیرم کهوته وه «رهنگه خۆشی بی. ناوی کیژه که ی ئیمیلییه.» لاپه رهی روژنامه هه لدرایه وه. « له مه سجدسولیمانوه گوژراوه ته به شه که ی ئیمه وه، ژنه که ی مردووه. له گه ل دایک و کیژه که ی ده ژئی. دوا ی گارنیک چاومان به مه بیان روون بۆوه.» سهیری روژنامه کهم کرد. چاوه ری بووم قسه که ی درێژه پی بدا.

که دیم چ نه بوو پیوه گۆره ی به دهس خزیمه نیو راحه تیه چه رمیه که، له بهر په نجهره دانیشتم. ماوه یه ک گویم له دهنگی یه که هه وای کۆلیره کان گرت، ئه و جار کتیبیکم له قه فه سه ی پال په نجهره که هه لگرت که ئاغای داوه تیان خاوه نی کتیبفرۆشی ئاراکس، له تاران ه وه ناردبووی. بابه ت گه لیک بوون له نووسراوه کانی ساردۆ. وه ک هه موو ئه و کتیبیان ه ی که له ئه رمه نستانه وه به دهستمان ده گه یی رهنگی بهرگه که ی ناحه زو چاپه که ی خراب بوو، مرۆچیک ی ردین بزۆکانه قاپوتیک ی رهش له بهر دا پشتی ده و ژنه کردبوو که له سه ر عه رزی چۆکی دادابوو، پیوه گۆره ی بهر دهست می گرتبوو. خسته گه یرفانی بهر له بینه کهم.

دهستم به گۆریه وه له گه یرفاندا ره ق هه لات. ئه و روژهم بیرکه وته وه که به دایکم و ئالیسم گوت «له و ئافه رتانه ی که بییان وایه مالدار ی هه ر ئه وه یه له به یانییه وه هه تا شه و بهر له بینه لیبدن بیژم ده بیته وه. مرۆق له پيشدا ده بی خۆی پاک و له مه ر جلوه بهرگه وه پاقر بی.» « لای خۆی پییم وابوو هه ردوو کیانم گرتۆته ژیر تانه و ته شه ره وه. دایکم ئه گه رچی چه ند سال به سه ر مردنی باوکم دا تیده په ری هیشتاش هه ر ره شپۆش بوو و قژی رهنگ نه ده کرد و خوشکم له شل

و شه پړتپوی و د هس بلاویدا هاوتای نه بوو. دایکم برژی هه لته کاند. «که واته ناوها؟ یانی هرکس ده بې هه کاریک بوخوی بکا؟» زه ده خه نه یه کی هاتی. «نه دی بو ته وکاته ی که نارتوش ناگای لی نه بوو بهرگی نویت ده بهر کرد یا چوویه نارایشته گهری یا گولت له سهر میز دانا لووت هه لده قرچینی؟ درو ده کم بللی درو ده کی.» نالیسیش زه ده خه نه ی هاتی. بو وینه تو هه همیشه له بار و ریکوپیکي به ته مای چی؟» پاش رویشتنی دایکم و نالیس له خوّم پرسى «به ته مای چیم؟» وه لامی خوّم داوه «نازائم».

دهستم له نیو گیرفانی بهر له بیینه که ده ریتنا و کتیبه کهم دانایه وه نیو قه فه سه که. ماندوو بووم و وازی خویندنه وه نه بوو. نارتوش روژنامه که ی توور دایه سهر میز و ویستا. خوئی له بهر یه کیشاوه و باویشکی هاتی. «ته تو چراکان ده کووژتینه وه یا نه من؟» روژنامه که وته خوار. سه یریم کرد. له ماوه ی حه فده سالدا کیشی بیست کیلو له زیادیدا بوو و قزه چرو پرو کرژه که ی ساف و ته نک ببوو. ردینه بز ناساکه ی که نالیس ههر بهم هووه پپی ده گوت «پرؤفیسور» وه که سهر ده مان رهش نه بوو. چهنده گوزرا بوو. نه وه بیرم له وه ده کرده وه که بییشک نه منیش گوزراوم که گوتی «ته تو چراکان ده کووژتینه وه یا —» به په له گوتم «نه من».

روژنامه کهم هه لگرته وه و ده ستام. بهر له بیینه کهم له خو کرده وه. بهر وه درگه چووم و چرای ژووری دانشتنم کوژانده وه.

۳

دایکم دواپن قومی قاوه ی خوارده وه و فینجانه که ی نخوون کرده نیو ژیریباله که. چاوه چکوله کانی بو چهنده ساتی چکوله تر و لیوه کانی باریکتر کرد و ده بهر وه رووی خوئی رامای، واته بیر ده کاته وه. «گوتت به ژنی زور کورت بوو؟ جوان بوو؟» پرتکیکم له گاتای سویر قاش کرد و نامه نیو دهوری. «جوان؟ گوتم ههر نه بې حه فتا سالی ته مه نه.»

چهنه گه ی ویکناوه و دهم و چاوی تیک نا. «باشه ده ی جا؟ نه و جار، نه گهر خوئی بی بییشک حه فتا سال زیاتره. نه من هیشتا ههر گوزره ی لاسک کورتم ده بهر ده کرد که نه و خاتوونه به کلاوگه لی جوړا و جوړی لیوار پان —»

چاوم به لووتی کهوت. « دایه، لووت!»
دایکم لووتی دریژ بوو. که قاوهی دهخواردوه لووتی به لیوی فینجانکه دهنوسا و پهلهی
تیده کهوت.

زوو دهستی به لووتیدا هیئا. « — و هوت ریز مرواری له ملدا، به سواری ماشینی
سهر ناوه لاله شه قامی نه زهر جلیتینی بوو.»

پرسیم « خوی لییده خوری؟ »

خوی سووره لگهرا « جا هر بپه په نیو قسه کام. نه خیر لیخوری هه بوو.»
سهیری گولدانه کهی سهر ده لاقه م کرد. خوزیا به ناغا مورته زام گوتبا کلی گولدانه که
بگوری. ههر که سهیری گوله کام کرد ده موچاوی خاتون سیمونیا م کهوته وه بیر.

« نا بییشک گه نجیکی که شخه و ژیکه له بوو. کولمه کانی زوپ و له پروو، چاوی درشت و
رهش و — » « لووتی گچکه و شوخ " نهوم له دلما گوت. له وینهی زه ماوهندی دایک و
باوکم، ده قابه زیوینه کهی سهر بیانکه دا، دایکم لووتی هیچ دریژ نه بوو.

دایکم پرتکینک گاتای سویری ده زارینا و گوتی « به هبهه. »

دهستم نایه ژیر چه ناگم و لیی رامام.

نهو کتیبانهی که ناغای داوه تیان له تارانه وه دهینارد، هه همیشه چه ند گاتای سویریان
له گه ل بوو. نهو روژم بیر کهوته وه که نارتووش پرسی « نهو له کوئی ده زانی نه تو گاتای
سویرت پیخوشه؟ » هه تا هاتم بیر بکه مه وه چ بلیم دایکم گوتی « بو کلاریسیان نانیرئ، بو
منیان ده نیرئ. جیژنه که له تاران بووین له گه ل کلاریس چوومه کتیب فرۆشی. رانه رمی نواند و
قاوه و گاتای هیئا. گوتم نه من کاتی سهر خوراندم نییه جا چ بگا به کتیب خویندنه وه، به لام
به پیچه وانه مردوی گاتای سویرم. دواي نه وه ههرکات کتیب بو کلاریس ریده کا بو منیش
گاتا ریده کا. » نه مانه ی گوت و به دهنگی بهرز پیکه نی. نارتووش به سهیره وه له دایکم راما
و نه من سهرم ده به ره خونا. نازام له مهر پیکه نینه کانی دایکم بو م نه لوا یا زمانم نه گهرا بلیم
ناغای داوه تیان هه موو جارئ به قاوه میوانم ده کا و زور له میژوه ده زانی نارام له گه ل گاتای
سویر سازه.

دایکم تلی له زمانیدا و ورده گاتای نیو دهوری خر کرده وه و خواردی. پاشان ده سمالیک
له قوتووه که درکیشا، چوار قه دی کرد و فینجانی قاوهی چه نجا ده مه و روو دانایه سهر و
هه لینایه وه. قهراخی فینجان چه ند توقی قاوهی خسته سهر ده سمال. خویه تی. نیلمیرا

ھارتوونيان ، كىزى ھارتوونيانى تاجر. لەگەل وارتان سيمۆنيان كە لە ھىندوستاندا تىجارەتخانەى بوو زەماوەندى كرد. مىراتىكى كەمى لە بابىيەو پىگەيبوو مالى باوكىشى پتوہ زياد بوو لە جولفا دا بە ئىلمىرا سەرەخۆرە ناسرابوو.» دامە پىنكەنين.

دايكم لوتتى گرژ كرد. « لە خۆزايى پىمەكەنە.» خۆ لە خۆزايى نىيە. دايكى لەسەر زانى ئەو دا مرد، چەند سال دواتر دايەنەكەى لە پەنجەرە را خۆى ھەلداشتە نىو باغ.»

ھەر كە ويستم فينجانەكانى قاوہ كۆكەمەوہ دەستى وەلانا «راوہستە. فالم نەگرتۆتەوہ.» ئەوجار چاوى دە پەنجەرە برى. « شەوى زەماوەند، باوكى ژار خواردوو بوو، دواى چەند رۆژ مرد. گوتيان بە ھۆى كىتىكى زەماوەندەوہ بوو. بەلام بۆچى ھەر باوكى مردووە؟ ھەموو لەو كىنەكان خواردبوو و —»

گوتم. « ديسان ھەرمەنىيەكانى جولفا دەميان رەپىش خست. زۆر چاكە، بەلكو بە ھۆى كىك نەبووبى كە مردووە. رەنگى سەكتە يا كو —»

دايكم فينجانى نايە سەر دەسما كاخەزىيەكە و ھەليگرت، نايى و ھەليگرت. « ئەو دەم كە شوى كرد چووہ ھىندستان و دواى چەند سال لەگەل كورپەكەى زۆرياوہ جولفا. شووہكەى كورژا بوو. دەيانگوت بە ھۆى يەكئ لە نۆكەرەكانى ھىندىيەوہ بوو. پاشان چەند سالىك ون بوو. گوتيان چۆتە ئەوروپا. بۆ جارى تر كە سەرى لە جولفا دەرەكەوت كورپەكەى مەزن بىوو. بۆ كورپەكەى بە شوين ژنەوہ بوو. لە جولفا دا ئەم دەنگۆيە ھەبوو كە كورپەكەى تووشى نەخۆشىيەكى چارە نەكراو ھاتووہ ئەگىنا بۆ ھەر لەوئ ژنى نەھىتاوہ؟ پاش قەدەريك بىستم كورپە لەگەل كىزە ھەرمەنىيەكى تەوريزى زەماوەندى كردوہ. ھەرمەنىيەكانى تەوريز خۆ ئەم شتانەيان بەلاوہ گرنگ نىيە.»

فينجانەكەى خۆى راكرد و دە ويئە تىكەل پىكەلەكانى قاوہ رامبا. چەند جار گوتى « ھووم!» ، چەند جار « ناخ!» چەند كەرەت سەرى راوہشان و فينجانى دانايە سەر مېز. « ھى من خۆ سندانىشى تىدا نىيە.» فينجانەكەى منى راكرد.

شوكرى خوام كرد ئارتووش لەوئ نەبوو و "ھەرمەنىيەكانى تەوريزى" نەبىست. ئەو رۆژەى گوتبووم گەرەكە لەگەل ئارتووش زەماوەند بەكەم يەكەم پرسىارى دايكم ئەوہ بوو كە «لە ھەرمەنىيەكانى كوتىيە؟» ھەتا گوتم قىژاندى «چى؟ تەوريزى خۆ بە زل زان؟» ئەگەر نىو بژىوى باوكم نەبووايە كە جىاوازييەكى بۆى نەبوو زاواكەى لە ھەرمەنىيەكانى جولفا بى يا تەوريز يا موورىخ زەماوەندى نىمە بە سانايى سەرى نەدەگرت.

سەيرى فينجانەكەى خۆم لەنيۆ دەستە ئيسكنەكانى داىكم داكرد. فينجانىكى چەرموى گول وردى پەمەيى، پيستی دەستی داىكم چين و چرووكى تىكەوتبوو، دەمارە شين هەلگەراوهكانى دەرهپرييون. پرسيم ((باشە. دوايه بوو بەچى؟))

سەرى بەرز كردهوه، ((بيستم بووكەكەى دواى چەند سال دىن^{*} بوو و سەرى لە "نەما گەرد" وەدەرنا. هەر لەوى مرد. چاو ليكە!" سەرو" كەوتۆتە نيۆ فينجانەكەت.)) كەوتەوه بير نەما گەرد و دلّم گيرا.

داىكم فينجانى دانايە سەر ميژ و ويستا. ((سەرو يانى ئالوگور، بەلكو موهەنديس ئاخريەكەى هاتە سەر ئەوى مننەت بخاتە سەر كۆمپانيای نەوت و يەكيك لە مالهەكانى برهيم قبول بكا. ژنە عەرەبەكەى تۆش هەر برهيم نشين دەبى و ئيوە لەم بوارده سندان كوشتووە دەميئنهوه كە دەميئنهوه.))

دەستم دايە كۆكردهوهى فينجانەكانى قاوه. ((ژنە عەرەبەكەى من ؟))
ورده گاتاكانى لە دامينه رهشهكەى تەكاند ((ئەو ژنە بۆرەى هەتا ئاغا مورتەزا چيمەن و شمشادەكان دەدرووى وەك مووت ئاور داىبى دەگاتە جى و هەمووى رەپيچەك دەدا و دەبيا.))
((مەبەستت يوومايه؟)) و لە گومانى برهيم نشين بوونى يووما كە بيئشك لە گەپەكى عەرەبەكاندا دەژيا پيئەنن گرتى.

((نا، يووما، چ ناويك! سەدجار گوتم رى مەدە مالى. بۆخۆت گوت مندالەكان دەترسن. هەقيشيانە. بەو ددانە خوارو خيچە و دەموچاو كوئراوه، خرابتر لەمنيش كە هەميشە رەشپۆشە.))

راستى دەگوت. يووما سال دوازدە مانگ رەشپۆش بوو، چونكە هەميشە بۆ مەرگى كەسى تازيە بار بوو. فينجان و دەوربەكانم دانايە نيۆ قاپشۆرى. هيچيش ناترسن. هەر جاريك ترسان، چونكە ئارمينە گوتبووى ديويه يووما پاسارى بە زيندوويى دەخوا ئەوئيش لەخۆرا دەيگوت.

داىكم قلفى كيفە رهشهكەى دە مىلى كرد. ((هيچ دوور نيبه.))
چەند سال بوو ئەم جانتايە بە دەستەوه دەگرت؟ قلفى جانتاكە چەند جار قەتياوو و داىكم درووبوويهوه؟ چەند كەرەت لە وەلامى ئەم قسەيەمدا كە گوتبووم ((كاتى ئەو نەهاتووە كيفيئكى نوئ بكرى؟)) گوتبووى ((ئەگەر ويستبام وەك ئەو ئافرهتە شلەپەتانه^{*} زوو زوو پيئلاو و كيف بكرم نە تۆ بە كالتوريوسى وەردهگرت، نە ئاليس.)) گەليك جار باسى ئەوهم بۆ داىكم

کردبوو ټو بهلنگه نامه يه ي زمانى ټينگليزى كه له كۆمپانياي نه وتم ودرگرتووه ليسانسى پينالټين و نه گهرچى ټاليس ليسانسى سهر پهرستارى ژوروى برينگهرى* له ټينگليز ودرگرتووه، خهرج و مخارجى خوښندنه كه ي كۆمپانياي نه وت داويه.

دايكم له دالانه كه دا تلى به سهر ميژى ته له فوندا هيئا «تۆزه كيت نه ته كاندووه؟»

چاوم له كيفه ره شه كه بوو كه گوتم «به دى پيژى هه شت جار، دويني شازده جار، ټيمرؤ سى و دوو جار.» سهرم هه ټينا و ده سهر و چاوى رامام، خؤم ريچ كرده وه* گوتمى «خؤت بيتام مه كه.» و ده ستى دانايه سهر ده سگيره دهرگه. «له و شاره ويرانبووه دا رؤژى ده جارن پاك و خاوپنى بكه ي هيشتا كه مه. ده چمه "ټوستور" شه كه راتى تازه ي هيئاوه.» بى شك سهر سورماني منى له چاوه كانم دا خوښنده وه، چونكه زوو گوتمى «ده زانم. پيتم بلئى كه ره. به لام —» هه ناسه يه كى قوولئى كي شيا، ده سگيره كه ي به ردا و ده ستى كرد به راسته و پاسته كردنى گنجه كانى دهرگه تۆرپيه كه. «ټاليس به ده ماخ نييه، ده زانى كه —» پاشان له ناكاو وازى له دهرگه تۆرپيه كه هيئا و زورپايه لاي من. «به رؤحى باو كمت سوښند دده دم، ټاگات لئى بئى قسه يه كه نه كه ي ديسان شه رو كي شه ساز بئى. له ټوستور چيت پيويست نييه؟» گوتم چم پيويست نييه و داوام لي كرد كه «تكايه شه كه رات بو مندا لان نه كړى.»

دهرگه ي مالّ كه كرايه وه گهرما و بؤى گولّه سيوره ده ژوروى گه را. دايكم گوتمى: مه يه دهرئ. هه وا له دؤژه ي* خوا داغتر بووه.» دهرگه تۆرپه كه ي كرده وه و وهرپيكه وت. دهرگه تۆرپيه كه م به ده ستى راگرت، پالم و هشيپانه كه يداو چاوم تئى برئى. له جهرگه ي دالانه كه ويستا، داهاته وه و گولئيكى له باغ چنى، پشتى به زه جمه ت راست كرده وه، گولّه كه ي بؤن كرد و وهرپيكه وت. درگه ټاسنييه كه ي كرده وه و پييوه داوه و سووراوه لاي ويستگه ي پاس، وه بېرم هاته وه ټو هاونيه ي كه چووبووينه نه ماگه رد دايكم چهند به گورجى دهرؤيى.

٤

له سهر پيپله كانه كه ي بهر دهرگه دانيشتم و ده ههر دوو باغچه كه، ټم لاو ټو لاي ريگه بهر ته سكه كه، ميخه ك و شا په سند و گولّه مه ميونه و نمره يى و نه تله سيبه كانى كه ناغا مورته زا يه كه به يه كه له ههر دوو باغچه كه دا چانديبونى رامام. سه يرى دار بيه كه م كرد كه نسيى خستبووه سهر جو لانه ټاسنييه كه. سئى دارمان له نيؤ چيمه نى حه وشه دا هه بوو. يووما

پیی دهگوتن داره بهن. خاتون ره حیمی دهیگوت زمانه گا و نالیس پیی وابوو ههردوویان له خۆیانهوه دهیلین و ناوه دروسته که ی ئه رخهوانه. دوانه کان بی سهرنج دان بهو را جیوازانه به یه که میان دهگوت داره ئارمینه و دووهه میشیان ئارسینه. داری سیههم لهو دوانه ی تر چکۆله تر بوو و بهو گشته هه رهس کردنه و کوود پیدانه ی ئاغا مورتهزا هه میشه که متر لهو دوانه ی تر گوئی ده کرد.

ناوی داری سیههم پیوهندی بهوه هه بوو که دۆستی نزیک ی دوانه کان کی بی. ئه و ده مانه ی که نینا و گارنیک جینارمان بوون ناوی داره سووفی بوو، کیژی نینا و گارنیک. ئه و رۆژهی سووفی رادیۆ ترانزستۆری سینگورنیک ی دوانه کان ی خرا کرد و له یه کتر زیز بوون، داره که چه ند رۆژتیک بی نیو مایه وه هه تا تیگران کور ی نینا رادیۆ که ی دروست کرده وه و داره که ناوی تیگرانی به سه ردا برا. بهر له سووفی و تیگران، ئیلیزامان بوو که کیژی جیناری دایکم و نالیس بوو و ته ناز که له دوو شه قام ئه ولاتر ده ژیا و فییری دوانه کان ی کردبوو که چۆن به گو له فریه یه کان فال بگره وه، ئه و رۆژهی که ته ناز بو هه میشه چویه تاران، ئارسینه و ئارمینه گریان و چه ند رۆژتیک فالیان به گو له فریه یه کان گرته وه که دۆسته که یان که ی ده گه پرته وه. له چه ند رۆژ بهر له مه وه داری سیههم ببویه داره ئیمیلی.

« نالیس به ده ماخ نییه، ده زانی که — »

دیاره که ده مزانی نالیس به ده ماخ نییه هۆیه که بیشم ده زانی. هه وتووی پیشت یه کی له په رستاره کان ی هه رمه نی نه خۆشخانه ی کۆمپانیای نه وت که به رده ستی خوشکم بوو و نالیس پیی وابوو کریت تر و نه خوینده وارتر و گوندی تر له و کیژه خودا دروستی نه کردوو، شوی به دکتۆریکی هه رمه نی کردبوو که نالیس گه لیک جار به زه رده خه نه یه کی سوو که له و رامان ده شوینیکی نادیار گوتبووی « بۆشناخ^{*} ترین و به ئاوه زترین مرۆقیکی که تا ئیستا دیومه.» ئه وه ی که نالیس هه ر شوو کردنیکی سوو کایه تییه کی راسته وخۆ به خۆی ده زانی مه به ستیکی لاوه کی بوو. مه به ستی سه ره کی ئه وه بوو که زۆر له مه و پیش خوشکم هیندی جار زه مزه مه ی ئه وه ی ده کرد « لام وایه دکتۆر ئارتامیان ئه منی خۆش ده وی.» راست له و کاته یدا که دلنیا بوو دکتۆری بۆشناخ و به ئاوه ز گه ره کیه بو شیو بانگیشتنی بکا، کارت ی بانگیشتنی زه ماوه ندی دکتۆر ئارتامیان گه یی.

« ئاگات لی بی قسه یه که نه که ی دیسان شه ر و هه لالا ساز بی.»

لهو بن پنچکه گولّه کاغهزه‌ی که دیواری مالّینی داپۆشیبوو گولّیک کهوته سه‌ر پپله‌کان و بیرم کهوته‌وه.

ده دوازده سالانه بووم. ئالیس ده‌یویست به به‌رده‌کانی بازه‌لّینیم کایه بکا و ئەمن پیم نه‌ده‌دا و ئالیس ده‌بیزپرانند و ده‌گریا. دایکم قیژاندییه سه‌رم «مندالّه‌که هینده‌گریا بوورایه‌وه*». ئەو به‌رده‌سندان کوشتوانم ده‌یه. ئەتۆ مه‌زنتری، نه‌وی بکیشه.» که نه‌ویم نه‌کیشا دایکم گوران‌دییه سه‌ر باوکم «ئه‌گه‌ر بۆ جارێکیش بئ شته‌کی بلی. مردم له‌ده‌س شه‌ری ئەم دووانه.» باوکم بۆ ساتی روانییه‌ من و دایکم و ئالیس. پاشان له‌سه‌رخۆ رۆژنامه‌که‌ی قه‌د کرد، هه‌ستاوه و ئەو به‌ردانه‌ی که چه‌ند مانگیک بوو یه‌ک یه‌ک کۆم کردبوونه‌وه لیمی وهرگرت دایه‌ ئالیس و پیمی گوت ده‌بئ بئ ئەوه شیتو بخوم بخه‌وم. گه‌راوه‌ دانیشته‌ و رۆژنامه‌که‌ی راکرد. ئالیس خۆی ریچ کرده‌وه، دایکم که شال گه‌ردنی ده‌چنی دیسان گرتیه‌وه ده‌ستی و ئەمن شه‌وی به‌ ده‌م گریان‌ه‌وه‌ خه‌وتم. چه‌ند رۆژ دواتر که سۆراخی به‌رده‌کانه‌م له‌ ئالیس گرت، شانی هه‌لته‌کاند که «وئم کردوون.» پیم وایه‌ دوای مانگیک ده‌بوو. دایکم ئەو به‌ردانه‌ی که ئالیس ده‌که‌لین و قوژینانی هاویشته‌بوون دۆزییه‌وه و نایه سه‌ر پاته‌ختییه‌که‌ی پال قه‌ره‌ویله‌که‌م و وایزانه‌م هه‌ر دوای مانگیک تر ده‌بوو که باوکم کاتی چوونه سه‌رکار، ده‌ستی نایه‌ گیرفانی بارانییه‌که‌ی، پینج به‌ردی هاوچه‌شنی خړی ده‌رینا و بئ هیچ قسه‌یه‌ک ده‌ ده‌ستی نام. به‌رده‌کانی خۆم له‌به‌ر چاوی ئالیس وهرگرت. «ئه‌مانه بۆ تۆ. باوکم به‌ردی بۆم کۆ کردۆته‌وه.» ئالیس به‌ مرچ و مؤنیه‌وه گوتی «بازه‌لّین کایه‌ی مندالّانی گوی نه‌ده‌ره. ئەمن ئەوه خه‌ریکی خړ کرده‌وه‌ی وینه‌ی هونه‌ر وهرانه‌م.»

« به‌ رۆحی باوکمت سویند ده‌ده‌م — »

گولّه کاغه‌زییه سوور و سپییه‌کانه له‌سه‌ر پپله‌کان راکرد و له‌ ده‌ستمدا هه‌لم‌سووراندن. دایکم بۆچی به‌ رۆحی باوکمی سویند دام؟ دایکم له‌ کوی ده‌یزانی؟ دیسان و به‌بیرم هاته‌وه. سالپۆژی مه‌رگی باوکم بوو و تازه له‌ کلّیسا گه‌رابوینه‌وه. دایکم و ئالیس له‌ پشت میژی چیشته‌خانه دا قه‌ریان بوو و ئەمن خه‌ریک بوو ده‌چوومه‌ هه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ جل و به‌رگه‌ شۆراوه‌کانی سه‌ر ته‌ناف کۆ وه‌که‌م. به‌ هۆی بۆی شه‌م و کوندر گیتۆ و ویژ بووم و به‌ هۆی گریان سږ و بیواز. دایکم به‌ ئالیسی گوت «خه‌تای که‌سی نه‌بوو، له‌ خۆوه بوختانی به‌ خه‌لکی مه‌که. رهنگبێ قسمه‌ت نه‌بووی.» ئالیس به‌ تووره‌یییه‌وه زیقاندی «خه‌تای که‌سی نه‌بوو؟ ئەدی خوشکه‌ گوله‌که‌ی که وه‌ک مه‌رگی له‌ نا‌کاو له‌ تاران‌ه‌وه‌ خۆی گه‌یانده‌ نی‌ره

و رای براهی پووچەل کردەوە چکارە بوو؟ قولینەیی* بەتال بە دەستەووە وەبیر ئەو پەنجکە گولە سوورە کەوتەووە کە ھاوینی پارە کە لەسەر گۆری باوکم چاندبوو. خزمەتکاری گۆرستان لەبیری دەبوو ئاوی بدا؟ ھۆشم ھەروا لە لای گولە سوورە کە سەر گۆری باوکم بوو، لە زارم دەریپەری کە «بێ جێ نییە عەیب و ئیرادی خۆشمان ببینین، چاوەنۆری بوونی کلکەوانەیی ئەلماسی سی قیتراتی* —» نالیس دەرفەتی پینەدام قسە کەم تەواو بکەم. بۆ وینە ئەمن چ عەیب و ئیرادیکم ھەبێ کە کلکەوانەیی ئەلماسم نەبێ؟ لە بنەمالەییەکی بەریوچیی نیم کە ھەم، خۆیندەوار نیم کە ھەم. رەنگی چون قەلەو و گۆشتم و وەك تۆ پیست و ئیسک نیم دەبێ شو بە ھەر مرۆقتیکی بەدخولق و بێ ئاوەزی وەك جەنابی پرفسۆر بکەم و وەكو تۆ ھیندە خو چکۆلە بکەمەووە کە کلکەوانەیی دەسگیرانیم ئالغەییەکی سندان کوشتووی زێر بێ کە شایبەك ناھیتی. نا گیانە، نرخێ من زۆر لەوانە زیاترە، ئەتۆ ھەر لە مندالییەووە ئیرەبیست پیم دەبرد، ئیستاش ھەر وەتر، بێ خەم بە. ئەگەر بێم ویستبا شووہکی وەك شووہ کە تۆم بێ، تا ئیستا بیست جار شووم کردبوو.» قولینە کەم لە عەردیدانا و زۆریامەووە لای خوشکم. نازام رەنگم پەری، سوورەلگەرام، یا کوو شتیکم دە چاویدا بوو کە نالیس لەپیشدا روانیە من، پاشان لە قولینە و دوا بێ روو لە دایکم گوتی «چ بوو؟ ئەمن خو قسەییەکی خراپم نەکرد.» دایکم و نالیس لە چیشخانە بەجێ ھیلا و بە قولینەیی بەتالەووە چوومە ھەوشەیی پشتەووە. ھەركات چوویایە تاران پەنجکە گولتکی سوورم لەسەر گۆری باوکم دەچاند. ھەموو جارێکیش بە ئیستیم لە خزمەتکاری گۆرستان دەستاند گولە سوورە کە ئا و بدا و پێشی نەدەدا و جارێکی تر کە دەچووم پەنجکەکی ترم دەچاند. چاوم لە جلوبەرگەکانی سەر تەنەفە کە کرد: گۆرەوییەکانی کورە کەم، زێر دامینەییە کە چەشن و یەك ئەندازەیی دوانەکان، کراسگەلی ئارتووش، مەلافە و روو بەلگە، گشتیانم یەك یەك کۆ کردەووە قەدم کردن، نامنە نیو قولینە و سەیری تەنەفە رووتە کەم کرد کە لە نیوان دارە مۆرتک و دیواری ھەوشەدا بەستبووم. لقەکانی دار جوولانەووە و چەند مۆرتکی گەییو کەوتنە خوار. بۆ وەبیر نالیس ئەھیناوە کە لەسەر زەماوەندی من و ئارتووش چ ھەللاو بگریکی ساز کرد؟ لە دلێ خۆمدا گوتم ئەم مۆرتکە سوورە جوانانە. بۆچی نەمگوتە نالیسی کە تەنەت پاش زەماوەندم گەلێک جار چ لە روو دا و چ پاشملە بە تانە و تەشەرەووە ئازاری دا بووم کە «ئارتووش لە پیشدا گەرەکی بوو لەگەڵ من زەماوەند بکا، پاشان کلاریس وەك کەوچکی نەشۆراو لیمان قووت بۆوە.» خۆزیا لە جینگەیی گولە سوورە کە کەس لە بیری نەدەما ئاوی پیندا، نەمامیکی مۆرتکەم لەسەر گۆری باوکم چاندبا. بە خۆم گوت ئەگەر

ئەوجار ئاغا مورتەزا ھات دەبى لىي پېرىسم لە كوي دەتوانىن نەمامى مۆرتك بېرىن. رەنگە دارە مۆرتك خۇرسكىش بى، رەنگى ئاۋوھەۋاى تارانىشى پىنەكەۋى. ھەتا بەر لە ھاتىم بۇ ئابادان مۆرتك نەدىبوو. ئالىس و داىكم ھەتا بەرە بەرەى رۆيشتىنباى شەريان بوو. شەۋ كە مىندالەكائىم خەۋاند و قاپ و قاچاغى شېۋم شور و چىشتخانەم خاۋىن كردهۋە، دانىشمە نىۋو راحەتتېيە چەرمە سەۋزەكە. يەك يەكى مۆرتكە سوورەكائىم خوار و باۋكم بىر ھاتەۋە كە دەيگوت «نە لەگەل كەس باس بىكە، نە رەخنە لە كەس بىگرە. ھەركەس ھەرچى گوت بلىى ھەق بەتۆيە و خۆت ئاسوودە كە. مۆرۋەكان كە لەمەر پىراۋاكەتەۋە پىرسىيار دەكەن، راي تىز ناخازن. دەيانەۋى دان بە پىراۋاكەياندا بىنى. باس لەگەل ئىنسانەكان بى فائىدەيە.» مۆرتك خوار و بە خۆم گوت «ھەق بە تۆ بوو، باس لەگەل ئىنسانەكان بى فائىدەيە.» و بەلىنىم بە باۋكم دا ھەرچى ئالىس گوتى بلىم ھەق بە تۆيە و ھەر كارتىكى كرد دانى پىدا بىنىم. دواىن مۆرتك خوار و گوت «خۇزگا باۋكم بوۋايە. بىشك چىۋى مۆرتكى پىخۆش دەبوو.»

گولە قاقەزىيە سوور و چەرموۋەكە لەنىۋ دەستىدا چەمۆلە بىبوو. بۆقىكى خىپىن لە باغچەكە دا دەرىپەرى، بەرە رووم ھەلئروشكا و زەق چاۋى تىپىرىم. ھەستام چومە ژورورى. دەرگەم لەپىشتەۋە گالەدا و بە دەنگىكى بەرز گوت «دەزام كە دەبى بىدەنگ بىم و ھەر گوى ھەلخەم، ئەتۆش دەزانى كە تەنانەت ھەتا ھەوتوۋيەك نابى لەمەر زۆر خوار و قەلەۋوبونەۋە لەسەر ئالىس بىلىنى.» داىكم ھەركات لەسەر زۆر خوار دى ئالىس دەبىۋلاند، خوشكم ئەگەر لەسەر دەماخ بوۋايە بە گالتە و قسەى خۆش كارەكەى يەكلا دەكرد و ئەگەرىش وەك ئەمپۇژانە بە دەماخ نەبوۋايە دەستى بە ھات و ھاۋار دەكرد كە «بۆ دەستم لە كۆل ناكەيەۋە؟ دلخۆشىم ھەيە؟ قەلەۋ بوومە كە بوومە. خۆم بۆ كى كىز كەم؟ دۆستى كور؟ شووم؟ مىندالەكائىم؟» داىكم ناچار دەبوو نەۋى بكىشى و ئەۋ شەكەراتە كەدېرئانەى كە ھەموو جارى ئالىس دەيگىرى و داىكىشم ھەمىشە دەيشاردنەۋە بىنھىتەدەر و لەپىش ئالىسىيان دانى يا ئەگەر ھەلومەرج وەك ئەۋ چەند رۆژە نالەبار بوۋايە بلى «بە من بلى كەرە!» و بۆخۆى بچى بۆ خوشكم شەكەرات بېرى. دەستىكم بەسەر مېزى تەلەفۇزىندا ھىنا. ھەق بە داىكم بوو. دەرگە ھەتا دوو چركە سات ئاۋەلا مابايەۋە مال وەبىن تۆز و خۆل دەكەوت. بەرەلىنەكەم بەست و بەر لەۋەى شىرەى قاپشورى بىكەمەۋە سەيرى فىنجانى قاۋەى خۆم كرد. ھىچ وىنەيەك تىدا بەدى نەكرد كە چوكتىن شىۋەى سەر و بىدا.

په رده‌ی ژوروی دوانه‌کام لادا و روو قهره‌ویله‌ی چل تکه‌کام ری‌کویټک کرد. دایکم چه‌ند سال بوو کوته پارچه‌ی کۆکردبۆوه و ئه‌و رووته‌ختییانه‌ی پۆ دروو بوو. ئه‌و رۆژهی که پاش چه‌ند مانگ کاری درونه‌که‌ی ته‌واو بوو، دوانه‌کان چوار گۆشه‌کانی هه‌ر کام له‌ روو قهره‌ویله‌کانیان ژمارد هه‌تا له‌ یه‌ک راده‌ بوونیان دلتیا بن. خواره‌وه‌ی هه‌ریه‌ک له‌ قهره‌ویله‌کان جووتیټک ده‌مپایی لیبوو. هه‌ردوو جووت سوور و گولنگی زه‌ردیان پیوه‌ بوو، له‌و ژوروه‌ی که هه‌موو شتیکی دوو دووی وه‌ک یه‌کی لیبوو، ته‌نیا بووکه‌له‌کان یه‌ک شیوه‌ نه‌بوون، جاریکیان که پرسیم «بۆ گه‌ره‌کتانه‌ هه‌موو شتیکتان وه‌کو یه‌ک بی؟» به‌ر له‌وه‌ی وه‌لام بده‌نه‌وه‌ به‌ یه‌که‌وه‌ که‌وتنه‌ راویژکردن. ئارمینه‌ گوتی «ئه‌مجۆره‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی که —» ئارسینه‌ کۆتایی به‌رسته‌که‌ی هیئا «وه‌ک ئه‌وه‌ی که هه‌یچکات ته‌نیا نین» و ده‌ستی خسته‌ ملی خوشکی. کاتۆ گوتم «ئه‌ی بۆچی بووکه‌له‌کاتان یه‌ک شیوه‌ نین؟» ده‌ یه‌کتر رامان، ئه‌وجار ده‌من و پاشان گوتیان «نازانین»

ژوروه‌که‌م ری‌کویټک کرد و به‌ خۆم گوت ئه‌و هاودلییه‌ی کیژه‌کام بریا له‌ سه‌رده‌می گه‌وره‌ بوونیشیاندا درێژه‌ی بیی. ده‌رپنکه‌ی ئارسینه‌م قه‌د کرد و نامه‌ ژیر بالگه‌ و دیسان بیرم له‌ خۆم و ئالیس کرده‌وه‌. له‌و سه‌رده‌ماندا کامه‌مان تاوانبار بووین؟ ئیشیم دانایه‌ سه‌ر قهره‌ویله‌ی ئارمینه‌ و ئه‌وه‌م بیرکه‌وته‌وه‌ که‌ ئه‌منیش ئالیسم عه‌زیه‌ت ده‌کرد، بووکه‌له‌ ره‌ش پیسته‌که‌م که‌ ناوی تام بوو له‌سه‌ر قهره‌ویله‌ راکرد. دوانه‌کان زۆرتتر له‌ بووکه‌له‌کانی تر ئاگایان له‌ تام بوو که‌ نه‌وه‌کو به‌سته‌زمانه‌ی وه‌بزانن به‌ هو‌ی رهنگ و پیستییه‌وه‌ زۆرمان خۆش ناوی.» که‌وتمه‌وه‌ بیر ئه‌و رۆژهی که‌ زۆر خویرپایانه‌ جه‌ده‌ولی زه‌ریم به‌ سه‌هووی فیری ئالیس کردبوو، یا چه‌ند جار لیمی وسته‌بوو دارشتنی بۆ بنووسم و نه‌منووسیوو. تامم دانایه‌ نیو لانکه‌ی بووکه‌له‌کان. لانکه‌ی بچکۆله‌ که‌ جوولایه‌وه‌ بۆ چه‌ندین جار به‌لینییه‌کی که‌ به‌ باوکم دابوو بیرم که‌وتسه‌وه‌ و ئه‌وه‌م دوویات کرده‌وه‌ که‌ «هه‌رچی ئالیس گوتی ده‌لیم هه‌ق به‌تۆیه‌.» زه‌نگیان لیدا.

ده‌رگه‌م کرده‌وه‌ و له‌و به‌رزاییه‌ی که‌ چاره‌پۆی بووم یه‌کی بیسنم که‌سم نه‌دی. ئه‌وجار زۆر خه‌ترتر له‌ دوینی سه‌رم شوڤ کرده‌وه‌.

فانیله‌یه‌کی یه‌خه داخراو و دامینیکی ره‌شی له‌به‌ر دابوو. گه‌ردانه* مروارییه‌که‌ی دوینینی خستبوه سهر فانیله‌که. گۆره‌وی نایلۆنی له‌پیدا‌بوو که هه‌رکه چاوم پێیکه‌وت گه‌رم داهااتم. که‌وشه بریقه داره ره‌شه پانیه بلینده‌که‌ییم که دی پیم وابوو ژماره‌ی که‌وشه‌که‌ی ده‌بێ سی بی، به‌ راده‌ی پیتی دوانه‌کان، به‌سته‌یه‌کی گرت له‌لام، «کیکی ئالوو ئالوو. ده‌ستاوی خۆمه.»

خولقم کرده ژوور، ده‌ستی چه‌پی به‌رز کرده‌وه و چاوی به‌رداوه. «نا! ئەمه چاوپێکه‌وتنیک‌ی فه‌رمی نییه. له‌ راستیدا هاتووم داوای لیبوردن بکه‌م.» چاوی هه‌لینا. «له‌ کرده‌وه‌ی دوینیم.» به‌سته‌که‌ی نایه نیو ده‌ستم و به‌ره‌و چیشته‌خانه وه‌پیکه‌وت.

هه‌تا هاتم ده‌رگه‌ پێوه‌ده‌م و به‌ شوینی دابچم له‌ پشت میزه‌که‌ دانیشته‌بوو. ئیمپرۆ دوو کلکه‌وانه‌ی بوو. یه‌که‌میان نه‌قیمه‌که‌ی سه‌وز بوو و دووه‌میش به‌ردیک‌ی درشتی چه‌رموو که‌ لام وابوو ده‌بێ ئەلماس بی، ئەگه‌ر نالیس لی‌ره بووایه بێشک ده‌یزانی. خوشکم دوا‌ی شه‌که‌رات و شیرینی، یا هه‌ر به‌و راده‌ هۆگری جه‌واهیرات بوو.

جیناره‌ به‌ژن کورته‌که‌م خه‌ریکی روانینی ده‌ور و به‌ر بوو. «چیشته‌خانه‌یه‌کی چه‌ند جوانه‌!» نه‌مه‌ده‌ی به‌لام دلنیا بووم لاقه‌کانی نه‌ده‌گه‌یشته‌ عه‌ردی.

له‌ یه‌کێ له‌ قه‌فه‌زه‌کانی چیشته‌خانه‌ دا ته‌به‌قیکی* خ‌ری فه‌خفورییم* ده‌رینا که‌ ئالیس له‌ دوا‌ین سه‌فه‌ریدا بۆ ئینگلیز به‌ دیاری هینابووی. قوتوو که‌م کرده‌وه و کیکه‌که‌م له‌سه‌ر مقه‌باکه‌ وه‌رگیرایه‌ سه‌ر ته‌به‌قه‌که‌، قوتوو و مقه‌باکه‌م دانایه‌ سه‌ر پێشخان و به‌ ته‌به‌قه‌وه به‌ره‌و میزه‌که‌ چووم «کیکیکی چه‌ن جوانه‌. بۆ زه‌حه‌مت ده‌کیتشا؟»

پێکه‌نی و گوتی «بۆی!»

روانینه‌ گێژه‌که‌می که‌ دی گوتی «بۆ هه‌ر ئافه‌رتیکی هه‌رمه‌نی کییکم بردوو، به‌ مقه‌باکه‌ی ژیره‌وه‌ی نایه‌ سه‌ر میزه.» چای له‌ قاوه‌ پێش‌ باشت بوو، شیری ده‌ چای کرد و لیکیدا.

کیکه‌ ئالو‌بالووه‌که‌ رواله‌تی له‌ تامی باشت بوو. گوتم «کیکیکی زۆر تام خۆشه.»

گوتی «تامی خۆش نییه، قانینلام نه‌بوو.» هیشتا چای لیکه‌ده‌دا.

هه‌ولم دا بابه‌تیک بۆ قسه‌ کردن بدۆزمه‌وه. به‌ گه‌رما و شیداری ئابادانه‌وه ده‌ستم پیکرد که‌ به‌ پروای دراوسێکه‌م له‌چاو گه‌رمای هیند هه‌یچ نه‌بوو. ده‌نگی وێک که‌وتنی که‌چک و فینجان ورده‌ ورده‌ توورده‌ی ده‌کردم.

بیرم کردهوه چ بلیم که بۆ ئەو باش و بەرچاو بێ. چاوم وە قولینە ی سەر میژ کەوت. چەند هیلکە لە جیژنی پاکەوه هەر وا لە قولینە کە دا مابوو. گوتم « هیلکە ی رەنگ کراوە بۆ ئیمیلی بەه » و قولینە کەم خولق کرد.

ئاخری بەه کە ی کەوچکە کە ی نایە پاڵ فینجان ، هیلکە یە کە ی راکرد و لە نیو دەستیدا هەلسووړاند و گوتی. «خۆتان رەنگتان کردووه؟»

گوتم « بە ئی. نا. یانی لە گەل منداڵە کان — »

هیلکە کە ی نایە وە نیو قولینە کە. « ئیمیلی کە یفی بەو شتانه نایە. »

گوتم « بە لām منداڵ هیلکە ی رەنگیان خۆش دەوی. »

هەر وە کە قسە یە کە ی سووکایە تی هینەری بیستی بۆ گوتی « ئیمیلی منداڵ نییە. هیندی جار کارگە لیکی سەر سوڤهینەری لی روو دەدا بە لām — منداڵ نییە. خاوەن خووخ دە ی تاییبە ت بە خۆ یە تی. »

هەتا ویستم ئیدی قسە نە کە م، چای خوار دە وە و دەستی بە قسە کرد. رستە کانی نیو بە نیو « کە لە پاریس بووم » یا « ئەو سالە ی کە لە لەندە ندا دە ژ یام » یا « ماله کە م لە کە لکە تە » دەس پیدە کرد. بە م پێ یە ش نازام بۆ چی هەستم پینە کرد وە ک ئالیس فیز لیدە دا. خوشکە م لە خۆ هە ئاندا پسپۆر بوو.

لە پریکا لە جیو رابوو، سوپاسی میواندارییە پر لە دلۆقانییە کە می کرد، بەرە و دەرگە چوو و گوتی « پینج شە مە شە و بۆ شیو چاوە پوانتاتم. منداڵە کان بە یە کە وە کایە دە کە ن، ئیو و شوو کە تان لە گە ل کورە کە م ئیمیل ناس دە بن. »
تە نانە ت نە پیرسی پینج شە مە شە و بەرنامە یە کمان هە یە یا نا.

٦

نارتووش گشت پرتە و بۆ لە کانی چەند رۆژە ی لای دایکە م و ئالیس دووبات کردە وە. « هە وە لێ ن و دوامین کەرە تە. تکایە هاتوچۆ ی زۆر دامە مە زری نە کە تاقە تی ئە و شتانه م نییە. بۆ ی نباخیش * لێ نادە م. »

ئالیس شە کەرە اتی چوار گۆشە ی لە جانتا حە سیری یە مە زنە کە ی دە رینا و قاقە زە زەر دە کە ی دە وری کردە وە. شە گە لاتە کە ی دە زاری هاویشت. قاقە زە زەر دە کە ی توور دایە سەر میژی

چیشتهخانه و به گوپی* هه لمساوه ده گوتی «نه قیمی کلکه وانه که زمووت بوو؟ بیشک له هینده وه هیتاویه.»

دایکم تهسکه مله که ی به ههرا ههراوه وه لانا و ویستا «به بروای منیش ده بی راده ی هاوده می و هات و چۆ له به رچا و بگیری.» قاقهزه زه رده که ی راکرد و بردی ده سه تلی زبلی هاویشته. «تهم ژنه له جولفا دا هیچ خوشنا و نه بوو.»

تالیس گوتی «ژنه خوشنا و نه بووه به کوره که ی چی؟» له گه ل دایکم چاومان ده چاوی یه کتر بری. بیشک دایکیشم به وه ی زانی که «دیسان سه رو که لاره ی میژیکه ره به ن ده رکهوت.»

نارسینه رایکرده چیشتهخانه. جله سووره که ی راپونزیل دیار نییه.» رووی ده دایکم کرد. «تهو جله گنجاوییه ی که تو دروو بووت.» پیی ده عه ردی کوتا. «نه دۆزیتسه وه، راپونزیل نایه ته میوانی. راپونزیل نه یه، نه من و نارسینه ش نایه یین.» دهستی ده که له که ی نا و زه ق ده نارمه ن راما.

نارمه ن سه عاتیک بهر له مه حازر بوو. تهو کراسه ی که وینه ی که له له بهرانی له سه ر بوو، له گه ل شالواره لیبه کال بووه که ی له بهر کردبوو که چند جار ویستبووم تووری هه لده م، به لام هه موو جار قیژاندبووی «نا» له پیشدا که وشه کانی به په رۆی توژته کینی چیشتهخانه و تف پا ده کرده وه، به لام پاشه وه گورانده بوومه سه ری، به په رۆی تایه ته ی که وش پا کرده وه و ناو خاوینی کردبووه. گوتم «زۆر بیجی نییه. جلی راپونزیل نه دۆزیتسه وه نارمه نیش له مال ده مینیتسه وه.» هه موو چاومان ده نارمه ن بریبوو.

نارمه ن له پیشدا چاوی له من کرد، پاشان له نارسینه ده تگوت له وه ی که به دفه ریبه کانی دریژه پی بدا یا نا دلله راو که ی بوو. تهو جار به شل و شه ویقی چند هه نگاویکی هه لگرت. قسووی چای سه ر پیشخانی کرده وه و جل و بهرگی بوو کله که ی ده ریئا. نارسینه جرتیکه راهیلا و جله کانی پر دایه و رایکرده ده ری.

ده مزانی دایکم و تالیس بو ته وه ی دان به شیرین کاریه کانی نارمه ن دابنن له بیکه نین ده دن که له تاکام دا کوره که م بو سه رکۆنه کرده که ی تهو جارم خوژی شلوئ نه ده کرد. گوتم «بپۆ ژووری خهوتنی ئیمه. باوکت بوینباخه که ی له بیر کرده وه.» نارتووش قهیتانی که وشه که ی ده به ست. «گوتم که بوینباخ لیتاده م.» به بیده نگه ی نارمه نم تینگه یاند که «پۆ.»

ههتا نارمهن لاقى ده دهريتا دايمك گوتى « ده بهر بهژن و بالآت مرم.» مندالته كه م بهو هه موو
خويتن شيرينييه وه وه كئى چوه؟»

ناليس پينكهنى « وه پوروى.» دوايه رووى ده تارتووش كرد « گوتت كوره كهى چكارهيه؟»
تارتووش كه گوتى نه ندازياري دامه زراوه، دووه مين شه كه رات په رپيه زارى ناليس. «نه ندازياري
دامه زراوه. م م م م.» و ده گولدانه كهى سه ر قه رنيز راما. دايمك وه دهنگ هات كه « ديسان وهك
ميوژ و له بله بى ده ستي كرد به شه كه رات خواردن.»

ئه و جار ئه من قاقه زه زه ده كهى شه كه رات له سه ر ميژ راكرد، ئه وه م لا سه ير سوو كه خوشكم
خوى گوتنى له كه يه وه هوگرى خوى پيشانى ميژيك دها كه له مه و پيش زه ما وندى كردووه و
مندالتيكيشى هه يه. دايمك جاريكى تر پرژايه وه سه ر باسى خوشنا و نه بوونى خاتون سيمونيان له
جولفا دا. له دلى خومدا گوتم بريا دايمك ديسان سه ر له به رى ئه و روودا وهى كه چهند روژ پيش بوى
گيرابوموه وه دووپاتهى نه كاته وه.

تارتووش به په رژه كهى عه ردى چيشته خانه كه وشى ده سپريه وه په رژى تاييه تى كه وشم پيدا.
په رژى وه رگرت و گوتى: «گرنگ نيهه كه خه لكى جولفا چيان ده گوت يا چ ده لئين. وازى تيكه لاوى
له گه ل جينار و هات و چويه زوره مليه كام نيهه.»

ناليس ده ستي نابوه ژير چه ناگه و هه روا له گولدانه كه رامابوو. زه رووته كانى هيند
نابيه دن.» جاجكى له جانتا كهى ده ريتا.

بو دوامين جار له نه ينووكى* دالانه وه سه يري خومم كرد، دردژنگ له وهى كه يه خه ي جله بى
قوله كه م زور ناوه لا نيهه؟ داوينى جلم زور ته نگ نيهه؟

ناليس و دايمك به ره و ده رگه چوون. دايمك له سه ر تا ليم ورد بووه. « ئيمه رويشتين. بريا
شالتيك، شتيكت به شانى دادابا.»

گوتم «پيتان خو شه تارتووش بتانگه يه نه ته وه؟»

ناليس جاجكه كهى هه لدا و توقاندى. « نا، پياسه ده كه مين. جارى هه تا چوار، پينج روژ
ريگه مان دوور نيهه، به لام حوكمه كه م كه وه رگرت —» چاوى له تارتووش كرد كه له بهر
نه ينوكدا خه ريكي گرتى بزينباخه كهى بوو. «حوكمه كه وه رگرت، ميژدى خوشكى خو شه ويستم
ده بى زه همت بكيشى به ماشينى تاخرين مؤديل بمانگه يه نه ته وه مال.» قاقا پينكهنى و رووى
ده من كرد. « خو ناكرى له بوارد وه هه تا بره يم به پييان برؤين. مالتاوا. سه ره راي ئه وه جلت بو
به رت فره وان، مالتاوا مندالته كان.» ده رگه م له سه ر داخست و هه ناسه يه كى دوور و دريژم كيشا.

ئىمىلى دەرگەي كرده

جلى قۇل پف دراوى چەرموو و كەوش و گۆرەوى چەرمووى لەبەر دابوو. نەوارىكى پانى چەرموو لە سەرى كەزىيە كورته كانى بەستبوو. لام وابوو تووكىكى چەرموو كە ھەر ئىستا لە عەردى بەرز دەبىتەو.

ئارمىنە گوتى « وەي ! ئىمىلى — »

ئارسىنە گوتى « وەك فرىشتانت لىھاتوو. »

ئارسىنە راپۆنزىلى دايە دەستى ئىمىلى. جلى سوورى بووكەلە دەتگوت ئىمىلى لەسەر عەردى راگرتوو. ئارتووش بە سرتە پىي گوتم « چ مندالىكى نازدارە. »

لە چاوەروانىدا سەيرى خاوەن مالە كانى سەرەكى دەوربەرم كرد. دالان كە ھاوچەشنى دالانەكەي خۇمان بوو مەزنتەر دەينواند. رەنگبى لەمەر ئەو كە جگە لە مېزى تەلەفۇن كەل و پەلىكى ترى نەبوو. « پىدەچوو ھىشتا و پرا نەگەيشتبەن شەكە كانىان جىبەجى بكن، » كە خاتون سىمۆنيان و كورەكەي ھاتنە دالان .

ئەو كە گشتمان روانىمانە خاتون سىمۆنيان تەنيا بە ھۆي بەژن كورتىيەكەي نەبوو. جلىكى ھەرىرى رەشى پۆشيبوو كە لەبەر درىژيان عەردى دەمالى. سىنجاقيكى مەزنى بە سنگى و ەكردبوو و جووتە گوارەيەكى بە گویدا شوپر بېۆ، ملوانكە مروارىيە چەند رىزەكەي ھىندە درىژ بوو كە دەگەيشتە پىشتىندە پانە زىرەكەي. ئارسىنە سەبر گوتى « ھەرەك كاجى سالى نوى » ھەر كە سىخورمەيەك گەياندى لە گەل خوشكى پىكەنەنەكەيان قوتدايەو.

خاتون سىمۆنيان دەستە چكۆلەكەي ھىنايە پىش و لەگەل ئارتووش تەوقەي كرد. « ئىلمىرا ھارتوونيان — سىمۆنيان. بەخىر بىن. » پاشان روو لە ئىمەو ھىمەي پىشت سەرى خۆي كرد. « كورم ، ئىمىل سىمۆنيان بە ئىو دەناسىنم. » ئەو چەشەنە ناساندنە رەسمى و راسەقىنەيەم ھەر لە فىلمەكاندا دىبوو.

ئىمىل سىمۆنيان ھاوبەژنى من بوو كە سەير بوو. دەكرى بلىم لە ھەموو ئەو مەرقانەي كە دەمناسىن كەلگەتەر بووم، جگە لە ئارتووش كە تەنيا ئەو كاتانەي كەوشى پانىيە تەختم لەپى دەكرد ھاوبەژم بوو. نازاتم لەمەر ئەو لە شوو كەم بەرزتر نەم كەوشى پانىيە بلىندم دەبەر

نده‌کرد یا هەر به‌راستی به کهوشی پانییه ته‌خت راحت تر بووم، ده‌ستم درێژ کرده لای ئیمیل سیمۆنیان. ئەو‌هی که کاریکی وام کردبوو ئارتووش بۆینباخ لیّ بدا زۆر به‌جی بوو.

ئیمیل سیمۆنیان به چاکه‌ت و شالواری سورمه‌یی، بۆینباخی بۆر و چاوی سه‌وزه‌وه به‌رمزه‌ی هاتی. که ده‌ستم برده پیش ده‌ستی هینایه پیش. به‌لام له‌جیی ته‌وقه کردن داها‌ته‌وه ده‌ستی ماچ کرد. ئارتووش پیگژی و دوانه‌کان زه‌ق چاویان له ده‌ستی من و سه‌ری ئیمیل سیمۆنیان پری که قزه پر و چره‌کانی لیّک و لووس و بریقه‌دار داها‌ت‌بووه سه‌ری. تینه‌گه‌یشتم کام یه‌ک له دوانه‌کان گوتی «چهند شیرینه.» و دووه‌میان گوتی «هەر وه‌ک فیلمه‌کان.»

هیوادار بووم ناره‌قه‌ی له‌شم له ژیر باغه‌لم دا جیی خۆش نه‌کردبۆ. پیده‌چوو نارمه‌ن های لیّ نه‌بووبی. دهره‌فتی ئەو‌م نه‌بوو بیر له‌وه بکه‌مه‌وه بزاتم هۆشی له کوئییه.

ئیمیل سیمۆنیان که خۆی راست کرده‌وه، نارمه‌ن له‌گه‌ل ئیمیلی ته‌وقه‌ی کرد. ئارتووش چاویکی لینکردم و برۆی هه‌لته‌کاند. هه‌موو جارێ به‌ نارمه‌فان ده‌گوت «مه‌زن بوویه و ده‌بی وه‌ک ئینسان له‌گه‌ل می‌ران ته‌وقه بکه‌ی،» شانی هه‌لده‌ته‌کاند و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌کرد.

نارسینه به ئیمیلی گوت «راپۆنزێل دلێ بۆت ته‌نگ ببوو.»

نارمینه گوتی «زۆر ته‌نگ ببوو.»

ده‌سته گوله سووره چکۆله‌که‌م دایه خاتوون سیمۆنیان.

پنجکه گوله سووره‌که‌ی خۆم له باغه‌چه‌دا چاندبوو و به‌و گشته ره‌شبینییی ناغا مورته‌زا که هه‌موو جارێ ده‌هات ده‌یگوت «خاتوون ئەندازیار، بیّ ئەده‌بی نه‌بی به‌شکم به‌ گول بیّ» هه‌وتووی پیشتر نوقمی گول ببوو.

خاتوون سیمۆنیان گوله‌کانی بۆن کرد. سوپاسی نه‌کرد. بزهی‌کی تالی هاتی و به‌ ده‌ست

هیمای ژووری دانیشتنی کرد.

ژووری دانیشتنیشم له ژووره‌که‌ی خۆمان مه‌زنتر هاته به‌رچاو. راحتیییه ده‌سته ئاسنییه‌کان و میژی فراوین خۆری شه‌ش که‌سی که له دوو لای ژووره‌که‌ دا ریز کرابوو، که‌ل و په‌لیک بوو که کۆمپانیای نه‌وت ده‌یدا به هه‌موو ماله‌کانی بوارد. زۆریه‌ی بنه‌ماله‌کان وه‌ک ئییه وایان بیّ باش بوو راحتی و فراوین خۆری چاکتر بکرن، په‌نجه‌ره‌کان په‌رده‌یان پیوه نه‌بوو و چهند کوته‌سیم له دیوارسه‌مان* ها‌ت‌بوونه ده‌ری. دوانه‌کان یه‌کده‌نگ گوتیان «ئیمه‌ چوینییه

ژووری ئیمیلی.»

ههستم کرد ئارمه نیش گهره کیه بچی، به لام دوو دلّه. دلنیا بووم نه گهر بلیم لیره به دهچی. گوتم «تۆ له لای ئیمه بینهوه.» لووتی تیک نا و له گهڵ کیشه کان رۆیی. له دلّی خۆمدا گوتم «خوا بکا بهر له نیو سهعات شه‌ری ساز نه کا.»

خاتوون سیمۆنیان دیسان گوله کانی ماچ کرد و به‌رهو دۆلابینک چوو که به راده‌ی نیوه‌ی دیواری گرتبوو که له دارێکی رهنگ تازی به دوو ده‌رگه‌ی نه‌ینووک داره‌وه دروست کرابوو. نیوان دوو ده‌رگه‌کان وهک تاقه چووبوه ژوور. دوو شه‌مدانی که ههر کام چهند لقی لای جیا ببۆه و ههر لقه‌ی شه‌میکی چه‌رمووی تیخرابوو، له‌و جیگا شیوه تاقه‌یه داندرابوو. دۆلابه مه‌زنه که له‌گه‌ڵ کهل و په‌له‌کانی تری ژووره که ریک نه‌ده‌کوت. خاتوون سیمۆنیان یه‌کی له ده‌رگا‌کانی کرده‌وه و گولدانێکی بلووری ده‌رتنا. ده‌وروبه‌ری نه‌ینووکێ ده‌رگه‌کان به وینه‌ی رهنگاوه‌نگی گول و بولبول رازابۆه. لام وابوو دۆلابه‌که‌یان له هیندوستانه‌وه هیناوه. ئیمیل سیمۆنیان خو‌لقی کردم دانیشم.

له‌م لایه‌ی ژووره‌که‌وه که ههر ده‌تگوت هیچ پێوه‌ندییه‌کی به لایه‌نه‌که‌ی تری ژووره‌وه نه‌بوو چاوم له خاتوون سیمۆنیان کرد. گولدانه بلوورییه‌که‌ی دانایه‌وه نیو دۆلاب، گولدانێکی فه‌خفوری سووری راکرد، ده‌رگه‌ی پێوه‌دا و روویده من کرد. رهنگی شه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ رهنگی گوله‌کاندا ریکتته.» نازام چی له نیگای مندا دی که بزهی هاتی. «دۆلابه‌که‌تان پێ جوان بوو؟ کاری ئینگلیزی سه‌ده‌ی نۆزه‌هه‌مه. پاشان ده‌ستی به گولدانه‌وه راداشت. «ئیمیل!»

کوپه‌که‌ی هه‌ستایه‌وه، گولدانه‌که‌ی وه‌رگرت و له‌و ده‌رگه‌یه‌ی که ده‌مزانێ به‌رهو چیشته‌خانه ده‌کریتته‌وه وه‌ده‌رکوت. بیرم کرده‌وه "ریکتته؟" ده‌می‌ک بوو شه‌ وشه‌ دژواره هه‌رمه‌نییه‌م نه‌بیس‌توو؟ شه‌من بوومایه رهنگ بوو بلیم ته‌رز و له‌بارته‌ه. یا زۆرت‌ری لیدئ. بی‌شک جلی حه‌ری‌ری ره‌ش و جه‌واهی‌رات زۆرت‌ر له دۆلابه‌که‌ ده‌هات — له‌گه‌ڵ دۆلاب ریکتته‌ بوو. — هه‌تا شپه و بره‌ی تر.

پیانۆیه‌کی ره‌ش له‌ سێ سووچی ژووره‌که‌ دابوو. سه‌ری هه‌ل‌درا‌بۆه و دوگمه‌ سپییه‌کان ئامال زه‌رد بوون. چهند لایه‌ره‌ نۆت له‌سه‌ر جێ نۆته‌که‌ بوو پیا‌نۆکه‌م لێ دوور بوو و نه‌ده‌شیام ناوی ئاهه‌نگه‌که‌ وه‌خوینم.

خاتوون سیمۆنیان گوله‌کانی به‌ سنگییه‌وه نا، ههر به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ چاوی لیم بوو. «چ نه‌وا‌ری‌کی که‌شخه‌ت له گوله‌کانداوه.» له‌ سیله‌ی چاومه‌وه ئارتۆشم دی که له‌ نیو‌را‌حه‌تیدا جیی خۆش کردبوو.

نیواری تهو رۆژه نهواره سووره کهم له دهوری گوله کاندای بوو و کردبوومهوه و لوولم دابوو ههتا ناخریبه کهی گهردن بهسی* نهوار به مهراقی من ببوو. ههر جاره ی بۆ یه کینکم به دیاری دهبرد، تهو رارابیهه له گه له نهواری بهسته به نیدیا هه بوو. ئارتووش ته گهر دهیدی دهیگوت ((ته تۆش هه وه لهت هه یه ها. کئی چاو له نهوار ده کا؟)) یه کهم جار بوو که یه کئی چاوی له نهوار کردبوو.

ئیمیل سیمۆنیان به گولدانای تهژی له ئاو زۆریاوه. دایکی گولدانای دانایه سههر مییزی فراوین خۆری و یه که به یه کی گوله کانی خسته نیو گولدان.

ئارتووش و ئیمیل باسی گهرم بوونی هه وایان ده کرد و ته من سهیری دهسته کانی خانم سیمۆنیان. گولدان ریک هاورهنگی گوله کان بوو و ته نیا رووناکایی ژووره که به هۆی گلۆیتیکی رووتهوه بوو که به سیمیککی درییی پال په نکهی میچهوه شوپر ببۆوه هاوسیکم نهواری به دهوری گولدانه کهدا هیناو توندی کرد و هات دانیشه سههر راحه تیبه سی نه فه ریه که و به دهست ئاماژه ی کرد له پالی دانیشم. چووم له پالی دانیشتم. فه نه ره کانی راحه تی دهنگیان لیوه هات، چه ندجار به دهسته چکۆله کهی له ته ژنۆمیدا دوایه گوتی ((ئیمیل!))

ئیمیل دیسان لهو ده رگهی که به ره وه چیشته خانه ده کرایه وه وه ده رکهوت.

خاتون سیمۆنیان له سههر لیواری راحه تی دانیشتبوو و لاقی ده که یشته سههری، که وشه ساتینه ره شه که ی پشت ئاو ده لای پانیه بلیند بوو. په پوله گه لیک به مووروی رهنگ زیوینه وه به که وشه کانه وه درواوو. رووی ده ئارتووش کرد. ((هاوسه ری تۆ له ریزی تهو چه ند ئافه رته به فه ره نکه ههر مه نیانه یه که له ماوه ی سالانی دوور و درییی ژیان له چوار قورنه ی ته م دنیا به دا شانازی تهو م بووه له گه لئ ئاشنابم. مرۆقیکی به خته وه ری.)) ئارتووش چه ندجار پیلکی چاوی لیکدا، تهو جار سههری بادا و گرتی بۆینباخه که ی شل کرده وه. ژووره که فره گهرم بوو و له رسته درییژه که ی جیناره به ژن بالا که ماندا وازه گه لیک بهرچاو ده کهوت که ته من و ئارتووش زۆر له میژ بوو نه مان بیستبوو.

ئیمیل سیمۆنیان که که شه فیکی زیوینی چکۆله ی به دهسته وه بوو گه راوه ژووره وه، گولدۆزییه کی سپی له نیو که شه فه کهدا بوو، تونگه یه کی ئاوی پرته قال و چوار شه ربه ت له سههر گولدوو زییه که داندرابوو.

ئاوی پرته قاله شیله وتی و تاله کهم فر کرد و گویم بۆ قسه کانی خاتون سیمۆنیان شل کرد که گهرمای نابادانی له گه ل گهرمای هیند هه لده سه نگاند و ده یگوت بای کۆلیر بۆ پشت نیشه

زهره ریتکی قهره بوو نه کراوهی ههیه. ته گهر ته من بوو مایه ده مگوت " بۆ پشت ئیشه ههر هیچ باش نییه ". لایه نی بیوازی بیرگه م قیژاندی « ده واز بینه! پیویست ناکا ههرمه نییه کتیبیه که ی هاوسیت هه موو دم وهر گپرییه سهر ئه و ههرمه نییه ی که رۆژانه قسه ی پیده که ی. » لایه نی دلۆفان پیکه نی. « بۆخۆشت ئه وه ههر کتیبی ده ئاخۆی. »

هه و لم دا سه یری ئارتووش نه که م. روا له ت و ئاکاری نا ئاسایی دایک و کور، ئاخواتنه کانی به نا عیلاجی، ئاویره قالی تال و شیله وتین، گهرما و رووناکی کزی ژوور له هیز و توانی منیش به دهر بوو. ده چرکه سات تینه په ریبوو که خاتوون سیمۆیان ویستا « ئیمه شیو زوو ده خۆین. » ئارتووش وا به له ز گوتی « ئیمه ش ههر وه تر » که جه رگم ئاوری تیبه ربوو. بۆ ناچارم کردبوو بی؟ ههر بۆچی بانگیشتنه که م قه بوول کردبوو؟ ره نگبێ له مه ر دوانه کان بووبی که بی نیو بر له بابه ت ئیمیلی یه وه ئاخۆت بوون و ئه وه ی که — ناخر هاوسی بووین. ئه و جار هه تا خاتوون سیمۆیان گوتی « ئیمیل! » له جیوه را بووم. ریگه م بدنه یارمه تیتان بده م. » ئیمیل سیمۆیان له بنه وه خپچه یه کی لی کردم، زهرده خه نه ی هاتی و دیسان دانیشه وه.

شیوی منداله کان بریتی بوو له که ته و مریشکی کولاو که بریار بوو له سه ر میزی چیشتخانه بیخۆن. زۆر باش بوو که به ر له هاتن بابۆ له م دابوویه ههر سه یکیان. بۆ شیو یا فراوین ههر جاره ی که له شوینیکی نه ناسیا و میوان ده بووین، له پیشدا شتیکم پیده دان بیخۆن، که ته و مریشکی کولاو چیشتیک بوو که ئه و ده مانه ی دایکم نه ساغ ده بوو پرکیشی ده کرد بیخۆن و هیچکات نه یانده خوارد. شیوی ئیمه پلاو و خۆریشتی بامیه بوو.

میژ له پیشدا رازابۆوه. روومیژ و په رۆی سفره کان له که تانی سپی دروست کرابوو. ده وریه فه غفوورییه کان به و گو له نارنجیانه وه دیاره کۆن بوون و بیشک به قیمه ت گران، به لām ده وریه که ی من له دوو جیوه که ت بوو. خاتوون سیمۆیان له لای سه رووی میژ دانیش ت و به من و ئارتووشی گوت له سه ر کام ته سه که مل دانیشین. که وه مه و به ر قسه ی دوانه کان:

« ههر وه ک فیلمه کان. » خانه خوی په رۆی سفره ی لیك کرده وه و به سه ر چۆکیدا دا و گوتی « ئیمیل! » و ئاماژه ی کرده دۆلابه دارینه که.

ئیمیل سیمۆیان شه مدانه کانی نیو دۆلابه که ی هیئا و له ناوه ندی میزه که ی دانا و شه مه کانی هه لکرد. ئارتووش له بنه وه خپسه یه کی لی کردم. خاتوون سیمۆیان بی قسه و هه و جۆل، ههر وه ک چاوه روانی کۆتایی رپوره سمیک بی، راوه ستا هه تا دوا یین شه م هه لبوو و

كوره‌كه‌ی دانیش‌ت و په‌رۆی سفره‌ی لینگ كرده‌وه، پاشان گوتی «تکایه ده‌س پیبکه‌ن.» روو می‌زییه چه‌رمووه‌که له ژیر رووناکایی شه‌مدا زه‌رد ده‌ینواند. زۆرت‌ر له یه‌ك دوو جینگا په‌له و شوینی سووتانی جگه‌ره دیار بوو.

یه‌که‌م که‌وچکم نایه زارم و هه‌ولم دا چاوم وه‌چاوی ئارتووش نه‌که‌وی. خۆریشته‌که هینده تیژ بوو ته‌نانه‌ت نه‌من که چیشتی تیژم پی‌خۆشه ئاورم تیبه‌ربوو. ئارتووش رقی له چیشتی تیژ بوو.

خاتوون سیمۆنیان قاپی‌کی چکۆله‌ی فه‌خفوری بو‌لای ئارتووش راداشت. «ئه‌گه‌ر خۆریشته‌که به راده‌ی پبویست تیژ نییه له‌م چاشنیه که‌لک وه‌گره» ئارتووش شه‌ربه‌ی ئاوی دانایه سه‌ر می‌ز و هه‌ر سه‌ری بادا. نه‌من بوومایه ده‌مگوت «له‌م چاشنیه به‌سه‌ر دا‌که». به خۆم گوت بیده‌نگ به!

ئیمیل سیمۆنیان له‌سه‌ر کورسیله‌که ئه‌وبار ئه‌وبار بوو و بێ ئه‌وه سه‌ری به‌رزکاته‌وه گوتی «دایه واباشتر بوو خۆریشته‌که‌ت تیژ نه‌کردبا، هه‌موو هه‌ر فی‌ر نین.» پاشان چاوی له‌من و ئارتووش کرد و پبکه‌نی. هه‌ستم کرد دا‌وای لیبووردن ده‌کا.

دایکه دوو که‌وچک چاشنی ده‌لایه‌کی ده‌وری کرد و بێ ئه‌وه چا‌و له کوره‌که‌ی بکا گوتی «تکایه ده‌ستووری چیشت لینام پبمه‌ده. خۆریشتی بامیه ده‌بی تیژ بی.» ئه‌وجار رووی ده‌من کرد. «چۆنیه‌تی دروست کردنی ئه‌م چاشنیه له که‌لکه‌ته له چیشت لینه‌ره‌که‌مان "رامۆ" فی‌ر بووم.» قاپی چاشنی له‌سه‌ر خۆ دانایه پال دیزه‌ی برینج. «به‌ر له‌وه وه‌دیوی ده‌ریی بنیم.» ئیمیل سیمۆنیان ده‌ستی به‌ قۆیدا هی‌نا، تله‌کانی باریک و دریش بوون. ئالیس ده‌یگوت «مرۆفه ناسک هه‌سته‌کان تلی باریک و دریشیان هه‌یه.» ده‌ستی به‌ به‌ر چاوی ده‌گرت و تله‌کانی راده‌وه‌شاند. «وه‌ك هی من.» سه‌یری ده‌سته‌کانی خوشکم ده‌کرد که وه‌ك هه‌موو جیه‌که‌نی تری گۆشتن بوو و سه‌رم راده‌وه‌شاند که «ئادی.»

بو‌ ماوه‌ی ک‌س نه‌ئاخۆت، ده‌نگی بۆق و به‌رسولکه‌کان له‌ هه‌وشه‌وه ده‌هات. رووناکایی ژوور هینده بێ هی‌ز بوو که به‌ ته‌ما‌بووم هه‌ستم چرایه‌کی تر هه‌لبکه‌م. خاتوون سیمۆنیان به‌ بێ ده‌نگی چیشتی ده‌خوارد. پبم وایوو ده‌بی قسه‌یه‌کی تر بپنمه‌ گۆرێ. ده‌نگی پبکه‌نیی مندا‌له‌کان له ژووری ئیمیلییه‌وه ده‌هات. شیویان خوارد بوو؟ چۆن هی‌چکامیان نه‌یانگوت «پبم خۆش نییه.» ئیمیل سیمۆنیان هی‌شتا هه‌ر چاوی به‌ردابۆوه و من قسه‌یه‌کم بو‌ گوتن نه‌ده‌دۆزییه‌وه.

نارتووش شه‌ریه‌ی دووه‌می له‌سه‌ر میژ دانا و گوتی «له مه‌سجدسولیمان له‌چ به‌شینک کارت ده‌کرد؟» ئیمیل سیمۆنیان سه‌ری هه‌لیناو زه‌رده‌ی هاتی. ئه‌وجار هه‌ستم کرد به‌ته‌مای سیاسی کردنه. ره‌نگبێ بابته‌ی تاران‌دنی بیده‌نگی بی.

چاوم له‌نارتووش کرد و بیرم بۆ ئه‌وه‌ چوو که باوک و کوپ له‌و کارانه‌ی نه‌یان‌کردوه کیبه‌رکیبانه. له‌بیرم نه‌بوو شوه‌که‌م له‌قسه‌کردن له‌گه‌ڵ که‌سیدا بپشقه‌ده‌م بی، مه‌گه‌ر بۆ دژایه‌تی له‌گه‌ڵ دایکم دا.

ئیمیل سیمۆنیان په‌رۆی سه‌فه‌ی به‌ره‌و زاری برد و هه‌تا ویستی وه‌لام بداته‌وه‌ دایکی گوتی «ئیمیل خویندکاریکی هه‌لکه‌وته‌بوو. له‌هیند و دیاره‌ له‌ئه‌وروپا دا گه‌لیک ئیشوکاری فره‌باشی بوو. کۆمپانیای نه‌وت شانسیکی ئیجگار زۆری هینا که‌ کوره‌که‌م پشینه‌یازی هاوکاری قه‌بوول کرد. ئه‌گه‌رچی له‌راستیدا ئیمه‌ پئویستیمان به‌موچه‌ی ئیمیل نییه‌، به‌لام هاتینه‌سه‌ر ئه‌وه‌ ئیمه‌ که‌ ئیستا لیبرواین له‌ئیراندا بژین چ له‌وه‌باشتر که‌ ئیمیل به‌کاریکه‌وه‌ خه‌ریک بی. هیشتا ده‌رفه‌ت نه‌بووه‌ ئه‌و سوپاسنامه‌ی که‌ له‌زانستگا وه‌ریگرتوه‌ به‌دیواریان هه‌لواسم. بۆ سوپاسنامه‌کان رامسپاردۆته‌ لای به‌نرخ‌ترین چوارچۆیه‌ دروستکه‌ری که‌لکه‌ته‌، گشتیان له‌داری فۆفیل.»*

نارتووش هه‌روا سه‌یری ئیمیلی ده‌کرد. «گوتتان له‌کام به‌شدا کارتان ده‌کرد؟» دایکه‌هه‌روه‌ک هیچ قسه‌یه‌کی نه‌کردبێ وابوو.

ئیمیل سیمۆنیان پینگژی و چاویکی له‌دایکی کرد و ده‌ستی به‌قسه‌کرد. چه‌نده‌شیبۆه‌کیژه‌که‌ی ده‌دا. له‌چیشته‌خانه‌که‌ی ئیمه‌دا، کاتێ دایه‌گه‌وره‌هات. بی‌واز و وه‌ره‌ز.

نارتووش پلاوی هه‌ر به‌ته‌نێ خوارد، ته‌نیا سه‌یری ئیمیل سیمۆنیانی کرد و هه‌ر سه‌ری‌بادا. خاتوون سیمۆنیان بۆ جاری دووه‌م هینده‌به‌سه‌رنجه‌وه‌ چاشنی ده‌دووری کرد که‌ ده‌تگوت ماجوومیکی که‌م وینه‌ده‌پنۆی.

له‌بیری ئه‌وه‌ دابوو که‌ ئه‌گه‌ر گه‌رامه‌وه‌ مال چۆن وه‌لامی پرته‌ و بۆله‌ی نارتووش بده‌مه‌وه‌ که‌ خاتوون سیمۆنیان گوتی «منداله‌کانی تۆ له‌چ سه‌عاتیک دا ده‌خه‌ون؟» نیو سه‌عاتیک ده‌بوو منداله‌کان ده‌نگیان لیوه‌نه‌هاتبوو. نیگه‌ران بووم. گوتم «زۆرتر سه‌عات نۆ. به‌لام ئه‌و شه‌وانه‌ی که‌ وه‌ک ئیمشه‌و بۆ سه‌به‌ی ناچه‌ قوتابخانه‌ —»

خاتوون سیمۆنیان که‌وچک و چه‌نگالی له‌قاپه‌که‌دا له‌پال به‌کتر داناو په‌رۆی سه‌فه‌ی له‌سه‌ر چۆکی راکرد. «چوون یا نه‌چوونی قوتابخانه‌ نابیتته‌ به‌لگه‌ بۆ به‌وه‌خت و ناوه‌خت نوستن. مندال

دهبې خوو به بهرنامه يه کی ديارپکراو بگری. ټیمیلی سهری سهعات نو دهدهوی. ټیمیل که بچکوله بوو رامسپاردبووه پهرستاره کی — «کورسیه کم کیشایه دواوه و راوه ستام. «سهریک له منداله کان بدهم.» ټیمیل سیموئیان له حیوه رابوو و که میټک سهری دانواند. نارتووش قه پالټیکی له نان داگرت.

چهند چه مه دان له سوچی دالان له سهریه که له که کرابوو. په یکه ره یه کی فیلی تاشراو له بهرد له پال چه مه دانه کان دانرابوو. نیوهی خورتووم و کوتیک له یه کیټک له گوټیه کانی فیله که شکابوو. سهیری سهعاته کم کرد. ههشت و چاره گیتک بوو.

ژووری ټیمیلی تاي ژووری نارمهن بوو. ټیره شم مه زنتر هاته بهرچاو. جگه له قهره ویله یه کی ناسن، میټیکی چکوله ی له سهر نووسین و مافووریکي عه نابی شتیکی تری لیته بوو. په نجه ره دوی نه بوو و رووناکایی ژوور کم هیز بوو. دوانه کان له سهر مافوور دانیشتبووون و نارمهن له سهر کورسی پشت میټی له سهر نووسین. ټیمیلی له سهر ته خت پال که وتبوو. داوینی جله چه رموه که ی تا سهره وهی ته ژنوکانی هه لکشابوو. یه کیټک له کلکه مشکه کان کرابووه و قژه کانی به سهر و چاویدا په خش و پهریشان ببوو. خوئی به نه واره که وه خهریک کرد. ته منی که دی قیت دانیشت، داوینی داکیشا و ههر دوو دهستی خسته سهر چوکی.

نارسینه بهو قژه کرژانه وه که له ژیر دهرزیله نارنجیه که وه هاتبووه دهر چاوی لیم کرد. «چهند خویش دهبوو سبهی —»

نارسینه بهو قژه کرژانه وه که له ژیر دهرزیله نارنجیه که وه هاتبووه دهر درټیژه ی پیدا «ټیمیلی له گهل ټیمه دهاته سینه ما.»

نارسینه گوتی «ټیزنی بو ودرده گری؟»

نارمینه سهری چه مانده وه. «تکا ده که یین.»

نارمهن کتیبیکي له سهر میټی نووسین راکرد و خهریکی لاپره هه لدانه وهی بوو.

گوت «خویش راده بری؟ چ کارگه لیکتان کرد؟»

نارمینه گوتی «هه تا ټیستا ههر قسه مان ده کرد.»

نارسینه گوتی «ټیمیلی تاریقی ته و قوتابخاناه ی ده کرد که لپی خویندوون.»

نارمینه گوتی «برپار وایه ټیستا کایه ی ده سکه له * بکه یین.»

نارسینه گوتی «ټیمیلی فیټی کردووین.»

گوتم « کایه‌ی دهسکه‌له؟ » و هه‌ناسه‌م قوت دایه‌وه.

ناسیای من و ئارتووش له‌و کاته‌دا روویدا که له‌ جیژنی له‌ دایک بوونی دژستیکی هاوبه‌شدا کایه‌ی دهسکه‌له‌مان به‌یه‌که‌وه ده‌کرد. میوانه‌کان به‌نۆره دهسکه‌له‌کانیان ده‌سووراند. که‌سیکی که دهسکه‌له‌که‌ی سووراندیوو ده‌بوایه که‌سیکی که زارکی دهسکه‌م‌لی به‌ره و رووی ده‌ویستا راموسی. بریاری زه‌ماوه‌ندمان که‌دا ئارتووش دانی پیداهینا « هه‌وئم ده‌دا دهسکه‌له‌که‌ جۆری بسوورپینم که‌سه‌ری به‌ره‌و رووی تۆوه بووه‌ستی. » دوای یه‌که‌م سالتاتی زه‌ماوه‌ند له‌ رووم هه‌لات بلیم « ئەمنیش هه‌روه‌تر. »

ئارمینه‌ گوتی « که‌سیکی که دهسکه‌له‌ی هه‌لده‌سووراند — »

ئارمینه‌ گوتی « که‌سیکی که زارکی دهسکه‌له‌ به‌ره‌و رووی ده‌وه‌ستی — »

ئارمینه‌ گوتی « هه‌ر ده‌ستوورینکی گه‌ره‌کی بی‌ ده‌یدا. »

هه‌ردوو گوتیان « خۆشه، وه‌نیه‌؟ »

هه‌ناسه‌م دایه‌ ده‌ری و پیکه‌نیم. « به‌ مه‌رجیکی ده‌ستوورگه‌لی مه‌ترسیدار له‌ ئارا دا

نه‌بی. » و بیرم کرده‌وه منداله‌کان چه‌نده‌ پاک و قازاخن. »

ئارتووش و ئیمیل له‌ ژووری دانیشتن دا قسه‌یان ده‌کرد. خاتون سیمۆنیان میژی شیوی کۆ کرده‌وه. پینم سه‌یر بوو چۆن کاری به‌ کورپه‌که‌ی نه‌کردوه. یارمه‌تیم دا. له‌ هات و چۆی نیوان شیو خۆری و چیشتخانه‌ دا داویننی جله‌که‌ی هه‌لکیتشا و بی‌ نیو بر ناخۆت « هه‌ر له‌ روژی له‌ دایک بوونه‌وه خزمه‌تکار و به‌رده‌ستم بوو. ئیستا ناچارم بوخۆم کاری بکه‌م. هیند هه‌ر خراپیه‌کی که‌ هه‌یبوو نۆکه‌ر و قه‌ره‌واشی فره‌ بوو، له‌ ماله‌ باوکم له‌ جولفا دا خزمه‌تکاریکی زۆرمان بوو. » ملوانکه‌ مروارییه‌که‌م هه‌میشه‌ ده‌ قاپ و قاچاخ و ده‌سگیره‌ی ده‌رگه‌ ده‌هالا. « که‌ له‌ مه‌سجد سولیمان بووین کیژتیکم له‌ جولفا هینا. میشکی چاک کاری نه‌ده‌کرد. به‌ بنه‌ماله‌که‌ییم گوت کیژه‌یان برده‌وه. پینم وایه‌ سه‌ری له‌ نه‌ماگه‌رد وه‌ده‌رنا بیشک لیم روونه‌ نازانن نه‌ماگه‌رد کوپیه‌. ئیوه‌ لیره‌ قه‌ره‌واشتان بیشک نایه‌؟ »

ویستم بلیم ده‌زانم نه‌ماگه‌رد له‌ کوپیه‌، به‌لام نه‌مگوت و که‌قه‌وه‌ به‌یر ئاشخین که‌ هه‌وتووی دووجار بو یارمه‌تیدانی کاروباری نیومال ده‌هاته‌ لامان و هه‌وتووی جارێک ده‌چووه‌ مالتی ئالیس و دایکم. شووه‌که‌ی پاش شه‌وه‌ی پشتی برینگه‌ری کرد سه‌قه‌ت ببوو و موچه‌یه‌کی که‌می به‌ هۆی خانه‌نشین بوونی له‌ کۆمپانیا وهرده‌گرت، کورپه‌که‌ی تازه له‌ سه‌ر بازی هاتبووه‌ و بیکار بوو و ئاشخین گوته‌نی « له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا شه‌و باژیری کوتییه‌کان و

رۆخ چه م پیوان و رۆژی دوو پاکت جگهره کیشان و تو ترووکاندن ببویه نیشوکاری ژبانی، پیی وابوو دایکه قور به سهره کهی که نه من بم نه سکناس له داری لئوه ده کهم.» بیرم کرده وه هم زه همه تی هاوسیکه کم ده بیته وه و همه میش یارمه تیبیه که به ناشخین.

میژی شیوکه کوکرایه وه همه بر ئیمیل و ئارتووش دانیشتم. خاتوون سیمۆنیان له شوینی پیشووی دانیشتم و گوتی «ئیمه دوای شیو میوه و چا ناخۆین. بۆ هه لئاوینی* چیشتم زیان هیئهره.» پاشان نیو نشانی به قالیبیه کهی ئه دیبی وهرگرت که له نزیك ماله مه بوو و ژماره ته له فۆنی مامۆستای پیانوێ منداله کانی نووسی. «ئیمیلم هه ره له حهوت سالیبیه وه ناره ده کلاسی پیانو. ده بی درێزه ی پی بدا. بۆخۆم هه ره له پیئج سالیبیه وه پیانو م لیده ده.» گوتم چۆن بوو نه یگوت «ده مژهنی.»

ئیمیل لاقی هاویشته بووه سهر لاقی. که وشه ره شه بریقه دار و گۆره وییه ره شه کهی ده بهر کردبوو. ئارتووشیش لاقی هاویشته بووه سهر لاقی. که وشه ره شه و گۆره وییه کانی قاهوی بی بوون. خه تای خۆم بوو. له بیرم چوو بوو گۆره وی ره شه بجه مه پال که وشه کان. چاوه ری بووم ئارتووش چاویکم لی بکا و ئامازه ی بکه م مالاوایی بکه مین که ئارمه ن خۆی ده ژووری هاویشتم. ده موچاوی سووره لگه رابوو و کوخه ده رفه تی پینه ده ده. تیگرا بووم. «چ بووه» به ده م کوخه وه گوتی «ئاو.» ئیمیل سیمۆنیان ویستا. ئارتووشیش هه ره وهر. خاتوون سیمۆنیان خۆی نه بزوات.

ئارمه نم برده چیشته خانه. ئاو م تیگرت و دامه دهستی و پرسیم «شتیک په رییه ئه وکت؟» مژولکه درێزه کانی به هۆی فرمیسه که وه پیک وه نووسابوون، دیسان داوای ئاوی کرد، دیسان کوخی، دیسان ئاوی خواره وه هه تا ناخریبیه کهی هیمن بۆوه و بی ئه وه چاوم لی بکا گوتی «نازایم بۆ یه گجی کوخه م پیوه نووسا.» و له چیشته خانه ده رکه وت.

ئارتووش دوانه کانی بانگ کردبوو و خه ریک بوو سوپاسی خاتوون سیمۆنیانی ده کرد و مالاوایی ده خواست. ئیمیل سه ری داخسته بوو و نه واره چه رموه کهی له ده وری تلی ده هالاند. ئه من پیم وابوو یا به راستی بزده کی تالی له سه ر لیوان بوو.

له کاتی ته وه له گه ل خاتوون سیمۆنیان و کوره کهی، له سیله ی چاومه وه دیم ئارمه ن چوویه لای دوانه کان و له بن گوئیاندا سهر ته ی کرد ئارمینه داوینی جله که می کیشا. «سینه مای سه به ی.» رووم ده ئیمیل سیمۆنیان کرد. «ئیزن ده ده ی ئیمیلی له گه ل منداله کان سه به ی بچیتته

سینه‌ما؟) ئیمیل سیمۆنیان سه‌یری دایکی کرد. «ئارسینه لایه‌که‌ی تری جلمی کیشا. «له‌ دایه‌ گه‌وره‌ی بپرسه.»

خاتوون سیمۆنیان دوا‌ی ئه‌وه‌ که‌ پرس‌ی کامه‌ سینه‌ما و چ‌ فیلمیک و له‌گه‌ل کئ‌ ده‌چن و له‌گه‌ل کئ‌ دینه‌وه‌ و که‌ی ده‌چن و که‌ی دینه‌وه‌ و نه‌کا له‌ سینه‌ما چیپس یا بابۆله‌ بچۆن ئاخ‌ری رازی بو.

دوانه‌کان له‌ پانایی شه‌قامدا ده‌ست ده‌به‌ر پشتی یه‌کتر دا به‌ر له‌من و ئارتووش و ئارمه‌ن ده‌رویشتن. یه‌ک دوو جار ئاورپانداه‌ و سه‌یری ئارمه‌نینان کرد و پیکه‌نین. ده‌رگه‌ی مائیم کرده‌وه‌ و چ‌رای دالائیم هه‌لکرد.

ئارسینه‌ گوتی « ئۆخ‌ی . چانیه‌ ماله‌که‌ی ئیمه‌ تاریک نییه.»

ئارمینه‌ گوتی « ئۆخ‌ی فینکیشه.»

ئارسینه‌ گوتی « زۆر خۆش‌ گوزه‌را، به‌لام ماله‌که‌یان فره‌ تاریک بو.»

ئارمینه‌ گوتی « زۆر خۆش‌ گوزه‌را، به‌لام ماله‌که‌یان زۆر گه‌رم بو.»

ئارتووش بۆینباخه‌که‌ی کرده‌وه‌ و به‌ره‌و چیشتخانه‌ چوو. «شتیکمان بۆ خواردن هه‌یه‌؟» ئارمه‌ن به‌ بئ‌ ده‌نگی چوو یه‌ ژووره‌که‌ی و ده‌رگه‌ی توند پینگدا.

دووانه‌کام نارد‌ه‌ ژووری خه‌و، پیتاوه‌ پانیه‌ بلینده‌کام داکه‌ند و پئ‌ په‌تی چوومه‌ چیشتخانه‌.

ئارتووش له‌ پشت میژ دانیشتبوو، زه‌ق ده‌ گوله‌کانی سه‌ر قه‌رنیژ رامابوو. « ئه‌و پیاوه‌ به‌سته‌زمانه‌. ئیستا ده‌زانم بۆ حاله‌تی ناسایی نییه‌ به‌م دایکه‌ — » مارمیلکه‌یه‌کی بچکۆله‌ له‌ پشت تۆره‌که‌وه‌ چاوی بریبوووه‌ چیشتخانه‌. بابۆله‌ی هیلکه‌م دروست کرد. هیلکه‌ له‌هه‌ر بیچم و هه‌رکاتدا چیشتیک‌ی به‌ که‌یفی شووه‌که‌م بو.

هه‌تا ئارتووش ویستی قه‌پال له‌ بابۆله‌ داگرئ‌ هاواری ئارسینه‌ به‌رز بۆوه‌. « بلئ‌ ئیشی له‌ کوپیه‌ ده‌نا ده‌لیم بۆ کوخه‌ت گرت»

ویستم له‌ پشت میژه‌که‌ هه‌ستم که‌ ئارتووش ده‌ست‌می گرت و خوا ده‌زانئ‌ چه‌ندجار گوتی «خۆتیان تيمه‌قورتینه‌. لیگه‌رئ‌ با شه‌ری بکه‌ن. پاشان ئاشت ده‌بنه‌وه‌. دیسان به‌ شه‌ر دین و ئاشت ده‌بنه‌وه‌ لییانگه‌رئ‌. دوايه‌ پیکه‌نی. مه‌ترسئ‌، یه‌کتر ناکوژن.» ده‌ستم که‌ له‌ نیو ده‌ستیدا بووتلی به‌ پشتی ده‌ست‌مدا هیئا. جووله‌م لئ‌وه‌ نه‌هات. زۆر له‌ میژ بوو ده‌ست‌می نه‌گرتبوو؟ ده‌ستمی به‌ردا و بابۆله‌که‌ی راکرد و قه‌پالی لیدا. «پییستت چه‌نده‌ وشک بووه.»

سهیری دهسته کانم و نینۆکه کردوو به لاکه کانی کرد. خاتوون سیمۆنیان له کاتی تهوقه کردن دا ناگاداری دهسته وشکه کانم ببوو؟ نه دی کوره کهی؟ وهبیر ماچ کردنی دهستم که وتمه وه و دیسان تووشی شهرمه زاری بووم. منداڵ دهنگیان نه هات و داوی نیو سهعات که سه ریکم له ژووهره کان هه لێنا ههرسیکیان خه وتبوون و ئیشی ده باوهشی ئارمینه دا بوو.

٨

روژانی ههینی به پیچه وانهی روژانی تر چیشتیکی تیر و تهسه مان ده خوارد. رادیۆ دایسا، هیلکه کانم دهنیو تاوه کرد و ئارتووش که که ره و په نیری له سه لاجه (دهیه نادر) پیم گوت « ئه من میزه که ده چنم، ئه تو بچوو ئارمه ن له خه و راکه بگه نه سینه ما. »

ئارمه ن له بهر ده رگهی چیشته خانه دا گوتی « ئه من وه خه بهرم، کیژه ته وه زه له که تان راکه ن. سه ره رای ته وه ش به یانی باش. » قژی ته ر و سه ر و روو خو ش بوو. ئارتووش سهیری منی کرد و برۆی هه لته کاند. هه ردوو ده کوره که مان راماین.

ئارمه ن له پشت میز دانیشته. « چ باسه؟ ئینسانی حه مام کردووتان نه دیوه؟ » ئارتووش که وگبری له بن هیلکه و رو نه که هه لدا. « ئینسانیتک ده بینین که زۆر بچیتته حه مام. ئارمه نی حه مام کردوو به ده گمه ن ده بینین. » هیلکه و رو نه که ی ده دوری ئارمه ن کردو هه رتک پیکه نین. له ده سالانه ی ئارمه ن به داوه، نارده ن حه مامی کوره که م به کی له ئه رکه دژواره کانم بووه.

ئارمه ن ده بیۆلاند هیلکه و رو نی ده له مه م پیخو ش نییه، ئارسینه و ئارمینه وه ژوو رکه وتن. سارا فۆنی چوارخشته کی سوور و سوورمه یی و فانیله گه لی چه رموو له بهر دا، هه رتک گو تیان هیلکه و رو ن ناخو ن و هه رتک داوای که ره و مره باو شیرکاوی ساردیان کرد.

فروو زه نده ی ئه ربابی له رادیۆ دا گوتی « ئه م رو ژانه له تاراندایا به هاره و خونچه و باران

— «

ئارمه ن توند گوتی « ئه م رو ژانه له ئاباداندا به هار نییه و گه رما و شیدارییه. »

نارسینه گوتی « چت گوت؟ » نارمینه به دهنگی گنهوه گوتی « وهك فرووزه‌ندهی نهربابی ناخۆت. » نارسینه به ئه‌دا ده‌پێنانی خوشك و برای قاقا پێكه‌نی و به دهم پێكه‌نینه‌وه گوتی « فراوین له یانه ده‌خوین؟ » نارسینه گوتی « فراوین له یانه بخۆین. »

رۆژانی هه‌ینی ته‌گهر میوان نه‌بواین یا میوانمان نه‌بوایه بۆ فراوین ده‌چووینه یانه‌ی گولستان. منداڵه‌کان پلاو و که‌بابی یانه‌یان پێخۆشوو و ته‌من بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه چه‌ند خۆشه که هه‌وتووی جارێک هه‌موومان له ده‌وری یه‌کتر بین. ئارتووش شه‌کری ده‌ فینجانی چای کردو لێکیدا. « به مهرجیک. »

نارمینه پارووه‌که‌ی به په‌له قوتدا. « مهرجی چی؟ سه‌ر له‌به‌ری کاره‌کانی قوتابخانه‌مان به‌رپۆه بردوو. مه‌شقی پیا‌نۆشان کردوو. ژوو‌ره‌که‌مانیشمان رینکوپینک کردوو. » و وه‌ک هه‌میشه له خوشکی ویست دا‌کۆکی لی‌ بکا. « وه‌نیه، نارسینه؟ » نارمین به‌شه ده‌له‌مه و تونده‌که‌ی هیلکه و رۆنی جیا ده‌کرده‌وه. « نیک و پیک، وه‌نیه. رینکوپینک گێژه — » چاوی به‌ من که‌وت و پاشماوه‌ی قسه‌که‌ی قوتدا. دوانه‌کان هۆشیان له لای ئارتووش بوو. بلێ! بلێ! چ مهرجیک. » ئارتووش چای لینگه‌دا.

نارمینه گوتی « باشه. » نارسینه گوتی « هه‌ر مهرجیک قه‌بووله. » پاشان هه‌رتک گوتیان « بلێ! بلێ! بلێ! »

من و نارمین و دوانه‌کان چاوه‌روان ده‌ ئارتووش رامابووین که بی‌ خۆ شلوێ کردن که‌وچکی له‌نیو فینجانه‌که ده‌رێنا. هی‌من و له‌سه‌ر خۆ خستیه نیو ژیر پیا‌له، له په‌نجه‌ره‌وه روانییه ده‌ره‌وه، سه‌یری منی کرد، ته‌وجار له نارمین و پاشان له دوانه‌کان. هه‌تا ته‌وه‌ی که گوتی « به مهرجیک کی‌ژه ژیکه‌له‌کام هه‌ر یه‌که‌ی ماچیک کی‌گه‌وره بده‌نه باوکیان. » نارمین و نارسینه دایانه پێکه‌نین و له‌جیوه هه‌له‌بزه‌ینه‌وه.

نارمین ریچ بووه و گوتی « بی‌ بی‌ بی‌، چه‌ند شیرنه. » پێکه‌نیم و خه‌ریکی کۆکرده‌وه‌ی می‌زی تیشته‌ بووم.

نارسینه له‌سه‌ر رانپکی ئارتووش را گوتی « بریا ئیمیلیش دوای سینه‌ما هاتبایه یانه. » نارمین له‌سه‌ر لایه‌که‌ی دیکه‌ی را گوتی « وه‌ی! ده‌بی‌ بجینه شوینی. » و له کۆشی ئارتووش هاته‌خوار. نارمین ته‌سه‌که‌ملی وه‌لانا. « ته‌من ده‌چمه شوینی. » ئارتووش به سه‌ره‌وه‌ی قه‌زه لوله‌که‌ی نارسینه‌دا چاوی له‌من کرد. نارمین گه‌یشته‌بووه دا‌لان که دوانه‌کان به‌ دایدا هه‌واریان کرد « راهه‌سته! » و له چیشته‌خانه وه‌ده‌رکه‌وتن.

نارتووش روا نىيە دەرگەي چىشتاخانە و گوتى « كورەكەمان زۆر بە ئەدەب و نەزاكەت بوو. » پاشان لەجىتووە هەستا.

« منداڵەكانم كە لە سىنەما هەيناو، بە شوين تۆ دا ديم. لە داىكم و ئالىسىش تەلەفون بكە ئەوانىش بىن. »

پىم سەير بوو. نارتووش زۆر باش دەيزانى داىكم و ئالىس پىويستيان بە بانگىشتن نىيە و بىشك دەهين. ئەمنىش باش دەمزانى نارتووش هۆگرى يەكى ئەوتۆى بە هاتنى هيجكامىكيان نىيە. كەوابوو هۆى ئەم دلۆقانى و خۆشەويستىيە چى بوو؟ لە دالاندا كە هاوارى كرد « منداڵەكانم كە دانايە سىنەما سەرىك لە شاهيندە دەدەم. » بە خۆم گوت « ها! دە بلئ ئىدى — » بانگم كرد « راوەستە! » و بە دوايدا هەلاتم.

لە جەرگەي رىنگە بەرتەسكە كەدا و يستا و چاودەرى ما هەتا بىگەمى. خەرىكى ردىنە بزى ئاساكەي بوو و لە سەر خۆ پىدەكەنى. كەوابوو گومان بردنەكەم دروست بوو. خەرىكى دانى پىناك* بوو. بەرەوروى وەستام. « ئەدى قەولت نەدابوو بە شوين شاهيندەو نەچى؟ » قۆزەكەم لەنيۆ چاوانم لا دا. « سەدجار گۆتم ئەو قسانەي كە بىستت دروست نىن. شاهيندەي بەستەزمان سىياسەتى لە كۆى بوو؟ ئەو دامنە جار و بارە يەك دوو كەس دىنە دووكان و گالته دەكەين. » بە تلى لەسەرى كەپۆمى دا، « نىگەران مەبە. هەر شەربەتى گولآو و تۆ شەربەتى دەخۆم و دەگەرىمەو. شەربەتى بۆ تۆش بىنم؟ » و پىكەنى.

هەركەسىكى دەچوو بە دووكانى شاهيندە ، ئەگەر هەوا زۆر گەرم بووايە. شەربەتى گولآو و تۆشەربەتى خولق دەكرد و ئەگەر هەوا گەرم نەبووايە چاى بە لىمى عەمانى پىدەدا. تەنيا جارىك شەربەتى گولآوم خواردبوو و تامەكەيىم هيج پىخۆش نەبوو.

بە يەكەو بەرەو دەرگە ئاسنىيەكە چووين و نارتووش گوتى « بەلكو حەقايەتتىكى بەتام و خويشى لەمەر راووە گىپراو. ئەگەر هاتمەو مالا بۆتانى دەگىپرمەو. » گۆتم « هەر ئەو نىيە لە حەقايەت گىپرانەو هەشدا زۆر شارەزاي. » ئەو رووداوانەي كە شاهيندە لە راو كردنەكانى دەگىپرايەو، تەنانەت ئەوكاتە كە شاهيندە بە بى وازى و سەر سەرەكيش دەگىپرانەو هەر بە تام و خوي بوون.

لە كردنەوى دەرگەي كارپىزدا يارمەتىم دا و گۆتم « بەپاستى هەوالىك لە دووكانى شاهيندەو نىيە؟ ئەدى بۆ دواى سالى نوئى هەتا بەرە بەرەي جىژنى پاك داخرابوو؟ عەتر

فرۆشی پالدهستی گوتی له تارانوه هاتنه شوینی.» تاو گهییسه سههر شوڤرلیته بیست سالانه کهی که ببویه دهستاویریڤیک بۆ نالیس ههتا بهم شیوه گه مه به نارتووش بدا.

دهرگهی ماشینی کردهوه. «عهترفروۆش قسهی قۆری کردوه. شاهیندهش ههروهك من له تافی لایدا هیندی کاری کردوون. ئیستا ئیدی ههرتکمان له شان و پیل کهوتووین.» سوار بوو و گوتی «ههه قسه دهکهین. دلنیابه.» ماشین دوای چهند سلفیڤیک ههلبوو و نارتووش ئهوه بهره دواوه له کاریژ وهدهر دهکهوت که مندالهکان گهیشتنی.

ئیمیلی قژهکانی به هۆی دهرزیهیهکی سوورهوه له بهر چاری لادا بوو. ئیستا که قژی به نیوچاوانیدا نههاتبوه خوار، چاوهکانی درشت تر و لیو و کولمهکانی له رووتر دهیان نواند. دیسان ئهوه به زهین گهیی که لیوی سوور کردوون. نارسینه و نارمینه لالوت بوون. «دایه گهوره ئیزنی ئیمیلی نهدابوو بۆ شیو بیته یانه.» «دایه گهوره گوتی شیوی دهری به ئیمیلی ناکهوی.» ههرتک دهستیمان گرت و رایانوهشاندا. «ئهتۆ برۆ ئیزن وهرگه.» «تکایه برۆ.» «تکا دهکهین. نارمه ن چهند ههنگاو ئهولتر به نووکی پیتی وردکه بهردیکی پاش و پیش دهکرد. ئیمیلی سههری داخستبوو، نارتووش لهنبو ماشینهوه هاواری کرد «زوو کهن، درهنگه.»

دهستم خسته سههر شانی دووانهکان و بردمه لای ماشین. «باشه، بهلکو چووم ئیزنم بۆ وهرگرت.»

نارسینه و نارمینه له پشتهوه دانیشن. نارمه ن دهرگهی راگرت ههتا ئیمیلی سوار بوو. پاشان دهرگهی پیوه دا و چووه پیش و لهپال دهستی باوه دانیشن. نارتووش وهریکهوت و دهستی راوهشاندا. دووانهکان شووشهیان داکیشا و هاواریان کرد «ئیزنی ئیمیلی. تکایه.» سههر لهفاند که «باشه.» و دهستم راوهشاندا که «مال ئاوا.»

راوهستانم ههتا شوڤرلیت گهییسه ئاخری شهقام و زۆریاوه لای سینهما تاج. بایهکی گهرم هات و داره بیعارهکانی ئه مبهه و ئه وههیری شهقام بیوازانه جوولانهوه. ئاغای رهحیمی، ئه وه هاوسییهی که کاریژه کاغمان دیوار به دیوارییه کهوه بوو، خهریکی ماشینه کهی بوو. کوره پینج سالانه کهی شالواری باوکی دهکیشا و دهگریا. «بجینه ئهستیلک، بجینه ئهستیلک» ئاغای رهحیمی سالو و چاک و خوۆشی کرد و پینکه نی. «رۆله گیان ئهستیرک هیشتا نه کراوتهوه خو.» کوره پاکهتی "کول ئید" به دهستهوه دهینقاند. دههر و بههری لووتی نارنجی ببوو. له ئابادان دا گهورهکان به تۆزی کول ئیدی لیمویی یا پرتهقالی و تامگهلی تر شههههتیا ن دروست دهکرد.

به لّام منالّ پييان خوښبوو تۆزه که هه روا بخۆن، زمانيان پيشانی يه کتر بدن و پيرسن « نارنجی بووه؟ سوور بووه؟ بنهوش بووه؟ »

چۆنيه تي حالي خاتون ره حيميم له ناغاي ره حيمي پرسى که بو کرپيني که له و په لى زه ماوه ندى برازا که ي چوو بووه تاران. پاشان مالّ ئاواييم کرد. دهرگه ئاسنيه که ي هه وشه م کرده وه، داخسته وه و به ريگه باري که که ي ناوه ندى دوو په لّه چيمه نه که دا رۆيشتم. سه يري گولنه سيۆه ره کاني نيۆچيمه نم کرد و که وتمه وه بير وته که ي ئارمينه. « ههر وهک ئيسمارتيزه کاني بنهوش، وه نييه ئارسينه؟ » هه رتک ئوگري شه که راته خړ و ره ناگاره ننگه کاني ئيسمارتيز بوون. لق و پۆي داره بيه که شوړ ببۆوه سه ره جۆلانه ئاسنيه که و پنچکه گولنه سووره که خونچه ي تازه ي دهر دا بوو.

۹

چوومه وه مالّ و دهرگه له پشته وه را گاله دا. له ئابادان دا کهس له جهرگه ي رۆژ دا دهرگه ي ماليّی گاله نه ده دا. نه منيش ههر نه و کاتانه هاچهرم له قفلدا ده سووراند که گهره کم بوو له ته نيایي خوّم دلّنيام. لايه ني بيانوگري بيرگه م گه ليک جار پرسيبوي « دهرگه گاله دان چ پيۆه نديه کی به ته نيا بوونه وه يه؟ » هه موو جار ي وه لّامم دا بووه « نازانم. »

پالّم وه دهرگه داو چاوم نووقاند. دواي گهرما و رووناکی دهره وه و هه را و هۆرياي مندالان، فينکايي و بيدهنگي و تاريک و روون بووني مالّ خوښ و دلگر بوو. ته نيا هاشه ي يه که چه شني کۆلي ره کان ده هات و بوّني ئۆد کۆلۆني ئارتووش که هيشتا هه را لّانه که ي ته نيبوو. هه زم چووه قاوه.

سه يري سه عاته ديوار بيه که ي چيشتخانه م کرد. شتيکی وای بوّ ده نه ما بوو. دايکم و ئاليس بيّشک هه تا نيو سه عاتي تر پهيدا ده بن. پيّم وا بوو « ده بيّ را وه ستم به يه که وه قاوه بخۆينه وه. » پا که تي جگهره م له سه لاجه دهرينا. نازانم له کويّم بيستبوو جگهره م له سه لاجه دا دهره نگ وشک ده بيّ.

جگهره م زۆر نه ده کيشا. ته نيا نه وه ده مه ي مالّ چۆل بوو گهره کم بوو دانيشمه نيۆ راحه تيبه جهرم سه وه که، سه ر وه پالپشته که ي بده م، جگهره بکيشم و بير بکه مه وه. له و کاته ته نيایيه

دهگمەنانە دا ھەولم دەدا بېر لە دۆزگەلی رۆژانەى ۋەك شىپو و دەرس نەخویندنى ئارمەن و ھېمنى و فەرامۆشكارى ئارتووش نەكەمەوہ.

بېرم لە شتگەلێك دەكردەوہ كە دەرفەتى بېر ئانىيان كەمتر بوو. ۋەك ماللەكەمان لە تاران كە ھەوشەيەكى بچكۆلەى بوو و ھۆدەى مەزن و دالانێكى دوور و درێژ كە لە جەرگەى رۆژيش دا تاريك بوو. بېرم لە باوكم دەكردەوہ دوانيوہ رۆيان كە دەھاتەوہ مالل دەست و چاوى دەشورد و لە پشت مېز دادەنېشت و ھەر ئەوہى كە داىكم دروستى كەربوو بە ئېشتياوہ دەپخوارد و بە ھوسەلە گوێى لە داىكم دەگرت كە رووداوہ كانى رۆژانەى زۆر بە وردى بۆ دەگێراوہ. ھەر لە كالى بوونى شووتىيەكى كە ئەو رۆژە كەربووى ھەتا گران بوونى لۆبىاچىتى و كېشەكانى من و ئالىس كە بېشك بەشېك لە رووداوہ كانى رۆژانە بوو. باوكم لە ژىر لىويەوہ شتگەلێكى دەگوت كە ئىمە بە باشى نەماندەبېست، سوپاسى داىكمى دەكرد بۆ فراوتنەكەى، بە دالانە تاريكەكەدا دەپۆشېشت و دەچوويە ژوررەكەى كە لە بنەبانى دالانەكە ھەلكەوتبوو. ژوررېكى بچكۆلە بە پەردەگەلى مەخمەرى قاوہىيەوہ. پەردە قاوہىيەكان ھەميشە دادرابونەوہ و ژورر پېر بوو لە شتگەلێكى كە داىكم گشت كات و ساتىك پرتە و بۆلەى بوو « ئەم زېل و زالەت بۆچى راگرتوہ؟ »

دواى چللەى مەرگى باوكم ، لەگەل داىكم و ئالىس كە چوويە ژوررەكەى باوكم، داىكم گريا و گوتى « خوا دەزانى ئەم زېل و زالەى بۆچى رادەگرت. » قەفسەكانى تەژى لە كتېب و براوہى رۆژنامە و گوڤار و خستە نيوہ شىكار كراوہكان بوو. نامەگەلێكى تىدا بوو كە نە ئەمن و نە داىكم و نە ئالىس نووسەرەكانىمان نەدەناسى. وىنەگەلێكى گشتى لە سەردەمى لاويتى باوكم لەگەل ھافالانى . دوستگەلێكى كە ھىچكات نەماندىبوون. ئالىس غەرىبى ھەستاوو و داىكم دەگريا. ئەو ھەموو سالە، ئەو ھەموو زېل و زالەى بۆچى راگرتبوو؟» كتېبەكانم لێك كەردەوہ و پېم وەدانەوہ. ئەو سەعاتە دەستىيانەى كە كاريان نەدەكرد ھەلگېرو وەرگېرم كردن و بېرم كەوتەوہ كە داىكم ھەموو دەم سكالانى لە بېبەلئىيەكانى باوكم بوو. دەنيو كۆنە قتووى كەوشاندا چاوم بە تىغەى ژەنگاوى ردىن تاشين كەوت و لەنيو دۆلابە دارينەكە دا سەيرى شووشە بەتالەكانى ئۆدكۆلۆنە جۆراو جۆرەكانم كرد. لە وەتا وەبېرم دى باوكم ردىنئىكى چر و پرى بوو و قەت بۆنى ئۆدكۆلۆنى لىنەدەھات.

ئالىس لە ژوررە چكۆلەكەى بنەبانى دالانەكە دا شتێكى نەدۆزىيەوہ كە بايەخى راگرتنى ببى. كتېبەكانم راكرد و داىكم فرمىسكەكانى سڤىھوہ و پەردە مەخمەرىيە قاوہىيەكانى لادا و

هه‌رچی وه‌بهر ده‌ستی که‌وت تووری هه‌لدا. دایکم به‌ دواى به‌تالّ بوونی ژووره چکۆله‌که‌ی بنه‌بانی دالان، به‌و باوه‌ره‌که‌ ئه‌رکه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی خۆی به‌رێوه‌ بردووه، به‌ بیرتکی ناسووده‌وه بوّ باوکم تازیبه‌بار بوو و رسته‌ی « ئه‌گه‌ر باوکی خوا لیخۆش‌بووتان زیندوو بوو — » بوو به‌ بنیشته‌ خۆشکه‌ی سه‌ر زاری.

ورده‌ ورده‌ له‌بیرمان چۆه‌ ئه‌گه‌ر کوو باوکمان زیندوو بووايه ژيان هه‌یچ گۆرانیکى به‌سه‌ر دا نه‌ده‌هات. باوکم کتیبی ده‌خوینده‌وه و خشته‌ی شیکار ده‌کرد و چیشتی چه‌وری ده‌خوارد و له‌ هه‌یچ باب‌ه‌تیکه‌وه رای ده‌ر نه‌ده‌بړی و ئه‌گه‌ر ده‌ریشی برپیايه تيمه نه‌مانده‌بیست یا ده‌مان بیست و له‌بیرمان نه‌ده‌ما و درێژه‌مان به‌ ژيانی خۆمان ده‌دا. من هاو‌رپێ ئارتووش ده‌هاتمه‌ تابادان و منداڵه‌کام گه‌وره‌ ده‌کرد. نالیس چه‌ند سالێک ده‌چووه ئینگلته‌را، له‌ دلّی خۆیدا به‌ هیواى ئه‌وه که‌ شووه‌کی ئینگلیزی بدۆزیته‌وه و له‌ رواله‌تدا به‌شی په‌رستاری بخوینسێ. دایکم رۆژێ دووجار هه‌ردی چیشته‌خانه‌ی ده‌شورد و غه‌یبه‌تی ئه‌و ژنانه‌ی ده‌کرد که‌ کاله‌ک و شووتی یان به‌ نه‌شوراوه‌بی ده‌ سه‌لاجه‌ ده‌نا و هه‌موو رۆژێ به‌لگه‌یه‌کی بوّ دردۆنگ بوون ده‌یه‌ناوه.

سه‌رم وه‌ پالپشتیه‌ سه‌وزه‌که‌ی راحت‌تی کرد و که‌وتمه‌وه بیر سیمۆنیان. ده‌سته‌ ناسکه‌کانی کورپه، پیتلاوه به‌ مووروو درواوه‌که‌ی دایکی و تيمیلی که‌ هیشتا وشه‌یه‌ک له‌گه‌لّ من نه‌دوابوو. پیم وابوو دایکی تيمیلی ده‌بێ چ ژنێک بووبێ؟ دایکم گوتبووی « دین بوو و سه‌ری له‌ نه‌ماگه‌رد وه‌ده‌رنا. » ئه‌وه‌م بیرکه‌وته‌وه ئه‌و هاوینه‌ی که‌ چووینه نه‌ماگه‌رد چه‌ند سالانه‌ بووم؟ هه‌شت سالانه‌؟ یازده‌ سالانه‌؟ ره‌نگبێ هاوته‌مه‌نی ئیستای دووانه‌کان.

چیرە‌ی ده‌رگه‌ ئاسنیه‌که‌ی هه‌وشه‌م بیست. سه‌رم کیشایه‌ ده‌رێ و دایکم و نالیسم له‌ په‌نجه‌ره‌ را دی که‌ ده‌هاتن. خوشکم به‌ جلکی زه‌ردی فره‌وانه‌وه، له‌ نیوان دا‌ره‌کان و شمشاده‌کان و له‌ ژێر رووناکانی به‌ تینی رۆژ، شیوه‌ی گوڵه‌ به‌رۆژه‌یه‌کی مه‌زن بوو و دایکم له‌ر و داته‌کیاو به‌ جلکی ره‌شه‌وه، چه‌شنی کوته‌ دارێکی وشک هه‌لاتوو. ئارمه‌ن ده‌یگوت « پوره‌ ئالیس و نانی که‌ به‌ یه‌که‌وه به‌ رېگا دا ده‌رۆن، وه‌ک لۆرێل و هاردین. » خوشکم قتووه‌ مقه‌بايه‌کی مه‌زنی به‌ ده‌سته‌وه بوو. نه‌دیتوو ده‌مزانێ چیه‌. رۆژانی هه‌ینی چونه‌ شیرینی فرۆشی نیگرو و کرپینی نان خامه‌بی تازه‌ بوّ ئالیس له‌ چونه‌ کلێسا له‌ رۆژانی یه‌ک شه‌مه‌ پێویست تر بوو.

دایکم گازنده کانی خوی له گهرما کرد. نالیس پشوری هاتهوه بهر. به یه کهوه له پشت میژی چیشخانه دانیشتن و خوشکم گوتی « دهی؟ »

پیوستی نه ده کرد بپرسم « دهی، چی؟ » نه گهر هه لده کهوت به بی نالیس بجمه شوینی — که زور به دگمن هه لده کهوت — رۆژی دواتر ده بوایه سهر له بهری رو داوه کانم گپرا باوه و بهم حاله وه قایل نه ده بوو و قه یافه یه کی در دۆنگی به خۆیه وه ده گرت که « هه موو شتیکت نه گپرا یه وه. »

له پال ئاور و چاو له قاوه جۆش که قاوه هه لئه چی گوتم « دهی، ده بوایه چووباین . ههرچی بی دراوسین. » نالیس دایه پیکه نین. « واته ئه و هیئده خراب تیپه پر بو؟ بی گومان پروفیسور پرته و بۆله یه کی یه کجار زوری کرد. » دایکیشم پیکه نی قاوه م تیگرد، دامنایه سهر میژ و دانیشتم.

خوشکم بهنی دهوری قتووه مقه واکه ی کرده وه و سهری هه لگرت. نیو سه عات چاوهروان مام هه تا حازر بوو. تازه ی تازه یه، ههرچی ناغای مووسه وی داوای کرد له جینگه ی ئه وه دا شیرینی ته پر بکرم نه چومه ژیر بار. گوتم سی خه روار گولاو ده نیو شیرینی ته پر ده که ی. نه مگوت به پیچه وانه نان خامه یه کانت هیچ قسه ی تیدانیه، روودار ده بوو. « به دوو تلان نان خامه یه که ی راگرد، قه پالی لیدا، چاو ه کانی نووقاند و گوتی «خ خ خ _» واته زور به تام و چیژه. پاشان قتووه که ی کیشایه لای من و دایکم و به ده می پره وه گوتی « ب ب ب » یانی بخۆن. دایکم یه کیکی راگرد و ئه من سهرم راوه شانند. « ئیستا له گه ل منداله کان تیشتم خوارد. »

دایکم گوتی « منداله کان له مال نین؟ ها! بریار بوو بچنه سینه ما. ئارتووش له کوپیه؟ ها! چوه منداله کان بگه یه نه ته سینه ما، ده گه ریته وه؟ نا! بيشك دیسان به شوین شاهینده داچوه. » و به دوا ی ئه م پرسیار و وه لاهه یه دا قه پالی له نان خامه یی داگرت، جووتی، قووتیدا و گوتی « سه د جار گوتوومه نابی به شوین ئه م که زی براوه دا بچی. (شاهینده قژه دریژ و چه رمووگه که ی وه ک کلکی ئه سپی ده به ست). فرۆتنی که رهسته ی راو بیانووه. (شاهینده له نزیك بازاری کوپتییه کان که رهسته ی راوی ده فرۆت). کامه کاسبکاریک

له رۆژی ههینی دا دووکانی کریاوهیه؟ (جگه له رۆژانی ههینی که دووکانی شاهینده بی گومان کریاوه بوو، خۆی گوتهنی له ههوتوو دا تهنیا یهك دوو رۆژ که ره کههه کی هه لده داوه.) بهو قه لافه ته زله و سمیل با بریه وه شه رمی نه ده کرد وه گهنج و لاوان جلی ده پۆشی.» (شاهینده کراسگه لی فره وان و یاخه ئینگلیزی و رهنگاوه رنگی له بهر ده کرد.) وه لامی دایکم که نه دواه در یژهی پیدایدا. «ئه من قسه ی خۆم ده که م. له دهس خوالیخۆشبوو و سیاسیه تکارییه کانی که مم کیشاوه، شه مجاره نۆره زاوامه. له ئاوێ قوتارمان بوو تووشی لیشت هاتین.» تا ئه و جیهی له بیرم بوو «سیاسه تکاری» باوکم له چهنده جار چونه شه نجومه نی ئیران و یه که تهی سوڤیهت شه ویش له سه ر داوا ی ئارتووش و بیستنی بهرنامه کانی رادیۆ شه رمه نستان تینه په ریبوو.

نالیس قاوه که ی چیشته و لووتی هه لقرچاند. «یهق! ده لئی ژاری ماره.» جی شه که ره که ی کیشایه پیش خۆی، به م بیره وه که هه ر ده لپی باسی زه ماوه ندی دکتۆر له بیر چۆته وه. دایکم گه شاره «ئاچۆ!» دایکه نالیسی هه ر جاره ی به ناویکه وه بانگ ده کرد که هه ر له مندا لیه وه له سه ری ما بوو. خوشکم له وه ی که به ناوی ئاچۆ بانگیان ده کرد قوتووی ده بووه — یانی له نالیس تووره یه. «ديسان له سه ر ده به ی شه کهر دانیشتی؟» بێشک هه موو شته به خیر گوزه رابوو که دایکم جوړ به ی دابوو بهر خۆی له سه ر نالیس ببۆلینی.

نالیس دوو که وچکی ته ژی له شه کری ده فینجانی قاوه کرد و لیکیدا. نان خامه یه کی تری راکرد و بی سه رنج دان به دایکم لای له من کرده وه. «بلێ بزائم سه ر و سه کوتی کوره چۆن بوو؟ دایکی جه واهیرتی تازه ی بوو؟» دایکم لیوی کرۆشت و چاوی برییه بنه بان «یا مه رییه می پاقتۆ. ديسان دهستی پیکرده وه.»

له بهری ئه وه دا بووم که به چ شیوه یه که به ئیمیل سیمۆنیان هه ل بلیم؟ ئه و شته ی که له بیرم ما بوو چاوه کانی بوو که وا دهرده کهوت له دووره وه چاوی له مرۆف ده کرد و دانیشتن، به ریگه دا رۆشیتن، چیشته خواردن و گشت جموجۆله کانی نه رم و بی په له کردن بوو. به لام ئه م شتانه به که لکی خوشکم نه ده هات. گوتم «بالا بهرز و ته ر پۆش* و — جوان چاک.» گوتم و هه ر له جیه په ژیوان بوومه وه. نان خامه یی سیهه م له نیوان قتووی مقه با و ده می نالیس وه ستا. «چه نده ساله؟»

فینجانه که م دانایه وه نیو نالبه کی و شانم هه لته کاند. «نازائم، پیتم وایه نزیک چل.» دایکم سه ری جینان خامه ییه که ی دانایه وه، کیشایه لای من و هیتمای سه لاجه ی کرد. نالیس چاوی

له په نجره وه هوشی لای نیمه نه بوو. دایکم گوتی « دلنیم که هر هینده یه.» پاشان ده نالیس راما. «هر بریشی لی مه کهوه.» نالیس رووه و په نجره دهستی ده نیو قژی نا. «سبهی نوبه یه سه لمانیمه.» نه و جار چاوی ده من بری. «به بروای تو قژم کورت بکه مه وه؟» دایکم له منی روانی و سهری راوه شانند. هه رتکمان رووداوه کانی دوا ایمان له بهر بوو. هه رکات سهر و که لاره ی مرو قچی که ره بن وه دیار ده کهوت، نالیس بهر له هر شتی شیوه رازاننده وه ی قژی ده گوری، پاشان چهند روژ یا چهند هه وتوو — پیوه ندی به دریتزه ی پیشهاته کهوه هه بوو — پاریزی راده گرت و خوی گوته نی و دور له چاوی نیمه وه کیشی* کهم ده کرده وه. هه ستام قولینه ی میوه م له سه لاجه ده ریتنا. نه و به لینییمه بیر کهوته وه که به باو کم دابوو و له دلی خومدا هر دو پاتم کرده وه «باسی لی مه که.»

نالیس گوتی هوشت له کوپیه؟ پرسیم قژی کورت له من — دهستم دایه کو کرده وه ی فینجان هه کان و به په له گوتم «بوی گومان، بوجی نا؟»

نالهی نیستاپی شو قریلیتی ئارتووش بهرز بووه و دوا ی چهند ساتی دوانه کان رایان کرده ژووری.

«هه لوو نانی!»

«هه لوو پووری!»

دایکم نارمینه ی له باوه ش گرت. «دیسان گوتیان هه لوو؟ خو نیمه ئینگلیزی نین؟ بلی بارپو.»

نالیس نارمینه ی گرت هه باوه ش. «دیسان له منداله کانت هه لپیچا؟ له نابادان دا کهست پیشک دی نه لی هیلو؟ خوست زور جار له وشه ی ئینگلیزی که لک ودرده گری.» نالیسیش به روو هه لمالاوییه وه. «تو؟ هه همیشه!» سهری بو لای راست خوار کرده وه و لاسای دایکی کرده وه. «فن ای چیشته خانه خرابووه.» سهری بو لای چوپه خوار کرده وه. «نالیس چوته هوسپیتال.» دیسان بو لای راست، «نیستور» نانی «تویست ای نه بوو، رو لم کری.» دیسان بو لای چوپه، «مندالینه ئاگاداری خوتان بن له «بایسکل» نه که ونه خوار.» ده دایکم راما «تینی سوز» هه کانی نارمن کون بوونه. که دیاره تینی سوزنیه و «تینیس سوز» ه.

مندال پیکه نین، دایکم خپسه یه کی* له نالیس کرد و گوتی «دوینیه کی له دکتوره کان شتیکی به تام و خوی گپراهه.»

نارمینه له هه مبه ر نالیس دانیشته. «پووری نه تو بیگیروه هه تا دوا یی نیمه —»

ئارسىنە لە پال ئارمىنە دانىشت. « ھەتا دوايى ئىمە فىلمە كە تارىف بىكەين. »
ئالىس بە داكىمى گوت «نان خامەيىھە كان چىيان لىھات؟ ديسان دە سە لاجەت
بە ستاوتە ھە؟»

ئارمىنە گوتى « پوورى بىلى. »

ئارسىنە گوتى « بىلى پوورى. »

ئارمىنە كە بەرەو سە لاجە كە دەچوو دەستم گرت و تلم بۆ لاي راداشت كە «نان خامەيى
بۆ نان خامەيى. »

ئالىس گوتى «يەككى ئەنداز يارانى ئىنگلىز چۆتە سەردانى بىناتگەلى نازانم كويى. سەر
كرىكار لە لاي خۆي ھەرگىزى قسە كانى ئەندازيار بوو بۆ كرىكارە كان. ئەندازيارە ئىنگلىزى
يەكە گوتتويە Tell Them to bend The pipes " سەر كرىكارە كە گەراوھتە ھە
قىژاندوويەتە سەر كرىكاران «ئاغاي وۆلك! گوتى لوولە كان قايم بىكە. »

ھەموومان بىكەنەن جگە لە داكىم كە خۆي مۆر كەدە ھە و گوتى « زۆرىش بىتام بوو. »

ئارمىنە گوتى « بەلام فىلمە كەي زۆر بە تام و چىژ بوو. »

ئارسىنە گوتى « بەلام سىنە ما تاج ھەر دەتگوت سە لاجەيە. »

« ھىندە سارد بوو. »

« دايە، ئىزنى ئىمىلى چى لىھات؟ »

« ھەرت گرت؟ »

« تەلە فۆن بىكە »

« نا، بچۆ مالىھە كان. »

« نا، پوورى. شىرىنى ناخۆين. دەبى فراووين بچۆين. »

« دايە، تكايە برۆ ئىزنى ھەرگە تكايە. »

دەستم نايە سەر سەرم. « دەرفەتم بەدن. ئەو چووم » و ھەستامە ھە.

لە چىشتخانە كە ھەدەر كەوتم، ئارمىنە و ئارسىنە لە كۆشى پوورى و دايە گەورە دا
دانىشتبوون و رووداوى فىلمە كەيان دەگىپا ھە. بە بىچە وانەي ھەر جارەي كە لە دلى خۆمدا
دەمگوت « بەلكو ئەم يەكەيان — » ئەوجار چووكترىن دلەراوكىم نەبوو كە ئەم يەكەيان بە
ھىچ كلووجى بە كەلكى ئالىس نەدەھات. بۆنى لىتاوى * جۆگەلەي شەقامە كەم بۆھات.

هەر وهك يه كئى چاوه نوار بئى، تلم له سهر زهنگ هه لئه گرتبوو كه ده رگه كرايه وه و خاتون سيمونيان هيشتا سلاوى لى و درنه گرتبوو مه وه گوتى « نا. به هيچ كلوجى نابى. چيشتى ده رى له گه ل مه زاقى ئيمىلى ريك ناكه وئى. ئيستاش ده بئى و چان بدا. » له كه لئى ده رگه وه چاوى فرميسكاوى ئيمىلم بينى.

له گه رانه وه دا لايه نى ره خنه گرم تانه ي لئدام. «ناره حهت بووى؟ ئيدى هه تا هه ي بو هه ر شتى به گوئى منداله كان نه كه ي.» له وه لامدا گوتم « پشتى ده ستم داغ كرد.»
ئارمه ن گوتى « وازى هاتنه يانه م نبيه.» هه تا گوتم « چ له وه باشتر، له مالى بئنيه وه ده رست بخوئنه،» بهر له هه مووان چوو سوار ماشين بوو.

له گه ل داىكم و ئاليس له دواوه ي شوڤرليت دانىشتين. ئارميه نه له پال ئاليس و ئارسينه دانىشت و دواى ئه وه كه به لئى لى وهرگيرا عه زيه تيان نه كا له پيشه وه له نيوان ئارتووش و ئارمه ن دانىشت.

دووانه كان له بوارد ه ي باكووره وه هه تا بره يم لووتيان دا هيشت و قسه يه كيان نه كرد. ئارمه ن ئاژوتنى ماشين له ئارتووش فير ده بوو و ئاليس و داىكيشم باسى ئه وه يان ده كرد كه رۆژوى مه زنى جيژنى پاكى سالى دا هاتوو له كه يه وه ده س پئده كا و رۆژوى چكۆله له كه يه وه. ئاليس له ئاخريدا گوتى «جارى هه تا جيژنى پاك چه ندى ماوه. هه رچى بئى خو ئه من به رۆژوو نايم. ئه و سال پئبووم، بو حه وت پشتم به س بوو.»

داىكم گوتى « ده بئى پئبى.»

ئاليس گوتى « پئنام.»

« پئنام و ژه قنه مووت. ده بئى پئبى.»

« پئنام.»

داىكم وهك پشيله يه كى تووره خوى فش كرد و نفورچىكى گورچ و برى له باسكى ئاليس داگرت. ئاليس كه فيژاندى « وهى وهى!» دووانه كان دا يانه پئكه نين و گه شان وه. كيشه تازه كان ياكوو گالته ي داىكم و ئاليس باشترين ريگه ي وه پئكه نين خستنى دووانه كان بوو.

نالیس له بهر دهرگه یانه دا ده گویمی سریواند «تکایه بانگیشتیان بکه.» هه ناسه یه کی دوور و دریتزم کیشا و وه لامی سلاوی ناغای سه عادهت بهر پرسی نیوخوم داوه و له حالی هوسه ره که بیم پرسی که دوو هه وتوو پیش چواره مین مندالی له دایک ببوو. ئارتووش رۆژان ئاسا له گه ل ناغای سه عادهت ته و قه ی کرد و وه که هه میسه ئه م کاره بیم به دل بوو. به ده گمه ن دیبوم ئه ندامانی یانه له گه ل بهر پرسی نیو خو ته و قه بکه ن.

دووانه کان زیقاندیان « هژی ! می می!» و رایانکرده لای کیژه ورده له یه کی که هاوپولیان بوو و مارگریتا ی ناو بوو و دایکی جه ختی * له وه ده کرد که به می می بانگی بکه ن. می می یا مارگریتا هه تا چند مانگ بهر له مه له بووارده ی باکوور دا ده ژیا. منداله کان که وردتر بوون له باوکی مارگریتا که زور بالا بهرز و قه لافه تیکی زور زل و ریشیکی چر و پری بوو ده ترسان و ناویان نابوو "گولیر". له ئارتووشم بیستبوو پله یا به ته ی ئابادانییه کان گرهیدی * "گوریل" چۆته سه ر و مالیان له برهیم گرتوو. ئه وده م له بووارده بوون مارگریتا گه لیک جار له گه ل منداله کان له قوتابخانه وه هاتبووه مالی ئیمه و له وئ مابووه هه تا ئاخیره که ی دایکی به شوینی دا بئ و شله په تانی داوای لیبوردن بکا که "ببورن ته گه ر دره نگیشم کرد، کارم بوو." هه موو هه رمه نییه کانی ئابادان به سه رقال بوونی دایکی مارگریتایان ده زانی. قوما ر کردن و کات رابوواردن له میلکبار، قاهه خانه یه کی که تازه دانرابوو.

نالیس ده ستمی گرت و وه پیکه وت . « و ره.»

پیویست نه بوو بیرسم بو کوئ. بو هه ر کوئ چو یابین یه که مین کاری نالیس دۆزینه وه ی نه ینووک و دلنیابوون له وه ی بوو که قژه کانی ئالۆز نه بووه و سووراوه که شی پا نه بوته وه؟ پیویستی به وه ش نه ده کرد بیرسم ئه من بوچی بتم؟ مه حال بوو نالیس ته نیا بچیتته ده ستشوری. دایکی مارگریتا که ناوی ژوولیت بوو و ده یویست به ناوی ژوو بانگی بکه ن، قژه کانی له ده سشوریدا ره نگ ده کرد. بو دوا یین جار که له شه ونشینی بووت کلاب دا یه کترمان دیبوو، قژه کانی خورمایه ی بوو. هه نووکه سوور بوو، هه رووه که رهنگی سووراوه که ی.

له ئاوینه دا که ئیمه ی دی زۆریاوه. له ناعیلاجیان سلاویکی کرد و گوتی « زور به چییه، ئیوه و ئییره، ئییره و ئیوه؟» رسته کورته که ی ئه م مه به سته ی ده نواند ئیوه که مالتان له

بواردیه و پلهتان نرم، له یانهی گولستان که تایبتهی دانیشتونانی برهیمه، له گهډ پله بهرز و ریژ دارهکان چ دهکهن؟

نالیس که ههناسهیهکی دور و درپژئی کیشا و سنگی رهپیش خست زانیم خوئی گوتهنی ههنوکهیه که دایکی مارگریتا بشوا و بیکوشی و ههلیخا. لهپیشدا چاویکی له نهینوک کرد و ههر که له ریکی قژهکانی و پر رهنگ بوونی سووراه که دلنیا بوو زوریاوه لای دایکی مارگریتا و ههتا وهخو هاتمهوه پرسی «ببووره، ژوولیت، پلهی شووهکهی ئیوه چهند بوو؟»

دایکی مارگریتا دوو برؤ کهوانیهیهکی ههښتهکاند. «ژوو ژوو. پازده. چۆن؟»
نالیس بزهی هاتی. «ژۆر بهجییه. کهوابوو هیشتا سی پلهی ماوه بگا به شووهکهی خوشکم.» پاشان دهستی دهبن ههنگلم ناو گوتی «وهی وهی! بوونی ئەم تافته خنکاندمی. کلاریس وهره.»

له دهسشۆری که هاتینه دهری گوتم «بۆ قسهی بی جی دهکهی؟ شووهکهی و ئارتووش ههواپهلهن.» نالیس دهستی له بن ههنگلم دهرینا و بۆیهکیکی راوهشانده. «چاکم کرد. ههتاکو مهپوون خاتوون ئیدی پلهی شووه سندان کوشتوه عهنترهکهی به چاوی خهډکی دانهداتهوه. ئەگه پرۆفیسۆر دهستی لهو رکه بهریانه ههنگرتبا و وهک ئینسان له برهیم مالی گرتبا، مهجبوو نهبووین زه زری ههر تازه سهرههډراویکمان قهبوول کردبا. ههروها بیست له بهر دهرگه چم گوت؟ بانگیشتیان دهکهی؟» له پر به توندی پیکهنی و به دهنگی بهرزوه گوتی «سهلام!» و چوه لای ژن و میردیکی که بیرم نههاتهوه کین. بیستبووم له بهر دهرگه چی گوتبوو و پپووستی بهوه نهبوو بپرسم کامانه بانگیشان بکهه.

ئارتووش له بهر دهرگه تهلاری چپشت خوئی له گهډ سهرخمهتکار دهئاخۆت. چوومه لای و له سهه ریگه چاویکم له ژووری تهلاری کۆبوونهوهکان کرد که ههر دوو لنگه له سهه گازهه پشتهی بوو. سی چل ژن له سهه ههوت ههشت ریز کورسی پشت به دهرگه دانیشتبوون. له روویه پرودا و له پشت میزیکی که روو میزی ماوتی سهوزی کیشرابووه سهری و گولدانیکی تهژی له گولئی مینای له سهه داندراوو، ژنیک نوتقی دهکرد. له شینیۆنی درپژئی قژهکانی و پایپۆنی سهه سهری را زوو ناسیمهوه. خاتوون نوروللایی بوو. ههموو جارئ سهه سوور دهما له وهی که چۆن ئەم شینیۆنه درپژه دروست دهکا. ئارمهن به نهوارگهلی شیوه پایپۆن که خاتوون نوروللایی له جهرگه شینیۆنی * قژهکانی دها و هه میسه له رهنگی پارچهی جلی بوو دهیگوت «نیشانهی تجارهتی میرزای باوکم.» که تیمده خوړی * «به

عهدهد به!)» نارتووش پیدهکه نی. « ژنیکی لایهقه. دامنا که می زور ویژی دهکا و هیئندی جار له خورا هه لده خرۆشی.»

ئارمه ن که خه ریکی کیشانی قژی ئارسینه بوو پیتم گوت «وامه که.» دهستی ئارمینهم گرت که خه ریک بوو خۆی بۆ لای ئارمه ن راده پسکاند که بهرگری له خوشکی بکا. نارتووش گوتی «میژی بهتال نییه. ده بی نیو سه عات راوه ستین.» پاشان رووی ده ئارمه ن کرد. «بیستم گه ره کته چهن دهس پینگ پۆنگم پی بدۆرینی.» ئارمه ن پیکه نی. «نا گه ره کمه بییه مه وه.» دووانه کان خۆیان هه لایوشت. «هه ر کام بر دییه وه، دووای فراوین بۆ هه مووان سارده مه نی بکړی.» نارتووش دهستی دووانه کانی گرت و له گه ل ئارمه ن چوونه لای میزه کانی پینگ پۆنگ، له پشت سه ریانه وه گوتم «که وابوو ئه من لیسه چاوه ریم،» به لام نه یان بیست.

له ژیر چاومه وه دیم دایکم و ئالیس له گه ل ژن و میردیکی خزمی دوورمان ده تاخۆتن. نه وازی ژنه کهم بوو نه میرده که. ئه ندامی کۆمه له ی ئایینی «لایه نگرانی مه ریهم» بوون و بهرده وام پرۆ پاگه نده یان ده کرد و جه ختیان له سه ره ئه وه بوو که له کۆ بوونه وه کانی تاقمه که یاندا به شدار بین. بۆ ئه وه که چاوم به چاویان نه که وی خۆم به تابلۆی ئاگادارییه کانی ته لاری کۆبوونه وه کان خه ریک کرد. «ژن و ئازادی» — نوتقه کر خاتوون په روین نوروللایی — سه عاتی دهس پیکردن: یازده و نیو. چاوم له سه عات کرد نزیک دوازه و نیو بوو و بیشک کۆتاییه کانی تاخۆتن. چوومه ژووری ته لار و ئه وه به بیر داها ت که تا ئیستا نه مه ده زانی ناوی چکۆله ی میرزای نارتووش، په روینه.

له سه ره یه کهم کورسی بهتال دانیشتم. دوو ئافره ت، یه کیان پیرو ئه ویتز گه نج له کورسییه کانی قه راخه وه چاویان لیم کرد، سه ریان راوه شاندا و بزهیان ها تی. پیریژن له نیو پا که ته که ی نیو لینگانیدا بادام زه مینی ده ردینا و ده یخوارد و ئافره ته گه نجه که به په له جاجکی ده جاوی. خاتوون نوروللایی ده یگوت «جاریکی تر دووپاتی ده که مه وه که یه کهم خواست و مه بهستی ئافره تانی ئیران بوونی مافی ده نگدانه.»

دوایین که ره ت که نینا و گارنیک میوانمان بوون، گارنیک و نارتووش باسیکی دوور و دریژیان ده ست پیکرد. له ئاخریه که یدا گارنیک گوتی «ئیمه بۆ ده بی خۆمان ده کیشه کان هه لفقورتین؟» نارتووش گوتی «ئیمه ئیرانین یا نا؟» گارنیک له وه لامدا گوتی «ئیمه هه رمه نین یا نا؟» نینا گوتی «مافی ده نگ بۆچی؟»

خاتون نوروللائی دهنگیکی ناسکی بوو و ناخری رسته کانی له بهر یهک ده کیشاوه. « له کو تاییدا ده بی بلیم که نیمه ههتا نیستا لهم ریگهوه ههولیکي زورمان داوه. نافرهتی شیرانی دهنگی زور هه لپریوه. به لام شهوی لیره دا بهرچاوه شهویه که هم دهنگانه یه کگرتوو نه بووه و له ریگهیه که وه نه بووه و بهری له ریگهوتن بووه —»

پیریژنه که داهاته وه بادام زه مینی خولق کردم و بزهی هاتی. بزهم هاتی و به هیمای دهس گوتم که « نا » نافرهته گه نجه که هوشی له لای ناخواتنه کان بوو و سه ریشی به شاههنگی جاجک جاوینه وه ده له قاند. خاتون نوروللائی گوتی « و نیستاش له کوتاییدا نیژم بدن شیعریک بخوینمه وه. » بیرم که وته وه سهرچه فه ئوتوو نه کراوه کاتم ده که شهوی دؤلابی ژووری خه و نه ناوه. خاتون نوروللائی خویندییه وه.

رابه خوشکم.

له دنیا یه کی که جه میله کان به خوینی خویان

فرمانی نازادی نه ته وه یه که له سهر لاپه ره ی میژوو دا تو مار ده که ن

ته نیا هه بوونی لیوی ئال و چاوی خومار مه رج نییه بو نافرهت بوون.

پیریژن به دهنگیکی که منیش بیستم به بن گوئی نافرهته گه نجه که ی گوت « خو مه بهستی جه میله خاتونه که ی نیمه نییه؟ » نافرهته گه نجه که گوتی « نا دایه. » پاشان به بی وازی خوی شه بهر شه بهر کرد و بؤلاندی « شه تو ده چی ده که ی؟ » دهستی پیریژن له نیو پاکه تی بادام زه مینی دا رهق هه لات. « بو تینا گهم؟ زور چاکیش تیده گهم. » دهنگی چه پله و خسه خشی پاکهت نوقمی یهک بوون.

نارتووش و منداله کان له بهر ده رگه ی ته لاری چیشته خوری ویستابوون و دایکم و ئالیس شه وه ههر وا له گه ل ژن و میرده که ی نه ندامی خیللی « لایه نگرانی مه ریهم » ده ناخوتن. به دهست هیمای ئالیسم کرد که « نیمه له ژووری چیشته خورین. » له گه ل نارتووش و منداله کان به ره و لای سهر خزمه تکار چووین که هیمای ده کرد « که ره مکهن. » نارتووش هه قی بوو. خاتون نوروللائی نافرهتیکي پیکه وتوو بوو. ده مزانی شوی هه یه به سی منداله وه. وه خوم. بهم شیویه ههم کاری ده کرد و ههم له بهستی نی کومه لایه تیدا تیده کوشا. شه من جگه له کارخانه چیم ده کرد؟ وه لامی سلای سهر خزمه تکارم دایه وه و به بیرم دا هاته وه « خاتون نوروللائی نافرهتیکي پیکه وتوو. »

چېشت خۆرى يانهى گولستان وەك ھەموو رۆژانى ھەينى قەرەباغ و رۆژان ناسا تەژى لە ناسياو بوو. لە پشت ميزنيك دانيشتين كە بە خۆشيبهوه لە ميژى مارگريتا و دايك و باوكى تەريك بوو. دايمك و ئاليسيس سەريان و ھەدەرنا. دايمك خەريك بوو دەيگوت «ژن و ميژديكى زۆرئيش باشن.»

« نەمگوت ژن و ميژديكى خراپن، گوتم دەمەوهرن* »

« بە پيچەوانەى ئەو ھەمە مالى ژينيان لە پاك و خاويينيان دەبريسكيتهوہ.»

ئاليس روانيبە مندالەكان و چاوى بە لاي چۆپە داگيپراو گوتى « فزوولى؟ » مندالەكان دايانە پيکەنين.

داواى پلاو و كەبايمان كرد و دايمك سى جار بە ئارتووشى گوت بە خزمەتكار بلئى كەبابەكەى چاك بېرژينئى و «ئەم ھيلكە سندان كوشتووانەش ليڤە لابا.» ئارمينە و ئارسينە بە يەكەوہ گوتيان « نا. گەرەكمانە بە ئاردكايە بكەين.» دەفرى ئاردو ھيلكەكام دا يە خزمەتكار و گوتم « سوپاس . ھيلكە ناخوين.» رۆژانى ھەينى قايپكى تەژى لە ھيلكە و ئارديان لەسەر ھەموو ميژەكانى تەلارى چېشت خۆرى دادەنا. چەند زەردپنەى ھيلكەيان دەھينا ھەريەكەيان دە نيوہ قايپلكيك دەكرد و لەسەر ئاردهكانيان دادەنا. كايە بە ئارد لە نيو دەفر دا كايەيەك بوو كە مندالان ھۆگرى بوون. يەك دوو جار زەردپنەى ھيلكەيان رژاندبووہ سەر ميژ و خزمەتكار مەجبورر ببوو ھەم روو ميژە كەتانه چەرمووہكە بگۆرئ و ھەم ماوتە سەوزە وردەكەى. دايمك قينى لە خواردنى زەردپنەى ھيلكە لەگەل پلاو و گۆشت دەبۆوہ.

ئاليس كوتە نانيكى راكرد، چاوى بە چوار سووچى تەلار داگيپرا و دەستى پيکەرد. «ھاوسەرى دكتور سالىحى فەردت دى؟» دكتور سالىحى فەرد بەرپرسى بەشى برينگەرى نەخۆشخانە بوو. تازە زەماوہندى كردبوو و ھەنووكە بېرم كەوتەوہ ھەر ئەو كەسە بووہ كە ئاليس دەستى بۆ راوہشاند و لەگەل ھاوسەرهكەى يەكتريان رامووسى. ديوتە بەو سەر و سەكووتە بئى نمودە چ شووہكى كردووہ؟ سەيرى ھاوسەرى دۆلاتاريان بكە. نازانم بۆ ھەموو دەليين تەرپۆش. ئەوہش كاللەوہ لەسەرى ناوہ؟ ھەر دەلەى لەگەنى مندالە، لاي وايە ھەر ئافرەتيك كاللەوہ لەسەر نا بوويە ژاكلين كيئيدى.» ئەو ژنەى ئاليس باسى ليئوہ دەكرد دايمكى يەكئى لە ھاويۆلەكانى ئارمەن بوو و جاريكيان ئارمەن كوتەكيكى چاكى لە كورەكەيانى دابوو، لەبەر ئەوہى بە ئارمينە و ئارسينەى گوتبوو جاشوولەكانى عارەبانە.

تالیس گوتیه نارمن «سه لاته ناخوی؟ بیده من.» سه لاته نارمنه نی ده قاپه که ی خوی کرد و روانیه لای دهرگه. «هه یه و! مانیا و وازگین لیره چ ده که ن؟ پیوازیس تیکه لی میوه بوو؟» مانیا ماموستای وینه گهری دووانه کان بوو و وازگین هایراپتیمان بهریرسی قوتابخانه. ژن و میردیکی لای بوون که مندالیان نه بوو و فکر و زکریان بسووه قوتابخانه و مندالانی قوتابخانه. خهریک بوون ده هاتنه لای میزه کان.

به منداله کامم گوت له بهر ماموستا و بهرپرس رابن. نارتووشیش رابوو و پاش سلاو و چاک و خوشی خولقی کردن دانیسن. وازگین گوتی «ته نیا چه ند چرکه سات»، و دانیشت. «میوانی ناغای خالاتیانین. دهنای نیمه چکارمان به یانه ی گولستان بوو؟» تالیس سه ولی نه وده ی بوو چاوم لینه کا و گوتی «نه و قسانه چن.»

مانیا له گه ل دایکم و تالیس خهریکی شاخوتن بوو و وهک هه میشه له گه ل دووانه کان بهر بوویه گالته کردن که «ئیه خوشکن یا وینه ی ناوه ژووی یه کترن؟» وازگین رووی ده من کرد. «وهرگیزانی نه و کتیبه ی که باسم لیده کرد کوتایی هات. دهرفته ی نه وده ت ده بی و ده یخوتنی؟ سوپاس ده که م.»

وازگین و مانیا گوفاری "لوسایر" یان که مانگایه کی مندالانه بوو ده یه نا ده ری. چه ند جار بو گوفاره که چیرۆک و شیعرم وهرگیزا بوو و وازگین هیندی جار بابه ته کانی گوفاره که ی بهر له چاپ پیی دده ام و ده یخوتیم و رای له سهر بده م. ژن و میرد که چوونه سهر میزه که یان نارسینه گوتی «چ کتیبتک، دایه؟» نارمینه گوتی «چ کتیبتک؟»

نه و روژه ی له مهر کیشه که ی نارمنه نه وده چووبوومه قوتابخانه، دوا ی نه وده که خاتوون دۆلاتاریان (زهریف و کار جوان به چاکه ت و دامینی یه شی و قژی دیرژی مؤدیل هاروی) حه قی دا به نارمن و نه من حه قم دا به کوره که ی نه و و ههرتک کوره کامان مه جبور کرد له یه کتر خوش بن، وازگین باسی کتیبه ی لۆرد فونتلیرۆی بچکۆله ی کرد و گوتی خهریکه وهری ده گپرتته سهر زمانی ههرمه نی.

تالیس گوتی «لۆرد چی چی بچکۆله؟» و له پیته که نینی دا.

دایکم گوتی «وینه ی مانیا زۆر که مه. به و گشته سه رقالبیه ی که هه یه تی ده بی ماله که ی بیینی. دایم و دهرهم له بارو ریك و پیته. وهک ده سته گول وایه. به وده ده لین ژن.»

نارمنه باینجانی نیو قاپه که ی خوی دهنیو قاپی نارسینه هاویشته. نارسینه لووتی تیک ناو نارمینه بۆلاندی. «دیسان پیته وایه ده وریی نیمه زبلدانه؟»

نارتووش باينجانە كەى لە دەوربى ئارسىنە دا راكرد نايە دەوربى خۆى. «وازگىن بەم گىشتە كارەيهووە دەرفەتى وەرگىرانىشى پەيدا كەردووە؟ ئەتۆ بۆ كىتەب وەرناگىرەى؟» بۆ چەند ساتى تىم روانى كە بە پىكەنەنەووە لىمى دەروانى. داىكم گوتى «دەرفەتى لە كوئى سوو؟ زىاتر لە شەش مانگ دەبى پەردەى ژوورى خەوى نەشوردووە.» پاشان زەق چاوى تىپرەم. «درۆ دەكەم بلى درۆ دەكەى.»

كەبابى دووانە كامم لەت كەرد. زەردەخەنەى نارتووش هەروەك سەردەمى دەسگىرانە تىمان بوو يا شىوەى ئاخاوتنە كەى؟

۱۲

مىندالەكان لە قوتابخانە بوون و نارتووش لەسەر كار. ژوورەكانى خەوم رىك و پىك كەردبوو. تۆز تەكاندن تەواو ببوو و چىشتى شەو لەسەر ئاور. تەلەفۆن زەنگى لىدا.

«ئەمەن تەلەفۆنت لى نەكەم نەكا ئەتۆ لىم بىرسى ها.» نىنا بوو.

تا هاتم بلىم چەند رۆژ بوو لەبىرم بوو و پىووە سووم تەلەفۆن بكەم رىك نەدەكەوت، بە پىكەنەنەووە پەرىبە نىو قسە كامم. «لە سەرى مەرۆ. دەزائم سەرقالى. قوول تىگرتنەكانى خۆت و راپارىبەكانى داىكت و بەدخولقى نارتووش.»

بەكەك لە كارە باشەكانى نىنا ئەووە بوو كە هىچكەت دلمەند نەدەبوو. دەبگوت كە «خۆم لە جى گۆرىن دادەبىنم هەقى پىدەدەم.» لە رووانگەى نىناووە هەموو هەمىشە هەقىان سوو و هىچ كەس هىچ كات خەتبار و پەست نەبوو و رق و كىنى نەبوو و بەم چەشنە — بەم چەشنە بۆ گوتى بەدخولقى نارتووش؟ خەلكى دەور و بەر بۆچى لايان وابوو شوووە كەم بەدخولقه؟

باسەكەم گۆپى. لە حالى سووفى و گارنىكم پەرسى و هەروەتر لە كورەكەى تىگران كە لە زانستگای تاران دەرچوو بوو. نىناش سوواخى حالى مىنالان و نارتووش و داىكم و نالىسى گرت و لە بابەت خۆبەووە گوتى كە لە مالى نووى رازىبە و دراوسىكانى مەرفەگەلىكى خراب نىن. «دراوسىكانى دىوار بە دىوارمان مەرىكى بى ژنى هۆلەندىبە كە بەژنى دوو مەترىك دەبى و خۆم ئاسابى لە ئاوەزى بەرپىو جى بىبەرىبە.» بە دەم پىكەنەنەووە دەىگىرپراووە كە مەىرە هۆلەندىبە كە سەعات سىبى دوانىووەرۆ، لە ژىر گەرمای سەرىبەنەى حەوشە بە هەتاو حەمام

دهكا و ژنى جينارى همبهرمان كه كهليمى يه همموو شهوانى شه ممه له نيناي دهوئ بچى
جراى ههوشه كه يان هه لكا و هيشتا دراوسپكانى تر ناناسى و —

يه كئ له ئيرادهكانى نينا زور وئى بوو، بهتاييهت ته گهر به ته له فون قسه ي ده كرد. هوشم
له لاي چيشتى سهر ئاور بوو. گوتم « نينا، چيشتى سهر ئاور — »

به په له گوتمى « ئه ي! ببوره، ههر له بىرم چوو يوچى ته له فونم كرد. پينجشه مهي شهوئ
وه رنه لامان، به دايم و ئاليسيش بلئ. بوخوم به ته له فون بانگيشتنى ده كه م نه وه كوو
خوشكت و ييكه وئ و ليتمان بتورى.» ديسان پيكنه نى « كيژى پورى گارنيك له تارانوه هات
چهند هه وتوويهك ليتمان ميوان بوو. به سته زمانه تازه ته لاق دراوه. پيم خوشه بيبينى. هيندى
له ناكارهكانى له تو ده چئ. له بىرت نه چئ. پينجشه ممه. زووش وهرن با منداله كان به يه كه وه
كايه بكهن، سووفى دلئ بو منداله كان تهنگ بووه. ههر ده لئى له قوتابخانه قهت يه كتر
نايين.» له ئاخريه كه يدا مالا و اييمان له يه كتر كرد.

ته له فونزه كه م دانا و چوممه چيشتخانه. ههتا چيشته كه م ليكدا و ئاوره كه م كوژانده وه،
ته له فون زهنگى ليذا گهرامه وه دالان.

« پيم وانه بوو له و ئافره تانه بى كه دايم و ده رهم له بن ته له فون كورك ده بن.»

يه كيك له ئيراده كانم ئه وه بوو كه نه ده شيام له جيوه وه لامى خه لكى بده مه وه. هه ركه
قسه يه كى بئ جيم ده بىست بيده نگيم ليده كرد. بيده نگيم ليكرد و خاتون سيمونيان دريژدى
بيدا. « ئه و شه وه گوتم ئه م ژنه تيوه ده نيترىيه مالى ئيمه. چ باسى لئ نه بوو. هيچ ده زانى
له گه ل بيبه لئنى دانيم.»

وه لامى خه لك نه دانه وه و گرينگى پينه دانه كانى منيش تاراده يه ك بوو. هه ناسه يه كى دوور
و دريژم كيشا، سيمي ته له فونم توند له دورى ده ستم پيچا و به دنه نكيكى به رزتر له دنه نكى
ئاساييم گوتم هه وه لئ ناشخين "ژنه تيو" نيه و ژنيكى ريژداره كه بو دا بينكردى بئژوى
ژيانى تيده كوئى، ئه و جار ته له فونى نيه و ده بئ ههتا شه ممه سه بر بگرم كه نوڤه ماله منه
و سه رپراى ئه وه ش —

به پريه نيو قسه كه م « ئيمرۆ شه ممه يه.»

ترسم رئ نيشت. « دويني ته له فونى كرد بوى ناكري بئ چونكه —»

ديسان به پريه نيو قسه م. « تو گوتم ته له فونى نيه؟»

خهريك بوو بته قم « كوره كه ي ته له فونى كرد.»

بۆ چەند ساتى بېدەنگ بوو، پاشان شېۋە ئاخاوتنەكەى گۆزا. « كەوابوو تەكايە لەبىرتان نەچى و — شووشەيەك چاتىنم بۆ ۋەلا ناۋى. »
 زمانم لە گۆ چوو. لە ئاكارە دژ بە يەكەكەى نەدەگەيشتم. گۆتم لە گەل ئاشخېن دەئاخۆم، سوپاسى يەكەيىم كرد و تەلەفۆنم دانا. لە بېرى ئەۋە دابووم كە دەبوۋايە ھەر لە ھەۋەلەۋە بە ئاشخېن بېلىم لە گەل چ سەير و سەمەرەيەك تېكەوتوۋە.

۱۳

مامۆستاي پىيانۆى مندالەكان ئافرەتە ئىنگلىزى يەكەى سېپى و بەلەك بوو، شورى بە مېرىكى ئىرانى كوردبوو و دواى چەندىن سال بە يەكەۋە ژيان لە ئىراندا، فارسى لە ئىمە ھەرمەنىيەكان خراپتر دەئاخۆت. بەر لە دەس پىكردىنى كلاسى مندالان پىرسى « ژمارەى تەلەفۆنى ئىمە ئىۋە بە ھانومى — ھانومى — ناۋى چىە؟ جىنارى ئىۋە. » گۆتم « سىمۆنيان. » دەستى دانايە سەر نىچاۋانە شەكەى*. « ئا، سىمۆنيان ئىمەر تەلەفۆنى كرد، زۆر خاتوونىكى سەيرە. گۆتى ۋەرە پىيانۆكەى ئىمە كوك بكە، گۆتم ئەمن پىيانۆ كوك كەرەۋە نىم. زۆر قسەى بېشەرمانەى كرد. » بىزى ناسك و شانە زەرىفەكانى ھەلئەكاند. تەلكانى بەۋ نىنۆكە سووراندهۋە چەند جار لە ھەۋادا راۋەشانند و مندالەكانى برده ژورورى پىانۆ.

بۆخۆم ھەرەك كاريكى خراپم كوردې بە شەرمەۋە لە ژورورى مېوانان دانىشتم. چاۋم لە راحەتتېيە چوار خشتەكان و پەردەى گولدار و پەيكەرەى چكۆلە و تابلۆى مەزن و قاپ و قاچاغە زىو و فەغفورىيەكان دەكرد و چاۋەرۋانى تەۋاۋ بونى كلاسى مندالەكان بووم و خۆم سەر كۆنە دەكرد كە « بە تۆ چى؟ خۆ ئەتۆ ۋەكىلى كارە چەۋتەكانى دىتران نى. ھەق بە ئارتووشە. نابى زۆر ھامو شۆى ئەم بنەمالەيە بكەى. » چاۋم بە دەۋرى ژوررەكە داگىپرا. تەكاندىنى تۆزى ئەۋ گىشتە پەيكەرە ۋرد و درشتە و تابلۆ و قاپ و قاچاغ بىگومان زۆر ۋەخت گرە.

لەكاتى گەرەنەۋە بۆ نىۋ پاس ھەۋلەم دا بۆ دوۋانەكان روون بكەمەۋە كە بۆ نابى زۆر بە شۆين ئىمىلى دابچن. « دەرسى ئىمىلى لە دەرسەكانى ئىۋە فرەتر و دژارترە، پىمۋايە دايە

گه وره‌ی ئیمیلیش پینی خو‌ش نییه ئیمیلی زۆر له مالّ بچیتته ده‌ری. هه‌ر که‌سه‌ی خووخده‌ی تایبته‌ت به‌ خو‌ی هه‌یه. ده‌بی له‌به‌ر چاوی بگرین.»

ئارسینه به‌شیک له‌ قژه لوله‌که‌ی به‌ فوو له‌به‌ر نیوچاوانی لادا. « به‌لام ئیمیلی هاورپی ئیمه‌یه. زۆرمان خو‌شده‌وی.»

ئارمینه‌ کتیبی نۆتی دانا‌یه سه‌ر کورسی پاس و ده‌ستی خوشکی گرت. « بزخوی هه‌موو روژی ده‌لی خو‌زکه‌ ده‌هاتمه‌ مالی ئیوه.»

که‌وتمه‌ بیر ئیمیلی به‌سته‌زمان. ئەمنیش بو‌وما‌یه پی‌م خو‌ش بو‌و له‌ چنگ ئەو زیندان و زیندانه‌وانه‌ رزگاریم بی.

ئارمینه‌ گوتی « بچینه‌ تو‌ستۆر؟»

ئارسینه‌ گوتی « ئیسما‌رتیز بکرین.»

له‌ ئیزگه‌ی نزیك ئوستۆر دابه‌زین.

نیو‌ فرۆشگا وه‌ک هه‌میشه‌ خو‌ش و فینک بو‌و. دو‌وانه‌کان رایانکرده‌ لای قه‌فه‌زه‌ی شه‌گه‌لاته‌کان. کارمه‌ندی فرۆشگا پرسی «ترۆلی یا به‌سکیت؟» گوتم «تکایه‌ به‌سکیت.» قولینه‌ی شت کرپنم ده‌سدایه‌ و راست چوومه‌ شوین به‌شی که‌ره‌سته‌ی ته‌ندروستی و له‌شساغی. ژنیک پالی وه‌چهرخی ده‌ستی شته‌ کراوه‌کانی دابوو و چاری له‌ قه‌فه‌سه‌ی سابوون و کریمه‌کان ده‌کرد. چه‌رخه‌ ده‌ستییه‌که‌ ته‌ژی له‌ شه‌گه‌لاتگه‌لی که‌د بی‌ری بو‌و. به‌ یه‌کتر پینکه‌نین و وه‌ک ئەوه‌ی له‌ سه‌ری پپو‌یست بی‌ شته‌که‌ روون بکاته‌وه‌ گوتی « دیاری بو‌ تارانیه‌ شه‌گه‌لات نه‌دی‌تووه‌کان ده‌به‌م.» پینکه‌نی و پینکه‌نیم و گوتی « سابوون و کریمی ده‌ستیشیان خواستووه‌، نازام سابوون چ هه‌لگرم.» دوو به‌سته‌ سابوونی وینۆلیام هه‌لگرت نامه‌ نیو قولینه‌که‌. «ئه‌من هه‌میشه‌ وینۆلیا به‌ دیاری ده‌به‌م.» چوار به‌سته‌ سابوون و سی قوتوو کریمی ده‌ستی یاردلی هه‌لگرت. مالّ ئاوابی کرد و چه‌رخه‌ ده‌ستییه‌که‌ی به‌ زه‌جمه‌ت وه‌پیش خویدا، قوتوو‌ه‌کی کریمی یاردلیم هه‌لگرت و نامه‌ نیو قولینه‌که‌.

خولیکم له‌ فرۆشگا دا لیداو دوو قوتوو بیسکویتی نایس که‌ ئارتووش پی‌ی خو‌ش بو‌و و شه‌ریه‌تی هالی بو‌رانژم بو‌ مندا‌له‌کان هه‌لگرت. ئارسینه‌ و ئارمینه‌ به‌ ده‌ستی ته‌ژی له‌ شه‌گه‌لات په‌یدا بوون. ئارمینه‌ گوتی « گوتت وه‌بیرت بجه‌مه‌وه‌ که‌ — » ئارسینه‌ گوتی « نان و شیر له‌ دی‌یری بکری.» پی‌م گوتن که‌ نیوه‌ی شه‌گه‌لاته‌کان به‌رنه‌وه‌ نیو قه‌فه‌سه‌ و چو‌وینه‌ ژووری پالده‌ستی فرۆشگا یا نابادانی گوته‌نی دی‌یری و نانی رو‌ل و شیرمان کری.

له گهرمان جازز بېووين، كه گه يشتينه وه مال، نارتووش له كارپښ بوو.
نارمينه گوتى « ټه گيان ، باوكم هاتوته وه.» نارسينه گوتى « باوكم هاتوته وه ټه
گيان.» دهنگى قسه كردن له ژوروى دانېشتنه وه دهات. نارمينه كتيبى نوټى دانايه سهر
ميڙى ته له فون. « ميوانمان هه به؟» تا هاتم بللم جي كتيبى نوټ سهر ميڙى ته له فون نيبه،
نارسينه زووه كى كتيبه كه ي راكرد و گوتى « ميوانمان هه به.»

گوتم ده بڼى كى بڼى هاتبڼى؟ ناليس كه ټم هه وتووه ټيواران له سهر كار بوو. دايكيشم كه
هه موو دم له چيستخانه دا داده نېشت. نارم نېش كه بڼگومان له ژوروه كه ي خويدا بوو
چونكوو دهنگى گرامى تپياز هه تا سى مال ټه ولاتر ده پوږيى. نارمينه روانيه من « بهلكو له
ناسياوانى باوكم بن.» نارسينه گوتى « كادىلاكه سه وزه كه خو له كارپښ دا نه بوو.» پاشان
دهستى كرده نيو پاكه تى شت كړين و يه كيك له ټيسمارتيزه كانى راكرد. نارمينه دهستى كى به
چه ناگيدا هينا كه يانى خهريكى ردينتى و لاساى نارتووشى كرده وه. « به راست، له بېرم چوو.
چهند كهس له ناسياوان هاتن.» نارسينه دا به پيكنه بن و هه تا ټيم راخورى كه « به حه يا به!»
پيكنه نينه كه ي قوتداوه.

« چهند كهس له ناسياوان» سى ميڙى گه راوه بوون كه جاروبار دههاتنه مالمان. ههرمه نى
نه بوون، له جيگه ي راحتى له پشت ميڙى فراوين خورى داده نېشتن و ههر كه چاييم دهبرد
چهند جار سوپاسيان ده كرد. نارتووش به دوامدا ده رگه ي داده خست و هه تا يهك دوو سه عات
ههر دهنگى سرته سرتم له پشت ده رگه وه ده بېست.

نارمينه رووى ده خوشكى كرد و لاساى يه كيك له سى كه سه كه ي كرده وه كه له دووه كانى
تر بالا بهر زتر بوو و پچر پچر قسه ي ده كرد، «ب - بوو - رن. ده - كرى - كا - دى - لاک
- له - كارپښ - دابى؟» ميږه بالا بهر زه كه جارى هه وه ل كه هات داواى كرد كادىلاكه
سه وزه كه ي بهر ټته كارپښ چونكو رهنكى ماشين له ژير هه تاو داكال ده بېته وه. ټم كاره بوو به
عادهت و ههر جاره ي كه دههات ته نانهت ټه گهر روژاواش بووايه و تاو به ده روه نه با
كادىلاكى ده خسته كارپښ و ده رگه دوو لنگه كه ي داده خست.

له دهس نارتووش تووره بووم كه له بېرى چوه بللم ميوانم هه به ټيم راخورى « دهست و
چاو شوږدن و كارگه لى قوتابخانه.» دووانه كان كه رايانكرده ژوروى خويان چوومه چيستخانه.
كادىلاكه سه وزه كه م چهند جار له بهر دوو كانى شاهينده له ژير سووره تاو دا ديپوو. كه به
نارتووشم گوتبوو، شانى هه لته كاندبوو كه «باشه، نزيك دوو كانى شاهينده هيچ كارپښى لى نيبه.»

ئەو كەلۈپەلانەي كرىبوومن تاقەتم كردن. ناوي سىي كەسەكەم نەدەزانی و نەشەدەويست بزام. جارىكيان كە ئەوان رۆيشتن لە نارتووشم پرسى هاتنە ئىيرەيان جىيى مەترسى نىيە؟ گوتى « نىگەران مەبە تەنيا بە يەكەو دەمەتەقە دەكەين. » نانەكام دەنيو كاسەي نانى نا و لە دلى خۆمدا گوتم «دەمەتەقە ناكەن» و چوومه ژوورى دانىشتن.

لە ژووریدا دووانەكان گوتەنى لە باتى «ناسياوانى باوكم» ئىمىل سىمۆنيام دى كە تا وەژوور كەوتم لەبەرم هەستا، سلاوى كرد. دەستى ویدا. دەستم ویدا و توند دەستم كىشاو. قوتووى كرىم لەسەر مېزى چىشتخانە بو. چاك و خۆشيمان كرد و پرسىم « قاو دەخوى؟ » هەتا قاوە حازر بو دەستم لە ژىر شىرەي قاپشۆرى شۆرد، دەرگەي قوتووى ياردىلیم كرده وە و كرىم لە دەستم هەلسوو.

كەشەفي قاوە بە دەستەو بەرەو ژوورى دانىشتن چووم و ئەو دەم بە زەين گەيى « چۆن بوو نارتووش ئىمىلى بانگىشتن كەوتە مال؟ » نارتووش لىمى پرسى « دەتزانى ئىمىل شەترەنج باش كايە دەكا؟ » وەلامم وەرگرتەو. كەوتەو بەر سەفەرى مانگى هەنگويمان * بو ئىسەفەهان و شىراز، نارتووش زۆرجار بە سەبر و تاقەتئىكى زۆرەو هەولیدا شەترەنج فىر بكا و فىرىشى نەبووم.

ئىمىل سىمۆنيان فىنجانى قاوەي راكرد و چاوى دە پەنجەرە برى «ئەو پەردانە چەند جوانن.»

بۆخۆم داوئىنى پەردە كەتانبىيەكام بەگول چنى بو و زۆرم خۆش دەويست. بەلام جگە لە داىكم كە گوتبووى «سەلىقەت وەخۆم چو» كەس هىچكات پەردەكانى پەسند نەكردبو. نارتووش كە مۆرەكانى شەترنجى رىز كرد لە ژوورەكە وەدەر كەوتم. گوتە دووانەكان دەفتەرى ئىملاكەيان بەيننە چىشتخانە و بە ئارمىنم گوت دەنگى گرام كەم كاتەو. لەبىرى ئەو دا بووم شىو چ دروست بكەم كە ئارمىنە و ئارسىنە بە قىنەو وەژوور كەوتن. «دەفتەرى ئىملاى من ديار نىيە.» «قەلەمدانى منىش ديار نىيە» بە يەكەو پىيان دە عەرزى كوتا. «وہى لە چنگ ئارمەن.» گوتم « لە چنگ ئارمەن.» و رابووم.

دەرگەي ژوورى ئارمەن رۆژان ناسا داخرا بو، لە باتى ئەو لە دەرگە بەدەم دەسگىرەكەيىم چەندجار توند راوەشانە و هەتا گوتم «دىسانىش ئەتۆ» لە ژوورەو هاورارى كرد «دۆلابى ژوورى دانىشتن.» روو و دەرگەي داخراو گوتم «بە خوداى نەخۆشى.» و چوومه ژوورى دانىشتن.

ئىمىيل سەرى ھەللىنا. زنجىرىكى زىرىنى زەرىف بە نىوان پشكۆژە كراوھەكى كراسيدا بە ديارە ۋە بوو. دەرگەى دۆلابى قاپەكام كردهۋە.

ئىمىيل بە ئارتوشى گوت ((باس و خواسى ئىمىرۆ؟ ھەموو زوو چوونەۋە)) ئارتوش چاۋى لە سەفحەى شەترەنج پىپوۋ و خۆى بە رىشەكەيەۋە خافلاندىبوو. «نوتق كىردن بوو. بۆچى نەھاتى؟»

((نوتق كىردن؟))

((پىگوف نوتقى دەكىرد.))

((پىگوف؟))

((بالۆيزى يەكەتەى سوفىتە.))

((ئەھا!))

دەفتەرى ئىمىلا و قەلەمدانم لەسەر دەۋرىەكانى نىۋو دۆلاب راکرد و گەرامەۋە چىشتخانە. ماكارۆنىم بۆ شىۋو دەپالوت كە لە زەنگياندا. ئىمىلى بوو، لەلايەن دايە گەۋرەيەۋە ھەۋالى ھىنابوو كە بۆ شىۋو چاۋەنۋارى باۋكىنە. ئىمىل لەجىۋە ھەلبەزىيەۋە. ((ھۆشى سەعاتم نەبوو.)) دروست شىۋەى كىژەكەى بوو، يەكەم جار كە دايە گەۋرە ھاتىۋە شويىنى. ھەيىتەى ئارتوش لە چەشنى مندالىك بوو كە لەيىستۆكىان لە دەس ستاندىي. دوۋانەكان پارانەۋە ((بۆ شىۋو لامان يىننەۋە.)) لەبەرچاۋ گىرتنى رادەى ھاموشۆ و پىشتى دەست داغ كىردىم لەبىر چوو و گوتە ئىمىل سىمۆنيان ((بۆچى بۆ شىۋو لە لامان نامىننەۋە؟ تەلەفۆن لە دايكت دەكەم.)) ئارتوش بانگىشتنەكەى دوۋپات كردهۋە و دوۋانەكان دەستميان گرت و بەرەۋ تەلەفۆنيان بىردىم. ئارمەن پالى ۋە شىپانەى ھۆدەكەيەۋە دابوو.

ئىلمىرا سىمۆنيان نەك ھەر رازى بە مانەۋەى كور و نەۋەكەى بوو بەلكو رازى بوو خۆشى بى. بە دۋاى رازى بوونە لەناكاۋ و چاۋەروان نەكراۋە دوۋانەكان لە خۆشيان ھەلبەزىنەۋە و ئىمىل و ئارتوش گەرانەۋە سەر شەترەنجەكەيان. بە بىنىنى بەرمزەى ئىمىلى دەبالا خوم دا گوتىم ((بەستەزمان))، چونكوۋ پىشتم دە ئارمەن دا بوو نەمزانى ئەم مندالە بەستەزمانە خۆشحال بوو يا نا.

ئىشى و راپۇنزىل خۇيان خېر كىرېۋە و لەنىۋ قەرەۋىلەدا دانىشتىبۇون.

ئارمىنە گوتى « تۆنەتگوت بەلام ئاخىيەكەى بۆ خۇمان تىگەيشتىن دايە گەورەى ئىمىلى بۆچى ھەروا بچكۆلە ماۋەتەۋە.» ئارمىنە زۆر بەراستى گوتى « چونكو فاكسىنى لىنەداۋە.» ھەر جارەى كە نۆرەى لىدانى فاكسىنى دوۋانەكان دەھات ئەم رستەيەش كە «ئەگەر فاكسىن لىنەدەن ھەتا ھەتايە بچكۆلە دەمىننەۋە.» بەشىك بوو لە تكاو رجاو ھەرەشەكانم.

دوای نىۋ سەعات كە روۋداۋەكەم بۆ ئارتووش گىپرايەۋە بىنكەنى. لە پالى دانىشتم و گوتم « خاتون سىمۇنيان لە دكتور جكىل و متر ھايد نامىننەۋە. ھەتا دى پىت و ابى چ بوۋنەۋەرىكى لەخۇرازى و ترسىنەرە، كارى دەكا خۇشت بوئ و ديارە بە پىچەۋانەشەۋە. چ روۋداۋەلىكى بە تام و چىزى گىپراۋە و مرۆڧ ھەق بلى پىانوۆ ژەنىنەكەشى قسەى تىدا نەبوو.» دوای خواردى شىۋ لە پىشدا ئىمىلى و دوۋانەكان پىانوۆيان ژەندىبوو. پاشان خاتون سىمۇنيان مەشقىە دژارەكانى مندالانى ژەندىبوو، ئەوجار ھەر ئاھەنگىكى كە داۋايان كىرېۋو و لە كۇتايىدا چەند ئاھەنگى كۆن. پىم وايە تەنەنەت ئارمەنىش ئاگاي لىنەبوو پىيەكانى خاتون سىمۇنيان ناگاتە پىدالەكانى پىانوۆش.

ئارتووش باۋىشكى ھاتى. « مرۆڧگەلىكى چەوت نىن. شەتپەنجى ئىمىل قسەى تىدا

نىيە.»

گوتم باسە سىياسىيەكەتان بە كوئى گەبى؟ دەستەكانى لە پشت سەرىيەۋە تىك خست. «ھىچ كوئى. ئىمىل لە عالەمى خۇيداىە.» توپكىلى فستقىكەم لەسەر فەرش ھەلگرتەۋە. « كام عالەم؟» دەستەكانى ھىنايە خوار و بەردىنە بزن ئاساكەيدا ھىنا. چوزانم. چىرۆك و شىيەر و لەم چەشنە بابەتانە.» توپكىلە فستقىكەم ئەو دەس ئەو دەس كىرد. خاتون سىمۇنيان گوتىۋو « ھەر چەند ھەۋلەم دا فىرى پىانوۆ نەبوو. لە جىنگەى ئەۋە ھىشتا نەدەچۈۋ قوتابخانە دەستى بە خۇيندەنەۋەى كىتېب و ھۆنىنەۋەى شىيەر كىرد.» توپكىلە فستقىكەم خستە نىۋ تەپلەك. «باشە خۇيندەنەۋەى كىتېب چ ئىرادىكى ھەبە؟»

پنیه‌کانی درێژ کرده سەر میژی پیش راحەتی و دە سیمای کوزاوەی تەلەویزیۆن رامما .
 «هیچ ئیرادیکی نییه . بەو مەرجه قازانجیکی بێ ، ری نیشاندەری ، شت فییری مرۆڤ بکا ،
 تەنیا بە مەبەستی کات بواردن و خۆ خافلانن نەبێ . دەلێی ئیئمیل لەسەر ئەم دنیا بە نییه .»
 برێ لە قۆهەمم بە دەوری تلم دا بادا . « هەر کەس کتیبی خویندەووە و شیعری پێخۆش بوو
 یانی لەسەر ئەو دنیا بە نییه ؟» باویشکی هاتی . «شیعەر و چیرۆک خۆ نەبوو بە نان و ئاو .
 بەراستی ! خاتوون نوروللایی گوتی کاری پیتە . گوتی تەلەفۆن دەکا .»
 خاتوون نوروللایی چ کاری پیم بوو ؟ خاتوون سیمۆنیان گوتبووی «گۆفاریکی زۆر گرینگ
 برێک لە شیعەرەکانی ئیئمیلی بلاو کردەووە . یەکی لە چیرۆکەکانی خەلاتی وەرگرت .» «خاتوون
 نوروللایی چ کاری پیم بوو ؟
 ئارتووش گوتی «ئاخریبە کە تینە گەیشتی کیشە ئیشی و راپۆرتیل لە ژێر سەری کێ
 دابوو ؟»

بە دواى رۆیشتنى سیمۆنیانەکاندا ئیشی و راپۆرتیل ون بوون . هەموومان وەك جارار
 شکمان لە ئارمەن بوو ، بەلام ئارمەن بە پێچەوانەى هەمیشە کە لە پێشدا زەرەدەخەنەگەلی
 رەمزاوی دەهینایە سەر لیو و ئاخریبە کەى دانى پێدا دەهینا کە لەیستۆکەکانی لە کوی
 داناو ، ئەمجارە هەولیدا و تەنانەت فرمیسک لە چاوانیدا پەنگی خواردەووە کە « بە خوا ، بە
 مەسیح ، بە حەزەرتی مەریەم ، ئەمن نەمشاردۆتەووە .» هەتا ئەوێ کە ئارتووش ، ئیشی و
 راپۆرتیلی لە حەوشە لە ژێر پەنجەرەى ژووری دووانەکاندا دۆزیبەووە .

ئەو بە شە قۆهێ کە لە دەوری تلم دەهالاند خستە پشت گویم ، «پیم وا نییه ئارمەن ئەم
 کارەى کردبێ .» ئارتووش چاوی نووقاند و پالی وە پالپشتی راحەتیدا . دە سیمما رەشە کەى
 تەلەویزیۆن رامما یانی دەکرا کاری کێژۆلە کە بێ ؟» ئارتووش چاوی هەلینا ، راوەستاو خۆی
 لەبەر یەک کیشاوە . «ئەتۆ چراکان دەکووژینیهووە یا من ؟» گوتم « ئەمن .»

میژی شیۆم خەر دەکردەووە ئیئمیل گوتبووی «کلاریس ، یارمەتیت بدەم ؟ پیشنیاری
 یارمەتییه کەى بە دلّم بوو یا ئەوێ کە بە ناوی چکۆلەمەووە بانگی کردبووم ؟ چرای ژووری
 دانیشتم کوزاندەووە و بەر لە چوون بۆ ژووری خەو ئەو شووشە چاتنییهى کە خاتوون سیمۆنیان
 هینابووی نامە بنەبانی یەکی لە قەفەزەکانی چێشتخانە . ئەم قەفەزانە شوینی شتگەلیک بوون
 کە بە دەگمەن پێویستیم پێیان بوو .

ئالیس لە پشت میزی چیشتخانه دانیشت. قژی چین چین کورت کرابوو و وهك بەرد رەق هەڵانبوو و سەربشی دەتگوت تۆپە. « لە ئارایشگەری را یە کراست گەرامەوہ ئیەرە.» زوو گوتم «قژە کانت فرە جوان بوونە. چووێ لای ئانژیل؟» بەزی هاتی. « نا بابە. خو ئانژیل نازانی قژ کورت کاتەوہ. چووہ تەلاری شمشاد. ئارایشگەریکی تازە ی لە تارانەوہ هیئەوہ.» چاوی وە قاپە شوێراوہ کانی شەوی پێشتر کەوت کە خرابوونە نیو جی قاپە کان. گەشاوہ و بە چەشنی پرسی «میوانتان بوو؟» وەک ئەوہی کە پیرسی « بیاوت کوشتووہ؟»

قاپە کانم دانایەوہ سەر جینگای خۆیانەوہ. لایەنی بەرپۆ جیی زەینم بو هەزارەمین جار گوتی « پێویست بە روون کردنەوہی تۆ نییە. هەر بلێ ئا میوانمان بوو. هەر هیئەندە.» دوامین کەوچکم نایە نیو چەکمە جەوہ. کە چەکمە جەکم گالەدا و زۆریامەوہ لای ئالیس. « ئا، میوانمان بوو» و پێم گوت کێ بوون. خوێ گرز کرد. « بو منت ئاگادار نەکرد؟» هەتا هاتم بیر لەوہ بکەمەوہ، روونکردنەوہ بەدەم، لایەنی شەرمن ئەمکارە ی کرد. « هەموو شت زۆر لەناکاو پێش هات. ئەتۆش کە دوینی شوو لە نەخۆشخانە بووی.»

بە پێچەوانە ی هەمیشە کە بۆلە ی دەهات یا شەری ساز دەکرد. ئەمجارە لە قولینە ی میوہ سیۆیکی دەس دایە و هیچی نەگوت. لەخۆم توورە بووم کە بو دیسان لە سەری رۆیشتم و لەوہش سەیر مابووم کە چۆن بوو ئالیس هەللاو بگری ساز نەکرد. لە هەمبەری دانیشتم. سیۆەکە ی هەموو خوارد و گوتی «بریا گوتبات پێنجشەممە بو شیو بینە ماله نینا.»

بو ئەوہ هیمنایە تیم بپارێزم، هەولم دا بیر لە بابەتیکی تر بکەمەوہ. دە گولدانەکە ی ئەو دیوی پەنجەرە رامام. قەت نەشیابووم خوشکم حالی بکەم ئەگەر کەسیک میوانی جینگایە ک بوو جوان نییە لە خۆرای میوانیکی تر لەگەل خوێ بەری. ئەمجارەش بۆم نەکرا رازی بکەم، برۆی هەلئەکاند کە « هە ی لەو قسانە. خو ئەتۆ لەگەل نینا شەرەمە جزووریت نییە. بەلام چ قەیدییە، زۆر گرینگ نییە. ئەمن کە هەلوئستی خوتم گرتووہ. جگەرەت هە یه؟» بێ ئەوہ هیچ بلیم رابووم پاکەتی جگەرەکەم هیئا. کەوابوو خوشکم لێپرابوو خوێ کر کاتەوہ. شقارتەم بو لێدا.

ناشاره زایانه قومیکى له جگهره داو دووکه له کهى دایه ده رى. « هه تا دایکم لیږه نییسه هه راو هوریا بکا با بلیم سیمونیان هه ر عه یب و نیرادیکی هه بی گرینگ نییسه. قسه ی خومان بی له ته نیایی و بۆله بۆلی دایکم وه ر ه ز بوومه ئه و جار ئه گه ر پینشوو ژنی بووه گرینگ نییسه. قسه ی تو راست بوو. خوا و خورما به یه که وه نابن. له بنه ماله یه که ی خراب نییسه و خوینده و اریسه. ئه وه هوشت له کوپیه؟ ده ستت سووتا. ئه وه بو مات بوویه؟»

ده نکه شقارته که هه تا بنی سووتا بوو به په له خستمه نیو ته په لکه. دایکم له پال ته له فون گوتبوری « ئه گه ر سه رو گیلنگه ی ئالیس په یدا بوو هه رچی گوت پيدا مه چوو. ئه و جار ئیدی به ته واری له سه ریداوه.» شکم کړدبوو دیسان کیشه یان بووه. تازه تیده گه یشتم. ئه م گالته یه م بیر که وته وه. پیاویک ده یگوت « لیپراوم له گه ل کیژی پاشا زه ما وه ند بکه م.» گوتیان « خو پاشا کیژه که بیته پینادا.» گوتی « ئه من هه لوپستی خو م گرتووه، په نجا له سه دی کاره که جیبه جی بووه.» خوشکم به ته ما بوو له گه ل ئیمیل سیمونیان زه ما وه ند بکا و به بروای خو ی سه دا له سه دی کاره که ته و او ببوو.

ئالیس سیویکی تری ده سدایه. « دایکی ئه گه ر بمری جه و اهیراته که ی به من ده گا.» له قاقای پیکه نینی دا. « ته نیا گرفتی ئه و کیژه که یه تی. به لām گوتت مندالیکى به دفه ر نییسه. وازی مندالداریم نییسه به لām ته تو یارمه تیم ده ده ی.» پاشه وه ی که به م چه شنه و دایکم گوته نی هه موو شتیکی بری و درووی و ده به ری کړد له جیوه رابوو. « ده ی، ئه من رویشتم. بو چاکه ت و دامینه چه رمووه که م که وشى سوورمه ییم گه ره که.» خه ریک بوو سه رم ده گیزوه ده هات. پیم و ابی وه لāmى مالواوییه که یشم نه دایه وه و ئالیس به پیکه نینه وه رو یی.

هه تا گه یه دالان ته له فون له دایکم بکه م، ته له فون زهنگی لیدا. دایکم ده ستی ره پیش خستبوو. « ده زانم. ده زانم. له دوپتی شه و هه تا ئیستا ئه وه به گویدا ده چرپیم. هه ر گوپشی پیناچی. هه رچی زووتر ئه و هه تیوه ببینی، باشتره. به لکو له که ری شه یتان هاته خوار.» گووشیه که م که دانا، له ده س دایکیشم تووره بووم. به چ حه قی نه دیتوو نه ناس ده یگوت "هه تیوه؟"

له پشت میزی چیشتخانه دانیشتم و ده ستم بو سه رم برد. قژم له ده وری تلم هالاند و کړدمه وه، هالاند م و کړدمه وه. بیرهیئانه وه یه که م تووش بووم له گه ل ئیمیل سیمونیان کاریکى دژوار بوو.

خوشکم خۆی تا ئەوپەڕی رازاندبۆوه، هەر له نیو سەعاتی هەوڵەوه راپۆرتیکی تێرو تەسەلی له چاکی و خووخده و خۆیندهواری و سەرکەوتنه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی خۆی دەدا. له بابەت هەموو شتیکه‌وه هەر له چێشت لێنان و کابانییه‌وه بگره هەتا سیاسەت و ئابووری جیهانییه‌وه رای دەرده‌بری. به دواى خوازیبێنى یه‌ك له دواى یه‌ك و دیاره خەیاڵییه‌کانی‌هه‌وه ده‌یگوت ویسته‌کانیان جواب کراوه و له کۆتاییدا له مەر سەفەری ئینگلیزتانییه‌وه دەدا. قژه لێك و لووسه‌که‌م وه‌ك فەنەر لوبول ببوو. دامه‌ پشت گویم و به‌شیکی ترم گرتە دەس. زه‌ماوه‌ندی ئالیس یه‌كێك له مه‌زترین ئاواته‌کانم بوو. گه‌لێك جار خۆم که‌سانیکم پیشنیار کردبوو به‌لام خوشکم هه‌روه‌ك ئەوه شه‌ربه‌ی ژارم خولق کردبێ، لووتی تێك نابوو که «حه‌ی!!!؟ واتا ئەوه‌نده چاره ره‌شم که تۆ شووم بۆ بدۆزییه‌وه؟»

هەر که قژم له دەوری تلم ده‌هالاند، نینا ده‌یگوت «دیسان بوویه لویی شازده‌هه‌م؟ له‌وه قژه لانه‌وازانه * دەس هه‌لگره.» دەستم له قژه‌کانم هه‌لگرت و رابووم. به‌نیو ژووره‌کاندا گه‌رام و به‌شوین ریگا چاره‌وه بووم. هیچ ریگا چاره‌که‌یم پێ شک نه‌هات، نه‌زرم کرد ئەگه‌ر خوشکم له‌که‌ری شه‌یتان هاته‌ خوار خه‌رجی رۆژێك فراوین و شیوی ماله‌ په‌که‌وته‌کان بده‌م.

١٦

مندال که له قوتابخانه گه‌رانه‌وه ئیمیلیان له‌گه‌ڵ بوو.

به‌ر له هه‌ر شتی پرسیم «به‌ دایه‌ گه‌وره‌ت گوتوه هاتووی؟» ئیمیلی سه‌ری هه‌ژاند و چاوی ده‌عه‌ردی بری. ئەو هه‌موو شه‌رمیۆینییه‌ی خه‌ریک بوو جارزی ده‌کردم. ئارمینه‌ گوتی «خۆمان چووین ئیزمان له‌ دایه‌ گه‌وره‌ وه‌رگرت.» ئارمینه‌ گوتی «ئیمیلی له‌ ماتمانیکدا چەند گرفتییکی بوو. هاتوو ه‌ئارمەن یارمەتی ب‌دا.» هەتا ویستم چاویکی سه‌رسوهریته‌نر له‌ کورپه‌که‌م بکه‌م، ئارمەن گوتی «هه‌نوکه‌ ده‌گه‌ریمه‌وه.» و رایکرده ژووره‌که‌ی. له‌ دلی خۆمدا گوتم ئەورۆ هه‌ر ده‌لێسی رۆژی رووداوه سه‌یره‌کانه. ئارمەن دواى ئینشا یا هه‌ر به‌و راده‌یه‌ دوژمنی ماتمانیک بوو.

مندال که گوتیان « بهرشپو چیمان ههیه؟ » تازه بیر بهرشپو که و تمه وه و بیانووم هیناوه. «
کارم بوو، دهرفتهی ئه وه م نه بوو شتی دروست بکه م. » سه ری دووانه کان چه ماوه لایه ک و
چاوه کانیان گه و ره دهینواند.

« چ کاریکت بوو؟ »

« بو دهرفته ت نه بوو؟ »

به بی وازی گوتم « نان و په نیرمان هه یه . بخۆن . هینده ش مه پرسن. »
هه نگاوێك كشانه وه داوه و له یه كتریان روانی . دهستم به نیوچاوانم گرت ، پالم وه دیوار
داو چاوم لیك نا .

نارمینه هاته پیش و دهستمی گرت . «حالت باش نییه؟» نارسینه دهستی دیکه می گرت .
« حالت باش نییه ؟ چه ندم پیخۆشبوو بلیم « نا ، حالت باش نییه . » دهرفته نه بوو له خوّم
پیرسم بو حالت باش نییه . له زهنگیاندا .

دهسته کاتم له نیو دهستی دووانه کان راکیشاو به ره وه ده رگه چووم و له دلّی خوّمدا گوتم
«خوابه بو خوّت وه خیری گپری.» ده تگوت چاوه روانی قه ومانی رووداوێکی سه بیرتر بووم .
ده رگه م کرده وه و به میشکم دا رابرد « له ولاتیکی سه مه ره دابووم به ئالیس. » ته گه ر
ده رفته تیکی تر بووایه به هاو ناو بوونی قاره مانه چکۆله که ی کتیب له گه لّ خوشکم پیکه نینم
ده هاتی . دهرفته تیکی تر نه بوو و حالت خاس نه بوو و پیکه نینم نه هاتی .

وه ستای کاره بای شه ریکه بوو . هاتبوو چراکانی حه وشه دروست بکاته وه . میژیکی لاو که
هه تا ئه و روژه نه مدیبوو . زۆر له ر بوو و خالیکی مه زنی له سه ر روومه تی بوو .

هه تا حه وشه ی پشته وه له گه لّی چووم و گه رامه وه . تا یه ک یه کی چراکانی تاقیکرده وه و له
ژیر هه ر کام له چراکان دهستی به قسه کرد که تازه له کۆمپانیای نهوت دامه زراوه و هه نووکه
که کاری باشی چنگ که وتوو له ی براوه زه ماوه ند بکا و دایکی کیژی پووری بو به ده سگیان
کردوو و هه ر له مندالییه وه پوورزاکه ی خو ش ویستوو و ئاخرییه که ی به م ئاکامه گه بی که
«سیمه کانی یه کی له چراکان به یه که وه لکاوه.» که خوّم ده مزانی . پاشان گوتی فازمیته که ی
له کار که وتوو و ئیشه لّلا فازمیترمان هه یه .

له هه بوونی فازمیتر دلّیابووم ، به لام هه رچی نیو قوتووی ته مرزم پشکنی نه مدوزییه وه .
بیگومان دیسان نارمه ن هه لیگرتوو . له ده رگه ی ژوو ره که بییم دا و وه ژوو ره که وتم . «فازمیتر
لای تو یه ؟»

له گەل ئییمیلى لەسەر میزی نووسین دانیشتبوون و پێیەکانیان رادەوهشاندا. هەردوو بازياندا خوار. ئارمەن بە پەشۆکاوی گوتی « نا، لای من نییە. » له رینگە دا بیرم بۆ حەوشە چوو. «عەجەب دەرس خویندنی.» کارەباچی گوتی «ناکرێ له دراوسێکان وەرگری؟» خاتوون رەحیمی کە له تاران بوو. ئاغای رەحیمیش بێگومان لەو دەمەى رۆژیدا لە ماڵ نەبوو. ناسیاویم لەگەل دراوسێکانى تریش بەو رادەیه نەبوو لە رووم بێتەوه شتی بە قەرەز وەربرگم. گوتم « بۆچی، سەبرێک بگرە.»

له شەقام تێپەریم و له زەنگى سیمۆنیانەکانم دا. بێشک ئییمیل هیشتا لە کۆمپانیا نەگەرپاڤۆه. خوا خوام بوو دایکى لەسەر کەلەکەى چۆپەى نەبێ و فازمیتى هەبێ. ئییمیل سیمۆنیان دەرگەى کردەوه. فازمیتى هیناو خۆشى لەگەلەم هات. «بەلکو کارەباچی هاوکارى گەرەك بوو.» نازانم بۆ ئەگەر بە مەبەستى خولک کردنیش بووبێ دژایەتیم لەگەل هاتنەکەى نەکرد و بە بېرىشدا نەهات چۆنە لەو دەمەى رۆژیدا لە کۆمپانیا نییە هەستم کرد حالم خاستر بووه. ئالیس شتیکی گوتبوو. بێگومان تا ئەو رادەیهش نەزان نییە.

١٧

ئییمیل گرتى واپەرمەبەتى (سیم کیشییەکەى) زووتر لە کارەباچییەکە دۆزییەوه و لە تەواوی ئەو ماوەیهى کە خەریکی سیمەکان بوو کارەباچی بیکار وێستا و لە چۆنایەتى زەماوەندى خۆى دواو هەروەها لەوه کە بەلکو بتوانی لە بەهەمنشیر یا کوو پیرۆزاوا ماڵ بگرێ و ئەگەر خوا مەیلی لەسەر بێ دواى زەماوەند بۆ زیارەت دەچنە مەشەد. لە ئاکامدا کەرەستەکانى کۆکردەوه و لەکاتى رۆیشتن دا بە پێکەنینەوه گوتی « بە هەبوونی هاوسییەك وەکو ئاغای مەهەندیس، بۆچی تەلەفۆن لەمن دەکەى؟» نەگەیشتبوو بەر دەرگە ناسنیەکە بانگم کرد «راوەستە.»

رامکردە ژوورێ. قەفەزەى چیشتخانەم کردەوه و قوتوووەکەم دەسدايه. گەرپامەوه حەوشە و دامە دەستى کارەباچی. دە قوتوووەکە راما. «شەکەرەتى ئوستور؟» و گەشایەوه. گوتم « بۆ بووکە خانى ببه» کەیفى پێ ساز بوو، سوپاسى کرد و رۆیى. ئییمیل سیمۆنیان چاویکی لێکردم. دەستى خۆلاوى و رەش بوو. خولقم کردە ژوور دەستى بشوا. و هەتا دەستى شورد

دوو شهره‌ی شهره‌تی ویتۆم دروست کرد که له بازاری کۆتیییه‌کانم ده‌کری و له مالدا جگه له خۆم کهس پێی خۆش نه‌بوو.

هه‌رکه پێی نایه چیشته‌خانه ده‌ده‌وربه‌ری رووانی. پاشان ده‌سته‌کانی بۆن کرد. «سابوونێکی چهند بۆنخۆشه، چیشته‌خانه‌یه‌کی چهند ژیکه‌له، ره‌نگی شهره‌ته‌که چهنده جوانه.»

نازانم بۆچی به‌بۆنی سابوونی وینۆلیا ده‌که‌وتمه‌وه به‌یر باوکم و دالانه‌که‌م نووره‌که‌ی ماله‌که‌مان له‌تاراندا.

له‌ پشت میژ دانیشته‌ و چاوی ده‌ په‌نجهره‌ بری. «خۆتان ئەم قه‌رنیزه‌تان دروست کردوه، وه‌نیه‌یه؟ په‌نجهره‌ی چیشته‌خانه‌ی ئیمه‌ قه‌رنیزی نییه‌.

هیچکام له‌ په‌نجهره‌کانی ماله‌کانی بو‌واره‌ قه‌رنیزیان نه‌بوو. تازه‌ هاتبووینه‌ تابادان و ئارمه‌نم ده‌سکی دابوو که‌ ئاغا مورته‌زا قه‌رنیزی چیشته‌خانه‌ی بۆم دروست کرد.

ئیمیل فرێکی له‌ شهره‌ته‌که‌دا. چاوه‌ڕێ بۆم بلێ تام خۆشه‌. نه‌یگوت. هیشتا هه‌ر چاوی له‌ په‌نجهره‌ بوو. «گۆله‌ نۆکه‌کان هه‌ر ده‌تگوت گیانیان به‌ به‌ره‌وه‌ نه‌ماوه.»

ئاغا مورته‌زا ده‌سته‌ قه‌رماغه‌ گرتوه‌کانی به‌ سه‌ر قه‌رنیز دا هینابوو که‌ هیشتا پر له‌ تۆز و خۆلی خشته‌ بوو. گوتبووی «ئەم قه‌رنیزه‌ بۆ گۆله‌ نۆکه‌ ده‌نالێ. مرۆڤ به‌ بۆنی عه‌تره‌که‌ی له‌ خۆ ده‌بیته‌وه.» نه‌مه‌دزانی گۆله‌ نۆکه‌ چ گۆلێکه‌ و هه‌تا ئەوکاته‌ ناویشیم نه‌بیستبوو. یه‌ك دوو هه‌وتوو دوا‌ی له‌ دایک بوونی ئارمه‌ن، ئاغا مورته‌زا ئەو رۆژی بریار نه‌بووی هات. گۆلدانیکی له‌ پاشته‌رکی دووچه‌رخه‌که‌ کرده‌وه، داینایه‌ سه‌ر قه‌رنیز. جێی بۆ کرده‌وه و گوتی «گۆله‌ نۆکه‌ دیارییه‌کی بێ بایه‌خ.»

یه‌که‌ بجا بوو گۆلی بچکۆله‌ی شین و په‌مه‌یی و چه‌رمووم ده‌بینی. ئیمیل ناوی ئەو گۆلانه‌ی له‌ کۆی ده‌زانی؟ گۆتم «ده‌بێ گله‌که‌یان بگۆرم.»

شهره‌ته‌ی خوارد. «له‌ مه‌سجد سولیمان گۆله‌ نۆکه‌یه‌کم له‌ هه‌وشه‌ چاندبوو. رامسپارد خۆل و کوودم بۆ باغه‌که‌ی خۆمان بۆ بینن. هینایان، گلی ئەوانه‌ش ده‌گۆرم.»

گۆتم «باغه‌وانه‌که‌ی کۆمپانیا ئەمکارانه‌ ده‌کا.»

شهره‌ته‌که‌ی دانایه‌ سه‌ر میژ. زنجیری ملی ده‌پشکۆژی کراسی هالابوو. زنجیری له‌ پشکۆژه‌که‌ کرده‌وه. «زۆرم پێخۆشه‌ به‌ گل و گۆل و گیاوه‌ خه‌ریک بم. کاتی ده‌بینی ئەو شته‌ی به‌ ده‌ستی خۆت داچاندوه‌ ورده‌ و باله‌ ده‌کا که‌یفی پێده‌که‌ی، وه‌نیه‌؟»

بزهیه کی گه مشویانهم نیشته سهر لیو.

پیکه نی. «دیاره له داچاندنی گولدا وهك تۆ شاره زانیم.»

نیشانهی پرسیری که له چاواندا دی گوتی « له دووانه کانم بیست نهو گولانهی نهوشه وه بو دایکمت هیئابوو خۆت چاندبووتن.» ههستم به وه کرد نهو دهی سووره له لگه پریم. له وهی که گوتبووی تۆ، یاخووم به وه نه گرتبوو که سی به کاره کانم هه لیلی؟

پرسی «کاره باجیتان ده ناسی؟» دیسان نهو دهیگوت ئیوه، گوتم «نا، یه که مجار بوو دهمدی. تازه له کۆمپانیای نهوت دامه زرا بوو.» ده خاچه کهی ملم راما. «تهدی له کوئی دهترانی زه ماوه ند ده کا؟ خاچه که خوار ببوو و راستم کرده وه.» «خۆی گیرایه وه.»

چاوی له گولته نۆکه کان کرد. «ده زانم بو.» گشتیان گه ره کیانه له گه ل تۆ باخۆن. ئاخۆتن له گه ل تو سانایه.» لیم ورد بووه. «ده لیلی مرۆف سه دساله ده تناسی.»

نارسینه و نارمینه به هه لبه ز دابه ز پهیدا بوون. «کاری قوتابخانهی ئیمه ته واو بوو.» «ئیمیلی خه لاسی نه هات.»

تازه وه بیرم هاته وه زیاتر له سه عاتیکه هه یچ دهنگی له ژووری نارمینه وه نه هاتوه. هه تا ویستم له جیوه راجم، ئیمیلی به کتیب و دهفته ری ژیر هه نگلییه وه وه ژوور کهوت، نارمینه و نارسینه له ههر دوو لاره به شان و ملی دا نووسان. «مالئین بکه یین؟» «یا بازه لئین؟»

ئیمیلی ده باوکی رووانی ئیمیل دووایین فری له شه ره ته که دا و شه ره کهی نایه سهر که شه ف. «دایه گه وه ته نیایه. ژانه سه ره کهی گرتۆته وه. به لکو باشتر بیی —»

نارمینه په رپیه نیو قسه کانی «با، دایه گه وه ئیسراحت بکا. ئیمیلی له لای ئیمه ده میئیتته وه.» نارسینه گوتی «ده جا نه تۆش بمینه وه. به م چه شنه دایه گه وره ش پشوویه کی چاکی بو ده دا.»

ئیمیل پیکه نی و له من راما. «زه همت دانی دوو شه وه له سه ره یه ک نابیتته روو هه لملالوی؟» دلنیا بووم کهوتبووه شه رمه حزووری، گوتم «بمینه وه. ئارتووشیش له ههر کوئی بی دیتته وه.» قسه که م ته واو نه ببوو، دهنگی پرچه ئاسای شووه رلیت له شه قامه وه هات.

نارمینه و نارسینه وهك کیچ هه لبه زینه وه. «بمینه وه. بمینه وه. تکا ده که یین.» پاشان زه ق چاویان له من کرد.

گوتم «ته له فۆن له خاتوون سیمۆنیان ده که م.» گشتمان زۆر زوو فیر ببووین که نهك ههر ئیزنی ئیمیلی به لکو ئیزنی باوکی ئیمیلیش ههر له دهس دایه گه وره دایه.

سلاوی ئارتووشم له کاتیک دا وه گرته وه که دووانه کان به سهر و گوئلاکی هه لده زنان و له حالیکدا که له بیری دژ کرده وهی ئیلمیرا سیمۆنیاندا بووم ژماره م گرت. دهنگی بیواز و ماندوه بوو. «ئه من کارم پێیاندا نییه. بۆخۆیان دهزانن.» و گووشیه کهی دانا.

خهریکی دروست کردنی شیو بووم. کۆتلیت له گه ل په تاته ی سوورکراوه. رووداوی دووا نیوه رۆژ و هه لۆیستی سه رسوور هینه ری خوشکم له زهینم دا شو رابۆزه. بۆچی هینه توره ببووم؟ یه که م جار نه بوو ئالیس له م هه لۆیسته سه مه رانه ی گرتبوو. مه گین دکتۆری هه رمه نی نه خۆشخانه نه بوو؟ یا برای ئه و دۆسته ی که له تاران وه هاتبوو؟ هۆی بی حال بوونی ئه مجاره رهنکه هه ر ئه وه بوو که — لایه نی خۆ تیه له قوتین سنگی ره پیش خست، «ئه وه بوو که چی؟» رۆژم ده تاوه کرد. ئه وه بوو که ماندوو بووم. ئه وه بوو که — نازام. ئیمیل و ئارتووش له ژووری دانیشتن دا شه تره نجیان ده کرد و دهنگی راکه راکه ی مندالان له حه وشه ده هات.

هه ر به و بیره ی ئیلمیرا سیمۆنیانه وه کۆتلیته کام و هه ر ده گیرا. دایکم گوتبووی ماله باوکی وه ک کۆشک و ابوو، په نجا شیست هۆده، باغی مه زن، ده ست و پێوه ند. په رستاریکی که خۆ کۆژی کرد ئینگلیزی بوو. ده یانگوت خاتوون هه ر به م به ژنه کورته یه وه سه د به نده واری* هه بوو، چ به ر له شوو کردن چ پاش هه نگی. مرۆقانی سه ر و سه کووت و پچووی فره نگی که ده هاتنه ئیسفه هان بۆخۆی و ئه و میوانداریبانه ی که دهیدا سه ر و ده ستیان ده شکاند.»

په تاته م پا کرد و بیرم بۆ ئه وه چوو که بێشک زیده رۆژیان کردوه. ئاخه به و بالایه وه. — ئه وه خه ریک بووم خاتوون سیمۆنیام له سه رده می لاویدا ده هینایه به رچاو که ئارمه ن و ئیمیلی به هه ناسه برکی و ئاره ق کردوو له چیشته خانه وه ژوور که وتن. ئارمه ن شووشه ی ئاوی له سه لاجه ده رینا و له پیشدا ئاوی بۆ ئیمیلی تیکرد و دوايه بۆخۆی. قژی ئیمیلی به نیو چاوانییه وه نووسابوو و چاوه کانی ده دره وشانه وه. ئه وه م به زهیندا هات که دایه گه وه ئه گه ر شیوه ی ئیستای نه وه که ی بوایه — «

شووشه ی ئاو که ئارمه ن له سه ر پیشخان جیی هیشته بوو خسته وه سه لاجه که وه.» — رهنگی قسه ی خه لکی دروستیش بووی.»

په تاته کام خسته نیو رۆنی داغه وه بوو. دایکم گوتبووی «باوکی به سته زمانم چ شایه کی بۆ زه ماوه ندی کیژه که ی وه ریخست ئۆرکیستی له تاران و چیشته لیته ری له فه رانسه وه هینا. کۆنترین شه رابه کانی له لیونی شه رابگر کری. گه لیک له گه وه ره پیاوانی ده ربار و بالۆیژه بیانییه کان بانگێشته ن کرابوون.» په تاته کام لیکدا و بیرم له وه ده کرده وه که دوا ی ژیا نیکی که

دایکم په سندی ده کرد، مالئیکې بووردهی باکور ده بی چنده چکولہ بی. ژووره چول و رووناکاییه کم هیزه کانی مالم بیر که و ته وه و روو میزی و په رزی سفره که تانییه کانی که سهرده می جوان بوون و بی شک گران. که و تمه وه بیر که و چک و چنگاله زیوینه کانی که کم و زور رهش هه لگه رابوون و هه و تر فه خفوریه لیو که ته کان. ته نیا هه دوو شه مدانییه چنه لقه که بیگومان هیشتا ته و تر وسکه یه ی سالانی زور دوور و دریشان هه مابوو و هه و تره تر دولا به دارینه که ش.

له سهر په تاته کان ویستا بووم هه تا نه سوژین و که و تبوم ه نیو بیرو خه یال. ئیلیمیرا سیمو نیان بو یه که مجار روو میزییه که ی له کوئ به سهر میز داداوه؟ له ماله که یدا له که لکه ته؟ یا له ئاپارتمان ه که ی پاریسدا که ده یگوت روو به پرووی کلیسای نوتر دام بوو؟ وه بیرم هاته وه روو میزییه که له هه لایه که وه له عهرزی ده خشا که و ابو هی میزیکی زور مه زتر بووه. رهنگی دوازه نه فهره، به کورسی پالپشت بلندی روو مه خمری. خانه خوئ به قزی یه که دهس رهش، سوور و سپاو کرده، ده جلیکی پیسیرتو پیدایا، گوارهی داهیلراو له گویدا و سینه بهری ته لماسی له ملدا، پیاله ی کریستالی لیك و لووسی له لیوه سووره کانی نزیك ده کرده وه و چاوانیکی رهش که بیگومان هه به و دره و شاهویه یی چاوه کانی نه وه که ی بووه. چنه ساتیک له مهویه، له سهره وهی شهریه تاوه که دا.

به دهنگی ئیمیل سیمو نیان که گوتی « تم بژانه چنه خو شن، » له گومانی میوانی خه یالی گه نجایه تی دایکی هاتمه در و له په تاته کان ورد بووم هه که ده هات بسوژین. هاوارم لی هه ستا « وه هی! » وه گیزان تاوه کم به هه دوو ده ست راکرد و دامنایه سهر پیشخان. دوا ی نه وه تاوه کم بهر دا هه ستم به زووران هه کرد. سووتاندنی ده ست له کاتی لینانی چیشت یا ئوتوو کردن به شیک له کاره باوه کانی من بوو. خووم به ئیش و زووران هه گرتبوو و به ده گمهن دهنگم لیوه ده هات. به لام نه مجاره ئیتر نه شیم بهری ئاخ و ئوخم بگرم. شه لالی ناره قه ببوم.

ئیمیل هاواری کرد « چ به لایه کت به سهر خو هینا؟ » پیلی گرم و رایکی شامه لای میز و نزیکترین هه سکه ملی کی شاره دواوه. « کوا بزائم. »

له سهر کورسی دانیشتم بو دیسان گوتی ته تو؟ چاوم له له پی ده سته کاتم کرد، هه روا سوور هه لده گهران. ناوی ده شهریه کرد و له زارمی نزیك کرده وه. « نیگه ران مه به. هه ئیستا

چاکی ده که مه وه.» شهر به که ی له سه ر میژ دانا و له چیشته خانه وه ده ر که وت دیسان گوت بووی
ئه تو.

خراتر له ئیش و نیگه رانی ئه وه ی که هه تا چه ند روژی تر ناشیم هیچ کاریک بکه م و
چیشته سبه ی چی لیدئ و قاپه کان کئ ده شوا و ده یان «چ ده بی» و «کئ ده یکا» یه کی تر،
بوئه بوئی ئارتووش بوو که به بیستنی دهنگی ناله نالم خوئی گه یان دبووه چیشته خانه، له سه ر
سه رم ویستابوو و وه که هه موو دهم بولاندی، ئه و ده مانه ی که ئه م چه شنه کارانه روویانده دا.
«سه دجار گوتومه ئاگات له خو بی، په تاته سوتا که سوتا. بو ده فکری خوتدانی؟ بوچی
به و گه رمایه کۆتلیت و په تاته سوور ده که یه وه؟ چیشتم له ده ره وه ده هیئا. دلنیا به که
چیشته درئ که سی نه کوشتووه. ئه م راراییه بی هویه له دایکتوه بوئ به میرات ماوه ته وه.
بریا خوشکیشته پرووسکه یه ک* له و رارایی توی بووایه که —»

هه ولم دا نه بیسم. گه لیک سال بو ئه وه تیگه بیوم ئارتووش به تاوانبار کردنی هه ر
که سیکی که رووداویکی لیده قه ومی خو شه ویستی یه که ی ده نوینی. هه ر جاره ی که مندا ل وه
عه ردی ده که وتن یا نه خو ش ده بوون یا چیگه یه کیان ده یه شا ئه م به زم و هه رایه مان هه بوو.
ئه وه ش که بو تانه و ته شه ر لیدان له دایکم و ئالیس له هه ر ده رفه تیک که لکی وه رده گرت،
له مه ر ئه مه بوو دایکم و ئالیسیش هه ر ئه م کاره یان له گه ل ئارتووش ده کرد و له و نیوه دا
ئه من گه لیک سال بوو ده وری نیو بیکه رم ده گیړا. ئیستاش له ده وری من و میژی چیشته خانه
دا هه لده سوورا و یه کبین ده ناخوت. سه رم ده گیژه وه ده هات و زووران ه وه ی ده سته کام زووتر و
زووتر ده بوو که ئیمیل سیمونیان به خوئی و شووشه یه کی قاوه یی گه ره وه په یدا بوو. بی ئه وه
قه سه یه ک بکا چه ند جار ده سته ی کرده نیو شووشه و به ماده یه کی ره ش و لیچقی شیوه کریم
هه ر دوو ده ستمی چه ور کرد. ئارتووش کپ و بیده نگ له سه ر سه رمان چه قیبوو و چاوی
لیده کردین. هه روا که ده ده سته کام راما بووم له نا کاو هه ستم کرد. گه رم دا هاتم، لام وابوو
دیسان ده سته کام به تاوه نووسا و سوتا. له پی ده سته کام که وتنه چلدان، پاشان ورده ورده
سارد و ساردتر بوونه وه و کۆتایی به چلدانه که هات، له ئاره قه دا شه لال ببووم. هه رکه سه رم
هه لئنا ئیمیل چاوی لیم بوو، به زه رده خه نه یه کی که ده تگوت ده لئ «نه مگوت چاکی
ده که مه وه؟»

هەر سیڤمان له پشت میزی چیشتهخانه دانیشتبووین. ئیمیل له بابته ماجوومی دژی سووتانهوهی هیندی دههوا و پهتاتهی پا دهکرد. پهتاته سووتاهوهکانی خستبووه نیو سهتلی زبل، له نیو قولینه کهی پال سهلاجه چهند پهتاتهی درشتی دهسدابویه و پاکی دهکرد. ئارتووشیش له کنه خۆ یارمهتی دههوا. دههگوت ئاخۆ ئارتووش له عومری خۆیدا چهندجار پهتاتهی پاک کردوه؟ دهسته کاتم ههروا راگرتبوو و گویم بۆ ئیمیل شل کردبوو. «یه کئی له چیشت لیئهره کافمان که خه لکی باشووری هیند بوو، چهندین سال له مه و بهر دوو شووشه له م ماجوومهی بۆ دایکم هیئا.»

دووانه کان خۆیان به ژور داکرد.

پرسیم «رامۆ؟» و له جیوه له پرسیاره کهم په ژیوان بوومه وه. بیرهیئانه وهیه کی ناخۆش بوو. کارده کهی له سههر میژ دانا، گوتی «باوکی رامۆ بوو.» چهند ساتی کپ ماوه، کێرده کهی دهسدایه وه. «چهند جار دام له جینگاهلی جیاواز دا تاقییان کردهوه، به لام کهس سههره دهره ی له پیکهاته کهی دهرنه کرد. ههر ئه وهنده تیگه یین که له ریشه و گه لای گیا جوراوجۆره کان دروست کراوه که خۆم له پێشدا ده مزانی.»

ئارتووش دهرگه ی سه لاجه ی پیوه دا و له پشت میژ دانیشته. پرسیم «منداڵ چیان گه ره ک بوو؟» گوتی «ئاو.»

ههتا ئارتووش یه ک دوو پهتاتهی بی سههره و بهره پاکرد، ئیمیل ئهوانی تری پا کرد و قاش قاشی کرد و خستیه نیو پالۆینه و له جیوه رابوو. له بنه ماله ی رامۆ دا ته نیا یه ک کهس شاره زای شیوه ی دروست کردنی ئه م ماجوومه یه که بهر له مردنی ههر فییری که سیکی تری ئه و بنه ماله یه ده کا.» پالۆینه ی نایه نیو قاپشۆری و شیریه ی ئاوی کرده وه. لام وابوو که دایکی لیئه نییه زه لام زه لام ناناخۆی.

ته له فۆن زهنگی لیئا، یه کینک له دالانه وه گووشیه که ی راگرد و چهند سات دواتر ئارمه ن بانگی کرد «دااایه! ته له فۆن. خاتوون نوورولایی.»

هاوارم کرد «له گه ل من یا باوکت؟»

«له گه ل تو.»

رابووم. ئارتووش گوتى « گروشى به دسته وه بگرى ئىشت پىرا ناگا؟ » ئيمىل له پاڻ قاپشوربىيه كهوه ناوپى داوه. ناوى شىره ده پرايه سهر په تاته قاشكراوه كانى نىو پالوئينه. ئه من پىم وابوو، يا ئه وه به نىگه رانىه وه ده پىروانى؟

دهسته كانم ليك كرده وه و پىكم وه ناوه. ئىشى زور كه م ببووه. سهرم هه ژاند كه « نا. ئىشى نىيه. » به ره وه دالان تيهه لبووم. ئيمىلى به جو لاندنه وهى سهر و دهستى شتىكى ده گىپراوه. ئه گهر نه مزانيا پىم وابوو خاتوونىكى گه نجه نهك كىژۆله يهك. ئارمهن دهستى نابووه ژىر چه ناگه و له راحة تىيه كهى هه مبه ره وه ده ئيمىلى رامابوو.

بهم بیره وه كه خاتوون نووروللايى ئىشى چىيه و چاوم له ههر دوو دهستم بوو كه ده تگوت تازه به گرىنگىيه كانى نام زانىوه، گووشىم ده سدايه.

خاتوون نووروللايى رۆژان ئاسا سلاو و چاك و خۆشىيه كى دوورودرئۆ و گهرمى كرد و هه تا له يهك يه كى مندا له كانى نه پىرسى نه پىرايه سهر باسى سهره كى. ياده وه رىيه كى سه پىرى بوو. نه ته نىا ناوى مندا له كانى له بىر مابوو و ئه وه شى ههر له ياد بوو پۆلى چه نده من. ته نانه ت سه رما لىدانى چه ند مانگ له موه و پىشى دووانه كانى شى ههر له بىر مابوو. له ئاخريدا گوتى « هه پىنى رابردوو له نوتقى يه كى له كۆبوونه وه كانى گوستاندا دىمى. ببووره كه ده رفه ت نه بوو بىمه سلاوت. »

هيج نىشانىك له ته وس و پلار له ئاخۆتته كه يدا به دى نه ده كرا. به خۆدا شكامه وه. ئه من ده بووايه به دواى ئاخوتنى دا چوبامه پىش و پىرۆزبايىم پى گوتبا، به لام نه چووبووم و پىم نه گوتبوو. خاتوون نووروللايى نه ئىزنى ئه وه يدا بوى باس بكه م و نه هىشتى داواى لىبووردنى لىبكه م و نه ههر ده تگوت چاوه روانىشى لىم بوو. « مه به ستم ئه وه بوو تكاتان لىبكه م خۆشه ويستى بنوئىن و له كۆبوونه وه كانى داهاتووى ئه نجومه نى ئىمه به شداربن. خاتوونه ههرمه نىيه كان مه رحه مەتيان سه باره ت به ئىمه كه مه. ده زام خۆتان ئه نجومه تان هه يه و چالاكى فره باشى شى هه يه. به لام هه ره وهك ئاگادارن هه لپژاردنه كانى پارلمان نزيكه و بيشك لىتان روونه ئه مسال به هۆى دۆزى مافى دهنگ بو ئافره تانى ئىرانى سالىكى گرىنگه و — »
نه مده زانى هه لپژاردنه كانى پارلمان نزيكه و له مەر مافى دهنگى ژنان ته نىا شتگه لىكم بىستبوو. لام وابوو هه ره وهك زۆربه ي ههرمه نىيه كان ههر ده لىسى له م ولاته دا ناژىم. به خۆ داشكامه وه و ره نگبى بو قه ره بوو كردنه وه، هه تا خاتوون نووروللايى گوتى « چه ند پرسىيارم

هه‌بوو. ئیزم بدن هه‌رکات دهره‌تتان بوو بی‌مه خزمه‌تتان؟» گوتم «بیشک، به‌و په‌ری تاسه‌وه.» به‌ر له مالا‌وایی گوتی: «به‌راست، بۆ ۲۴ی نه‌پریلی ئیمسالیش بۆنه‌تان هه‌یه؟»
گوشییه‌که‌م دانا و چومه‌ چیشته‌خانه. خاتون نو‌روول‌لایی خۆ هه‌رمه‌نی نه‌بووه ئاگاداری ۲۴ی ئاوریلی ئی‌مه بوو و ئە‌من که له‌م ولاته‌ دا له‌ دایک ببووم ئە‌یزه‌ن به‌ خۆ‌دا شکامه‌وه.
گوتبووی «ئیمه‌ ده‌بی زۆر شت له‌ خاتونه‌ هه‌رمه‌نییه‌کان فی‌ر بین.» بی‌گومان که‌وتبووه شه‌رمه‌ حوزووری.

له‌سه‌ر جی‌گاکه‌م دانیشتم و ده‌ ده‌سته‌کانم رامام. هه‌ر ده‌تگوت نه‌سووتان. ئارتوش داهاته‌وه لام، ده‌ستمی لاوانده‌وه و هی‌دی چریاندییه‌ گوتیم «نایه‌شی؟» پی‌ده‌که‌نی و ده‌مزانی ده‌یه‌وی دلم‌ بداته‌وه، بزهم هات‌ و سه‌رم له‌قاند که «نا.»
چاوم له‌ ئی‌میل کرد. پالۆینه‌ به‌ده‌س له‌ هه‌مه‌به‌رمان وی‌ستابوو و چاوی لیم‌ ده‌کرد. شی‌ره‌ی ئاوی قاپشۆری گیرابۆوه. بۆ چه‌ند سات‌ چاومان له‌سه‌ر یه‌که‌ هه‌لنه‌گرت. پاشان گوتی «رۆنه‌که‌ له‌ کو‌ییه‌؟»

له‌ جی‌وه‌ ده‌ریه‌پریم. «ئه‌تۆ بۆ؟» و ده‌ستم برد پالۆینه‌که‌ وه‌رگرم، پالۆینه‌ی کشانده‌وه. ئارتوش دانه‌ده‌سه‌کنی «هه‌ر ئی‌ستا ده‌بی په‌تاته‌ی سوورکراوه‌ بخۆین؟»
گوتم «بچوو سه‌ریکی مندا‌له‌کان بده‌.» رۆیی، هه‌ر ده‌تگوت له‌ خ‌وای ده‌وی.
چاوم له‌ ئی‌میل کرد. په‌تاته‌کانی ده‌ پالۆینه‌ دا لی‌کدا. «وابزانم له‌و مرۆ‌قه‌ ده‌گمه‌نانه‌م که‌ چیشته‌ لی‌نایان پی‌خۆشه‌.» دوو پشکۆژی سه‌ره‌وه‌ی کراسه‌که‌ی کرابۆوه و زنجیره‌ زی‌ره‌که‌ به‌ دیاره‌وه بوو. چاوی ده‌ چیشته‌خانه‌ بری و ده‌نگی هی‌نایه‌ خوار. به‌ پی‌چه‌وانه‌ له‌ سی‌اسه‌ت بی‌زارم . به‌لام هه‌ر ده‌لی‌ی ئارتوش —
چاوه‌نوار تیم‌ راما.

گوتم «نا. یانی ئا. یانی تا ئه‌و راده‌یه‌ که‌ هه‌واله‌کان وه‌خوینی و هی‌ندئ‌ جاریش —»
وه‌رسووپام و قوتووی رۆ‌تم له‌ قه‌فه‌زی پشت سه‌رمه‌وه راکرد.
قوتووه‌که‌ی له‌ ده‌ستم وه‌رگرت «قه‌ت ئارام له‌گه‌ل سی‌اسه‌ت نه‌هاتوه‌وه. سه‌ره‌ده‌ره‌ له‌ هی‌چ کام له‌ وه‌ئیسیم و مه‌پام و ئایینه‌گه‌له‌ ده‌رناکه‌م. له‌باتی ئە‌م قسانه‌ پی‌م خۆشه‌ کتیب بخۆینه‌مه‌وه. ئە‌گه‌ر بریار وایه‌ دنیا باشتر بێ، من که‌ گومانم لێ‌ی هه‌یه‌ به‌ سی‌اسه‌ت کاری نی‌یه‌ ها؟ تۆ چۆن بێر ده‌که‌یه‌وه؟» له‌جیاتی وه‌لام گه‌وجانه‌ پی‌که‌نیم.
به‌ یه‌که‌وه‌ په‌تاته‌مان سوور کرده‌وه و سالادمان دروست کرد.

له بابەت چىشتگەلى هيندى و بهاراته جۇراوجۆره كان و تاييه تمەندى ھەركاميان دوا .
 لەمەر نووسەرانى دلخوازی خۆمان و ئەو كۆتیبانەى كە خۆئىندبوومانەوه باسمان كرد .
 تكاى لىكردم لەحياتى ناغای سيمۆنيان "ئيميل" ى بانگ بكەم .
 ديسان فكرم كردهوه دايكى لىره نيبه چەند راحت و قسە خۆشه .
 ميبزى شيۆم رازاندهوه و ئارتووش و ئيميل سەريان بەسەر روپەرى شەترەنج دا گرتبوو .
 گوتم «ئيرادى نيبه چىشت بۆ دايكت بيهم؟ رەنگبى لەبەر سەرتيشە وازى دروست كردنى شيۆى
 نەبووى.» ماوهيى چارى لىكردم دوايه گوتمى «بەلى، رەنگبى ، نازانم.» ئەگەر قسە دەهاتە
 سەر دايكى تەنەتەنە شيۆە ناخواتنەكەشى دەگوڤا .

۱۹

دەوربى كۆتليت و پەتاتەم لەگەل دەفرى چكۆلەى سەلاتە دانايە نيۆ سنى و بۆ ئەودى ھەتا
 دەگەمە ئەو بەرى شەقام پىنسىد ھەزار دەعبا دە چىشتەكە نەكەوئى، سەرى سەنيەكەم بە
 پەرزەپەكى گەورە داپۆشى. ئەگەر كوو چراكانى ھەوشە دايسا، لە تەواوى دريژايى ريگە
 بارىكەكەدا كەشەف بە دەست ھەنگاوى پتەوم نايەوہ و پىم دە عەرزى كوتا. ئەمە شيۆەپەك
 لە داھيئانەكانى خۆم بوو بۆ ئاگادار كەردنەوہى بۆقە نەفامەكان ھەتا خۆ ناوئىنە بەر پىيانم و
 زراو بردووم نەكەن. ئارتووش و مندالەكان بەم كارەم پىكەنين .

ئاغای رەھيمى خەرىكى ئاودانى ھەوشە بوو وەك ھەميشە بە دەنگى بەرز گۆرانى
 دەچرى. ئارمەن دەيگوت «ئاغای رەھيمى دەنگى ئەوئەندە ناخۆشە خاتوون رەھيمى ريگەى
 نەدەدا لە مائەوہ گۆرانى بچرى. ھەر بۆيە ئاغای رەھيمى رۆژئ سى جار باغچە و ھەوشە و
 بەشيك لە شەقامى ئاودەدا.» ھەرچەند رۆژ نەبوو ئارسينە و ئارمينە لەگەل ئارمەن بە كيشە
 نەيەن و شەريان لى پەيدا نەبى، تەنەتەتە گالئە بيتامەكانى براگەورە دووانەكانى وەپىكەنين
 دەخست. بەم بىرەوہ كە دەنگى ئاغای رەھيمى ھىچ ناخۆشيش نيبە، بە شەقامدا تىدەپەپرەم
 كە لاقم خوشى. ئارمەن راستى دەگوت. ئاغای رەھيمى پانايى شەقاميشى ئاودابوو .
 دەرگە ئاسنيبەكەى جى چوارم كردهوہ. چراكانى ھەوشە دانەبييسان. بەلام رووناكايى
 مانگ بەو رادەپە بوو كە باغچە بى گول و چيمەنە زەرد و وشك بووەكانى ھەوشە بيبەم. لقە

وشك ههلا توه كانی لاو لاو وهك تهونی داپهژۆشك له دیواری مالهوه هالا بون. پاره كه نه م دیواره یه كسه ر سهوز بوو. له باتی زهنگ چهند جار سه برۆكه به دهست له ده رگه م دا. نیو مال تاريك بوو. پیم وابوو ده بی خهوتی. ده مویست بگه رپتمه وه ده رگه كراهه وه. به جلی خهوی قۆل درێژ و یاخه داخراو چاوی ده سنیه كه ی دهستم بری كه دروست به ره و رووی بوو. نه و جار سه ری بهرز كرده وه، گوتم «ببوورن، چهند كۆتلیتم هینا وه. به لام نه گه ر پیتان خۆشه و چان بدهن —

« رونا كایی مانگ له ده م و چا ویده دا. لام وابوو چا وه كانی سوور هه لگه پاره و نه ستوور بووه. بزه یه كی بیوازانه ی هاتی. «گه وه تییان نواندو وه. كه ره مكه ژوور.» له بهر ده رگه لاچوو. دهنگی له گه ل دهنگه ماندوو و بی واز و تووره كه ی سه ر ته له فۆن جیاواز بوو. ماندوو بوو به لام تووره و بی واز نه بوو. خۆ قهیدی نییه راکشیم؟ زۆر له سه ر واز نیم.»

چرای دا لانی هه لکرد و به ره و ژووری خه و چوو. باسیك له چه مه دانه ئاسنییه كان نه بوو، به لام فیله خورتوو شكاهه كه هه ر له جیی خۆی بوو ده رگه ی ژووری ئیمیلی كریابۆوه. هیندی قاقهزی دپراو و چه مۆله كراوی نۆت و مقهست و كوته پارچه ی دپراو و برپاوی سپی له سه ر عه ردی پرش و بلا و ببوو.

ته نیا چرا چكۆله ی پیتته ختی ژووری خهوی خاتوون سیمۆنیان دا یسا. په نجه ره بی په رده بوو و لایه كی فه رپش قه د ببۆوه. چهند وینه له سه ر قه ره و پله بوو و چهند ئالبۆمی نیوه ئا وه لا له سه ر عه ردی. سنیه كه ی له دهستم وه رگرت و نایه سه ر پیتته ختی و په رۆكه ی له سه ر لا برد. ما وه بی ده ده ربی چیشته و ده فری لاسه ته راما. پاشان گه پاره «سو پاستان ده كه م كه ئیمه تان له بیر بوو.» رونا كی چرای خه وه ده م و چاوی ده كه وت. نه مجار دلنیا بووم كه گریا وه.

بۆ نه وه ی قسه یه كم كرده بی گوتم «چ ده خۆن. ده لێن چیشته خواردن بۆ سه ر ئیشه به قازانجه.» بۆچی زه لام زه لام ده تاخۆتم؟

وینه كانی سه ر قه ره و پله ی وه لانا. ده ستی كی به قژیدا هینا. له سه ر قه ره و پله دانیشته و لیمی ویست دانیشم. یه كی له وینه كانی را كرد. «سه رم نایه شی.» چهند ساتی ده وینه كه راما. نه و جار ده لای منی كرد.

له و وینانه بوو كه پيشوو له وینه گریدا ده یان كیشا. له یه كه م نیگا دا وه مزانی ئیمیلییه به جلی یاخه داخراوی بۆزه وه له سه ر كورسی پشت بلیندی ره ق و ته ق دانیشتو وه. نه واری كی

فۆكۆلداری مهزنی به سه ره وه بوو و قژه لولول دراوه كانی به ولوو له لای شانیدا دا هیشتبووه خوار. پشیله یه كه له سه ره ئه ژنۆی دانیشتبوو. له ئه ژنۆ بهره و ژیره وه له وینه كه دا نه هاتبوو. وینه ی له دهستم وه رگرت. «ئیمیلی نییه، خۆم. كه مێ مه زنتز له ئیستای ئیمیلی بووم.» چاویکی له و لاو له و لای وینه كه كردو دایه وه دهستم. له پشتی وینه كه نووسرابوو: ئیلمیرا هاروتونیان — پایزی یازده سالانه. خه ته كه به كدهست و درشت و پته و بوو.

پالی وه دهسته ی قه ره ویله دا و ده ساپیته * راما. «باوكم سالی چه نجا وینه گری ده هی تابه مال یا منی ده برده وینه گری. جه ختی له سه ره ئه وه بوو وینه كان هه مو به دانیشتنه وه و هه تا ئه ژنۆیان بی، بو ئه وه كورتی به ژنم به دیار نه كه وی. لای وابوو، چونكه به ژنم كورته زوو ده مرم. ده یگوت گه ره كیه دوا ی مردنم وینه ی منی بی.» به دم رامان ده ساپیته وه بزه ی هاتی. «به باوكم سه لماند جاری ده بهر دانیم بهر له خۆی بمرم. له دکتۆرانیشیان كه ده پرسی ده یانگوت ئه گه ر مندالم بیی ده مرم، هه ر له خۆرا.» چه ند وینه ی تری پیشاندام، دیسان سه ری وه دهسته ی قه ره ویله كرد و چاوی لیک نا. له بهر خۆمه وه گوتم چۆنه قسه ی قه له می ناكا؟

وینه كام چاوی لیکرد، هه مو یان كه م و زۆر شیوه ی وینه ی به كه م بوون. له سه ره قه نه فه یه كی نیویاغی، له پال پینچکی مه زن كه بی ده چوو نه سته ره ن بی. له بهر دم كووره ی دیواری گیچ بری كراوه، له سه ره ئه سه كه مل باوه شیین به دهسته وه و سه گیکی كه هه ر سه ری له سه ره ئه ژنۆكانی به ده ره وه بوو. پشتی گشت وینه كان به ده سنوو سیکی پته و و یه كده ست نووسرابوو: ئیلمیرا هاروتونیان، چارده سالانه یا شازده یا دوازده سالانه.

هه ر واچاوم له وینه كان ده كرد كه چاوی هه لینا، پشتی راست كرده وه و دهستی به نیوچاوانیدا هینا. «ببوون كه زۆر ویژیم كرد. هیندێ جار وه بیر رابردوو ده كه ومه وه. خۆشه ویستیتان نواند كه هاتن، ئیستا — ئه گه ر نین بدن — هه ر كه مالا واییم كرد پرسی (زورانه وه ی ده ستت چاویه؟)» سه رم له قاند و به بزه یه كی بی وازانه سه ری هه ژاند.

شه و له نیو قه ره ویله دا به ئارتوشم گوت «هه ر ده لپی له هه مو ته مه نیدا تۆله ی له خه لك كردۆته وه.» كه وه لامی نه دامه وه سه رم وه رسووران دو چاوم لیکرد. خه وتبوو. چرای خه وم كوژانده وه و گویم دایه دهنگی یه كه چه شنی كۆلیره كان. زۆرم بیخۆشبوو به شه كه ی تری وینه كان ببینم.

مالی نینا یه کی له ماله مهزنه کانی گه ره کی برهیم بوو. له چند ههنگاوی نهستیږک.
کاتی له ماشین داده به زین نارمیننه گوتی «خۆزگه م به سووفی.» نارسینه گوتی «بۆ
نهستیږک دوو چرکه ساتیش نابی.»

ئارتووش ماشینی پارک کرد و ئارمه ن هاواری کرد «وریابه شیوی گیان خه تی تینه که وی.»
کیژه کان پیکه نین. رۆژ نه بوو منداله کان ته وس و پلار به شوڤرلیته کۆنه ی ئارتووش دانه دهن.
پیمان له حه وشه نه نابوو، سووفی له ژووری را رایکرده دهر و هاواری کرد «که رویشکمان
کرپوه.» چوینه ژووری.

نینا مالی پیشان ده داین و دایکم له بن گویمدا بۆله ی ده هات «چاو چاو، مال ده لئی که ل
تیپه له داهه. هه ره ده لئی دوینی مالی گویتۆته وه.»

گه یشتینه چیشته خانه که مهزن و به رفه وان بوو. نینا شه ره به تی ده شه ره به کان کرد و گوتی
«چاوتان لیه؟ هیشتا نه و گشته که لوه له جیه جی نه کراوم ماوه ته وه. یه کی ناشاره زا بی لای
وايه دوینی مالم گویتۆته وه. شله په ته ترین ئافره تی دنیا یان به سه ردا برپوم.» و قاقا پیکه نی.
دایکم و ئالیس رووانینه یه کتر و گارنیک که هه ره شه وده م له گه ل ئارتووش هاتبووه
چیشته خانه گوتی «به تۆ ده لئین مه شه رف خۆشترین ئافره تی دنیا.» و که شه فی شه ره به تی له
ده س نینا وه رگرت «بیده به من بیبه م، ئازیز گیان.»

ئالیس له ژیر لیوه وه گوتی «ده نکه جویه ک چانس.» ئارتووش هه ولیدا به ری باویشکه که ی
بگری و ده س ده گیرفاندا به شوین گارنیک داچوو. هیشتا شه و دانه هاتبوو وازی به سه رچوو
بوو.

ژووری میوانانیش مهزن و به رفه وان بوو. کیژه کان شه و له یستۆکانه ی که بۆ سووفیمان به
دیاری هی نابوو، به گۆرپیان وه رکردبوو و کایه یان بیده کرد.

گارنیک سینی شه ره به ت به ده سته وه به نیو منداله کاندای تیپه ری، وای پیشان ددها که پی
له له یستۆکه کان دهنی. دووانه کان و سووفی قیزان دیان و پیکه نین و نینا گوتی «چ دیاری گه لیکه ی
که شخه ن. سوپاس مندالینه.» پاشان روویده ئارمه ن کرد که له نزیك په نجه ره ویتا بوو. «بۆ

وېستاوی؟ کوره چنده بالا بهرز بوويه، زور که شخه بوويه ها. بئ شک له نیو کیزه کانی
قوتابخانه دا توگری زورت همن، و نهیه؟»

کیزه کان رووانینه نارمن، دهستیان به زاری گرت و ورد ورد پیده کهنن. نارمن له هر
سیکان زهق بووه و له هر نه سکه ملی نریک په نجره دانیش. دایکی دامینی کیشایه سر
نه ژنو و لیوی له هر یه کانا. نالیس له نه نیوکی جی گهرده وه رووانیه خوئی. به بوئی گهردی
"گوتی" پیگزییم.

نینا روویده من کرد. «نیستا دیارییه که ی تو ده که مه وه. به سته یه کی چنده مه زنه.
شهرمه زارت کردم کلاریس.» به سته که ی دانایه سر میزی به رده م راحه تییه کان و قاقهزی
به سته به ندییه که ی دراند.

سهیری ریکورده ره مه زنه که ی سوچی ژورده که م کرد که له عهردی داندرابوو. چهند نالقه
نهواری گهره به گورئ وهر ببوو. ویگین گورانی ده چری، نهی ره قیب، نهی خه نیمی من - «
نیمه ش چه شنی هم ریکورده ردمانه له مالدا هه بوو. نالیس له بن گویم دا گوتی «دیتووته؟
به خیل خاتون زووه کی چووه تای ریکورده که ی نیوه ی کرپوه.»

نینا له پال میز چوکی دادا، قاقهزی به سته به ندییه که ی چه مؤله کرد و ده من رامنا. هم
زبه ته دیوه؟ هیشتا نه ره خساوه میزی ژیری بو بکرم گارنیک به لیینی داوه شیعر و
گورانیگه لیکی سووی ده یانچری زه بتیان بکا. گوتم له نارتووش فیتر به که هی دووانه کان زه بت
ده کا. له مندالی تیگرانه وه جگه له چهند وینه که شهویش ده بی به هورک بین* چاویان
لیبکه ی هه تا بزانی چی به چپوهیه، شتیکمان نیه. هر نه بی بره وه رییه کمان له سووی
هه بی.»

گوتم «ته نیا هیوادرم گارنیک وه ک نارتووش کوکرده وه ی نهواره کان و توژ ته کاندنی
ده زگا که له تو بار نه کا.»

نینا دایه پیکه نین. «بیخود. له رژی هه وه له وه تیگه یوه که ژنه که ی گوئی به م کارانه دا
نه چووه. هم من هر ده زانم ده ستور بدهم. گوتم ده بی هر وه ک زه بته که ی کلاریس و نارتووش
بی.»

که روانیمه نالیس چاری لیم وهر گپرا، جی توژه که ی وا توند پیوه دا که ته ققه ی لیوه هات
و نالیس که که شه فی شهر به ته لی پیش راگرتبوو پیی گوت «ناخوم. پاریزم هه یه. له ناهه ننگ
که لی نینگلیزی چیتان هه یه؟»

گارنيك سيني له پيش دايكم راگرت و گوتيبه ناليس «نات كينگ كۆل» ت پيخۆشه؟ كيتي پوورم نهواره كهي له تارانه وه هيناوه. نه مشوش پاريز بي پاريز. نه توش وهك ثافره ته تارانيبه كان فيره ئۆين بوويه؟ ثافره ت ده بي پرده گۆشتيكي هه بي.»

سهرو بني قسه ي دايكمي دوويات كرده وه، خاتوون وسكانيان نه گهر درۆ ده كه م بلي درۆ ده كه ي.» و قاقا پيكيه ني.

يه كي گوتي «ئوه ديسان له پشت سهري ثافره تاني تاراني ده ناخۆي.» هه موو چاو مان ده ده رگهي ژووره وه بري.

به ژني مام ناوه ندي بوو. نه له ر بوو و نه گۆشتن، قزه بو ره كاني هه تا سه ر شاني ده هات و چاو هه نگو ني بوو. پيلاوي پانيه بلي ندي پشت ناوه لاي ده پي دا بوو و فانيه له چه رموه بي قۆله كهي خالگه لي سووري تي دا بوو. گارنيك كه شه فه كه ي دانا يه سه ر مي ز و هه ردوو ده ستي ليك كرده وه. «ئه مه ش ويوليت، كيژه خاله تارانيبه كه ي من.»

كيژه خاله تارانيبه كه هاته پيش، له گه ل هه مووان ته وقه ي كرد و دووانه كان به دم كريا وه بي تي راما بوون، ئه وانيشي راموسي. ئارمينه گوتي «ئيوه چه ن ده لالن.» * ئارسي نه گوتي «هه ره ك راپۆن زي ل.» ويوليت سه ري كيشا دووا وه و پيكيه ني. «راپۆن زي ل نانا سم، به لام بر يا هه موو وهك تو به مشوور بوونا يه.»

ني نا قاقه زي به سته به ندي به كه ي چه مۆله كرد. «هه موو ده زانن وهك مانگ جوان چاك و ده لالي، ته نيا شو وه نه زانه كه ت تينه گه يي. بزانه كلاريس چ دياريبه كي هينا وه.» و په يكه ره فه خفو ريبه كه ي له قوتوو ده ري نا. «ئاي! چه ن جوانه.»

ويوليت روو ده ناليس و دايكم و پشت ده نارتووش و ئارمه ن داها ته وه سه ر مي ز و ده ستي به په يكه ره كه دا هينا. پشت دامينه كه ي كه مي هه لتي شيا بوو. نارتووش ئاوري له لاي په نجه ره دا وه. ئارمه ن له سه ر نه سه كه مه كه نه وه ته نيشت نه وه ته نيشتي كرد. ناليس ده ويوليت و دايكم رامابوو و به په له شه ربه تي ده خوار ده وه.

گارنيك و نارتووش و ويوليت له گه ل منداله كان چوونه هه وشه ي پشت وه چاو له و كه رو تيشكانه بكه ن كه گارنيك نه وه رۆژه كرپبووني. دايكم له تيگراني كوره كه ي نينا ي پرسي. «له به شه ناوخۆيي زانستگا ده مي ني ته وه يا كرگرت ه يه؟»

ني نا به سه ر نه وه له ي ستوكانه دا تي په ري كه به گۆر ي وه ر ببوون و هات له روو به روومان دانيشت. «چه ند هه وتوويه كه له به شه ناوخۆيي زانستگا بوو. پاشان هاته نك پووري گارنيك.

واته دایکی ئەم ویولیتتە. راستیەکی پیتم خۆش نەبوو زۆر ئۆگری خۆیندکارەکان بێ. ئەم رۆژانە هەموو خۆیندکارەکان سەریان لە گینچەڵ دەخوری. ئیمەچی و سیاسەت چی؟ دەست بە کلاومان بگرین بانەبیا ئیدی ئەو پەڕپیتی.»

دایکم داهاتەوه شتیکی لەسەر فەرش راگرد که لەبەر وردبوونیەوه دیار نەبوو چ بوو دەتەپەکی هاویشت. «بەلێ. ئیمە چکارەوی ولاتین؟ هەزار جار ئەمەم بە خوالیخۆشبوو گوت بەلام —»

نالیس لاسای باویشک هاتنی کردەوه و گوتی «ئای، دیسان دەستی پیکرد.» دایکم تقورچیتکی لە باسکی گوشتنی نالیس داگرت. «دیسان دەستی پیکرد و دەرد و بەلا. درۆ دەکەم؟» نالیس چاوی لێم کرد و پیکەنی.

سووفی لە پشت پەنجەرەوه بیچوووە کەرویشکیکی نیشاندا و نینا دەستی بۆ راوهشاندا. ویولیتی بەستەزمان چەند مانگ نابێ تەلاق دراوه. شوووەکی شیتیک بوو هەر مەپرسە. ئەو کیژە فەقیرە هەقی ئەوهی نەبوو بە تەنێ هەتا سەری کۆلان بچی. ئیرەیی دەبرد و کیشەیی دەنایەوه. هەیهات ئەگەر یەکێ لە شەقام یا لە میوانی چاوی لە ویولیت کردبا. دەبگوت بێ گومان شتیک هەر هەیه. دەبگوت بۆ چاویان لیکردی؟ سەگیکێ هیندە جوانی چاوت لیدەکن؟ بە کورتی وەگیانی هیئابوو. ئەو بەلێنیانەیی کە بەر لە زەماوەندیش داووی بە جیی خۆی، گوتبووی خانووبەرە دەکرم، زێر دەکرم. دەتەمە لەندن و پاریس. هەر یەکیک لەوانەیی بەجێ نەگەیاندا هیچ، خەریک بوو شیتی دەکرد. چاکی کرد خۆی تەلاقدا. سەرەپرای ئەوانە دوای تەلاقیش هەموو رۆژی قسە و باسینکی تری دەینا گۆرێ. تەلەفۆنی دەکرد، سەر رینگەیی لەو کیژە مالویرانە دەگرت. هەرچەند حەوتوو لەمەو بەر لە شەقامی نادری، راست لەبەر دەم پیراشکی خوسرەوی بەری بەو کیژە فەقیرە گرت و ئابرووی برد. هاتینە سەر ئەوه چەند مانگێ بێتە ئابادان هەتا ئەو شیت و شوورە دەستی لێ هەلگرێ. نازانن کیژتیکێ چەندە باشە. خوابکا شوویکی چاکی دەسکەوێ.» دایکم زەق چاوی لە نینا کرد و نالیس دە شەریە نیوه تەژی شەریەت راماو. تەمام گرت یەکی لەو رۆژانە پیراشکی بۆ مندالان دروست بکەم.

نینا قتووی پەیکەرەیی فەخفوری و قاقەزی بەستەبەندی خپ کردەوه. چاویکی لە دەرگەیی ژوور کرد، بەرەو پێشەوه داهاتەوه و ویستی ئیمە بێینە پێش. دەنگی هینا خوار و گوتی «هەر خۆمان بزانی، هیشتا ویولیت خۆشی نازانێ بەلام —» رووی دە من کرد «ئەو

هوله نندییهی که له ته له فۆندا باسم لیکرد له بیره؟ ته گهر له گهڵ ویولیت رینک که وی خراپ نیه.
ئهوشۆ بانگیشتنم کردوه.»

ههستا راههستا و پیکهنی. «پیم وایه بانههلبانی* به کریداوه. بهلام باشه، له روانگهی
ئیمهوه زۆریه بیانییهکان گیتۆ و حۆل دهنوینن. ته گهر له گهڵ ویولیت زهماوهند بکا و له ئیران
برۆن فره خاس دهبی. ویولیت به دهردی ژیان له ئیران ناچارۆ.» قوتوی بهتال و قاقهزهکانی
نایه بن ههنگلی. «بچم تهوانه تووڕ ههڵدهم.»

که له ژووری دهرکهوت به دایکمی گوت «ته گهر زانیتان شیو چیم دروست کردوه؟ لویسا
پلاو. دهییین؟ تهو په پری کابانیمه. سهردهمی شووکردنم هاتوه، وهنیهه؟ و قاقا پیکهنی.
چاوم له نالیس کرد که دهم و چاوی تیک نابوو. له دلێ خۆمدا گوتم «دیسان باسی زهماوهند
هاته گۆڕی. نه مشهو خوا ههر بۆخۆی فریامانکهوی.»

ههر که نینا لاقی له دهرینا، دایکم له ژیر لیهوه دهستی پیکرد «ههزار جار گوتوومه
هاودهمی له گهڵ ته م ژن و میرده دروست نییه. محابن بۆ مسقالتیک خولق و خوو و نه جابهت.
ههرچی له زاری دیتته دهری له لای مندا لان دهیدرکینێ. له بابهت زهماوهند و ته لاقهوه ددهوی
که ههر ده لێی یه کێ جلی کرپوه و چونکه پینی جوان نه بوو بردویه و ئیداوه ته وه. ههر له
خۆرایی هاتین. له ههوه له وه خهتای کلاریس بوو که — «تینگرا بوم. «پارمهتی نینا بدهم
میژه که پرازینیتته وه.»

نینا له چیشتهخانه دا پرسى «ته نیای؟» رووانیه دهرگه و که زانی دایکم و ئالیس له وی
نین له تریقهی پیکه نینی دا و سه برو که گوتی «راستیه که ی ویولیتم له گهڵ خۆم هینا وه ته
نابادان، چونکه — «دیسان رووانیه دهرگه و هیدی تر گوتی «ئهوکی تیگران لای ویولیت
گیری کردبوو.»

به زاری کریاوه و چاوانی فرهوانه وه له نینام رووانی و گوتم «چی؟»
سه ر و سه کووتی تینگرا تم هاته بهرچاو.

له رو کهم دووی و شه رمن بوو. چاویلکهی له چاو ده کرد و بێ نیویر دهرسی ده خویند و
هه میشه قوتابی پلهی یه کهم بوو. نه ده جووه سینه ما، نه ده جووه یانه و نه هاو پتی بوو. ههر
به که رهسته گه لی کاره باوه خه ریک بوو. دایکم گه لیک جار گوتبووی «سه یر نییه؟ له دایک و
باوکیکی بهو بێ سه ره و به ره یه، کو پیکى ناوا به شه رم و حه یا.»

نينا دەيگوت « ئەو كاتە ويوليت تەلاق درا و زۆر يايو ە لاي دايكى، تيگرانىش لە مائە پوورى گارنيك بوو. كە چەند روژ تىپەرى ديم نا، كورپىژگە تەواو تىكەلى كىردوو. يا گوئي دەدايە ئاھەنگ گەلى ئەويندارانە يا چەشنى سەگ كە دەخاوەنى بروانى، لە سووچىك وەرەدەكەوت و لە ويوليت زەق دەبوو. نە ئەو ەى پىت واپى ويوليت خەمزە و نازى دەكرد يا بە جۆرىك خۆى دەنواند. بەستە زمانە هېچ كام لەو شتانەى نىيە. خۆم ئافرەتم، كەريش نىم و تىدەگەم. نا. هېچ خەتاي ويوليت نىيە. كەشخەيى و جوانى تاوان نىيە. چونكە روالەتى لەگەل ئافرەتانى تر تۆفيري هەيە خەلك غەيبەتى دەكەن. ەەر بۆيە گوتم ئەوروپا بە دەردى ئەو دەچارى. لەو لا ئافرەتى قز بۆرى پىست چەرموگ لە شەقامدا ەلرژاوە. لىم كۆليوتەسەو، ەولەندى ەيتندەى نەماو ە مەعمورييەتى تەواو بى. جارى بزائين ئەمشەو چ دەكەين.» دەفري سالادى لە سەلاجە دەرىنا. بەلكو بووينە ەۆ و بنىاتنەرى كارى خىر.» لە دلەو ە پىكەنى.

دوانەكان رايانكردە چىشتخانە. ئارمىنە بە قىنەو ە گوتى «ئاپۆ گارنيك بۆ سووفى —» ئارسىنە لووتى ەلقرچاند. «"هۆلاھۆپ" *ئى بۆ سووفى كرىو.» ئەوجار بە دووان دەستيان پىكرد. «ئاپۆ گارنيك گوتى ەۆلاھۆپ بۆ پشت هېچ خراپىش نىيە.» «ەەر هېچ خراپ نىيە.» «منال ەموو ەولاھوييان ەيە.» «بۆ ئىمەش بكرە.» «ئەتۆ خوا بكرە.»

گارنيك لە ژوروى ميوانان قىژاندى. «خۆم دەيكرم. جارى وەرئە ئىرە. كەرويشكەكان بە ميوانى ەاتوون.» دووانەكان ەاواريان كرد «ئەى گيان!» و «گيان گيان!» و رايانكردە دەرى. نينا قولينەى ميوەى دەسدايە. «نازانم كى ئەم قسەيەى دە زارى خەلكى ناو ە كە ەولاھۆپ دەبىتە ەۆى پشت نىشە. پىت وايە بىست و چوار سەعات يەك بين ەۆلا ەۆپ ەلەدەسوورين؟ خەمت نەبى، دوو سى روژ كايەى پىدەكەن و توورپىدەدەنە سووچىكى ەوشە. پىشەدەستىيەكان راکە بىنە.» و بەرەو ژوروى ميوانان وەرپىكەوت.

ويوليت لەسەر فەرش دانىشتبو و يەكئ لە مندالان كەرويشكەكانى گرتبوو ەباو ەش. دامىنە رەشە تەنگەكەى ەلەكشابوو و بەلەكە چەرموو و بى گۆرەوييەكانى بە دەرەو ەبوو. سووفى و دووانەكان ەەر يەكەى كەرويشكىك لە باو ەشدا لە دەورى دانىشتبوون. ئارمەن بىچوو ە كەرويشكەكەى ويوليتى دەلاواندەو ە.

دايكم شەق و رەق لە شەرىبە بەتالەكانى شەرىبەت زەق بىو ە. ئالىس تا رادەيى پىشتى دە دايكم كىردبوو و لە ديوارى رووت رامابوو. ئەو پىيەى كە دايئابوو ەسەر پىيەكەى دى لىكدا لىكدا دەھەژا. بە خۆم گوت «دايكم و ئالىس شەريان بوو.» گارنيك لە بابەت شوپىنى

کولیره نوبیه کهی که خه ریکی دامه زانندی بوو له گه ل نارتووش راویژی ده کرد. بهر له هاتن گوتبوومه نارتووش «باسی سیاسی دانامه زرنینی.»

له ریکخستنن میزی شیو دا یارمه تی نینام ددها که له زهنگیاندا. میره بالا بهرزه کهی هولهندی بوو. به قژی لیک و لووسی فره کورتی له رهنگی کا. دهم و چاوه شله کهی سوور دهنواند. بی گومان به هوی حه مامی هه تاوه وه بووه. له گه ل هه رکام له نیمه تهنانه ت منداله کاندا به له ز ته وقه ی کرد و گوتی «سه لام و عه لیک. ئه من یووپ هانسینم. له ناسیاریتان فره خوشحالم.»

ویولیت هه به و چه شنه ی که له عه ردی دانیشتبوو، ده سته بی که رویشکه کهی که می هه لینا و گوتی «چاوه که رویشکی که چهنده که شخه م هه یه.»

یووپ هانسین بۆ ئه وه له گه ل ویولیت ته وقه بکا، تا راده بی چوکی له سه ره عه ری دادا. «فره فره جوانه که رویشک.»

ویولیت ته نیا بزه ی هاتی. ئاخواتنه بی سه ره و به ره کهی هولهندی نه پی سهیر بوو، نه پیکه نینی پیهات. قسه کهی نینام بیرهاته وه که گوتبووی «کیزه پوره کهی گارنیک وه تو ده چی.» لام وابوو نینا له سه ریداوه. چووکترین ویچوونیکم له نیوان خوم و ئه و ئافره ته دا به دی نه ده کرد. نه له رواله تدا، نه له ئاکار دا. هیچ بیم ناخوش نه بوو برووسکه یه که شیوه ی ئه وم دابا، هه م له رواله تدا و هه م له ئاکار دا.

یووپ هانسین مه شره ف خوش و دهم به بزه بوو. داوای له نارتووش کرد به مستر هانسین بانگی نه کا و له باتی ئینگلیزی، فارسی باخون «فره توگری فارسی ئاخوتنم.» له سه ره میزی شیو کاتی ته به قی لوییا پلاوی خولق کرده خوشکم، دایکم و ئالیس له سه ره تای شه وه وه بۆ یه که محار زه رده یان هاتی.

ئالیس سوپاسی کرد و گوتی هه ر سالاد ده خوا. یووپ برۆ بۆره کانی هه لدا یه وه. «بۆ؟ لوییا پلاوت پیخوش نییه؟» ئالیس گوتی «بؤنا، به لام —»

یووپ ته به قی لوییا پلاوی دانایه وه سه ره میز و ده فری سالادی له پیش ئالیس راگرت. «ها! بیشک پاریرتان هه یه.» ئه سه که مله کهی کیشاوه دوواوه. به وردی ده ئالیس رامما و گوتی. «تو هیچ پیوستیت به پاریر نییه. به بروای من هه ر ئاوا زور زور باشی.»

که گه پراینه وه مال جله کهم هاویشته سه ره قه ره ویله، نارتووش رایکرد و چهنده جار ئه ولای ئه ولای پیکردو گوتی «ئه گه ر ئه مشو له به رتدا نه مدیبا وه مده زانی هی دووانه کانه.»

جله کهم له دهستی ستاند و له نیو دۆلابدا هه لئمواسی. تهوسم بیدامه دهن «بلی کزییه کهم له راده به دهره.» له پشت سه رمه وه گوتی « به بروای من تهۆ ههر ئاوا زۆر زۆر باشی.»
ئهوجار دایه پیکه نین. «له و کاته دا به بریقه ی چاوی خوشکت ده کرا بیست گلۆبی سه د قۆلت هه لکه ی.»

روو ته ختییه که ی لای خۆم وه لانا. «قه لافه تی ویولیت جوان بوو، وه نا؟ ئارتووش روو ته ختی لای خۆی وه لانا. «قه لافه تی جوان بوو؟ سه رنجم پینه دا.» دهستی کرد به زه مزه مه ی ئاههنگی مۆنالیزای نات کینگ کۆل، گۆم بۆ وه ی که باسی سیاسیتان له گه ل گارنیک نه کرد سوپاست ده که م.» خۆی ریچ کرده وه. «ئه من هه رچی تهۆ بلیی ده لیم فره فره به چاوان.»
هه ولّم دا به رز پینه که نم و بیرم بۆ نه وه چوو خه لک بۆچی لایان وایه ئارتووش خووخده ی باش نییه؟ پرسیم «پینجشمه دئییه بۆنه ی ۲۴ ی ئه پریل؟» چاوه کانی لیک نا، باویشکی هاتی و گوتی «م م م —» به گومانم به واتای «نا» بوو. چرای خه وم کوزانده وه.

۲۱

ته لاری کۆبوونه وه ی قوتابخانه ته ژێ بوو، گه لیک تاجی گلاپۆلی چه رموو که به نه وارگه لی پانی رهنگ ره ش پیکه وه به سترابوون. به مه ودایه کی دیاری کراو له سه ر دیوار ریز کرابوون. دایکم ورتانديه سه ر ئالیس «گۆم وه دره نگ که وتین. ئیستا ته ورۆ نه چووبایه ئارایشگه ری دنیا خرا ده بوو؟»

نینام پێشانی دایکم دا که له ریزی دووه مه مدا هیما ی ده کردین که جیگه ی بۆ گرتوین. به نیوان خه لک و ئه سه که مه کاندا تیپه رین، هه تا گه یشتینه نینا ده پازده بیست جار گۆتمان «ببوورن.» ئالیس هیشتا جیتی خۆش نه کردبوو سه ریکی به ده وری تالار داگێرا و دهستی به راپۆرت دانی نه وه کرد که ئه مه که ی هاتوو و کێ چی له بهر کرده وه. نینا ریزی به رنامه ی رێوره سمه که ی پیدام و پرسی «بۆ وه دره نگ که وتن؟» دایکم گوتی «ئالیس خاتوون چوو بووه ئارایشگه ری.» بۆ لاندی «رۆژی تازییه و ئارایشگه ری.» نینا ده گویمدا چیراندی «به لکو له رۆژی تازییه دا به ختی بکریته وه. هیچ شتی که له خوی دوور نییه» قاقای لیدا و چاوی به ده ور و به ریدا گێرا. «ئه گه رچی جگه له هیندی پیر و پاتال که سی نه هاتبوو. مندا له کانت به

نارتووش ئەسپارد؟ (نەپیرسی نارتووش بۆ نەهاتوو. هۆی نەهاتنی نارتووش پېویستی بە روون کردنەو نەبوو) گارنیک جەنەى گرتبوو سووفیش دەبى بى. دەنگى بۆر کرد و لاسای گارنیکى کردەو. «منداڵ هەر لە ئیستاو دەبى بزانی نەتەو کەیان چى بەسەر هاتوو. بەلام ئەم قولە فیتنەیه هەللاو بگرتىکى وای ساز کرد کە باوکى نەوى کیشا. بە بیانوى ئەو کە سووفى تەنیا نەمىنیتەو وە یولیتیشم نەینا. هاتبا چى کردبا؟ وەرەز دەبوو. راستییە کەى ئەگەر گارنیک بەرپۆهەرى بەرنامە نەبووا ئەمنیش نەدەهاتم. (باشە. دەنگوباس؟) تا هاتم بلیم «هیچ باس نییە.» لەگەڵ ئافرەتییكى کە لە ریزی پێشەوای ئیمە دانیشتبوو و شوو کەى یەكەم قسە کەرى بەرنامە کە بوو، بەریدایە سالاو و چاک و خۆشى. ریزی بەرنامەم خۆتندەو. نوتقى رۆبیرت ماداتیان سەبارەت بە کوشتارى ۲۴ى ناوریل. راپۆرتى ئەنجوومەنى کلینسا و قوتابخانە لەمەر دروست کردنى بنیاتی بیرەوەرى. پشودان.

بیرەوەرییەك لە خاتوون یەرمیان، شاهیدی ئەو رۆژە تالانەیه. چراکانى تالار کووژایەو و گارنیک چووێ پشت بلیندگو، بەخیرھاتنى کرد و یەكەم قسە کەرى ناساند. ماداتیان دەستى بە قسان کرد. وەبیر ۲۴ى ئەپرێل چەند سال لەمەوەر و باسە توندە کەى نارتووش و ماداتیان کەوتەو. ئەگەر گارنیک نەبوایە کە بە گالته و پیکەنین سەر و بنى مەبەستە کە ویک بجاتەو، کارە کە خراپتر دەبوو. دواى ئەو سالە زۆرجار بە نارتووشم گوتبوو «ئەم رۆژە چ پێوئندییە کى بە ناکۆکییە سیاسییە کەنەو هەیه؟ چى بە دەستە چەپى و دەستە راستى بوونەو هەیه؟ ئەم گشتە خەلکە کوژراو. ئەرمەنیش نەبى دەبى بە داخ بى و لە رپۆرەسمە کەدا بەشدار بى» و نارتووش هەموو جارێ وەلامى دابۆو «بەداخ و بەشدارى ناکەم.»

گویم بە قسەکان دەدا و نەدەدا. هەموو سالی هەر ئەو قسانەم دەبیست: برى ژمارە، هیندئى دروشم و هیچى تر. نینا چەند جار چاوى لەمن کرد و بە چاوان هیماى خاتوون، ماداتیانى کرد و تلى خستە سەر لیوى. یانى ناچارە بیدەنگ بى چونکە بێشک ژنە ویدە کەوى یەكێک لە نیوان ئاخواتنى شوو کەیدا قسە بکا. خاتوون ماداتیان چەند جار رووانییە پشت سەرى خۆى کە بى گومان نەیان دەزانى قسە کەر شوى ئەو و دەبى بیدەنگ بن. هەموو پچەپچیانبوو و بە هۆى قاقەزى ریزی بەرنامە کەو خویان باوەشین دەکرد. منیش خۆم باوەشین کرد و هەولم دا بیرم بێتەو بەیانى شەربەتى "هالى بۆرانژ" م دا بە دووانەکان یا نا؟

وهبیرم هاتوهه پینم داون، چونکه بۆلّه‌یان دههات که «ئه‌دی نارمنن چی؟» «ئه‌دی ئیمه ده‌بی» هه‌تا که‌ی شه‌ربه‌ت بخۆین؟» «ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌خۆین تا سه‌رمامان وینه‌که‌وی ئه‌دی نارمنن چی؟»

ئاغای ماداتیان به‌ جۆش و خۆشه‌وه نووسراوه‌که‌ی ده‌ستی راده‌وه‌شانند و دوا‌ی چه‌ند رسته‌ی دوور و درێژ کۆتایی به‌ قسه‌کانی هینا. ئه‌منیش هاو‌پیتی هه‌موو خه‌لکه‌که‌ چه‌پله‌م لیدا. له‌ به‌شدارانی ده‌ور و به‌ر چه‌ند که‌سی پیرۆزباییان له‌ خاتوون ماداتیان کرد و خاتوون ماداتیان ده‌تگوت بو‌خۆی نوتقی کردوه‌ بزه‌ی هاتنی و سوپاسی کرد و هه‌رکه‌ چاوی به‌ من که‌وت رووی ده‌ولای کرد.

دایکم له‌گه‌ڵ ژنیک سلّو و چاک و خۆشی ده‌کرد که‌ دوو ریز له‌ دوا‌ی ئیمه‌وه‌ بوو. ئالیس به‌ پیش دایکم دا‌ داهاته‌وه‌ لای من «به‌ گومانی تۆ کۆی هاتوه‌؟ خاتوون نووروللاهی له‌و سه‌ری تالار دانیشتوه‌.» هه‌تا ویستم سه‌رم و سه‌روورینم گارنیک هاته‌ سه‌ر شانۆ و ده‌ستی به‌ خۆیندنه‌وه‌ی راپۆرتی چیکردنی بنیاتی بیره‌وه‌ری کرد. جارێکی که‌ له‌به‌ر به‌دغه‌پیه‌کانی نارمنن بانگ کرابومه‌ قوتابخانه‌، وازگین هاپراپتیان پرۆسه‌ی به‌نای بیروه‌وه‌ریه‌که‌ی پیشانم دا‌بوو. چوار گۆشه‌یه‌کی مه‌زن بوو له‌ به‌ردی که‌وگ*. لایه‌کی کاردۆژه‌ی* ئافره‌تیک بوو که‌ مندالیکێ له‌سه‌ر هه‌ر دوو ده‌ست راگرته‌بوو و لایه‌که‌ی تر میژووی ره‌شه‌کوژی. گارنیک گوتی بنیاته‌که‌ ئه‌وه‌ خه‌ریکه‌ ته‌واو ده‌بی و سالی داهاتوو له‌ هه‌وشه‌ی قوتابخانه‌، له‌به‌ر ده‌م ده‌رگه‌ی کلێسا دا‌ دا‌یده‌مه‌زرینن. پاشان سوپاسی به‌شدارانی کرد که‌ یارمه‌تی ئه‌نبو‌ژه‌نی* و واتاییان داوه‌ و پا‌زده‌ چرکه‌ ساتی پشوودان راگه‌یانند.

دایکم گوتی له‌نیۆ تالار دا‌ ده‌مینینه‌وه‌ تا له‌گه‌ڵ دۆستی ریزی پشته‌وه‌ی ده‌مه‌ته‌قی بکا. نینا گوتی ده‌چیته‌ پشت شانۆ تا بزانی گارنیک چ ده‌کا و ئالیسیشی له‌گه‌ڵ خۆی برد. به‌ره‌ و لای یه‌کێ له‌ چه‌ند ده‌رگا‌کانی تالار چووم که‌ به‌ره‌و هه‌وشه‌ی قوتابخانه‌ ده‌کراوه‌. له‌به‌ر ده‌رگه‌ خۆم دا‌ قه‌راخی و رینگه‌م بو‌ پیاویک کرده‌وه‌ که‌ چه‌ند بابۆله‌ و پێپسی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. له‌ سووچیکی هه‌وشه‌، له‌ ده‌ور و به‌ری بووفه‌ دا‌ هه‌را و هوریا بوو. له‌گه‌ڵ چه‌ند ناسیاو سلّو و چاک و خۆشیم کرد و مانیا‌م دی که‌ بو‌ لام ده‌هات، وه‌ک هه‌میشه‌ په‌شو‌کار و ترس و دلّه‌ خورپه‌ی بوو و یاخه‌ی فانیله‌ ره‌شه‌که‌ی خوار ببۆوه‌. سلّوم کرد و یاخه‌یم راست کرده‌وه‌ و گوتم «تاجه‌ گولینه‌ و نه‌واره‌کان فره‌ که‌شخه‌ن، بی‌ گومان بیره‌که‌ هی خۆت بووه‌.»

قه‌ه‌تر ئاساکه‌ی له‌ ته‌ویله‌ ئاره‌قاوییه‌که‌ی لادا. «قول به‌ندی کۆری چاودیرت دیوه‌؟»

دياره كه ديبوم. شەوى پيشتەر ئارمەن تەلەفۆنى بردە ژوورى خۇى و دەرگەى گالە دا و نيو كات ژمير قسەى كرد. پاشان هاته چيشتخانە و بە من و دايكم كه خەريكى سەوزە پاكردن بووين گوت كه ليپراوه لە رتيورەسى سبەيدا يەكئ لە ئەندامانى كۆرى چاوديري بي و خاتون مانيا گوتويه بۆ ئەوەى بيئ بە ئەندامى كۆرى چاوديري دەبي قۆلبەندى رەش ليپدا. هەتا ئەوەى ورتاندمە سەرى كه ((ديسان هيشتتەوہ ئاخري؟ بەو نيوہ شەوہ پارچەى رەشت لە كوئ بۆ پەيدا بكەم؟)) دا يە گەورە گەيبە فرياي نەوہ كەى. ئەو شتەى كه دەنيو سندوقە تاق و جووتەكانى دايكم دا كەم نەبوو پارچەى رەش بوو. بە مانيام گوت ((هەموشت تەواوہ. ماندوو نەبى. بەرنامەى دوايەش بيشك جيئنى كوتايى سالى مندالانە.))

سلاوى يەكيكى وەرگرتەوہ و گەراوہ لای من. ((ئا. جيئنى كوتايى سالى لە حەوشەدا بەرپۆه دەبەين. ئەوہ خەريكى ريكخستنى گۆرەپانى شانۆين.)) بنەبانى حەوشەى پيشاندا كە پر لە خشتە و دار و تەختە بوو. پاشان دەستى نايە سەر شانم كە بە بەژنى كورتى مانيا و شانى بليندى من كاريكى سانا نەبوو. ((مەشقەكەمان لە سبە و دووسبەى را دەس پيئدەكەين.)) دەستى كيشايە سەر باسكم. ((فيكرىكى تازەم بۆ دووانەكان كر دۆتەوہ. وازگين شيعريكى جوانى دۆزبوو تەوہ لە - لە بىرم نەماوہ هى كيبە. ناي شيعرەكە چوار وەرزە. بىرم بۆ ئەوہ چوو چەند خۆش دەبي دووانەكان نيو بە نيو ببنە چوار وەرز و شيعرەكە بخويننەوہ. ئارمىنە بەهار و پايز و ئارمىنە هاوين و زستان. بەم چەشنە دەرڤەتيان دەبي بچنە پشت شانۆ و جليان بگۆزن و جلەكان —))

لەبەردەم يەكئ لە دەرگەكانى تالار چاوم بە ئارمەن كەوت كە لەگەل ئيمىلى و دوو كورە دەبىرستانى قسەى دەكرد. شالوارى سورمەيى و كراسى چەرموى لەبەر دابوو كە وە ميترىكى گەنج دەچوو نەك كورەكەى من. پيئ وابوو ئيمىلى لەگەل باوكى هاتووہ؟ نەكا ئاليس ئيمىل سيمۆنيان بىنينئ. گوتم ((و بيئ گومان ئەمەن دەبي جلەكان بدرووم.))

دەستى لەسەر باسكم لا برد، بە بەر دەمى گرت و پيئەنى. ((ئا. هەر لەمەر ئەمە بە شوينت دا دەگەرەم. دژوار نييە. چوار جلى ساناي دريژ بە فەقيانەى* فرەوانەوہ. تەنيا رەنگەكان لەگەل يەك جياواز بن. بۆ ويئە بەهار چيئەيى، هاوين سەوز، پايز نارنجى و زستان چەرموو.))

لەو بەرى حەوشە را ئيمىل سيمۆنيانم دى كە لەگەل قەشەى كلئسا و ژنەكەى دەئاخۆت. ديسان لە دلئ خۆمدا گوتم ((خۆزيا ئاليس لەو لايانە پەيدا نەبووايە.)) پاشان بىرم كەوتەوہ كە

به خۆشیییه وه یه کتر ناسن. به مانیام گوت «بی جی نییه شت گه لیک له سه ر جله کان بدرووین که دیارده ری وهرزه کان بی. بۆ وینه گول بۆ به هار، چله گه نم بۆ پایز.» دهرزیله ی سه ری ئیمیلی کهوته خوار. ئارمه ن زووتر له دوو کوره که ی دی داهاته وه دهرزیله که ی هه لگرته وه. ئیمیل سیمۆنیام له نیو هه شیمه ته که دا ون کرد.

مانیا گوتی «چ بیریکی نۆی. ئه ری وازگین وهرگێرانی لۆرد فۆنتیلرۆی بچکۆله ی خه لاس کردوه و —»

قسه که ی بری و ده پشت سه رم راما. به م زهرده خه نه سوکه وه له چی راده ما؟ هه رکه سه رم وهرسووران ئیمیل سیمۆنیان چاوی له سه ر مانیا دزیه وه و سلّوی لیم کرد. هه ردووین به چاوه نوارییه وه لیم رامان. به یه کتریم ناساندن و ده ستیان وه ده ستی یه کتر دا. مانیا که پیسیری فانيله که ییم لیک و لووس کردبوو دیسان ده ستی پیداهینا. گوتم «باسی وهرگێرانه که ی —»

وه ک شه وه له خه و رابووبی گوتی «چی؟ شه ها. وهرگێرانی کتیبه که خه لاس بووه. به منداله کاندای بۆتی ریده که م. تکایه زوویه کی وه بخوینه و بینیره وه له به ر داین تا به ر له جیژنی کۆتایی سال چایی بکه یین.»

ئیمیل سیمۆنیان گوتی «گۆیا ئیوه به رنامه که تان به رپوه برد. پیرۆز بی. فره خاس بوو.» مانیا سووره له لگه را و یه کێ له ئەندامانی چاوه دیری بانگی لیکرد، گوتی «هاتم.» پاشان له گه ل سیمۆنیان ته و قه ی کرد و گوتی «له ناسیاوی له گه ل ئیوه فره خۆشحال بووم.» و رۆیی. ئەمه ن پیم وابوو یا هه ر به راستی ده ستیان زۆر له نیو ده ستی یه کتردا مایه وه؟

روانیمه دهوروبه رم. به خۆشیییه وه هه والیک له دایکم و ئالیس له ئارادانه بوو. ئیمیل سیمۆنیان چاکه ت و شالواریکی چه رموی خه تخه تی باریکی شینی له به ر کردبوو و بۆینباخیکی ره شی لیدابوو.

چاوی له ئاپۆره ی دهوروبه ر بوو که قسه بیان ده کرد و جگه ره بیان ده کیشا و بابۆله و ساردی یان ده خواردوه. گوتی دایکی نه هاتوه و خۆشی بۆ شه وه هاتوه که ئیمیلی ته نیا نه بی که دیاره بریکیش به هۆی ورد ئازنیه وه. * «پیم خۆشه له گه ل هه رمه نیه کانی ئابادان ناسیاویم بی.» ته و جار رووی ده من کرد. «ئه گه ر گشت خاتونه کانی ئیره وه ک تو و خاتوون مانیا بن، ئابادان شوینیکی ناخۆش نییه.» به گالته ی خۆی پیکه نی، «به لّام خۆمانین، رپوره سمه که مرۆفی ماندوو ده کرد.» گوتی گه ره کیه به ره و مال بیته وه و دووايه به شوین ئیمیلی دا بی. به

رۆیشتنه‌که‌ی خۆش‌حال بووم و بۆ ئەوه نه‌کوو بگه‌ریتته‌وه و چاوی به‌ ئالیس بکه‌وی جه‌ختم کرد
ئیمه‌ ئیمیلی ده‌به‌ینه‌وه.» سوپاس و مالاوایی کرد و رۆیی.

به‌ نیو ئاپۆره‌که‌ دا گه‌رام به‌لکو خاتوون نوورووللایی بدۆزمه‌وه. نه‌مدۆزییه‌وه و زۆریامه‌وه
تالار. به‌شقه‌م ئالیس هه‌له‌ی کردی. خاتوون نوورووللایی بۆ ده‌با هاتبا؟ نه‌ هه‌رمه‌نی ده‌زانسی
نه‌ ۲۴ ی ته‌پرپیل به‌رنامه‌یه‌کی خاس بوو.

جه‌ماوهر ورده‌ ورده‌ ده‌گه‌رانه‌وه‌ تالار. دایکم له‌ گه‌له‌ دۆسته‌ جولفاییه‌که‌ی ئاخۆتبوو و حالی
خاس بوو. نینا و خاتوون ماداتیان بۆ شیو واده‌ی میوانیان داده‌نا و تا هاتم دانیشتم ئالیس
گوتی «شووشانیک و ژانت چ گاو گه‌ردونیکیان* کردووه. خاتوونه‌ نازیزه‌کان گشتیان جلی
نوییان پۆشبوو، ئیستا داماننا ره‌ش.» شووشانیک و ژانت دوو به‌رگ درووی ناسراوی ئابادان
بوون.

گاریک چۆ پشت بلیندگۆ و چاوه‌رپی بیده‌نگ بوونی جه‌ماوهر مایه‌وه. پاشان به‌ ته‌رزیک
که‌ شیوه‌ی ئاخاوتنه‌ خۆش و پیکه‌نین ئاساکه‌ی جارانی نه‌ده‌دا خاتوون یه‌رمیانی ناساند که
خه‌لکی شاری وان و دانیشتووی تاران بوو. چه‌ند رۆژیک میوانی خۆشه‌ویستی ئیمه‌ له‌ ئابادان
و شاهیدی ئەو رۆژه‌ تالانه‌ بووه. ده‌ستی بۆ لای پشت شانۆ راداشت. هه‌موو چاومان ده‌وی
پری. یه‌کێ له‌ کوپه‌کانی چاوه‌دێر ئەسکه‌میلیکی ده‌سکداری هینا داینایه‌ پشت بلیندگۆ،
ئافره‌تییکی به‌ سالآچوو خۆی به‌ باسکی یه‌کی دیکه‌ له‌ کوپه‌کانی چاوه‌دێر هه‌لواسیبوو به
هه‌نگاوی کورته‌وه‌ هاته‌ سه‌ر شانۆ. وردین و له‌ر بوو. دامیئیکی ره‌شی له‌به‌ردابوو. که‌ هه‌تا
سه‌ر گۆزینگی داکشابووه‌ خوار و شالیئیکی ره‌شی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر قژه‌ چه‌رمووگه‌کانیدا دابوو.
به‌ یارمه‌تی کوپه‌کان دانیشته‌ سه‌ر ئەسکه‌مل و گاریک بلیندگۆکه‌ی بۆ نه‌وی کرد. ئافره‌ته‌که‌
ده‌سته‌ ئیسکه‌نه‌که‌ی دانایه‌ سه‌ر سه‌ری کوپه‌کان و له‌ ژیر لێوه‌ وه‌ شتیئیکی گوت که‌ به‌ من
دوعای خیر بوو.

هه‌موو به‌ بیده‌نگی چاومان تی پری که‌ ماوه‌ییك چاوی له‌ ئیمه‌ کرد و ئەوجار به
ده‌نگیئیکی ماندوو ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد. زاراوه‌ی هه‌رمه‌نییه‌کانی شاری وان بوو که‌ به
"که‌میك" یان ده‌گوت "که‌می یه‌ک" و به‌ "خۆش" یان ده‌گوت "نه‌مه‌کین." گوتی ده‌یه‌وی
به‌ر له‌وه‌ی باسی ئەو رۆژانه‌ی وانفسا بکا "که‌می یه‌ک" له‌و رۆژه‌ "نه‌مه‌کین (خۆشانه‌) بدوی.
گوتی گه‌ره‌کیه‌ له‌ گه‌لمان به‌ره‌و رۆژانی رابردوو بگه‌ریتته‌وه.

له مەر ماله که یانه وه له شاری وان دوا که دوو داره هه نار و چه ند داره زهیتوونیان له هه وه دا بوو. قوژبنی هه وشه ته ندووریکی لی بوو که دایکم نانی له واشی تیدا ده کرد و له باغچه چکۆله که دا گوئی هه همیشه به هاریان ده چاند. باسی باوکی کرد که ئیوارانه له دووکانی کووتالفروشی، به بازاری واندا ده که راوه و پاکه تگه لی میوه ی له گه ل خۆی ده هینایه وه مال. جار و باره پاشماوه ی تۆپه کووتالکانی بو خاتوون و خوشکی ده یه نایه وه و دایکم بو کیژه کان بوو کله ی پارچه یی چا ده کرد. براگه وره م به ره ژی ده موچاوی بو بوو کله کان ده کیشایه وه. برا گه وه له سه ر هه ر شتیکی ده ستی که وتبایه وینه گه ری ده کرد. روژانی یه کشه مه خاتوون هاوړپیی خوشک وبرا و دایک و باوکم ده چوویه کلێسای شار که له شه قامیکی پان و پوړ هه لکه وتبوو به ریزه داری بی و په لکه وه. * کیژه کان بوو کله پارچه ییه کانیا ن ده بن هه نگلی ده ناو ده ستیان ده خسته نیوده ستی دایکم و ده رویشتن و له نیوان داره بی و په لکه کانه وه کلاوه سووره که ی پیاوه کانیا ن ده ژمارد که هیندی جار ده وێستان و له گه ل باوکم چاک و خویشیان ده کرد. باوکم ده یگوت «مشته ری دیرینه ی دووکانن. به ویژدان و له خواترس.» روژانی هه یینی ده نگلی بانگ له مزگه وته کانه وه به رز ده بووه. جیناره کان که له نوژیی جه ماعت ده زوړپانه وه، باوکم ده یگوت «خواپه رستیتان قه بوول.» دایکم ناشی به ماستی لیده نا ده قاپی گلی ده کرد و بو جیناره کانیه دهنارد، سه ری ناشه که ی به گه لای گوئی هه همیشه به هار ده رازانده وه. جیناره کان له وه لاما پاقلاوه یان دهنارد.

خاتوون ماداتیان ده سمالیکی ره شی له جانتا بریقه داره که ی ده رینا. له ژوووری تالار داکه س خۆی باوه شین نه ده کرد.

خاتوون یه رمیان ماوه یی بیده نگ ما، سه ری به رداوه و هه ردوو سه ری شاله که ی له ده وری ده ستی هالاند. «پاشان روژانی ره ش سه ریان هه لدا، روژنی داهات که باوکم له هه همیشه زووتر گه راپیه وه مال ده س به تال و شیواو. به دایکمی گوت هه رمه نییه کان دووکانه کانیا ن داخستوه. عه سه که ره کان چه ند دووکانی کریاوه یان سووتاندوه. تا برنج و گه می دووکانیکی تریان تالان کردوه. باوکم گوئی ده بی برۆین. دایکم ده م و چاوی رنی که "مالمان به قور گیرا."»

خاتوون کپ بوو. هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، چه ند جار به ده س له ته ژنویدا و به ژن و بالا له ر و لاوازه که ی به راست و چویدا له ریبیه وه. ته و جار سه ری راوه شان و گوئی «مالویران بووین.»

هاتم کیفه کم بکه مه وه که نالیس بهسته یه کی چکۆله ی دهسماڵ قاقهزی بۆلام راداشت. دهسماڵیکم راکرد و بهسته کم بۆ لای نینا درێژ کرد. دایکم سهری رادهوشاند و له ژیر لیبیه وه دهیگوت «وهی له دهس ئەم رۆژگاره زالمه.»

له ژووری تالار دا تهنیا دهنگی ههناسهگهلی بلیند و کورت و دهنگی ماندووی خاتوون دههات. «دهرگه ی ماڵ لهسه ر گازهره ی پشتی بوو. دایکم دهگریا و بوخچه و سندووقی پر دهکرد و گالهیده دا. باوکم هاواری دهکرد «چی نییه، ئافرهت. واز له م شپه برهیه بینه. وهختی ئه وه نییه دهس ببژیوه. دایکم دهگریا. «برئ سه بر گره. هه ر برئ.» بووکلّه پارچه ییه کان له بن ههنگل دا له گه لّ خوشکم به په شوکاری له ژیر دار هه ناره کاندایستا بووین. برام جوونی ده دا، هه میسه به هاره کانی باغچه ی پیشیل ده کرد و له بابهت تۆله وه ده دا. سوار عاره بانه بووین، له سه ر بوخچه و سندووقه کان دانیشتین و وه ریکه وتین. شه قامه کان ته ژێ له عاره بانه گه لی تر بوون، داشقه، نه سپ، هیستر و هه ر چیه کی که ده بوو مرۆف یا بوخچه یه کی لی بار بکه ی. قیامه تیک بوو له گلّ و تووک و نزا. بووکلّه پارچه ییه کان ون بوون و من و خوشکم گریاین. له پیشدا بۆ بووکلّه کان، دوایه بۆ باوکم، بۆ برا و یه کدی.»

بهسته دهسماڵ قاقهزیه که ی نه وه دهس نه وه دهس پیکرد و به تالّ بوو.

شه وه له ژووری دانیشتن دا پییه کاتم دانایه سه ر میزی پیش راحه تی و سه رم وه پالپشته که کرد. قژم له دهوری تلم هالاند و ده وینه گه ریه کانی سه رووی ته له ویزین رامام. ئاو رهنگیک بوو له کلّسای ئیجمی نازین له ئه رمه نستان. له بیرم نییه له کی بیستبووم که کلّسای نابادانیا ن هه ر له شیوه ی ئەم کلّسایه دروست کردووه. نه مزانی بوچی هه ر که ئیمیلی هات مانیا خۆی لیّ ون بوو؟ زۆرباش بوو که نالیس ئیمیلی نه دی و بۆ به منی گوت بهرنامه که ماندوو که ره وه یه و گوتیه مانیا خۆشه؟ به ده م روانینی وینه گه ریه که وه گوتم «خاتوونی بهسته زمان.»

ئارتووش له پشت رۆژنامه وه گوتی «چی؟»
گوتم «خاتوونی بهسته زمان، دایکی، باوکی، گشتی ئه و مرۆفانه. ده بوایه بهاتبای.»
رۆژنامه هه لدرایه وه.

چارم له ئیجمی نازین ده کرد «ئهم گشته مرۆقه، ئه وه هه موو سا له به شایی و خۆشی له گه لّ یه کدی ده ژیان. چی رویدا؟ چی بوو؟ خه تای کی بوو.» قژم لئول ده دا «ئیمه ش که

جگه له ریژ دانانیککی وشک و سه‌ره‌کی و به‌رپوه بردنی بوته‌ی بیرنانین کاربیکمان له دهس نایه. ده‌بوویه بهاتبای.» روژنامه هه‌لدراپه‌وه.

گوتم «به گومانی تو چ که‌سی هاتبوو؟ خاتوون نووروللایی. ئالیس دبیتی. ره‌نگبئی سه‌هوشی کردبئی.»

روژنامه‌ی نوشتانده‌وه، دهستی ده‌رادپینی وهردا و پیکه‌نی. «که‌وابوو هه‌ره‌هات؟ روژ و کاتی به‌رنامه‌که‌ی لیم پرسی. که دبیتی نازانم به شوین هه‌رمه‌نییه‌کانی تر داچوو. شه‌من چراکان بکووژنیمه‌وه یان شه‌تو؟»

گوتم «بوچی روژ و کاته‌که‌ت نه‌ده‌زانی؟ بوچی بوټ گرینگ نییه؟ بو نه‌هاتی؟»

نارتووش ویستا، دهستی به‌ردپینی داهیناو روانیه‌وتنه‌گه‌ری نیجمی نازین. پاشان گوتی «ده‌زانی "شه‌تیت" له کام شوینه؟» که وه‌لامیم نه‌دایه‌وه دهستی خسته‌گیرفانی شالواری و به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌چوو. چهند ساتی ده‌هه‌وشه‌راما. شه‌وجار وهرسوورا. نووکی پیتلاوه‌که‌ی به‌دهوری یه‌کئی له گوله‌کانی فهرش دا هینا. «دووور نییه. له بنا گویمان. چوار کیلو‌میتری ئابادان.» دیسان روانیه‌وه‌هه‌وشه. «گه‌ره‌کت بوو ده‌ته‌بم ببینی. له ماداتیان و ژنه‌که‌ی و نینا و گارنیکیش بگپه‌وه.» زۆریا و چاوی لیکردم. ژن و میرد و مندال و گامیش و بزنی و مه‌ر گشتیان ده‌که‌پریکیدا ده‌ژین.» دهستی له‌گیرفانی ده‌رخست و به‌ندی کات ژمی‌ره‌که‌ی کرده‌وه. «ده‌بی به‌روژ بچین، چونکه شه‌تیت کاره‌بای نییه. له‌بیرت بی‌ئاویش به‌ین، چونکه بۆری ئاویشی نییه.» کات ژمی‌ره‌که‌ی قورمیش کرد. «ده‌بی وریا بین له‌گه‌ل که‌س ته‌وقه‌نه‌که‌ین و منداله‌کان نه‌لاوتینه‌وه، چونکه یا سیل ده‌گرین تا ته‌په‌خوم.» به‌ره‌و ده‌رگه‌ی ژوو‌ره‌که‌چوو. «به‌خاتوون ماداتیان بلئی شه‌که‌راتی ئینگلیزی بو مندالان نه‌یه‌نی، چونکه باوه‌ر ناکه‌م مندالانی شه‌تیت به‌عومری خو‌یان شه‌که‌لاتیان دیبئی. به‌گارنیکیش بلئی پیتلاوی ئیتالیا‌یی ده‌په‌نه‌کا که‌قور و په‌ین له‌گوپزینگانه.»

له‌نیجمی نازین زه‌ق ببوممه‌وه. نارتووش له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ژوو‌ر گه‌راوه. هات له‌هه‌مه‌به‌رم ویستا و له‌ده‌موچاوم ورد بووه. «کاره‌سات هه‌موو روژئی ده‌قه‌وممی. نه‌که‌هه‌ر په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر، به‌لکو هه‌ر ئیستا. نه‌فره‌دووور، هه‌ر شه‌له‌په‌ره، نک دلئی ئابادانی سه‌وز و شه‌من و که‌شخه‌و بابی روژ.» کات ژمی‌ره‌که‌ی ده‌دهستی کرده‌وه. گوتی «سه‌ره‌رای شه‌وه‌هه‌ق به‌تویه. خاتوونی به‌سته‌زمان. شه‌هه‌موو خه‌لکه‌به‌سته‌زمانه.» و له‌ژوو‌ره‌که‌وه‌ده‌رکه‌وت.

بۆ بەر شیوی مندالان خەریکی دروست کردنی "چومبور" بووم. تیکوشینی نانی وشك، پەنیر و ناوکی گۆیزی وردکراویشی لەسەر، دەنگی تۆرمزی دوور و درێژی پاس لە شەقامەوه بەرز بۆوه.

بە دەم چاوەنواری بیستنی دەنگی راکردن، دەستم بە بەرەلبێنەمدا هینا. کە دیم چ باسی نییە چومە دالان و دەرگە ی مالم کردەوه. گەیبوونە جەرگە ی رینگە بەرتەسکە کە. ئارسینە سەری داخستبوو دەگریا. ئارمینە کیفی هەردووی بە دەستیگەوه گرتبوو و دەیه نا. دەستی دیکە ی لەسەر شانی خوشکی بوو و لەبن گویدا سرتە سرتی بوو. هەوائیک لە ئارمەن نەبوو. بە دلەخوڕی راکردە پیش. «چ بوو؟ وەعەردی کەوتی؟ لەگەڵ کەسێ شەرت بوو؟ نەخۆش بووی؟»

بە گۆرتەر گریا و بە دەم هەنيسکەوه، نێوه نێوه گوتی "کوێ خەتای من بوو؟ خۆ ئەمن قەسەیه کم نەکرد. مندالەکانی قوتابخانە گوتیان. مندال پینکەنین." بە هۆی گریانی لە گۆر کۆخە ی هاتی.

ئارمینە بی نێو بر دەگوت «هەق بە ئارسینەیه، هەق بە ئارسینەیه.» دەست و چاوی ئارسینەم شورد، دامنایه سەر ئەسکەملی چیشتخانە، چەند قومە ئاوم دایە و گۆتم «جا بلێ بزایم چ بوو؟»

دە یە کتر رامان. ئارسینە سەری داخست و کایە ی بە تلەکانی دەکرد. ئارمینە لەناکاو چەناگە ی بەرز کردەوه و چەند هەنگاو کشاوه دوواوه، دەستی دەنیو قەدی ناو لە جەرگە ی چیشتخانە دا ویستا و گوتی «تا ئیستا لەمەر ئارمەنەوه بیدەنگ بووینە و چیمان نەگوتووه. لەباتی سوپاس، ئەوڕۆ لە پاسدا و لەبەر چاوی هەموو مندالەکان خێواندیه بناگوێ ئارسینە. کاتی ئەوه هاتووه هەموو شتیکت بۆ بگێرمەوه.» و گێرایەوه کە ئارمەن ئاشقی ئیمیلی بووه. ئیمیلی هەمیشە ئارمەن نازار دەدا. لە قوتابخانە لەبەر چاوی ئارمەن گالته بە کۆرەکان دەکا، گالته دەکا و پیندەکنێ. ئیمپۆ یە کێک لە سەررووی کورسیەکانی پاسدا بە خەتیکێ درشت نووسیوی "ئارمەن ئاشقی ئیمیلی، ئیمیلی ئاشقی کەس". مندالانی قوتابخانە پینکەنین و ئارمەن لەگەڵ ئارمینە و ئارسینە شەری کردووه و گوتویە «نێوه نووسیوانە.»

خېواندیه بناگوښی نارسینه. نارمینه پشوویه کی له ناخووه کیشا و دریزه‌ی پېدا «نهو شه‌ودش نارمنه بویه له ماله ئیمیلی کوڅه‌ی هاتی که _»

نارسینه قیژاندی «مه‌یلی.»

نارمینه گوتی «بؤ نه‌یلیم؟ چاکیش بلې. نارمنه نهو شه‌وه بویه کوڅه‌ی هاتی که له کاتی کایه کردن به ده‌سکه‌له ئیمیلی دست‌ووریدا شه‌ربه‌یه‌ک سرکه فر بکا، سه‌ره‌رای نه‌مه به راده‌یه‌کی زور لهو چاتنییه‌ی که دایه گه‌وره دروستی کردبوو ده شه‌ربه‌ی کرد.»

له‌سه‌ر نه‌سکه‌مل دانیشتم.

له گومانی فر کردنی شه‌ربه‌ی سرکه نه‌ویش له‌گه‌ل نهو چاتنیه ترسناکه گه‌رووم سوژاوه. دووانه‌کان تیم رامن. قزی کرژم له ژیر دهرزلیله هاوره‌نگه‌کان دا خو‌ی دهنواند، کولمه‌ گۆشتنه‌کان گه‌شاهه بوون و به په‌رؤش. چاوه‌روانی دژ کرده‌وی من بوون.

خه‌ریک بوو چ رووداویک بقه‌ومی؟ هوشم له کو‌ی بوو، بؤ نه‌مزانیبوو؟ ده‌ستیکم به نیو چاوانه‌ناره‌قاوییه‌که‌مدا هی‌نا و پرسیم «نارمنه ئیستا له کو‌ییه؟» به یه‌که‌وه شانیان هه‌لته‌کاند و هه‌ردوو به قینه‌وه تیم رامن.

چاوم له گولته‌نوکه‌کان کرد که به دم باوه ده‌شنانه‌وه. ده‌مه‌و رؤژاوا بوو که نسیه‌ که‌وتبووه سه‌ر قه‌رنیز، زرده‌واله‌یه‌ک له‌سه‌ر یه‌کیک له گولته‌کان وزه‌ وزی بوو.

چاوی نارسینه هی‌شتا هه‌ر سوور بوو و نارمینه له کیفه‌که‌ی قوتابخانه‌یدا به دوا‌ی شتی‌دا ده‌گه‌را. ده‌فته‌رچه و کتیبی‌کی ده‌رینا و بؤ لای منی راداشت. «خاتون مانیبا پی‌یدام.»

ده‌سنوسی وه‌رگپ‌راوی لور فوتلی‌رؤ‌ی بچ‌کوله‌ بوو له‌گه‌ل ده‌قی ئینگلیزی کتیبه‌که‌دا.

گوتم دانی‌شن به‌رشپو بخون و چوومه ژووری دانی‌شتن. له‌نیو راحه‌تییه سه‌وزه‌که‌ دا، به دم رووانینی په‌نجه‌ره روتته‌کانی که نهو رؤژه په‌رده‌کانیانیم شور‌دبوو بیرم له ئیمیلی ده‌کرده‌وه، مه‌گین ده‌کرا؟ ئارتووش گوتبووی «چ مندالیکی نازدار.» خوم پی‌م وابوو «چه‌نده شه‌رمن» دیسان که‌وتمه‌وه بیر شه‌ربه‌ی سرکه و چاتنی و نازام بؤ نهو رؤژه‌شم بیر هاته‌وه که نارمنه له دایک بوو.

دژتمایی* ئارتووش له‌گه‌ل شووه‌که‌ی له ته‌وریزه‌وه به میوانی هاتبوون. دایکم و ئالیسیش له‌سه‌ر میزی فراوین بوون. له‌نیوان چیشته‌خانه و فراوین خو‌ری له هات و چو دابووم و قسه‌کام ده‌بیست.

«سه‌رمای وا هه‌ر قه‌ت نه‌بووه.»

«به لکو به فر بباری.»

«تابادان و به فر؟ نه وه چ قسه یه که، خو ئیره ته ورئز نییه.»

«کلاریس، هیئنده هات و چۆ مه که، باش نییه.»

«حهی! نه ورئز شان به شانی باغه وان داری له بن هم موو ته ماته کان چه قاندووه.»

«چی چه قاندووه؟»

ته ماته هر که بلیند بوو، دار له بن پنچکه کهی ده چه قینن و لقه کانی له داره که ده به ستن.»

«له ته ورئز ته ماته له مالدا ناچینن.»

«جا له ته ورئز چ ده چینن هه تا ته ماته بچینن.»

یه کهم جار بوو ته ماته م چاندبوو. هم موو به یانیان که له خه و راده بووم یه کهم کارم چوونه

حه و شهی پشته وه و سهردانی ته ماته کان بوو که هیشتا سهوز و زۆر ورده له بوون.

ئپواره چوونیه خوره مشار، بو نه وه خوشک و شووه کهی ئارتووش بگه یه نینه ئیزگه ی

شه مه نده فەر، له کاتی گه رانه وه دا، له نزیك تابادان ژان گرتی و یه ک راست چوونیه

نه خو شخانه. ئارمن له نیوه شه ودا له دایک بوو. هه تا به یانی له سه ر ته ختی نه خو شخانه ی

کو مپانیای نه وت وه خه بهر بووم و له رزمه وه. پیتم وابوو هو ی له رزمه وه و سه رما که پیوه ندی به

له بار بوونه وه م هه بوو. به یانی که دایکم و ئالیس هاتنه نه خو شخانه، جلی نه ستووری به ده س

چنراویان پو شیبوو.

«دو ئ شه و هه وا زۆر سارد بوو.»

«گه یشته چه ند پله ژیر خال.»

«له و په نجا ساله دا قهت سه رمای وانه بووه.»

«هه ر گو ل و سه وزییه کی که له شار دابوو هه موو ره ش هه لگه راره.»

گو تم «ته ماته کان —»

دایکم ئارمنی له باره ش کرد. «گشت گو ل و سه وزی و ته ماته کان به قوربانی تاله

موویکی نه وه کهم بی.»

ئالیس سه ری ئارمنی ماچ کرد و له قاقای پیکه نینی دا، «کامه موو؟»

له نه خو شخانه وه که گه راپنه وه مال یه ک راست چوومه حه و شهی پشته وه. پنچکه

ته ماته کان هه مووی ره ش هه لگه رابوون. له سه ر عه ردی دانیشتم و گریام، دایکم گو تی

«شه رمی بکه. بو چه ند ته ماته ی سندان کوشتوو ده گری؟» ئارتووش بن هه نگلمی گرت و

هه‌لێهه‌تێنامه‌وه. نالیس گوتی «مه‌لوول بوونی دواى له‌بار بوونه‌وه.» دایکم گوتی «ئه‌و قسه‌یه جیه، مه‌لۆتکه‌که به‌رنه ژوور سه‌رمای نه‌بێ.»

له‌و ژووره‌ی که بۆ ئارمه‌نمان دروست کردبوو، چاوم به‌و په‌ردانه‌ی که خۆم گۆلچنم کردبوون و به‌ وێنه‌ رهنگا‌وه‌رنگه‌کانی مشک و پشپله و که‌روێشکیکی که له‌ دیوارماندا بوو گیرا. روو ته‌ختیه‌کی که دایکم بۆ ته‌ختی منداڵه‌که‌ی چی‌کردبوو لامدا و ئارمه‌نم خه‌واند، فرمیسه‌که‌کانم سه‌ریه‌وه و گوتم «زارۆ بچکۆلانه‌که‌م.»

پالۆم وه‌ پالپشتی راحه‌تی سه‌وز دا و فرمیسه‌که‌کانم سه‌ریه‌وه و له‌ په‌نجه‌ره‌را چاوم ده‌ ئاسمانی بێ ئه‌ستیره‌ بری. یه‌کێ شه‌ربه‌یه‌که‌ سرکه‌ی دابوو "زارۆ بچکۆلانه‌که‌" دلۆم گیرا و گوتم بریا گه‌وره‌ نه‌بووبایه. ئه‌وه‌ده‌م که بچکۆله‌ بوو ته‌نیا کارگه‌لێکی ده‌کرد که من گه‌ره‌کم بوو. چ بخوا، چ نه‌خوا، بۆ کوێ بچێ، بۆ کوێ نه‌چێ و هه‌نوکه‌ هه‌نوکه‌ یه‌کێ شه‌ربه‌یه‌کی سرکه‌ ده‌رخواردی زارۆکم دابوو و ئه‌من ته‌نانه‌ت نه‌شم زانیبوو. دیسان بیرم له‌ ئیملی ده‌کرده‌وه. له‌ کێ فیر بووه‌؟

ده‌فته‌رچه‌که‌م هه‌شتا هه‌ر به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. لێکم کرده‌وه، خه‌تی وازگین یه‌کده‌ست و ره‌وانا بوو. هه‌میشه‌ به‌ جه‌وه‌هه‌ری ره‌شی ده‌نوسێ. گوتم «پاشان ده‌بخوینمه‌وه.» ده‌فته‌رچه‌م بپه‌که‌ونا و نامه‌ نیو قه‌فه‌زه‌ی کتیب و گه‌رامه‌وه‌ چی‌شته‌خانه.

ئارسینه و ئارمینه‌ سرتیه‌ سرتیان بوو. هه‌ر که منیان دی هه‌لبه‌زینه‌وه.

«ئارمه‌ن هه‌نوکه‌ هات و چووه‌ ژووره‌که‌ی.»

«کارێکی چه‌وتمان کرد که —»

«که به‌ تۆمان گوت؟»

«خۆ لێی تووره‌ نابێ؟»

دلنایم کردن که کارێکی چه‌وتیان نه‌کرده‌وه و له‌ ئارمه‌ن تووره‌ نام و گوتم به‌ شوین ده‌رس و ده‌وریاندا بچن.

له‌ ده‌رگه‌مدا. له‌ پشت ده‌رگه‌وه‌ گوتی «گاله‌ نه‌دراوه‌.»

له‌سه‌ر قه‌ره‌وه‌یله‌ راکشایوو و ده‌سته‌کانی نابوو ژێر سه‌ری و چاوی له‌ ساییته‌ بریبوو. له‌ پالی دانیشتم. گه‌لێک ساڵ بوو په‌رده‌کانی ژووره‌که‌م نه‌گۆرپبوو. قه‌ره‌وه‌یله‌ی سه‌رده‌می منداڵیم به‌خشی بوو و روو ته‌ختیه‌ی چکۆله‌که‌ له‌ چه‌مه‌دانی ئه‌مبار دابوو. بیرم له‌ وێنه‌کان کرده‌وه که چیم لێ‌کرده‌وون؟ وه‌بیرم نه‌هاته‌وه. له‌ یه‌ک دوو ساڵ له‌مه‌و به‌ره‌وه‌ له‌جیاتێ وێنه‌ی مشک و

گالته‌که‌ی بدا و زوو دایه پینکه‌نین. «پرسیم، ده‌یجا.» پاشان ده‌ستی خسته ملم. «خۆشیم له پاک‌ی و بی‌گه‌ردیه‌که‌ت دئی.»

هه‌روا که ده‌روانیمه زه‌ریاچه‌ی به‌خته‌گان به خۆم گوت «پاک و بی‌گه‌ردم یا گیل و نه‌فام؟»

ئارمه‌ن که چاوی ده سه‌راپسته بریوو پرسى «ئه‌تۆ و باوکم به‌ر له‌وه‌ی زه‌ماوه‌ند بکه‌ن ئه‌وینداری یه‌گدی بوون؟»

داچله‌کیم. پرسیارگه‌لی له‌ناکاو، ئاکاری چاوه‌روان نه‌کراو و هه‌موو شتیکی که له پێشدا خۆم بۆ ته‌یار نه‌کردبوو ده‌بوونه هۆی ئه‌وه ده‌ست و پێی خۆم ون که‌م و ئارمه‌ن خواى ئه‌مکارانه بوو. هه‌نووک له‌جیاتى ساپسته ده‌من رامابوو و چاوه‌نوارى وه‌لام بوو.

رابووم و چووم له‌به‌ر په‌نجهره وه‌ستام. وه‌بیر رۆژنیکی سالانى دوور که‌ه‌تمه‌وه که مامۆستای جه‌بر بریار نه‌بوو ده‌رس لى بپرسیته‌وه و پرسیه‌وه و نه‌مزانی ده‌قه‌که‌ی سه‌ر ته‌خته ره‌شه لی‌ک بده‌مه‌وه. نیگای هاو‌پۆله‌کام له پشت سه‌رمه‌وه هه‌ست پیده‌کرد و له‌بن چاومه‌وه مامۆستای ماتماتیکم ده‌دی که بی‌واز و چاوه‌نوار، به پت هه‌واى قۆرته‌ی لی‌ده‌دا. له دلی خۆمدا ده‌مگوت «خوایه فریام که‌وه. ئه‌م کاتانه هه‌رچی زووتر تیپه‌رینه.»

دل‌م به ته‌وژم لی‌ی نه‌ده‌دا و شه‌لالی ئاره‌قه‌ش نه‌بووم، به‌لام ده‌یویست ئه‌م کاتانه هه‌رچی زووتر تیپه‌رن، چاوم له داره مۆرتک* بوو و پشتم ده کوره‌که‌م گوتم «منیش وه‌ک تۆ ئارام له‌گه‌ڵ ماتماتیک نه‌ده‌هات.»

ئارمه‌ن هه‌تا شه‌وی له ژوور نه‌هاته دهر و که بۆشیویش بانگم کرد، له پشت دهرگه‌وه قیژاندی «برسیم نییه.»

دوانه‌کان بی‌هیچ قسه‌یه‌ک شتیوان خوارد و به بی‌دهنگی مسواکیان لی‌دا، جلی خه‌ویان پۆشی و خه‌وتن. نه داواى چپروکیان کرد، نه بۆ دره‌نگتر خه‌وتن وه‌ک هه‌میشه په‌لپیان گرت. ئه‌وه شه‌وه نه ئیشى ون بوو نه راپۆنزیل.

ئارتووش له هه مبهه تله ويزيون دانىشتبوو. كتيبي دۆزگه لى شه تره نجى له ده ستيكى
 دابوو و به ده سته كه ي ترى كايه ي به ردينى ده كرد. په ردى شه تره نج له سه ر ميژ بوو.
 له پالى دانىشتم و چهند چركه يه كه ته ماشاى ته له ويزيوم كرد. فيلميكى ديكومينتى بوو
 له دار خورماكانى ده و روبه رى نه هواز، گوتم «دايكه هه قيه تى، له مه و دوا ده بى راده ي هاموشؤ
 له گه ل سيمونيانكان له به رچا و بگرين.» ده ستي ده نيو ردينى دا ره ق هه لآت. «چون؟»
 گپرامه وه. باسى شه ربه ي سرکه و چاتنى فر كردنى گوى دايه كه گه يشتمه نوو سراوه كه ي نيو
 پاس پيكه نى و له سه ر باسى كوته ك خواردى نارسيه به ده س نارمه نه وه گه راوه سه ر كتيب و
 په ردى شه تره نج و گوتى «خوتى پيوه ماندوو مه كه مندالن. ئه رى. ئيميل گوتى سؤزى
 دوانيوه رؤ ئيزنى وه رگرتوو ه بى گولدانه كان بگورن؟ گول بچينن؟ شتيكى وا، چاكم له بير
 نيه.»

بو چهند ساتى نارمه ن و ئيميلى و شه ربه ي سرکه و له به ر چا و گرتنى راده ي هامو شو
 له گه ل سيمونيانه كام له بير چوو. قزم له ده ورى تلم هالاند. «سه يره، وادياره له بيرى نه چوو.»
 ئارتووش مؤره يه كى جيگوركى پيكره د. «چى له بير نه چوو؟» له فيلمه كه دا مي ره عه ربه كه
 خوى حازر ده كرد به داره خورمايه كه هه لچى. «چهند رؤژ له مه و به ر گوتى ديم گلى گوله نؤك
 بگورين. پيم و ابو كه وتوته شه رمه حزوورى.»

ئارتووش سه رى هه لپرى و چهند ساتى ليم رووانى. «گوله نؤك؟»

گوتم «گوله نؤكى قه رينيزى چيشتخانه.»

گوتى «چيشتخانه؟»

هه ناسه يه كى قوولم كيشا، پالم وه پالپشته كه دا و ده تله ويزيون رامام. مي ترى عه ربه
 به تاو به داره خورماكه هه لده گه را. گوتم «ئيمه مائينكمان هه يه كه ئه و ماله چيشتخانه يه كى
 هه يه. ئه م چيشتخانه يه په نجه ربه يه كى هه يه كه گه لينك ساله گولدانينكمان له سه ر قه رينيزى ئه م
 په نجه ربه يه داناوه و ئه من سالى جاريك گوله نؤك ده نيو ئه و گولدانه داده چينم و سالى دوو جار
 گلى ئه م گولدانه —» مي ترى عه ربه گه بيوه سه ر دار خورما.

ئارتووش مؤره يه كى له ده ستي دا هه لسوورا ند. «ئها.» پاشان زه رده خه نه ي هاتى. «بو

گورينى گلى گولدان ئيزنى وه رگرتوو ه؟ هه ر به راستى.»

«ئىزنى بۆ گولدانى ئىيمە وەرنەگرتوۋە. گەرەكى بوو لە ھەوشەى خۆشياندا گول بچىنى.»
 ديسان كەتمەو ھە بىر شەربەى سىركە و چاتنى. «بەلام لام وايە ھەر واباشترە لەگەل
 سىمونيانەكان كەمتر ھامو شۆ بکەين.»
 كىتېبى شەترەنجى و پىكنا. تلى لە بەينى كىتېب دابوو. «ديسان گانە بوو كەرتە گامېش؟
 مندالن. بە شەر دېن، پىك دېنەو، ديسان بە شەر دېنەو. ھاموشۆ كەرن يا نەكەرنى ئىيمە
 چى بەو شتانە داو؟»
 لە دلئى خۇمدا گوتم «تەنيا بۆ لە دەسدانى ھاوكايەى شەترەنج بە پەرۆشى.» بەرز گوتم.
 «ھەق بە تۆيە. ئەمن چى گەرە ناكەمەو؟ ھەر جارەى كە لەمەر شتتېكەو لەگەل تۆ بدوئىم
 رووداوتىك گەرە دەكەمەو.»
 بۆ چەند ساتى دە ساپىتە رام، ئەوجار دە تەلەويزىئون، پاشان وئىستا. كىتېبى شەترەنجى
 توور دايە سەرمىز و وەدەرکەوت. پىادەى رەش خلۆز بۆرە ژىر راحەتى.
 خاتون "دوور ئەندىش" بېژەرى تەلەويزىئون بزەى ھاتى و گوتى «شەوئىكى خۆشتان بۆ بە
 ئاوات دەخوازىن.»
 بوغزم دە گەرەو دا ما بوو.

۲۴

ئاليس بە ھۆى جۆش و خروشى زۆرەو نەدەشيا بە دروستى قسە بکا. «تەلەفۆنى كەرد.
 باوەر دەكەى؟ تەلەفۆنى لە بىمارستان كەرد. بۆ شىو بانگىشتنى كەردمە يانە.» پىدەكەنى،
 نەزگەرى دەھاتى و لە دەورى من و دايكم و مېزى چىشتخانە دا ھەلدەسوورا.
 دايكم رابوو دەرگەى سەلاجەى كەردەو. ئاوى دە شەربە كەرد، و دەستى ئاليسى دا و
 گوتى «بە تەماى خوا. يەگجارى گىژ و خۆل بوو.»
 خوشكم ئاخىرەكەى ھاتەو سەر خۆ. لىسوى لە شىرىنى نەدا. قاوھشى نەخواردەو و
 تەلەفۆن كەردنەكەى يوپ ھانسىنى بە ھەموو بەشە پىويست و نە پىويستەو گىراپەو. پاشان
 رابوو، كىفەكەى ناپە ژىر ھەنگلى و بەرەو دەرگە وەرپىكەوت. پىبى دە ئەسكەمل ھەلەنگوت و
 وەمىز كەوت و ھىندە نەمابوو سەرا و سەر بچىتە نىو دىوار ھەتا ئەوھى كە دەرگەى دۆزبەو

و به پشوو هه‌ئالای گوتی «نۆرەى نارایشتگام گرتۆتەوه. دەبێ هەشتى شەو لە یانەم.» و بە دەم نۆگەرەوه رۆیى.

لە جەرگەى مێز زەق بووینەوه. دایکەم لە جێ شەكرى، ئەمن لە خوێدان. دایکەم ئاخىریه‌كه‌ى گوتى «ئەتۆ بىرت بۆچى دەچى؟»

بە دیتنى سەر و سەكوتى وەرەز و بە پەرۆشى پێكه‌نن گرتى. دایکەم بە هەر رووداویك جارز و بۆ هەر شتێ بە پەرۆش دەبوو. لەوه‌ى كە ئالیس هەتا ئەودەم شوى نەكردبوو یەك بىن نىگەران بوو و ئەوكاتەش كە مێرێك لە ژيانى خوشكەم دا سەریه‌ه‌ل‌ده‌دا ترسى رێدەنىشت. مینىش شەوى میوانداریه‌كه‌ى نینا سەرم لە ئاكارى مێرى هۆله‌ندى و سەرنجێكى كەوه ئالیسى دەدا سوپمابوو و ئیستاش كە چەند رۆژێك رانه‌بردبوو بانگێشتنى كردبوو، زیاتر بۆم جیى سەرسورمان بوو. بەلام پێى خۆش‌حالی‌ش بووم، لەپێشدا لە بەرەوه‌ى كە خوشكەم لەو بەرنامە سەیره‌ى كە بۆ ئیمیل سیمۆنیان رێكى خستبوو بێشك پەژىوان دەبۆوه و دووه‌ى ئەوه‌یه‌كه‌ خۆم گۆتم «كەس چووزانى؟ بەلكو —».

دایکەم وەك بىرمى خوێندبیتەوه گوتى «مەحاله». نینا دەیگوت ئەو پیاویله‌یه‌ ئەویندارى ئەم ئافەرته‌ تارانیه‌ بووه — ناوى چ بوو؟ كیژى پوورى گارنىك. ئەدى یانى چى تەله‌فۆنى لە "ئاچوو" كرددوه؟» ئیستا كە خوشكەم لەوئى نەبوو دایکەم بە بىرێكى ئاسووده و بىئ ئەوه ترسێكى لە پرتە و بۆله‌ و شەر هەبێ، خوشكىم بە ناوى سەردەمى مندالییه‌كه‌یه‌وه بانگ دەكرد.

رابووم، تۆرى پەنجەرەم لادا ناوئى دەبن گۆله‌ نۆكه‌كه‌ بكەم. هەولم دا بەو بەلگانەى كە بۆ خۆشم كز و جیى باوەر نەبوون، لای دایکەم پاساوى ئەم رووداوه‌ سەمەرەیه‌ بدەمەوه. دایکەم دەس لە سەر سنگ و رەق و تەق دانیشته‌ سەر ئەسكەمەل و هەر ئەوه‌ندەى گوت «مەحاله بزانی ئەم پیاویله‌یه‌ چ نەخشەیه‌كى كێشاوه.»

كەوتەوه بىر شەوى پێشتر. «ئیمیل گوتى دێ گلى گۆلدانه‌كان بگۆرێ.» بۆ دەمى خۆش‌حالی‌ بووم، پاشان بىرم بۆ پیاوه‌ رەشەكه‌چوو كە بێ گومان هەر‌وا لە ژێر راحەتییه‌كه‌ى ژوورى دانیشتن دا بوو. چاوه‌رپێ گەپانەوه‌ى قینى دۆئ شەو بووم. نەگەراوه. گۆتم با ئاودانى گۆلدان بىنیتەوه‌ دواى گۆزىنى گل.

تونگەى ئاوم دانایه‌ سەر پێشخان و زۆریامەوه‌ لای دایکەم. بەلكو هەر بەراستى خۆشى لە ئالیس هاتوو. «چ لەوه‌ باشتەر؟» روانیمه‌ كاتزەمیرە دیواریه‌كه‌. و باشتەر نییه‌ لە ماله‌وه‌ بى؟

ئاكات لىتى بى ۋەك ھەمىشە زۆر خۇي بەزەك* نەدا. ئەمن دەبى بەرشىۋى مىندالان دروست بىكەم. ھىندەي نەماۋە لە قوتابخانە بىگەرپىنەۋە.» لە دلى خۇمدا گوتىم «چونكە دەمەۋى سەبارەت بە ئارمەن لەگەل ئىمىلى بدوئىم، داىكىم لە ماڭ نەبى ئاسوودەترم.»

داىكىم ھۇشى ھىندە لە لاي ئالىس و مىرە ھۆلەندىكە كە بوو نەبىگوت بۆ ھاتنەۋە لە قوتابخانە و چوونى ئالىس بۆ شوئىنى دىيارى كراۋەكەي زۆرى ماۋە. چەند جار گوتى «يا مەرىيەمى پاقتۇ، ۋە خىرى گىپرى.» و رۆبى.

بۆ چەند ساتى لە ناۋەندى چىشتخانە چەقىم.

دوۋ لايەنى بىرگەم كىشەيان بوو. لە كۇتايىدا يەكيان بە ۋى دىكەي گوت «رىكوپىتك بوون خۇ تاۋان نىيە.»

چوومە ژوورى ھەۋ، قۇم شە كىرد و لىيوم سوور كىرد. پاشان دەستم شورىد و كرىم تىدا و روانىمە كات ژمىر. برىا زانىبام چ سەعاتىك دى. بىرم لەۋكارانە كىردەۋە كە دەبوۋا بىكەم. ئتوۋى روپوشى دوۋانەكان، رىك و پىنك كىردنى كەشەۋەكانى ژوورى ئارمەن، كۆكردنەۋى جەلە شۆراۋەكانى ھەۋشەي پىشتەۋە. لەجىياتى گىشتى ئەمانە چوومە ژوورى دانىشتن، لەسەر راحەتتە سەۋزەكە دانىشتىم و دەسنووسى لۆرد فۇنىتلىرۆى بىچكۆم لىك كىردەۋە.

سەدەي نۆزدە. ئافەرەتتىكى ئامرىكايى لەگەل مىرپىكى ئىنگلىزى زەماۋەند دەكا كە مىراتگرى ناو و نىشانى لۆردىكە. ۋەرگىپراۋى ۋازگىن ۋەك ھەمىشە رەۋان و سانا بوو. خاتوون سىمۆنيان دەزانى كۆرەكەي دىتە مالى ئىمە؟ بۆچى نەزانى؟ لۆردى مەزن لەۋەي كە كۆرەكەي لەگەل كىپتىكى ئامرىكايى زەماۋەندى كىردوۋە دل پىسسە و كۆرەكە لەناۋونىشان و مىرات بىبەش دەكا. دوۋانەكان بىشك چىرۆكىان پىخۇشە. ئەمن كە ھىچ كات لە مالىۋە لىيوم سوور ناكەم. رىستە زۆر دوور و درىژە، بىكەينە دوو رىستە. كوا قەلەمم؟ بىگومان دىسان مىندال ھەلىانگرتوۋە. لەۋ مالىۋەدا ھىچكەت ھىچ شتى لە شوئىنى خۇيدا نىيە. كورى لۆرد و كىژى ئامرىكايى كورپىكىان دەبى. گا دەكەيە گامىش. لە بابەت ئەۋ شتانەي كە ھىچ پىۋەندىيەكان بە ئىمەۋە نىيە چەند سەعات دەئاخوئى و ۋاز لە دۆزگەلى خۇشمان دىنى و دەروا. چ شتى لە مىندالەكان گىرنگرە؟ كورى لۆرد دەمرى باۋە گەۋرە مرۆقتىكى سەبىر لە خۇپازىيە. ئافەرەتە ئەمىركايى بەستەزمان. ئارتووش لە خۇپازىيە. زۆر لە خۇپازى. زەنگى دەرگەيان كە لىدا تىگراۋوم. ھىشتا نەگەبىوومە دالان سووراۋى لىيوم بە دەسماڭ قاقەزى پاك كىردەۋە.

شه‌لواریکی قاوه‌یی و کراسیکی قۆل کورتی ده‌بهر کردبوو. ته‌لیسه چکۆله‌که‌ی گلی له‌
حه‌وشه‌ دانایه‌ بن په‌نجهره‌ی چیشته‌خانه. تا هاتم گۆلدانه‌که‌ راکه‌م گوتی «هه‌لیمه‌گره‌ ده‌ستیش
له‌ گل مه‌ده. ته‌نیا "لاپیته" * که‌م ده‌یه.»
بۆ که‌وتمه‌ بیر شاهینده‌؟

دوو چه‌مه‌دانان له‌ بازاری کویتیه‌کان کرپیوو. هه‌ر ده‌سته‌ی چه‌مه‌دانیک پیوه، له‌ پشت
سه‌ری ئارتووشه‌وه‌ به‌ره‌و ماشین ده‌چوم که‌ له‌ نزیك دووکانی شاهینده‌ رمانگرتبوو. شاهینده
له‌ دووکان وه‌ده‌رکه‌وت. سلاو و چاک و خۆشی کرد چاویکی له‌ چه‌مه‌دانه‌کان کرد و پاشان
روانییه‌ من و ئه‌وجار به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ به‌ ئارتووشی گوت «موه‌ندیس، کۆلکیشیکی که‌شخه‌ت
دۆزیوته‌وه.» ئارتووش شه‌وی گوتی «شاهینده‌ میتریکی شوخه. به‌ وته‌که‌ی دل‌مه‌ند نه‌بووی؟»
ئیمیل ده‌سبه‌جی گلی گۆلدانه‌که‌ی گۆری و ویستا. «زۆر چاکه، ئیشه‌که‌مان ته‌واو بوو.»
گوتم «کاری شیوه‌ ته‌واو بوو. ئه‌من که‌ هه‌ر چاوم لیکردی.»

ئاره‌قه‌ی ته‌ویلی به‌ پشته‌ ده‌ستی سرپییه‌وه‌ و لیم روانی. «شیوه‌ نا، تو،» دوایه‌ به‌رمزه‌ی
هاتی. «که‌واوو ئاودانی گۆلدان عایدی تو. سابوونی بۆخۆش هیشتا هه‌ر ماوه‌؟»
ئام ده‌بن گۆلدان کرد. دوو دلایه‌نی بیرگه‌م دیسان کیشه‌یان ده‌سپیکرده‌وه. ئه‌وه‌ی یه‌که‌م
ده‌رفه‌تی به‌ دووه‌می نه‌ده‌دا. «ئهو په‌له‌یه‌ت له‌چییه‌؟ بۆچی روژان ئاسا شیلانک به‌ ده‌وری
شیره‌ی ئاودا نایه‌نی؟ بۆ تووپردایه‌ سه‌ر عه‌ردی؟ بۆ دیسان له‌ کاتزمیر ورد ده‌بیه‌وه‌؟ بۆ بیرت
که‌وته‌وه‌ ئارتووش گوتویه‌ ئیمیرۆ دره‌نگ دئ؟ بۆچی هۆی دره‌نگ هاتنه‌که‌ییت له‌ یاد نییه‌؟»
دوووه‌می په‌رییه‌ نیو قسه‌کانی یه‌که‌می. «گه‌ره‌که‌م تا به‌ر له‌ گه‌رانه‌وه‌ی مندالان له‌مه‌ر
ئیمیلی و نارمه‌نه‌وه‌ بدویم. هه‌ر هینده.»

قاوه‌م دروست کرد و داوام کرد بچینه‌ ژورری دانیشن. په‌رده‌کام شوژدبوو. ئوتووم لیدابوون
و هه‌ر به‌یانی ئه‌ورۆژ هه‌لمواسیوون. گوتم دوا‌ی قاوه‌ ده‌ئاخۆم.
ده‌سنووسی وه‌رگێراوی وازگین و کتیبی ئینگلیزی لۆرد فۆنتیلرۆی بچکۆله‌ له‌سه‌ر میز
بوو. کتیبه‌که‌ی راکرد و لاپه‌ره‌ی هه‌لدایه‌وه. پاشان چاوی به‌ ده‌سنوسه‌که‌دا گێرا. «وه‌رگێراوی
خۆته‌؟»

فینجانی قاوه‌م دانایه‌ سه‌ر میز و تا ویستم ده‌س پیکه‌م، گوتی «وه‌بیرم هاته‌وه‌ ئه‌و
کتیبه‌ی خاتوون مانیا باسی ده‌کرد؟» گوتم نا و به‌ خۆم گوت کتیبه‌که‌ی له‌بیر ماوه‌ یا
مانیا؟

بهره و قهقهه‌سی کتیبه‌کان چوو. داهاته‌وه و ناوه‌کانی خوینده‌وه. «ده‌کری بلیم له کاره‌کانی (ساردۆ) جگه له یه‌ک دووانیان هه‌مووت هه‌یه.»

نازانم چۆن بوو ده‌ستم پیکرد، به‌لام هه‌ر ده‌ستم پیکرد. له‌بابه‌ت ساردۆ دوام و شه‌وی که کام کتیبیم پیخۆشه و کامیانیم پیخۆش نییه و بۆ پیم خۆشه و بۆ پیم خۆش نییه و بیر و رای ئاغای داوه‌تیان له‌مه‌ر ساردۆ وه‌ چیه و ئاغای داوه‌تیان خاوه‌ن کتیب فرۆشی "ئاراکس" ه و کتیب فرۆشی ئاراکس له‌ چوار ریانه‌ی قه‌واموو سه‌لته‌نه‌ی تاران و ئه‌من شه‌و کتیب فرۆشییه‌م خۆشده‌وی و هه‌رکه ده‌چمه تاران یه‌که‌م شوینه‌که سه‌ری لی هه‌لدینم و چه‌ند سه‌عاتیکی لیده‌میتمه‌وه و قه‌رارمان له‌گه‌ڵ ئاغای داوه‌تیان داناه له‌ تارانوه کتیبم بۆ ریبکا و ریده‌کا و دیاره هه‌موو کتیبه‌کانی ساردۆ نه‌خویندۆته‌وه — دوام و دوام و دوام. مندا له‌کان که جانتا به‌ ده‌سته‌وه له‌ ده‌رگی ژووره‌وه وه‌دیار که‌وتن به‌ خۆم گوت چۆنه‌ ده‌نگی پاسم نه‌بیستوه؟

ئیمیل له‌ ته‌واوی شه‌و ماوه‌یه دا ته‌نیا چاوی لیم کردبوو. ئانیشک له‌سه‌ر ده‌سته‌ی راحه‌تی ، ده‌ست له‌ ژیر چه‌ناگه‌.

٢٥

ته‌ماته‌م ده‌شورده‌وه که ئالیس و دایکم له‌و لای را هاتن.

دایکم له‌ باتی سلاو کردن ده‌ستی به‌ پرته و بۆله‌ کرد، له‌سه‌ر شه‌سه‌که‌مل دانیشته و چاوی ده‌ ساپیته‌ بری.

ئالیس هیشتا به‌ ته‌واوی دانه‌نیشته‌بوو ده‌ستی کرد به‌ گیرانه‌وی روودای شه‌وی پیشوو.

«یه‌که‌م شه‌وی که نمره‌ی هه‌لس و که‌وت بیست. هه‌تا له‌ چیشته‌خانه وه‌ژووور که‌وتم یه‌کپی له‌ پشت میتر هه‌ستاوه و سه‌ریدا نوواند.»

ویستم بپرسم «بۆ به‌ شوینت دا نه‌هات؟ زوو قسه‌که‌م گیراوه و پرسیم «قاوه ده‌خۆی؟» به‌ په‌شو‌کاوی سه‌ری راوه‌شانده‌ که قاوه ناخوا و به‌ پشوو هه‌لمالای دریژه‌ی پیدا «له‌ بابته هه‌موو شتی‌که‌وه دوا. له‌ دایکی که له‌گه‌ڵ پووری ده‌ژی. نزیک شاریکی چکۆله‌. له‌ باشووری هۆله‌ندا. له‌ مایکی نزیک لیره‌وار، هه‌ر وه‌ک کۆلیته‌کانی کارت پزستاله‌کان —»

دایکم زۆر به توره‌یه‌یه‌وه چاوی له نالیس بریبوو و نه‌منیش مژوولی قاوه دروست کردن

بووم.

نالیس ئەسکه‌مله‌که‌ی کیشاوه دوواوه، ویتا و به‌ره‌و سه‌لاجه چوو. «وینە‌ی ماڵ و چه‌ند وینە‌ی دایکی و پووره‌که‌ی پێشاندام.» دەرگە‌ی سه‌لاجه‌ی کرد‌وه و شووشە‌ی ناوی دەرینا. پووره‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ی نه‌قوستان بووه و به‌ ئەسکه‌مله‌ی ته‌گه‌ره‌ دار هاتووچۆ‌ی ئییره‌ و ئەو‌ی ده‌کا —» شه‌ربه‌ی پر له‌ ئاو کرد. «یووپ گوتی ئییمه‌ گه‌ل که‌ له‌ ئابادانین ده‌بی ئاو زۆر بخۆینه‌وه.» دوو قومی ئاو خوارد‌وه. «پووری یووپ بو‌ مه‌شرف خۆشی و دلۆقانی وه‌ک فریشته‌ وایه.» دیسان ناوی خوارد‌وه. «دایک‌ه‌ش هه‌روه‌ک پووره. بلێ وه‌ک جه‌واهیر، له‌ دلۆقانی و مه‌شرف خۆشی.» پاشاوه‌ی ئاوه‌که‌ی خوارد‌وه. «به‌سته‌زمانه‌ی گه‌لیک ساڵه‌ خزمه‌تی خوشکه‌که‌ی ده‌کا و له‌و دوواییانه‌ دا له‌به‌ر ئیچی پشته‌ی ده‌کرووزیت‌ه‌وه.» شه‌ربه‌ی به‌تالی له‌سه‌ر پێشخانه‌که‌ دانا. «یووپ گوتی دایکی و پووری له‌گه‌ل هه‌یج که‌س هه‌لسوک‌ه‌وت و هاموشۆیان نییه‌ و ته‌نیا ده‌یانه‌وئ یووپ زه‌ماوه‌ند بکا و هاوسه‌ری به‌ریت‌ه‌ ئه‌و ماڵه‌ ژیکه‌له‌یه‌ و هه‌موو به‌ یه‌که‌وه‌ بژین.»

قاوه‌ جو‌شه‌که‌م له‌سه‌ر ئاور لا‌برد، ئۆجاق‌ه‌که‌م ته‌مراند* و قاوه‌م بو‌خۆم و دایکم تێکرد.

نالیس ده‌هات و ده‌چوو و جگه‌ له‌ من و دایکم چاوی به‌ هه‌موو شوینیک‌ دا ده‌گیرا. ده‌ور و به‌ری ماڵ هه‌تا چه‌ند کیلۆمێتر عه‌به‌ده‌لبه‌شه‌ری تێدانییه‌ و به‌ره‌ به‌یانیانی زوو چاوت و ده‌کارما‌مز ده‌که‌وئ. خه‌یالی نییه‌؟ شه‌وانه‌ش ده‌نگی لوورە‌ی چه‌قه‌ل له‌ لیڤه‌واره‌وه‌ ده‌بیسی.» دایکم گوتی «یا مه‌ریه‌می پاقت!»

شه‌ربه‌ی به‌تالم شورد و نامه‌ نیو قاپ وشک‌ که‌روه‌ه و له‌پشت می‌ز دانیشتم. نالیسیش دانیشتم. «می‌تیک‌ی چه‌نده‌ نازدار. چه‌نده‌ به‌ هه‌ست، چه‌نده‌ له‌به‌ردلان، چه‌نده‌ دلۆقان، له‌ هه‌موو بابه‌تیکه‌وه‌ پرساری کرد. وانه‌ی په‌رستاریم له‌ کوئ خۆینه‌وه‌وه، له‌ که‌یه‌وه‌ کار ده‌که‌م.» پیکه‌نی «له‌پێشدا وه‌یده‌زانی په‌رستاری ئاساییم. پاشان که‌ زانی سه‌ره‌رستاری ژووری برینگه‌ریم، پیم وایه‌ فره‌ په‌شو‌کا.» چاوی له‌ دایکم کرد. «واتا که‌وته‌ ژیر کارتیکردن.» دیسان له‌ من روانییه‌وه. «پرسی له‌ که‌یه‌وه‌ دامه‌زراوم. ده‌س له‌ کار بکیشمه‌وه‌ چه‌نده‌ پوولی له‌ کۆمپانیا وه‌رده‌گرم. به‌ کورتی هه‌موو شتیکی پرسی. ئەگه‌ر قه‌ستیکی تابه‌تی نه‌بوایه‌ بو‌ ده‌بوو پرسی؟ وه‌نیه‌؟ تو چۆنی بو‌ ده‌چی؟»

له‌باتی وه‌لامدانه‌وه‌ شیرینی عه‌سه‌لیم خوئق کرد.

دایکم گوتی «خوشکیشت وەك من پێی وایه ئەتۆ کەری.»

نالیس هەر دەتگوت لای وانهبوو دایکم ئاخۆتوو و ئەمن نەئاخۆتووم، شیرینییه کە یە لەلانا و ویستا. «پینجشەممە کە پشوو دایم هەیه بانگێشتنی کردووم بچینه "کووت عەبدوللا". دەبێ سەری نازانم چ پلانێک بەدا، رێک لە جەرگە ی چۆلە وادا. بریار وایه ساندوێچ دروست بکەین و هەر لەوێ لە جەرگە ی چۆلە وادا بیخۆزین و بیاسە بکەین. یووپ ئاشقی چۆلە واره.» چۆلە واره و شامات* و تاوی هەر وەك دیکلە مە ی شیرە ئەویندارییه کان دەخویندە وە. دەست لە هەر دوو لا کرپاوه، سەرنەختی بەرز و چاوه پەنجەرە.

دایکم لە ناکاو قیژاندی «بۆ تیناگە ی؟»

نالیس گەشاوه، «تۆ تیناگە ی. خۆی گوتی هەر یە کە مچار کە چاوی پیم کە و توووه خۆشی

ویستووم.»

دایکم دەستی کرد بە هات و هاوار. چاوم لە شیرینییه قەپال لیدراوه بری. خۆ ئەمن شیرینی عەسەلیم پێخۆش نەبوو؟ هاویشتمە نیو تەپلەك و لە جێوه رابووم.

دەستم کرد بە لیکردنەوه ی پێستی تەماتە کان. خوشکم بۆچی هیندە نەزان بوو؟ بۆچی دایکم ئەو قسە بە جی و بی جیبانە ی کە سەدجار کردبوونی دووپاتی دەکردنەوه؟ بۆچی هیندە ناساز بووم؟ هەر کە تلم بری هاوارێکم لێ هەستا کە زۆریش لە بەر ئیش نەبوو.

دایکم لە جێوه هەلبەزبیه وە. «چ بوو؟»

خوینە کەم لە ژیر شیرە ی قاپشۆری شور دەوه و گۆتم «هیچ نەبووه.»

دایکم و نالیس جارێکی تر قسە و باسە کە یان دەسپێکردە وە. لە خۆم پرسی «چی بوو؟» وەلامی خۆم داوه «شەریه ی سرکه و چاتنی. بەد خولقی دوێ شەو لە گەل ئارتووش، نەزانی نالیس، زیخ و وریایی مێرە هۆلەندیه کە، هات و هاواری دایکم و — ئیمیل سیمۆنیان لە لای خۆی چی بیر کردبۆوه؟ چ ماوه یی بی نیو بر ئاخۆتبووم؟ نیو سەعات؟ سەعاتیک؟» لە شەرمان ئاوورم گرت.

دایکم دەیگوت «گشتی خەتای نینایه. سەدجار گۆتم نابێ لە گەل ئەوانه هاموشۆ بکەین.»

نالیس گوتی: لە خۆ وە هات و هاواری مە کە، بە نینا چی؟»

ئیمیل لە کاتی رویشتن دا گوتبووی «سوپاس دە کەم. بۆ قاوه و بۆ هەموو قسە خۆشه کان.»

بیشک گالتە ی پیکردووم. بیشک گالتە ی پیکردبووم و هەقی خۆم بوو.

دایکم خویدانه‌که‌ی له میژ کوتا. «یانی تو تیناگه‌ی ئەو هه‌تیوه به شوین قه‌ره‌واشی بی
مووچه و مه‌واجب دا ده‌گه‌ری؟»

ئالیس کیردی میوه خۆری توندتر له‌سه‌ر میژ کوتا. «ئیه‌ تیناگه‌ن.»
ته‌ماته‌کام ده پالۆینه کرد. لایه‌نی ره‌خه‌گری زه‌ینم ئەسه‌پی خۆی لنگ ده‌دا. «هه‌تا هه‌ی
خۆت به زانا نه‌زانی.» خۆیم به ته‌ماته‌کان دا‌کرد. لایه‌نی دلۆقان به هانا‌مه‌وه هات.
«نه‌یگوت زانام، له‌و شتانه‌ی که پینی خۆش‌بوو دووا.» خۆی چوویه شوینه پراوه‌که و تلم
زورواوه. شوینه پراوه‌که‌م مشت و چاوم له‌ گوڵه‌ نۆکه‌کان کرد. لایه‌نی سه‌خت گر پرسی «ئه‌وه
له‌که‌یه‌وه له‌ باب‌ه‌ت ئەو شتانه‌ی که پیتما‌خۆشه ده‌دوین؟» لایه‌نی دووه‌هم به شوین وه‌لامه‌وه
بوو.

به ده‌نگی دایکم وه‌رسوو‌رام. «هۆشت له‌ کوئییه کلاریس؟ ئەتۆش شتیک بلێ.»
تلم هه‌روا له‌ زاریدا بوو وه‌رسوو‌رامه‌ لای دایکم، دووانه وه‌ژوو‌ر که‌وتن. «کاره‌کانی
قوتابخانه ته‌واو بوو.»

تلم له‌ زارم ده‌رینا و رامداشته لای ده‌رگه و قیژاندم «بو‌ ده‌ره‌وه.»
هه‌ر دوو له‌پیشدا له‌من زه‌ق بوونه‌وه، پاشان چاویان ده‌ دایکم بری که خۆی باوه‌شین
ده‌کرد، ئەوجار له‌ ئالیس رامان که له‌سه‌ر خۆ سی‌وی پاک ده‌کرد. دیسان له‌من زه‌ق بوونه‌وه.
له‌ میژ بوو فیژ ببوون له‌چ کاتگه‌لیک دا "نا" نایسن. هه‌ردوو سه‌ریان خوار کرده‌وه. «ئیزمان
هه‌یه که —» «که ئیمیلی —»

په‌ریمه نیو قسه‌کانیان «بو‌ ده‌ره‌وه.»

دایکم زۆریاوه لای ئالیس. «ته‌نیا به‌ دیتنی جازیک —»

ئالیس گوتی «دوو جار.»

دایکم گوتی «ئیس‌تا هه‌رچه‌ند جار. خوالیخۆش‌بوو ئەگه‌ر زیندوو بووايه —»

چاوه‌کام لێک نا و ده‌ستم نایه سه‌ر نیوچاوانم، دیسان ده‌بووايه گوتبامه ئالیس هه‌ق به
تۆیه؟ دووانه‌کان هیش‌تا هه‌ر له‌ دا‌لان بوون که له‌ زه‌نگیاندا.

«سلاو، پوو‌ره نینا.»

«سلاو، پوو‌ره ویولیت.»

«جلیکی چهن که‌شخه‌ت له‌به‌ر کردووه سووفی.»

«کاریکی زۆر باشتان کرد هاتن.»

چاكتان كرد هاتن؟ دايكم واى خو گرتبوو كه پيتم وابوو ههر ئيستا دەس به شهري دهكا و
ئاليس سپوه كهى نايه سهر دهورى. «نينايه؟ فره باش بوو»

دهنگى نينا له دالانهوه هات. «خانه خوئ له كوئى؟»

خۆم گهيانده دالان. ههرچى داوام كرد بچينه ژوورى دانيشتن، نينا گوتى «نا، دلّم بو
كوئيتى هيئزىل و گرتيل تهنگ بووه.» و له چيشتخانه وهژوور كهوت، «بهه بهه، خاتوون و
سكانيان و ئاليسيش ليڤهن، به خيرين، به خيرين.»

ئاليس به دهستى ئاوهلاوه بهرهو نيناو ويوليت چوو و ههر دووى له باوهش گرت و
رايموسين. دايكم سلاوى نيناى وهنه گرتهوه. ويوليت چاوى به دهور و بهر داگيڤرا و گوتى
«چيشتخانهيه كى چهند خۆشه.»

ئاليس گوتيه نينا «ههر هه نوو كه به كلاريسم گوت دلّم بو نينا نيسكيكى ليها تووه.»
دايكم له من و نينا و ويوليت و دهر و ديوارى چيشتخانه مۆر بۆوه و ههتا پرسيم «ئهسكه مل
بو هه مووان ههيه؟» جاريكى دى زهنگ ليڤدرا و دهنگى ئارمينه و ئارسينه له دالانهوه بهرز
بۆوه.

«سلاو ئاپۆ ئيميل.»

«سلاو خاتوون سيمۆنيان.»

«ئيميلي ئهوه به ته ما بووين بيينه شوينت.»

«هه موو له چيشتخانهن.»

نه دهرهتتى بير كردنهوه م، بوو، نه بزاف. دايك و كوړ له بهردهم دهرگهى چيشتخانه
ويستابوون.

بو چهند ساتى هه موو بيدهنگ بوون و ههر دهنگى ويوليت دههات كه له ژيڤر ليپوهوه
ئاههنگيكي زه مزه مه ده كرد. توڤرى په نجه رهى كرد بۆوه و پشتى ده ئيمه كرد بوو و بوئى به گوله
نوۆكه كانهوه ده كرد.

يه كه م كهس كه وه قسه هات خوشكم بوو. رهق و تهق چوووه لاي خاتوون سيمۆنيان و
دهستى برده پيش. «ئيواره تان باش. ئه من ئاليس و سكانيانم، خوشكى كلاريس.»

دروانه كان كه له گهلا سووفى و ئيميلي له پشت ئيمه ويستابوون تريقانهوه و بهر له وهى
چاوم به چاويان بكهوى رايان كرد. ئه گهر ههله و مهرج ئاسايى بووايه. شيوهى ئاناسايى خو

ناساندنی ئالیس و قه لافه تی پان و پۆری له نك به ژن و بالا ورده لانه ی خاتون سیمۆنیان
منیشی وه پیکه نین ده خست.

ئه وه ئالیس له گه ل ئیمیل تو قه ی ده کرد. «فره خوشحالم تاسه ی زیاره تی ئیوه و دایکی
به پریز تاتم بوو. کلاریس زۆری تاریفی ئیوه ی کردوه.»

ئه من که ی تاریفم کردوه؟ ئالیس بۆچی زه لام زه لام ده خو ی؟ ئه مرۆ ئیواره شار هه مووی
له چیشخانه ی من دا کۆبوونه وه؟

دهنگیک گوتی «بۆنی ئه م گولانه چهند خوشه.»

هه موو لامان له په نجهره کردوه. ویولیت به فانیله ی سوور، دامینی چه رمووی پف دراو و
جووته گواره ی ئالفه یی پالی وه شپانه ی په نجهره دابوو. قژه کانی له ژیر رووناکیسه کی که له
په نجهره وه هاتبووه ژوور کالتر ده یواند.

پاش ئه وه گشتیام به یه کتر ناساند، خو لقم کردنه ژووری دانیشتن. خاتون سیمۆنیان گوتی
ئه وه ده چوه بازاری کویتییه کان و له سه ر ریگه وه سه ریکیان لیره هه لئنا، چون ئیمیل گه ره کی
بوو شتیکم پێ بدا. ئه و جار سه ریک ی بۆ نینا له قاند و زۆریا وه لای دایکم که ئه وه خه ریک بوو
شتیک بیرس.

ئالیس چاوی له ئیمیل و دایکی مۆر کردوه که هیچکام نه یاندی. دهستی خسته نیو
قه دی نینا و به ره و ژووری دانیشتن چوو. چهن باش بوو دیتمی. ده بهر دابووم ئه وشۆ ته له فۆنت
لی بکه م.»

دایکم به خاتون سیمۆنیانی ده گوت «خوالیخۆشبووی باوکت له گه ل خوا لیخۆشبووی
باوکت دۆست بوون. له شایه زه ماوه ندی ئیوه ش بانگیشتن کرابوو. دیاره ئه من نا، چونکو
مندال بووم، به لام —»

دیسان خو لقم کرده ژووری دانیشتن. خاتون سیمۆنیان شتیکی له بن لیوه وه گوت و زۆریا
لای کوره که ی. ئه منیش هه ره تر زۆریامه لای ئه و، چاوی هه ر تکمان به شوین نیگای ئیمیله وه
ویل بوو تا گه ییه بهر په نجهره. ویولیت گولنه نۆکیکی سپی له ده ستیدا هه لده سووراند و
پیده که نی.

دایکم گوتی «مه خابن بۆ ئه و ده ربانه مه زن و که شخه یه که فرۆشتتان. دوینی ده مگوته

کلاریس —»

خاتون سیمۆنیان گوتی «ئیمیل!»

دایکم گوتی «دهمگوته کلاریس —»

خاتون سیمۆنیان بهرزتر گوتی «ئیمیل!» زۆریا و له چیشتهخانه دهرکهوت. به دواى ئیمیل دا که دهکری بلّین به دواى دایکیدا رایکرد. منیش نهختی رامکرد. له جهرگه‌ی ریگه بهرتهسکه که دا گه‌پراوه بهسته که‌ی نیو دهستی بو لام راداشت. «دوینی سندووقی کتیبه‌کام کرده‌وه —»

خاتون سیمۆنیان قیزاندى «ئیمیلی!»

دهستم درێژ کرد و بهسته‌کهم وه‌رگرت و چارم لیکرد و هر که سه‌رم هه‌لینا کهس له هه‌وشه نه‌بوو و دهرگه ئاسنیه‌که کریاوه بوو. زۆریامه‌وه چیشتهخانه.

دایکم خه‌ریک بوو په‌رۆی به پیشخانه‌که دا ده‌یه‌نا. دایکم به پیتی عاده‌تی خۆی به په‌له کاری ده‌کرد، به‌لام ئەو کاتانه‌ی تووره ده‌بوو جو‌له‌کانی وه‌فیلمه کۆنه‌کان ده‌چوو، توندو پچر پچر. ویولیت ده دایکم رامابوو. که چاوی پیم کهوت گوتی «چهند به له‌ز کار ده‌کا. هه‌ر به راست، جیناره‌که‌تان خاتوونیکى چ بچکۆله و خوین شیرین بوو، به‌لام ده‌تگوت له شتی تووره بووه، وه‌نیه‌؟»

دایکم رووی ده ویولیت کرد. «به‌لی که تووره بوو. تووره بوو چونکو گوتم بو‌ئه‌وه ماله که‌شخه‌یه‌ت فرۆشتووه. تووره بوو چونکو ده سه‌ر له‌به‌ری ژيانی ده‌گه‌م و له نک من ناشی فیزو ئیفاده لی‌ بدا. تووره بوو چونکو گوتم ئەوده‌م شوی کرد ئە‌من منداڵا بووم. خو درۆم نه‌کرد.» پشتی ده ئیمه کرد و دیسان خه‌ریکی پیشخانه‌که بووه.

ویولیت به زاری نیوه کریاوه‌وه بو ماوه‌یتی چاوی له دهستی دایکم کرد که زۆر به‌له‌ز به ده‌وری پیشخاندا ده‌گه‌را، پاشان بری له‌و قزه‌ی که ده‌م و چاوی گرتبوو لادا و گوتی «ده‌ی ده‌ی، ئەو له‌به‌ره‌وه تووره بوو.»

په‌رۆکه‌م له ده‌س دایکم وه‌رگرت و له‌گه‌ل ویولیت به‌رپمکرده ژووری دانیشتن که ته‌نیا مامه‌وه بو چهند ساتی هه‌ر دوو دهستم خسته سه‌ر سه‌رم، پاشان هه‌ناسه‌یه‌کی قوولم کیشا، ئە‌وجار فینجانه‌کانی قاوه خۆریم له‌سه‌ر سنیه‌که‌دا ریز کرد و قاوه جۆشم له‌سه‌ر ئاو دانا. حاله‌م هیهچ خاس نه‌بوو، ماندوو و تووره و دل‌تیش ببوم. له ده‌س ئالیس؟ له ده‌س دایکم؟ له نینا که بی‌ ناگاداری سه‌رو که‌لاره‌ی په‌یدا ببوو یا له ده‌س خۆم که بۆچی به شوین ئیمیل و دایکی دا رامکردبوو؟ قاوه هه‌لچوو و به لیوی قاوه جۆشه‌که دا سه‌ر ریژ بوو. هه‌رچی ئالقه‌ی

جەرگه‌ی قاوه‌که بچکۆله تر ده‌بۆوه، پشوووم سوارتر ده‌بوو. ریک لهو کاته‌ی دا که ده‌بووا ناووم کوژاندا‌باوه دوو ده‌نگ له‌گه‌ڵ یه‌ک کوتیان «دا III یه ئیزنه که —»

زۆریامه‌وه و قیژاندم «نا ئیزنتان نییه.»

به‌ده‌نگی فشه‌ی هه‌لچوونی قاوه وهرسووپام. روانیمه قاوه جۆشی نیوه به‌تال و ئوجاق گازه‌ده‌دم بووه و چاوه‌کانم لێک نا.

ده‌نگی ئارمینهم له‌دالانه‌وه بیست. «تووڤه بوو، چونکه قاوه هه‌لچوو.» ئارسینه گوتی «نا. له‌پێشدا تووڤه بوو پاشان قاوه‌که هه‌لچوو.» قاوه جۆشم له‌ژێر شیریه‌ی قاپشۆری سورده‌وه. دیسان قاوه‌م پیتوا، دیسان شه‌کر، دیسان ئاو.

که‌شه‌ف به‌ده‌سته‌وه که وه ژووڤه که‌وتم نالیس به‌نینای ده‌گوت «زه‌حه‌ته‌ی چی؟ هیه‌چ زه‌حه‌ته‌ نییه. هه‌ر ئیستا ته‌له‌فۆن له‌گاریک ده‌که‌م.» چاوی پێم که‌وت و گوتی «پریار بوو شیو له‌لای یه‌که‌تر بێن. ته‌له‌فۆن له‌گاریک ده‌که‌ی؟» نازانم چی له‌نیگای من دادی که گوتی «بو‌خۆم ته‌له‌فۆن ده‌که‌م.» و چوویه‌ دالان.

فینجانه‌کانی قاوه‌م له‌سه‌ر میز ریز کرد، له‌پال نینا دانیشتم و هه‌ولم دا گوێی لی بگرم بزاتم چ ده‌لی. دایکم له‌سه‌ر لیوی یه‌کێ له‌ئه‌سکه‌مله‌کانی چیشته‌ خۆری دانیشته. لیوه‌کانی توند به‌یه‌که‌وه نابوو و زه‌ق ده‌فه‌رش رامابوو.

ئالیس زۆریاوه ژووڤه «گاریک گوتی سه‌رمای لیداوه، ده‌ترسی لی بگرینه‌وه. گوتی پێویست به‌نیگه‌رانی نینا و ویولیت ناکا. گوتی خۆش بن. هه‌ر به‌راستی می‌ریکی فره‌له‌به‌ر دلانه.» پاشان رووی ده‌من کرد. «بچۆ ئه‌ولاتر. کارم به‌نینایه.»

هه‌تا ویستم هه‌سته‌مه‌وه، ده‌نگی هه‌راو هوریا له‌دالانه‌وه هات. پاشان ته‌قه‌ی داخرانی ده‌رگه‌و شکانی شووشه، ئه‌وجار زیقه‌ی سووفی «ده‌ستم، ئای، ده‌ستم.»

هه‌موو رامانکرده‌ دالان. به‌رده‌ نووسی سه‌ره‌وه‌ی ده‌رگه‌ی ژووڤه ئارمه‌ن شکابوو و وردکه شووشه‌ ژرابوو یه‌ سه‌ر عه‌ردی دالان. سووفی جومگه‌ی ده‌ستی گرتبوو و ده‌یزیقاند و دووانه‌کان هاواریان ده‌کرد «سووفی ده‌ستی بری.»

هه‌ناسه‌م لی برأ، «نه‌کا ده‌ماری ده‌ستی به‌سته‌زمانه‌ پچراپی؟»

نینا چنگی له‌باسکم داگرت. «یا هه‌زه‌ره‌تی مه‌سیح! دیتت چ قورپکم وه‌سه‌ری بوو؟»

ئیستا چ بکه‌م؟»

سووفی دوو قهه بېژوه و جومگه‌ی دهستی بهر نه‌دهدا و یه‌کپشوو ده‌یقیزانند. دووانه‌کان یه‌کتریان له باوه‌ش گرتبوو و ده‌گریان و دایکم لیگدا لیگدا روومه‌تی خوی ده‌رني و ده‌یگوت «شه‌یتان به له‌عنه‌ت.»

نالیس که چاوه‌روانی لینه‌ده‌کرا بهو قه‌لافه‌ته زله‌یه‌وه به تاو رایکرد، دهستی سووفی کپشا و قیزاندي «به‌ریده بزائم چی لی‌هاتووه.»

هه‌موو بۆ ساتی بیده‌نگ بوون و نالیس جومگه‌ی سووفی هه‌لیناوه. به چه‌شنی که شوینی چکۆله‌ی براوم له‌سه‌ر جومگه‌یدا دی.

نالیس داهاته‌وه و زهق ده‌دهم و چاوی سووفی راما. «پیری مشکیکیان هی‌نا نه‌خوشخانه که هه‌ر نه‌وه به‌لایه‌ی به‌سه‌ر هاتبوو، نه‌گه‌ر گوتت چی لی‌هات؟» و سووفی که به چاوانی فرمی‌سکاوی له نالیس ده‌روانی، نالیس گوتی «مرد» و له پینکه‌ینی دا.

نینا باسکمی به‌ردا، چوو سووفی له باوه‌ش گرت و گوتی «خوایه زۆر شوکر.»

دایکم وازی له له‌خۆدان هی‌نا و گوتی «خوایه شوکر.»

له دلی خۆمدا گۆتم «خوایه شوکر.»

سووفی ده‌م و لووتی تی‌کنابوو، دووانه‌کان له باوه‌شيان گرت، گوتی «ت ده‌ه ی!»

نالیس هاته لای نینا. «تیستا کلاریس پاقرژی ده‌کاته‌وه. وه‌ره تا پاشماوه‌که‌ت بۆ بگپرمه‌وه.» و دهستی نایه ژیر هه‌نگلی نینا.

سووفی که دیتی دایکی خه‌ریکه ده‌روا دیسان دهستی به‌گریان کرده‌وه.

چوومه‌هه‌مام. قه‌فه‌زه‌ی ده‌رمانه‌کانم کرده‌وه. شووشه‌ی "دیتۆل" و په‌مۆم ده‌سدایه و زۆریامه‌وه دالانی. سووفی هی‌شتا هه‌ر ده‌گریا. نینا دیسان له باوه‌شی گرتبوو. دووانه‌کان به‌ره‌و رووی ده‌رگه‌ی داخراوی ژووری ئارمه‌ن هاواریان ده‌کرد. «خه‌تای تۆ بوو.» ئارمه‌ن له پشت ده‌رگه‌وه ده‌یقیزاند «به من چی؟» و دایکم ده‌یقیزانده سه‌ر منداله‌کان «بی‌ده‌نگ.» ویۆلیتم دی که ده‌رزله‌یه‌کی سه‌ر به موو رووی به ددانیه‌وه گرتبوو و سه‌ری له‌به‌ر نه‌ینووک راس و ریس ده‌کرد. له‌وه‌ ماوه‌یه دا له کوئی بوو؟

نالیس قیزانديیه سه‌رم «زوکه، ده‌ی. ته‌وه فسه فسه‌ت له چیه‌یه.» دیتۆل و په‌مۆی له ده‌ستم رفاند.

ده‌رگه‌ی مال کراره و ئارتووش و ئیمیل وه‌ژوور که‌وتن.

ئارتووش دەستى پىكرىد كە «گوتمان بەر لە شىۋو خواردن دەستىك شەترەنج —» دەتگوت
ئىمىمىل بىرمى خويىندۆتەۋە گوتى «دايىم سەرئىشەكەي گەبىيە ئەۋپەرى خۆي و — نەچۋىنە
بازارى.» پاشان ھەردوۋ لە شووشەكانى سەر غەردىيان روانى.

سووفى بە دىتىنى تەماشىچىيە تازەكان دىسان گىيا بوو و ئالىس شوينە برىندار بوۋەكەي بە
پەلە دەشوردەۋە، نىنا و دوۋانەكان و دايىم ھەموو بە يەكەۋە روۋداۋەكەيان دەگىپراۋە.

چاۋم بە ويولتت كەۋت. بزەي ھاتى و دەرزیلەي سەرى لە زارى كەۋتە خوار. دەستى بە
زارىيەۋە گرت و گوتى «ۋەي!» پاشان داھاتەۋە دەرزیلەي ھەلگرتەۋە. لە درزى فانيلە پىسىر
كړياۋەكەيەۋە، ژىر كراسە تۆرپىيە رەشەكەيىم دى. گوتى «ئەۋ پىستە چەرموۋەي.»

خەرىكى خاۋىن كەردنەۋەي پەلەكانى ئۆچاقگاز بووم و بىرم لەۋە دەكردەۋە كە شىۋو بۆ ئەم
ھەموو خەلگە چ لىبىنىم و جا باشە بۆ دەبى بۆ ئەم ھەموو خەلگە شىۋو لىبىنىم و ئالىس بە چ
ھەقى لە خۆۋە خەلگ بانگىشتن دەكاتە ماللە من و ئارمەن چىەتى و دوۋانەكان بۆ ھىندە ھات
و ھاۋار دەكەن و نىنا بۆ ۋا بەرز پىدەكەنى كە ئارتووش لە پشت سەرمەۋە گوتى «بۆ شىۋو
چىمان ھەيە؟»

پەرۆكەم تورور دايە نىۋو قاپشورى و گوتى «ھىچ، پرۆ لە "ئەنىكس" چىشت بىكەر.» لە
پىشدا پىي سەير بوو. دوايە ۋاى بۆ چووم كە پىي خۆشبوو. گوتى «خۆرىشتى ئانىكس خراب
نىيە.» پاشان دەتگوت ۋەبىرى ھاتەۋە كە بۆ خۆي ئاراي لەگەل چىشتى تىئ نايە. «"فىش
ئەندچىپس" ىش دەكړم. چەن كەسەن؟ ھەنوۋە دەژمىرم.» و لە چىشتخانە چۆ دەرى.

مىندالەكان ناشقى ماسى برىشتە و پەتاتەي سووركرادەي رەستورانى ئەنىكس بوون. خۆم
چەند جار بۆم دروست كەردبوون. بەلام ھەموو جارى لووتيان تىكناۋو كە «ۋەك ھى ئانىكسى
خۆش نىيە.»

شۆقرىتت دواي چەند چركە سات ناز و نووز. ھەلبوو و ۋەرىكەۋت و دايىم لە چىشتخانە
ۋەژورور كەۋت. «كەۋابوۋ ئاغاي موھەندىس لە خۋاي وىستوۋە ۋەدۋاي چىشتى دەرى كەۋتوۋە.
ۋەنىيە؟ بىشك بە تەماي كەبابى توركى بازارىشە، ھەم! يا سەمبوسەكە ھەزار مىش و
مەگەزى لەسەر نىشتوۋە، ئاخ!»

ويولتت سەرى لە چىشتخانە ھەلئىنا. بە بەندى ژىر كراسەكەيەۋە خەرىك بوو. «گوتيان
چىشت لە "ئانىكس" دىنن. دوى شەۋ لەگەل نىنا و گارىك چوۋىنە "ئەنىكس" پىلاۋى
خۆرىشت كارىمان خوارد. زۆر خۆشبوو.»

دايكم ههروهك ئەوه بيهوئى بهژنى ويوليت به دروستى ئەندازە بگرئى، هەر له نووكى قزيبهوه كه پيدهچوو به نانقەست شيواندوويهتى، هەتا نووكى پتلاوه پانيه بليندهكانيهوهى سهير كرد و گوتى «"ئەنيكس" نەك ئانپكس. چيشتهكەشى بۆ ئەوانەى چيشتى مالىيان نه خواردووە خۆشه.» و بهرزتر و قايمتر له دووجارى پيشتر "هم" و "ئاخ"ى كرد و له چيشتخانه وهدهر كهوت. ويوليت پيكنهنى «ئينگليزييه كهى من جيى شهرمه زاريبه» پاشان گوتى «ئەوه سالاد دروست ده كهى؟ يارمه تيت بدهم؟»

ئەگەر كاتيكي تر بووايه بيشك ده مگوت «زه همت مه كيشه، خۆم دروستى ده كه م.»

كاتيكي تر نه بوو. پيوازيكي درستم له سههه مپز دانا و گوتم «پاژى بكه*.»

۲۶

رۆژم پيس لى ههلات.

هەتا ئارتوش پرسى «چاويلكه مت نه ديوه؟» گوتم «له نيۆ چاوانميان نه نووسيوه. "به پرسي دۆزينهوهى كه لويهلى ونبوو."» نايم نه مابوو كه بۆ زهنگى پشوو داني مندالان بابۆله دروست بكه م. پوولم پيدان بسكويت بكرن و چاوى دووانه كان كه گه شايه وه گوتم «چيپس و گه ندهل مه ندهل نه كرن، ته نيا بيسكويت ، ئەويش دواى فراوين.» و ههولم دا بيرم كه ويته وه شيوخۆرى قوتابخانه ئەو رۆژه بهرنامهى چيشتى چيبه و مندال پييان خۆشه يانا. بهرنامهى شيوم وه بير نه هاته وه و له جياتى ئەوه كه وتمه بير قسهى نينا كه ئەگەر بۆ ويته گوتم «قوتابخانه ئيمپرۆ خۆراكى ماسى ههيه، مندال ئارايان له گه ل نايه،» لوتتى تيك دنا كه «پيم خۆشه، پيم خۆش نيبه يانى چى؟ مندال ده بى رابى هه رچى له پيشياندانا بيخوا.» داويىنى ساكۆى ئارسينه كه قه د بپوه راستم كرده وه و گوتم رهنهه ههق به نيناش بى.

ئارمەن ئەسكناسه كهى نايه گيرفانى و بى ماللاوايى له مال وهدهر كهوت له دويپهوه چه ند جار له گه ل دووانه كان به دمه قال* هاتبوو، له گه ل من و باوكى نه تاخوتبوو و هيچيشى نه خواردبوو. وازى ئەوه م نه بوو وه بيري بپنمه وه كه نه كا بۆ نانى له واش له قوتابخانه بچپته ده رى.» كوره كانى ده بيرستانى ده يانگوت «خۆراك له ماله وه ئانين كارى منداله وركانه.» و

بۆ ئەو ەى مندال ئەبوونى خۇيان بە سبووت بگەيەنن، ەەر رۇژەى يە كيك مەعمور دەكرا خۇ
بدزىتەو ە و بچى لە نانەواخانە نانى لەواش بکړئ. ەەر خوا دەزانئ ئەمن بۆ ئەم کارە چەند
جار چووبوومە دەفتەرى قوتابخانە و ئارمەن بەلئىنى دابو ئەمکارە نەکاو ەەر کردبووشى.

دەس لە نئبو دەستى دووانەکان چووينە ەوشە. لە جەرگەى رىگە بارىکە کەدا پرسىم
«ئەوجار چ بوو؟» و ەىمام کردە ئارمەن کە پشتى لە ئىمە دابوو و دەرگە ئاسنىيە کەى
دەکردەو. دووانەکان چاويان لە يە کتر برى، پاشان چاويکيان لەمن کرد، ئەوجار شانيان
هەلتەکاند کە «نازانين.» گوتم «چونکە ئىمىلى دوى شوو نەهات؟» ئەوجارە بئ ئەو چاو لە
يە کتر بکەن ەولياندا پىنە کەنن.

پاسى قوتابخانە مندالەکانى سوار کرد و وەرپىکەوت و دەنگى دوور و دوورتر بۆو. دەرگەى
ئاسنم پىو ەا، بە رىگە بارىکە کە دا تىپەرىم و چوومەو ە مال و وىستەم دەرگە داخەم و
پشوو يە کى باشى بۆ بدەم کە «هەتا ئىوارە تەنىام.» دەنگى سلفى کزى شوڤرلىتم بىست.

هەلتەبوونى شوڤرلىت بە شىک لە بەرنامە نەگۆرەکانى ئىمە بوو. ئارتووش کاپوتى
هەلدىناو ە د ە جەرگ و ەناو ە رزىو و ژەنگ گرتوى ماشىن رادەما. پاشان خۇى بە شىلانک
گەلئک خەرىک دەکرد کە نەمدەزانى چى بە چىو ە دەلکىنئ و دلئىابووم ئارتووشىش نايزانئ.
لئم دەپرسى «هەلتەبوو؟» ئارتووش دەىگوت "هوم" بۆ چەند ساتئ لەگەلئ دە ماتۆرى
ماشىن رادەمام و پىم وابوو «هەر و ە نەخۆشە دەچوو کە بە زەبرى داو دەرمان و سرۆم
زىندوويان راگرتوو.» دەمگوت «تاکسى بانگ بکەم يا تەلەفون لە ئاغا سەعید بکەم؟»
ئەگەر دەرنگى بووايە دەىگوت «تاکسى» و ەک برىنگەرىک کە بە پەرستار بلئ "مقەست." و
ئەگەر پەلەى نەبووايە و ماشىنىش رەزايەتى نەدابا ەتا تامىرگا بە قۆرتە قۆرت برؤا دەىگوت
«تەلەفون لە ئاغا سەعید بکە.» و ەک برىنگەرىکى کە بە پەرستار بلئ خوئىنى پئ بدەن.

ئاغا سەعید لە نزيك سىنەما خورشىد تامىرگای ەبوو، ەهرکات ئارتووش و شوڤرلىتى
دەدى پىدەکەنى. دەستە رەشەکانى دادەنايە سەر قژە لوولەکانى و دەىگوت «شىوى گيان
دىسان خرا بوو؟» ئاغا سەعید ەموو جارى کە دەهاتە سەر شوڤرلىت، دوور لە گوئى
ئارتووش پىئ دەگوتم «خاتوون موهەندىس، ئەگەر ئەتۆش — بىهخشن ەا! — و ەک
خاتوونەکانى تر پرتە و بۆلە بکەن بە گيانى شوو ەکتان، بئ گومان ئاغا موهەندىس
ماشىنىکى تازه مۆدىل دەکړئ.» کاتئ دەمگوت «ئاغا موهەندىس خووى بەو ماشىنە
گرتوو» ئاغا سەعید سەرى با دەدا و لەبنەو ە دەىگوت «راستىيە کەى سەر دەرى لە کارى تۆ

و ناغا موهه نديس دهرناكم. مشته ريبه كاني كۆمپانياي نهوت هه تا تهق و توقيك ده بى و مووچه زياد ده بى و پله ده چيته سهر، يه كه م كارنيكي كه ده يكه ن گۆرپنى مال يا ماشينه به لام ئيويه گه ل — « شهربه ت يا چاييم بۆ ده برد و ده مگوت «پله و مووچه چى به مال و ماشين داوه؟ شهربه ت يا چايه كه ي فر ده كرد و ده يگوت «نيه تى؟»

له برى چوون له پال ماشين ويستان و به شدارى له به رنامه ي هه موو رۆژه دا، پالم وه ديوارى دالاندا، چاوه كانم ليك ناو به رز گوتم «خوايه، هه ليكه ي.» گه ره كم بوو ته نيايم. پيم خو ش بوو زوو ته نيايم. سهرم ده يه شا و وازى هيچم نه بوو.

به دهنگى وه كار كه وتنى ماشين چاوم هه لينا، به لام هه تا ئارتووش دهنده ي نه گۆرپى و پاشه و پاش له كارپيژ وه دهر نه كه وت و له شه قامدا نه زۆرپاوه و دهنگى ماشين دوور نه كه وتوه نه مگوت «خوايه، سوپاس.»

چوومه چيشتخانه، له پشت ميز دانيشتم و به سه رخۇمدا گوراندم «هيچ ده زانى چته؟» ده سمال كاغه زيبه كم له قوتووه كه ده ركيشا و نامه سه رچاوه كانم و كه وتمه وه بير باوكم.

ئهو كاتانه ي حالتم زۆر تيك ده چوو باوكم وه بير ده هاته وه. ئهو ده مانه ش كه حالتم خاس ده بوو وه بير باوكم ده كه وتمه وه. وهك ئهو كاتانه ي كه چله گياييكم ده ئاوى دهنه ريشه ي دهرده كرد يا چيشتيكي كه يه كه م جار ليمنه نا به تام و چيژ ده بسوو يا ئارمه ن نمره ي باشى وهرده گرت، به ورد كردنى ده سمال قاقه زيبه كه وه خهريك بسوم و بيرم بۆ ئه وه چوو كه بۆ هه ميشه ئه وكاته كه ناره حتم يا خو ش حالتم باوكم بير ده كه وتيته وه؟

سهرم هه لينا روانيمه دوو ويته گه ريبه كه ي كه له دهرگه ي سه لاجه م دابوو. يه كيان هى دووانه كان بوو. ديارى رۆژى دا يكي پاره كه. دل و گولگه لى مه زن و ره نگا وره نگ كه له جه رگه ي هه ركام دا نووسيبوو يان «خۇشان ده ويى.» دووه مى ويته گه رى ئارمه ن بوو. هى ته مه نى چوار، پينج سالى. به ئاو رهنگى زهرد ويته ي ئافره تيكي كيشا بۆوه. ئالقه يه كى سه وز ده نيو ده سته كاني ئافره ته كه دابوو كه شيويه ده سته نه ده دا و زۆرتر وه سه ريكي دوو چاو ده چوو. كاتى پرسيبووم «چيت كيشا وه ته وه؟» گوتبووى «دايكم كه ئارمه نى ده باوه ش گرتوه.» ده ستم له ژيژر چه ناگه نابوو و چاوم له ويته كه ده كرد و ده مگوت «ئيدى هيچ كات به م شيوه له باوه شت ناكرم.»

چاوم به پيشخان كه وت و به سته كه م دى. ئهو به سته يه ي كه ئيميل سيمونيان رۆژى پيشتر، كه خۆم و خۆى له هه وشه دا به دواى دا يكي دا رامانده كرد وه ده ستمى دابوو. بۆ هه تا ئيستنا

وہبیرم نہ ہاتبؤوہ؟ بہستہ کہم دەسدا یہ و چوومہ ژووری دانیشتن. لەو ھەللا و بگری ئیوارە ی دوینئ و دوئ شەو لەبیر کردنی سەیر نیە.

لەنیو راحەتی چەرمی دا دانیشتم و کردمەوہ. یەکی لەو کتیبانە ی ساردۆ بوو کە گوتبووم نەخویندۆتەوہ. لە سەرەوہ ی یە کہم لاپەرەیدا نووسرابوو "بۆ کلاریس، کە دەشیم گەلیک رۆژان گوئ بۆ قسە کانی شل بکەم".

کتیبە کہم ویک نا. ژورور زۆریش فینک نەبوو، بەلام سەرمام بوو. دیسان کتیبە کہم لییک کردوہ و رستە کہم خویندەوہ. تلم بە سەر نووسراوہ کە دا ھیتا. خەتیکی زۆر نەرم بوو. یە کدەست و یە ک رادە و خوار. خەتە ھەرمەنییە کە ی خۆم ریک بوو. پیتە کانم یە ک یە ک دەنووسی "o" یە کانم وە ک چوارگۆشە گەلی بچکۆلە بوون. خەتی ئیمیل خواری و خێچی یە ک رادە و بە یە کەوہ لکاو و نەرم بوو.

بئ حالی و بیوازی وردە وردە بەسەر چوو. وە ک ئاو کە ھێور ھێور بکوئی و بییتە ھەلم. ھەستم بە سووکنایی کرد. ھەستم کرد حالتم باش بووہ. بە خۆم گوت «یانی قسە کانم بۆ ئەو باش بوو؟ واتە وازی بەسەر نەچوہ؟» وەبیر دەستە کە ی کەوتقەوہ کە نابوو یە ژبیر چەناگە ی و کات ژمیڕە کە ی بەندیکی چەرمی سپی پیوہ بوو. لە ھەوشە دا دوو بۆق بە نۆرە دەیانقێراند. چاوم دە پەنجەرە پری. بە خۆم گوت «بەلکو ئەم دووانەش پییان خۆشە دەگەل یە کتر باخۆن.» دەتگوت گولە کانی پشت پەنجەرە سەریان بۆم دەھەژاند.

کتیبە کہم وەرسووړاند و پشت بەرگە کە ییم خویندەوہ. کورتە یە ک لە بابەتی چیرۆکە کە بوو. میړیک لە سەردەمی گەنجییەوہ کیژیک خۆش دەوئ و تەنیا ئاواتی گەیشتن بە کیژە کە یە. ھەنووکە تییکە لاوی دۆزگەلی سیاسی بووہ و لەنیوان ھەلبژاردنی ئەوین و خۆی گوتەنی دەروەستییە کانی کۆمەلایەتی دا دردۆنگە. ھاتمە لاپەرە ی یە کہم و جاریک تر رستە کە ی ئیمیل خویندەوہ. لاپەرە ھەلدا یەوہ، گەیمە پاژی یە کہم و دەستم بە خویندەوہ کرد. میړی چیرۆک ھیشتا ھەر لە دردۆنگیدا بوو و کیژە بۆ قانع کردنی دەستی دەدایە ھەر فیئل و تەلە کە یە ک کە تەلە فۆن زەنگی لیڈا. چاوم لە کات ژمیڕە کە کرد و متمانەم نە کرد. دوایین جار کە ھیندە بە دووردریژی، یە کبێن و یە ک پشوو و بئ نیویر خویندبوومەوہ کە ی بوو؟

گارنيك گوتەنى، ماتۆرې نينا وەك ھەموو دەم دايسا و دەنگى زەنگولەناسا. «ئەمن كە ھېشتا ھەرەك گىتۆم. ھەر بەراستى مەبەستەكە وەرەست گەرەوھ يا ئاليس ديسان سواری خەيالەت بوو؟ ويولیت ھەرەك گوتی لی بوو گوتی ھەر لە سەرەتاوھ ديار بوو يووپ كەيفی بە ئاليس دەھات. ئەى ئیمە ھۆشان لە كوئ بوو؟ چا ئەمن كە پپوھ بووم بۆ ويولیتی پئ بلیم، دەى جا، بئ جیش نەبوو. ئاليس فەرتر بوو.» قاقا پیکەنى. پاشان دەنگى ھیناخوار و دەستی بە سرتە سرت کرد چەند جار بیستم گوتی «ئیمیل سیمۆنیان» و تا گوتم «چیت گوت؟» بە دەنگى بەرز گوتی "ھېچ، ئەورۆ ئیوارە دئی سەریكى بازارى بدەین؟ سووفی جەنەى كالأى بیپەى* گرتووه." و بئ ئەوھ دەرفەتم بدا بلیم دیم یا نایەم گوتی «كەوابوو ھەتا ئیوارە مالاوا. ويولیت سلاوى دەگەیاندى. تا ئیوارە مالاوا.»

ئەوھى كە ئاليس رووداویكى كە ھېشتا نەریسرابوو نە پئچرابوو بۆ ھەمووان بگىریتتەوھ شتیكى سەیر نەبوو. بەلام نينا لەبابەت ئیمیلەوھ چى گوت؟ بۆ سرتە سرتى بوو؟ بۆچى گوتى دوایە دەیلیم؟

چوومە ھەوشەى پشتمەوھ.

سەریكى سەوزیە چاندرارەكەم دا و چەند دانە تەماتەم لىكردەوھ. سەرم ھەلینا و چاوم لە دارمۆرتك برى دوو ھیلانە پاسارى لەنیوان لقە دارەكاندا ديار بوو. پاساریەكى گۆشت و خرپن فریبە یەكێك لە ھیلانەكان. شتیكى بە دندووکیبەوھ بوو. دەنگى جیوھ جیویكى نزم لە ھیلانەكەوھ ھات. پیم وابوو دانەویلەى بۆ بەچكەكانى برد. ھەوا گەرم بوو و گشت شوینی بیدەنگ زۆریامەوھ ژوروى. لەژیر لیوھوھ گۆرانیم دەچرى.

بۆ بەرشىوى مندالان خۆیان گوتەنى ساندویچى "پەنیری نیوفیر" م دروست کرد. رۆلى پەنیری وەرەقەبیم لەسەر كوتەنانان رۆکرد و نانەكەم خستە نیو فیتر. چاوەروانى بریشتە بوونی نانەكان و توانەوھى پەنیرەكەمام، خۆم بە خۆم دەگوت تا ئیستا چەند جار بەرشىو؟ چەندجار فراوین؟ چەند جار شپۆم دروست کردووه؟ جیرەى دەرگە ناسنیبەكە و دەنگى راكردنیان لە رینگە باریکەكەوھ ھات.

سووفی گوتى «دايكەم گوتى بيمە مالى ئپوھ. ئیستا خۆشى دئ.»

گوتم «دەست و چاویان بشۆن، بەرشىو بخۆن و بۆ كلاسى پیاو تەیار بن.

نارمینه گوتی «چهن خۆش ده‌بوو سووفیش له‌گه‌لمان هاتبایه کلاسی پیانۆ.»
نارسینه گوتی «زۆر خۆش ده‌بوو سووفیش له‌گه‌لمان هاتبایه کلاسی پیانۆ.»
هه‌ردوو روویان ده سووفی کرد. نارمینه گوتی «له‌ده‌س فارسی ئاخۆتنی میس جوودی —
» نارسینه رسته‌که‌ی ته‌واو کرد. «ده‌مری له‌ پێکه‌نینیان.»

بانگم کرد «نارمه‌ن، به‌رشێو.» له‌ پشت ده‌رگه‌ی ژووره وه هاواری کرد «برسیم نییه.»
کیژه‌کان سه‌بریکی پێکه‌نین و هه‌تا چاوم لێکردن نارمینه گوتی «به‌خوا ئیمه‌ نازانین، به‌لام
—» نارسینه درێژه‌ی پێدا «به‌لام بیستمان له‌گه‌ل ئیمیلی ناشتی بۆته‌وه.» سووفی گوتی
«ره‌نگه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ نه‌بێ.» هه‌رسێ پێکه‌نین. به‌ره‌و ده‌نگی زه‌نگی ته‌له‌فۆنه‌که‌وه چووم.
خاتوون سیمۆنیان گوتی ئیمیلی کلاسی پیانۆی هه‌یه و له‌ ئیمیل — ی بیستووه که
دووانه‌کانیش کلاسی پیانۆیان هه‌یه و ئیمیلی هاوهرێی دووانه‌کان بێته‌ کلاس چونکو ئیمیل
کاریکی بۆ هاتۆته‌ پێش و دره‌نگ دێته‌وه مالا و بۆخۆی پشتی دێشی ناتوانی ئیمیلی
بگه‌یه‌نه‌تی. نه‌ "تکا ده‌که‌م"، نه‌ "ئه‌گه‌ر بۆتان زه‌حه‌ت نییه‌"، ته‌نانه‌ت نه‌ سلاو و
مالاوایه‌کی به‌ری و جی.

هه‌یشتا به‌ ته‌واوی گووشیه‌که‌م دانه‌نابوو که نارمه‌ن له‌ ژووره‌که‌یه‌وه ده‌ره‌په‌ری. "بچه
شوین ئیمیلی؟" برۆیه‌کام که هه‌لته‌کاند وه منه من که‌وت. «ئه‌ه‌شته — ئیمیلی له‌ پاسدا
گوتی کلاسی پیانۆی هه‌یه و وانیکه — ئه‌من لێپرام دیسان فێره‌ پیانۆم.» پێش خواردنم
له‌به‌ر بێ شه‌رمی خاتوون سیمۆنیان له‌به‌رچوو و به‌ بینه‌ی سه‌رو سه‌گوتی نارمه‌ن پێکه‌نین
گرتی. هه‌ر له‌و کاته‌دا نینا ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌ی کرده‌وه. «وه‌ی! وه‌ی! برژام له‌ گه‌رمان.» نارمه‌ن
سلاوی کردبوو یا نه‌یکردبوو به‌ نێوان هه‌ردوو کماندا تیبه‌ه‌ری و له‌ ده‌رگه‌ چووه‌ ده‌ر. هه‌یشتا
نه‌گه‌یشتبووه‌ به‌ر ده‌رگه‌ی هه‌وشه‌ هاواری کرد «له‌ ئیزگه‌ دا چاوه‌ڕێتاین.» نینا چاوی له‌ من
کرد. «ئه‌وه‌یان چی لێهاتووه‌؟» چاوم ده‌سپێته‌ بری. «ناشق بووه.» چاوه‌ڕێی قاقا‌که‌ی بووم
به‌لام ته‌نیا سه‌ری هه‌ژاند. «هه‌رده‌لێی ئه‌م رۆژانه‌ شتیکیان تیکه‌ل ئاوی شار کردووه.» روو
وه‌و چێشتخانه‌ هاوارم کرد «مندا لێنه‌ وه‌رێکه‌ون.»

ئیمیلی فانیله‌ی چه‌رموو و شالواری ره‌شی پۆشیبوو و کتیبه‌ نۆته‌کانی به‌ سنگیه‌وه
گرتبوو سه‌ری به‌ر دا‌بۆوه و پالی وه‌ میله‌ی نیشانه‌ی ئیزگه‌وه دا‌بوو. به‌ره‌دێکی بچکۆله‌ی به
نوکی پێلاوه‌که‌ی ده‌هه‌ینا و ده‌برد. قۆه‌ ساف و لووسه‌ درێژه‌که‌ی به‌ ده‌موچاویدا کشابوو.
نارمه‌ن به‌ پێش ئیمیلی دا ده‌هات و ده‌چوو و ده‌سته‌کانی راده‌هه‌شاند و قسه‌ی ده‌کرد و هه‌ر

که نیمه گه‌یشتینی بیده‌نگ بوو. نیمیلی خیرا سه‌ری به‌رز کرد و سلّوی کرد. قژه‌کان به دوو لا جانگیدا* شوژبووه. نینا گوتی «مندالیککی چهنده ناسک و نازداره.» له دلّی خومدا گوتم «مندال؟» نیمیلی بۆ چهند ساتی چاوی لی‌کردم. بۆچی هه‌ستم کرد بیرمی خویندۆته‌وه؟ نیوهی قژه‌کانی وه‌پشت گوئی داو پی‌که‌نی. پی‌که‌نینیککی شیوهی پی‌که‌نینی دووانه‌کان، نه‌وکاته که شتیکیان ده‌خواست.

پاس گه‌یشتی. ده‌گه‌ل سوار بووم شو‌فیر سلّوی کرد. به دیتنی سه‌رم سو‌رما، «سلّو تا‌غا عه‌بدی. ته‌تۆ له خه‌تی پالآتنگه کارت ده‌کرد؟» پی‌که‌نی. «بچ بکه‌م خاتون؟ پیشکه‌وتووین. ته‌تۆ چاکی؟ سلّامه‌تی؟ له‌گه‌ل زه‌همه‌ته‌کانی نیمه؟» گوتم «زه‌همه‌تی چی؟ مندال‌که‌باشتر بووه؟»

مندال‌که‌کان یه‌ک به یه‌ک گوتیان «پاس» و به پیش شو‌فیردا تیپه‌رین. تا‌غای عه‌بدی پی‌که‌نی و گوتی «پیرئ مسافری تارانیم هه‌بوو. بیستی که مسافره‌کانی کۆمپانیای نه‌وت شتیکی ده‌لّین و پولی بلّیت ناده‌ن، له‌باتی «پاس» گوتی «ماس.»

پی‌که‌نین و تا‌غای عه‌بدی دوگه‌ی داخستنی ده‌رگه‌ی لیدا و رووی ده‌من کرد. «زۆر شوکر مندال‌که‌باشتره. هی‌نامانه‌وه مال. خاتونی خوشکتان خو‌شه‌ویستییه‌کی زۆری نواند. سو‌پاس.» نینا له پشت‌وه‌سیخورمه‌یه‌کی تی‌کوتام. «ده‌برۆ ده‌ی.»

ته‌نیا چهند که‌س ده‌پاسه‌که‌دا بوون. سو‌وفی و دووانه‌کان چونه‌بنه‌بانی پاس. نارمه‌ن و نیمیلی له‌سه‌ره‌سه‌که‌ملی پشت شو‌فیر دانیشتن و نینا پالیدامه‌لای نه‌سه‌که‌ملیککی دوور له مندال‌که‌کان. نه‌وه ده‌مگوت «زارۆکه‌که‌ی ناساز بوو. به نالیسم گوت که نه‌خوشخانه —» نینا په‌رییه نیو قسه‌که‌م. «باشه، نه‌گه‌ر ته‌تۆ له‌گه‌ل گشت شو‌فیر و باغه‌وان و لوله‌کیشه‌کانی کۆمپانیا دۆست نه‌بووبای و به هه‌موویان رانه‌گه‌یبای، رۆژمان لی‌ نه‌ده‌بووه؟» چاویکی له‌پشته‌وه کرد و سه‌ری هینابن گویم «باسی جیناره تازه‌که‌تم بۆ بکه. مه‌گین ناوی سیمۆنیان نییه؟ مه‌گین هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌مردووه؟»

بۆ چهند ساتی چاوم لی‌کرد. بۆ زووتر له مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌گه‌یشتبووم؟ نیستا تی‌گه‌ییم بۆ یه‌گجی وازم به‌سه‌رچوو؟ هه‌وا بۆچی هی‌نده گه‌رم بوو؟ بۆ نه‌ده‌گه‌یشتینی؟

ماله‌ میس جوودی له بو‌ارده‌ی باشوور بوو، تا گه‌یشتینه نیزگه‌ی ماله‌که‌یان، هه‌رچی له‌مه‌ره‌ دانیشتووانی جی چوار ده‌مزان‌ی به‌ نینام گوتبوو. به‌ر له‌وه‌بگاته نیزگه‌ وه‌ستام، زه‌نگی دابه‌زینم لیداو به‌ نینام گوت هه‌تا کلاسی مندال‌که‌کان ته‌واو ده‌بی ده‌چین کلاو بۆ سو‌وفی ده‌کرین

و ده‌گه‌رئینه‌وه. نینا وهك گئیزان چاوی لئكردم. «كلاو؟» مندالته‌كام حالى كرد دابه‌زن و نیناش كه هئشتا هه‌ر دانیشتبوو پييم گوت «هه‌سته، گه‌یشتینى. خۆت گوتت ده‌ته‌وى كلاوى بييره بۆ سووفى بکرى.»

هه‌ستا. «جاری كاری پيويست تر له كلاو كرپنم هه‌يه. بزائم، پينج شه‌مه‌ی شه‌وى خۆ ميوان نى؟» هه‌تا گوتم «نا،» گوتى «كه‌وابوو ميوانت هه‌يه.»

مالاواييم له شوڤيتر كرد، دوواى هه‌مووان دابه‌زيم و به‌ خۆم گوت «ئه‌و گه‌رمایه و كلاوى بييره؟ دايكم گوته‌نى پييم بلئى كه‌ر.»

٢٨

پاس له ئيزگه‌ی مالى ئيمه‌ ويستا و دابه‌زين. ئيميليم دى كه له‌گه‌ل مندالته‌كان به‌ره‌و ماله‌مه‌ ده‌هات. به‌ر له‌وه قسه‌يه‌ك بكه‌م گوتى «دایه‌ گه‌وره‌ گوتى چهند سه‌عاتى بيينه‌ مالى ئيه‌وه.» له‌ دلئى خۆمدا گوتم «دایه‌ گه‌وره‌ ته‌كليف بۆ هه‌مووان ديارى ده‌كا.»

چوومه‌ چيشتخانه و دايكم و ئاليسم دى كه به‌ر له ئيمه‌ گه‌يبوونى. گه‌لينك جار به‌ دايكمم گوتبوو كليلى زياديم بۆ ئه‌و رۆژانه له‌ لا جيه‌يشتون كه له‌ گه‌شتين و ئه‌گه‌ر شتيك قه‌وما بتوانن ده‌رگه‌ بكه‌نه‌وه. فايده‌ى نه‌بوو. دايكم و ئاليس فير ببوون هه‌ميشه‌ بئى ئه‌وه له‌ هاتنى خۆيان ئاگادارمان بكه‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر كه‌سئى له‌ مال نه‌بووايه‌ كليليان ده‌خسته‌ سه‌ر و وه‌ژوور ده‌كه‌وتن.

ئاليس دانیشتبويه پشت ميژ و برپه‌ندى* له‌ نينوکی ده‌دا. دايكم وه‌سه‌ر ئه‌سه‌كه‌م له‌ كه‌وتبوو و توژى گوژه‌ گلبيه‌كانى سه‌ر قه‌فه‌زه‌كانى ده‌ته‌كاند. كه‌ وه‌ژوور كه‌وتم سالاوى لييم وه‌رنه‌گرته‌وه‌ گوتى «ئه‌مان له‌ ده‌س خۆت و ئه‌و زړ و زبلانه‌ى له‌ هه‌موو شوئييكي ماله‌وه‌ ريزيان ده‌كه‌ى. وه‌ك خوالئخۆشبوو.» گوتم «كئى پيى گوتى وه‌ سه‌ره‌وه‌ى كه‌وى؟ ناشخين چه‌وتوو پيشتر توژى قه‌فه‌زه‌كانى ته‌كاندوو.» دايكم هاته‌ خوار. «توژ ته‌كاندى ناشخين به‌ ده‌ردى خۆى ده‌چارئ.» و له‌گه‌ل نینا چاك و خۆشيه‌كى گه‌رمى كرد. كه‌وابوو دل ئيشى له‌ نینا خه‌لاس بوو. ده‌نگى شوڤرلئيتى ئارتووش هات.

نازنام دەرگه‌ی مالم به دواى خۇمدا داخست يا نا. به رینگه باریکه‌که دا تیپه‌ریم، دەرگه ناسنییه‌که‌م کرده‌وه و له‌جیاتی چوونه ئەوبه‌ری شه‌قام، به ره‌خ جۆگه‌له‌ی ئاویدا به‌ره‌وه مه‌یدانه‌که‌ی جهرگه‌ی گه‌رهدا وه‌رپیکه‌وتم.

له دەس نینا توورپه‌ بووم که به خورتی* مه‌جبوری کردبووم میوانی بدهم. چونکه‌ خۆی گوتنه‌ی مه‌به‌ستی بوو ویولیت و ئیمیل له‌گه‌ل یه‌ک ریک بخا. له‌ده‌س ئالیس که هه‌ر له‌بیر خۆیدا بوو و له‌ دەس دایکم که ده‌فکری ئالیس دا بوو و له‌ دەس منداڵه‌کان که خۆشحال بوون و له‌ده‌س ئارتووش که هه‌ر له‌بیری شه‌تره‌نج دابوو، توورپه‌ بووم. بۆ که‌س له‌بیری من دا نه‌بوو؟ بۆ که‌س لیئمی نه‌ده‌پرسی چیت گه‌ره‌که‌؟

لایه‌نی دلۆقانی بیرگه‌م پرسى «تۆ چیت گه‌ره‌که‌؟» وه‌لامم داوه «ده‌مه‌وی چهند سه‌عاتیکی رۆژێ ته‌نیام، ده‌مه‌وی له‌مه‌ر ئەو شتانه‌ی که‌ هه‌زم لیئانه له‌گه‌ل که‌سی باخۆم.» لایه‌نی ره‌خه‌گر جومگه‌می گرت. «ته‌نیا بی یا له‌گه‌ل که‌سی باخۆی؟»

به‌ قه‌راخ داریکی «ئوکالپیتوسدا» تیپه‌ریم. ده‌ستم راداشت و گه‌لایه‌کم لی‌کرده‌وه. چه‌مۆلم کرد و بۆنم پیوه‌ کرد. چهند هه‌نگاو رۆیشتم و گه‌لا پووچاوه‌که‌م خسته‌ نێو جۆگه‌ی ئاو. گه‌ره‌که‌م بزانم میژی چیرۆکی ساردۆ ئاخرییه‌که‌ی چ هه‌لۆیستی ده‌گرێ. گوتم و پازمدا دوواوه. هیئنده‌ی نه‌مابوو پی بنیمه‌ سه‌ر بۆقه‌ مردوویه‌که‌ که‌ له‌ جهرگه‌ی پیاده‌ ریدا به‌ عه‌ردیه‌وه‌ پان ببۆه، ده‌تگوت ته‌گه‌ریکی پانی به‌سه‌ردا رۆیوه. له‌ ژیر لی‌وه‌هه‌ ورتاندم. «نه‌حله‌ت له‌و شاره‌ی به‌و گشته‌ بۆق و مارمیلکه‌ و مارگه‌له‌ ئاوییه‌ زیندوو و مردووه‌ی.»

توورپه‌ و بی‌واز و به‌ بۆله‌ بۆل هه‌نگاوم نا هه‌تا گه‌یمه‌ مه‌یدان، زه‌رده‌ په‌رپبوو به‌لام هیشتا هه‌ر گه‌رم بوو، بۆنی قور و لیتاو له‌ جۆگه‌ پان و به‌رینه‌که‌وه‌ ده‌هات. له‌سه‌ر یه‌کێ له‌ قه‌نه‌فه‌کانی ده‌وری مه‌یدان دانیشتم. پشت سه‌رم ریزیک داری بیئار و پنچکه‌ ژاله‌ی* گوته‌ چه‌رموو و چیره‌یی لی‌بوو، پشیله‌یه‌کی له‌ر له‌ ژیر سه‌رچاوه‌ی ئاری نیوه‌راست مه‌یداندا وه‌دواى شتی که‌وتبوو. بۆقیک یا ره‌نگه‌ مارمیلکه‌یه‌که‌.

بایه‌کی زۆر گه‌رمی ده‌هات و توویکی شیوه‌ لۆبیا له‌ داریکه‌وه‌ که‌وته‌ سه‌ر کۆشم. بۆ ساتی وه‌مزانى کرم یا کولله‌یه‌ه‌ و زوه‌کی توورمدا عه‌ردی بیزم بۆوه. له‌وه‌مه‌وه‌ که‌ هاتومه‌ته‌ ئابادان پی‌م وایه‌ ژیانم به‌ گشتی بۆته‌ به‌ره‌ره‌کانی هه‌میشه‌یی له‌گه‌ل هه‌موو چه‌شنه‌ جی و جانه‌وه‌ریک که‌ هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ لی‌ی بیزار بووم و ئیستاش هه‌ر هه‌م. هی‌لنجیش به‌ هو‌ی هه‌موو جۆره‌ بۆییکه‌وه‌ هه‌ر هه‌بووه. بۆی گازی پالاوتنگه‌، بۆی زلکاوی

جۆگه كان، بۆي ماسى و مینگورى خويى سوود كه تىكه لى عه ترى عه رهبى بازرى كوئىتبييه كان ده بى، هر جاره ي كه ده چوممه بازار حالى ده شيواند و له گه ل هه موو نه وانه و زيده تر له هه مووى نه وانه ش، گه رما و شه رجي بوونه كه يه تى. بۆ هاته مه هم شاره؟ بۆ له تاران نه مامه وه؟ ماله كه ي تارانم بير كه وته وه. به و هه وشه چكۆله وه چه نده كه شخه بوو. كۆلانه كه مان و چناره به رزه كانيم بير هاته وه. هاوينا ن نه وه دم كه ئيمه يا يه كى له جيناره كان داره كانمان ئاو ده دا، بۆي گلى ته ر به رز ده بۆوه. به يانبييه كانى زستان، هيشتا له قه ره وي له نه هاتبوومه خوار ده مزانى به فر باريوه. نه و به يانبييه نه ي به فر باريسو نه و روونا كاييه ي كه له په نجه ره را وه ژوروى ده كه وت له گه ل روونا كايى روژانى بى به فر جودا بوو. كه وتمه وه بير نه و روژانه ي كه له زستاندا به و كلاو و ده سته وانه و شالگه رده په شميانه ي كه دايكم چنيبوونى ده چوممه قوتابخانه. ده نگی كړه كړى به فرى ژير چه كه مه كان چه نده خو ش بوو، چه ند ساليك بوو به فرم نه ديوو؟ چه ند ساليك بوو پالتوم نه پو شيبوو و ده سته وانم ده ده ستى نه كرديوو؟ ده ستم له بهر سو به گرم نه كرد بۆوه و له كۆلندا پشومم ده رنه دابوو كه هه لىم له زارى هه ستى.»

ميشووله يه كى كه خهريك بوو بخيژته كونه لووتم، ره واندمه وه. ئاخه يو چى هاتم؟ بۆ له تاران نه مامه وه؟ چونكه ئارتووش له كو مپانيا ي نه وت دامه زرا، چونكه ئاليس له نه خو شخانه ي كو مپانيا كارى پهيدا كرد و چونكه دايكيشم له گه ل ئاليس هاته ئابادان. دايكم بۆ نه وه ي له گه ل ئاليس بى هاته ئابادان يا بۆ نه وه ي نزيك من بى؟ تا ئيستا چ كه سى كاريكى هه ر ته نيا بۆ من كر دووه؟ خو م له ته مه نى سى و هه شت سالي دا چ كاريك ته نيا بۆ خو م كر دووه؟

هه وا ورده ورده به ره و تاريخى ده چوو. نه كه سى ده هات، نه كه سى ده رويى. له نيوان شمشاده كانى ده ور به رى هه وشه كان چرا ي ماله كانم ده دى كه يه كه يه كه هه لده بوون. وه ر سوورامه لاي شه قامه كه ي خو مان. ده بووايه گه رابامه وه. له گومانى نه و كارانه ي كه ده بووايه بيكه م دل م گيرا. دروست كر دنى شيو، دارشتنى به رنامه بۆ ميوانى پينج شه مه، باس له گه ل ئارمه ن كه بي شك هه ولى ده دا نه و شالواره ي كه له ميژ بوو دياريم كرديو هه تا پينج شه مه بيكرم و گرينگتر له هه مووى نه وانه بانگيشتنى خاتوون سيمونيان. له دلى خو م دا گوتم «ژنه تبه وه ي له خو رازى و داواكار. پيى وايه هه موو قه ره واش و خزمه تكارى نه ون.» برىا له برى هه مووى نه و كارانه ي كه پيم خو ش نه بوو بيكه م و ده بووايه كر ديام، ده كرا ده نيو راحه تبييه

سه‌وزده که دا مه‌لاس بوومایه و ده‌مزانى میړی چیرۆکی ساردۆ له نیوان شه‌وین و ده‌روه‌ستیدا ناخیره‌که‌ی کامیانی هه‌لده‌بژێړی.

تارماییه‌ک له خواره‌ی پینچی شه‌قام به‌ دیار که‌وت. تی‌کړا بووم، هه‌واکه‌ی بوومه‌لێل چاکم نه‌ده‌دی. بێ‌گومان به‌که‌ی له‌ منداڵه‌کان بوو. بێ‌شک نی‌گه‌ران ب‌سوون، وه‌پ‌یکه‌وتم، پاشان وه‌ک بله‌ی نه‌له‌ی رامکرد، شه‌وجار وه‌ستام، خاتوون سیمۆنیانیش ویستا، کراسی پی‌سیر داخراوی چه‌رموو و شالواری ره‌شی ده‌به‌ر کردبوو. هه‌روه‌ک ئیواره‌ی شه‌و رۆژه. به‌و پیتلاوه‌ پانیه‌ ته‌خته‌وه‌ به‌ژنی کورتر له‌ هه‌میشه‌ ده‌ینواند.

بۆ چه‌ند ساتی جووله‌ی لی‌پرا. پاشان هه‌ر به‌و ری‌گه‌یه‌یدا که‌ ده‌رۆی دیسان وه‌پ‌یکه‌وت و بێ‌ شه‌وه‌ چاوم لی‌بکا گوتی «که‌واوو تو‌ پیاده‌ ره‌ویت پی‌خۆشه‌». پر‌سیاری نه‌ده‌کرد. تیمابووم که‌چ بکه‌م، له‌گه‌لی بچم، نه‌چم، ویستا و ئاو‌پ‌ی داوه‌. «ده‌تو‌یست بگه‌ر‌پ‌یه‌وه‌ مال.» دیسان پر‌سیاری نه‌ده‌کرد. «به‌ یه‌که‌وه‌ پیاسه‌یه‌ک بکه‌ین؟» شه‌وجار خه‌ریک بوو به‌ شه‌رمه‌ ح‌زوور‌پ‌یه‌وه‌ پر‌سیاری ده‌کرد.

له‌گه‌لی وه‌پ‌یکه‌وتم و له‌وه‌ی که‌ له‌ دل‌ی خۆمدا گوتبووم (ژنه‌تبه‌وه‌ی له‌خۆزازی داواکار) به‌ خۆم داشکا‌مه‌وه‌. ده‌نگی جو‌ری‌ک بوو که‌ دل‌م پی‌ی سووتا. هه‌تا مه‌یدانه‌که‌ به‌ بێ‌ده‌نگی رۆ‌یشتن. جیناره‌که‌م به‌ره‌و قه‌نه‌فه‌یه‌ک چوو که‌ ماوه‌یی له‌مه‌وبه‌ر له‌سه‌ریدا نیشتبووم. «لی‌یره‌ دانیشین؟ ماندوو بووم.»

زۆر به‌ سانایی دانیشتم. قه‌نه‌فه‌ بۆ شه‌و به‌رز بوو، به‌لام خۆی هه‌لناو‌یشت، سه‌برۆکه‌ خۆی هه‌لکیشا و دانیشتم. گوتم ده‌بی ته‌مه‌نی‌ک مه‌شقی کردبی. ته‌مه‌نی‌ک مه‌شق ته‌نیا بۆ دانیشتم. دنیا تاریک داهاتبوو گه‌رم بوو و با‌ی نه‌ده‌هات، ده‌نگی قی‌ره‌ قی‌ری بی‌ نی‌و بر‌ی بۆقان و شل‌په‌ی هه‌لبه‌ز دابه‌زیان له‌نی‌و چه‌مدا ده‌بیسرا. ده‌ستم بۆنکرد. هیشتا بۆی کالیبتووسی ده‌دا. دووچه‌رخه‌ سووار‌یک به‌ ده‌وری مه‌یداندا ده‌خولایه‌وه‌. قتوویه‌کی مه‌زن له‌ دووچه‌رخه‌که‌ قایم کرابوو. حاجی بوو، یا منداڵ گوتنه‌ی "نونی". پیره‌ می‌رد‌یکی که‌ به‌یانیان و ئیوارانه‌ نانی له‌واشی له‌ گه‌ره‌که‌کانی کۆمپانیای نه‌وتدا ده‌فرۆشت. بێ‌گومان ده‌گه‌راوه‌ مال. هه‌تا شه‌حمه‌دئاوا، هه‌تا کۆلانی ته‌نگه‌به‌ر و پر له‌ خاک و خۆلی مالله‌که‌ی، ده‌بوایه‌ سه‌عات‌یک زیاتر پی‌داڵ لی‌ بدا. چه‌ند سال له‌مه‌وبه‌ر که‌ کوره‌که‌ی ده‌چۆمیدا خنکا، چوومه‌ سه‌ردانی هاوسه‌ره‌که‌ی که‌ حاجی ده‌یگوت «له‌ خه‌فه‌تیان شه‌وه‌ دیق ده‌کا.» دایکم و نالیس که‌ زانیان چوومه‌ته‌ سه‌ردانی هاوسه‌ری حاجی گوتیان «شیتتی.» ئارتووش گوتی «کاریکی باشت

کردووه.» چللهی کوره نه چوربوو هاوسه‌ری حاجی ناوری ده‌خۆ به‌ردا و مرد و حاجی دواى دوو مانگ ژنى هینا. دایکم و ئالیس گوتیان «دیاری بۆ حاجی نابه‌ی؟» و پینکه‌نین. ئارتووش هەر سه‌ری راوه‌شاند و ئەمن ئیدی نانی له‌واشم له حاجی نه‌کریه‌وه.

خاتوون سیمۆنیان گوتی «شاربکی چەند خەفە و مردووه.»

فکرم کرده‌وه هەر ئیستا له خیری میوانی پینچ شه‌مه بگوزهریم. گوتم «ئهو بنه‌ماله‌یه‌ی

به‌ر له‌ئێوه دانیشتیوی جی چوار بوون — دوینی له‌ مالله مه‌ت دیتن. بریار وایه —

نه‌یه‌یشت قسه‌که‌م ته‌واو بێ. سه‌ری وه‌رسوورانده لام و زۆر به‌رپۆ جی گوتی دیتمن. بیتشک گه‌ره‌کیانه کوره‌که‌م بانگیشتن بکه‌ن، چونکه ده‌خوازن کوره‌که‌م بانگیشتن بکه‌ن، من و ئیمیلیشیان بانگ کرده‌وه و — بینگومان تۆش بانگ کراوی وه نییه‌؟ یا به‌لکو میوانداریه‌که‌یان خستۆته مل تۆوه؟ و زه‌رده‌خه‌نه‌ی هاتی.

پشووکه‌م قوتداوه. بایه‌کی گه‌رمی هات و چەند گولێ چه‌رموو له ژاله‌کانی پشت سه‌رمانه‌وه به‌ر بوونه‌وه. له ژیر رووناکایی بێ هیزی چرا پایه ئاسنیه‌کانه‌وه، روانیمه‌ داره بێعاره‌کانی ده‌ورو به‌ری مه‌یدان. چۆنی زانی؟

ده‌ستی خسته سه‌ر ئەژنۆم. «کلاریس، ئەتۆم خۆش ده‌وی.» یه‌که‌ه‌جار بوو "تۆ"ی بانگ ده‌کردم. «له‌گه‌ل ئافره‌ته‌کانیتر جیاوازیته هه‌یه. سه‌رنج ده‌خه‌یه سه‌ر شتگه‌لیک که ئافره‌تانی تر نایه‌کن، شتگه‌لیکت له لا گرنه‌گه که لای ئافره‌تانی تر ئەمه نییه. هه‌روه‌ک خۆم، ده‌کری بێژم وه‌ک سه‌رده‌می گه‌نجی خۆم.»

ئهو‌دی که وه‌ک خاتوون سیمۆنیان بم دوا‌ین بیریک بوو که ده‌شیا به‌ زه‌ینم بگا و دوا‌ین ئاوتاییکی که ره‌نگه هه‌مبێ. بۆچی ئەم چەند رۆژانه هه‌موو لایان وایه شیوه‌ی که‌سیک ده‌ده‌م. نینا ده‌یگوت شیوه‌ی ویولیت و ئیستا

ده‌ستی له‌سه‌ر ئەژنۆم را‌کرد. «ئهم شاره‌م بێخۆش نییه. گه‌لیک ساله هه‌یج شاریکم بێخۆش نییه. له‌به‌ر ئیمیل و ئیمیلی دایم به‌ جه‌رگمدا گرتوه.» بێده‌نگ بوو. پیم وابوو زه‌لام زه‌لام نا‌خۆی.

زه‌ق چاوی ده‌ مه‌نبه‌عی ئاو بریبوو. «له‌و ده‌مه‌وه خۆم ناسیوه هه‌ر دایم به‌ جه‌رگمدا گرتوه. له‌پیشدا بۆ باوکم، پاشان شووه‌که‌م، ئیستاش کو‌ر و نه‌وه‌که‌م هه‌یجکات کاریکمی پیم خۆش بووه بیکه‌م نه‌م‌کردوه.» ده‌تگوت له‌گه‌ل خۆی ده‌دوا. چاوم برپه‌ مه‌نبه‌عی ئاو که

چه شنی می‌رده زمه‌یه کی زه لام له‌سه‌ر نه‌ستونه ئاسنیه‌یه کان و له زۆر به‌رزوه ده ئیمه دوو
ئافره‌ت رامابوو.

دیسان به زه‌رده خه‌نه‌وه. «بیت سه‌یره؟ ته‌تۆش وه‌ک هه‌مووی ئیمه وای بو ده‌چی له ژیاغدا
هه‌رچی گه‌ره‌کم بووه کردوو مه و هه‌مبووه؟ له‌سه‌ر قه‌نه‌فه هاته‌خوار و ویتستا. «وه‌ره، ده‌مه‌وی
پاشماوه‌ی وینه‌کانت پێشان بده‌م.» و وه‌رپیکه‌وت.

نه بیرم له شیو کرده‌وه، نه له نینا و نه له دایکم و ئالیس، وازی که‌سم نه‌بوو. گه‌ره‌کم بوو
کارێک بکه‌م که خوشم لیتی ده‌هات بیکه‌م. ده‌مه‌ویست وینه‌کان ببینم.

ده‌رگه‌ی ئاسنی جی چوار کریاوه بوو. به‌حه‌وشه‌ دا رویشتم. باغچه‌ی لای راست ته‌ژی له
بژار* بوو. گلی باغچه‌ی لای چه‌پ تازه‌ وه‌رد* درابۆوه. فکرم کرده‌وه «خۆی بژاره‌که‌ی
کردوو؟ خۆی گله‌که‌ی وه‌رد داوته‌وه؟»

نیوماڵ تاریک و کپ بوو. خاتوون سیمۆنیان به‌ره‌و ژووهره‌کانی خه‌و چوو. له پال په‌یکه‌ره‌ی
فیلی خورتووم شکاو ویتستا و ده‌ستی به‌سه‌ری فیله‌که‌ دا هینا. «گانیش، خوای به‌خته‌وه‌ری و
سامانی هیندووهره‌کانه.» ده‌ستی به‌خورتوومی شکاو دا هینا. «ده‌بینی؟ ئەم به‌سته‌زمانه‌ش له
ده‌س من هیزی له‌به‌ر دانه‌ما.» ده‌رگه‌ی ژووری خه‌وی کرده‌وه. «ئیمیلی له‌مال ئیوه‌یه.
ئیمیل به‌شوینی داچوو و بی‌گومان بو‌ی دانیشتوه. کیژۆله‌ قژ بو‌ره‌که‌ش له‌وییه؟ له‌سه‌ر
ته‌ختی دانیشه.» له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتم و گوتم «دیار نییه.»

ئالبۆمیکی قورسی له‌ژیرته‌خت ده‌رکیشا، به‌رگی ئالبۆم له‌چه‌رمی سوور بوو، به
کارده‌ژهی زێرین و نه‌قیمی پیروژه‌وه. تا ئەو روژه‌ وینه‌که‌ییم نه‌دیبوو. کردیه‌وه و هییدی گوتی
«دیتته‌وه. بێشک دیتته‌وه.» و بو‌چهند ساتی کپ ما.

روانیمه‌ ژووری بی‌شوق و بروکه‌* که‌ل و په‌لیکی که‌ له‌وی دانرابوو. ده‌تگوت خاوه‌نه‌که‌ی
هه‌ر ئەو روژه‌ هاتوو و هیشتا و پرا نه‌گه‌یوه‌ دایامه‌زینتی، یا هه‌موو شتیکی خه‌ر کردۆته‌وه
سوژی بار بکا.

خاتوون سیمۆنیان وینه‌یه‌کی دایه‌ ده‌ستم. می‌ریکی گه‌نج چاکه‌ت و شالواری چه‌رمو له‌به‌ر
دا له‌جه‌رگه‌ی هه‌وره‌بانیکی* به‌رین ویتستابوو، پێیه‌کی له‌سه‌ر پێله‌کانی سه‌ره‌وه‌ بوو.
هه‌وره‌بان نه‌رده‌ی به‌ردینه‌ی لیدرابوو و گول‌دانگه‌لی پر له‌گول‌ نیوه‌ نیوه‌ له‌سه‌ر نه‌رده‌که‌ ریز
کرابوو. می‌ره‌ گه‌نجه‌که‌ به‌ره‌و رووی دوورین به‌رمزه‌ی ده‌هاتی. پێده‌چوو چاو کال بی.

خاتون سیمۆنیان گوتی «مالمان هەر له پیشهوهی ئیسفههان بوو. ئەو مالهێ دایکت گوتی حەیف بوو فرۆشتم.» تالە زەردهیهکی هاتی. له هه‌موو شوێنیکی چارز بووم. له باغ، له هۆده ساپیته به‌رزه‌کان، له دالانه‌ عه‌رد دارینه‌کان، یه‌ک یه‌کی که‌ل و په‌له به‌قیمه‌ت گرانه‌کان. باوکم ده‌یگوت ئیتر چیت گه‌ره‌که؟ هه‌تا گه‌لیک ساڵ نه‌مده‌زانی چیم گه‌ره‌که و ئەوده‌م که‌ زانیم و داوام کرد گوتی نا.»

وینیه‌کی تری ده‌لامکرد. هەر ئەو می‌ره‌ گه‌نج له‌پشت می‌زینی ته‌ژی له‌ کتیب و قاقه‌ز، قه‌له‌میکی ده‌ ده‌ستیکی دابوو و ده‌سته‌که‌ی تری نابوو ژیر چه‌ناگی و چاوی له‌ دووربین بریوو. قژی به‌ سه‌ریه‌وه پان ببۆوه و جلپتقه‌ی ری ری له‌به‌ردا بوو. خه‌ریک بووم بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه چه‌شنی ئەم چاکه‌ت و شالوارم له‌به‌ر ناغای داوه‌تیاندا دیوه که‌ جیناره‌که‌م وینیه‌ی سییه‌می دایه‌ ده‌ستم. می‌ری گه‌نج ئە‌جاره‌ کراسی چه‌رمووی پی‌سیر کراوه‌ی فره‌وانی له‌به‌ر دابوو، وه‌ک کراسه‌ رووسیه‌کان. قژه‌کانی به‌ سه‌ر شانیدا هاتبووه‌ خوار و ردینیکی ته‌نکی بوو. له‌ پال ئە‌سکه‌میلیکی پشت بلیند ده‌س به‌ که‌له‌که‌ و یستابوو و دیسان له‌ دووربین رامابوو. کیژیکی که‌شخه‌ که‌ قژی له‌ پاشکه‌ سه‌ری خر کردبۆوه له‌سه‌ر ئە‌سکه‌مل دانیشتبوو. جلی کیژه‌ بۆر و پی‌سیر داخراو بوو و چه‌ند ریز مرواری کورت و درژی له‌ ملدا بوو. له‌ ئە‌ژنۆ به‌ره‌و ژیری کیژه‌ له‌ وینیه‌که‌دا نادیار بوو و بێ شک ره‌نگی چاوه‌کانی کال بوو.

کیژه‌ی وینیه‌که‌ — دوا‌ی په‌نج شایست ساڵ — چاوی لی‌ک نا. «باوکم گوتی شاعیر به‌ ده‌ردی ژیان ناچاری، گوتی به‌ بۆنه‌ی ده‌ولته‌ت و داها‌ته‌که‌مه‌وه ده‌یه‌وی زه‌ماوه‌ندم له‌گه‌ڵ بکا. گوتی که‌س ئە‌وینداری کیژی کورته‌بالا نابێ. به‌لام باوکم و شووه‌که‌م ئە‌ویندار بوون. ئە‌وینداری سامانی یه‌کتر. باوکم گوتی ئە‌گه‌ر نه‌به‌ هه‌وسه‌ری —» چاوه‌کانی لی‌ک کرده‌وه و داها‌ته‌وه وینیه‌که‌ی له‌ ده‌ستم ستاند. «ئهم وینیه‌مان به‌بێ ئی‌زنی باوکم له‌ وینیه‌گری "تۆنی هه‌وانسین" له‌ جولفا گرتوه‌وه. تۆنی به‌لینی دا به‌ باوکم نه‌لی و نه‌شی گوت. می‌ریکی خاس بوو.» ده‌ وینیه‌که‌ راما و لینه‌کانی کرۆش^{*}. چین و چرووکی ده‌ور و به‌ری لی‌و فره‌تر بوون. ده‌نگی بۆقه‌کان له‌ هه‌وشه‌وه ده‌ییسرا.

ویستم بی‌رسم « و پاشان؟» که‌ چاوی لی‌م کرد و به‌رمزه‌ی هاتی. «پاشان؟» ئالبومی لی‌ک کرده‌وه و په‌ره‌کانی هه‌لداوه‌ و لاپه‌ریه‌کی پی‌شانم دا. خۆی بوو و می‌ره‌ گه‌نجه‌که‌، پشت ده‌ برجی ئیفیل له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی ئاسن دانیشتبوو. له‌ وینیه‌ی تردا خۆی بوو و می‌ری گه‌نج، سواری گه‌ردوونه‌یه‌کی^{*} دوو که‌سی بوو که‌ می‌ریکی ره‌شتاله‌ی فۆته‌ له‌پشت ده‌یکیشا و وینیه‌ی

دواتریش خزی بوو و میړی گنج له پشت میړی قاوه‌خانه‌یه که له پیاده‌ریتی شه‌قامینکی قهره‌بالغ دا.

قسه‌کام ده‌بیست و چاوم به وینه‌کاندا ده‌گیرا. «بو هر شوینې به دوامدا هات. هیندستان، ټینگلته‌را، فرانسه، دیسان هیندوستان. شووه‌که‌م که مرد پی‌م وابوو سره‌به‌ست بووم، پی‌م وابوو شوو به که‌س ناکه‌م، پی‌م وابوو به‌خته‌وه‌رتترین‌ثافره‌تی دنیا‌م.» ده‌ستی به وینه‌کاندا هی‌نا، پاشان سه‌بری‌کی لاپه‌ره‌ی هه‌لداوه، گه‌ییه دوا‌یین لاپه‌ره‌که وینه‌یه‌کی مه‌زنی تیدا‌بوو. وینه‌ی گۆرټیک بوو له گۆرستانیک به دارگه‌لی به‌رز و ته‌ستور. ټیلیرا سیمونیان به جل و کلاو و توژی ره‌ش له‌پال گۆرټیکه‌وه ویستا‌بوو، ده‌س له ناو ده‌ستی کورټیکه‌یه‌که که چاکه‌ت و شالواری له‌به‌ر دابوو و بویباغی ره‌شی لیدا‌بوو. ده‌تگوت ده‌نگی خاتون سیمونیان له زور دووره‌وه هات. «دوای چه‌ند مانگ خۆشی رۆیی. له پاریس بووین. له پی‌رلاشیز ناشتمان.»

کپ بوو، پالټی وه سهر که‌لله‌ی ته‌خت دا و ده‌سایته‌ه راما. هه‌ستم کرد له ژووری نی‌یه. پی‌نده‌چوو له نریک برجی نی‌فیل بی، یا له کووچه و کولانه‌کانی به‌مه‌ئی یا له قاوه‌خانه‌یه‌کی ټینگلته‌را دا. ره‌نگی له گۆرستانی پی‌رلاشیز پر له داری به‌رز و ته‌ستور دا.

ټال‌بوم ویک نا و وینه‌یه‌کم راکرد که له وینه‌گه‌ریدا کی‌تسابو‌ویان. روانینی کی‌ژه‌که‌ی نی‌و وینه‌ بی مه‌یل بوو. میړی گنج ده‌تگوت تووره‌ بوو و چاوه‌کانی سه‌وز یا شین. پرسیم «چاوشین بوو؟» ده‌ستی به نی‌و چاوانیدا هی‌نا، پاشان وینه‌که‌ی له ده‌ستم ته‌ستاند و له‌گه‌ل وینه‌کانی تر نایه نی‌و ټال‌بوم و له‌جی رابوو.

بی‌ته‌وه قسه‌یه‌که‌ بکه‌مین هه‌تا ده‌رگه‌ی هه‌وشه رۆیشتین. ده‌رگه‌ی ناسن کریاوه بوو، ویستا و پیلی گرتم. «ببورن. دل به کوول بووم. شه‌و باش.» هه‌رکه وه‌رټیکه‌وتم بانگی لیکردم. ئاورم داوه به‌ژنی هی‌نده‌ی ده‌رگه‌ ټاسنی‌یه‌که‌ بوو. له تاریکاییدا سه‌روچاویم نه‌ده‌دی. دیسان هه‌ر ده‌تگوت ده‌نگی له دووره‌وه هات. «سه‌وز بوو، هاو‌ره‌نگی چاوی کوره‌که‌ی.»

له شه‌قامدا ته‌نیا مام. ره‌نگی شمشاد و داوه بی‌تعاره‌کان ره‌ش ده‌ینواند. شه‌مشه‌مه کو‌یره‌کان به ده‌وری چراکاندا هه‌لده‌سووران و بوی‌گازی پال‌وتنگا ده‌هات.

ده‌رگه‌ی مال‌م کرده‌وه و وه‌ژورر که‌وتم. هه‌موو شوینې کپ و بی‌ده‌نگ بوو. ده‌رزیه‌یه‌کی سه‌ری له پال ته‌له‌فون که‌وتبوو، داها‌تمه‌وه هه‌لمگرته‌وه. هی‌ نارمیننه‌ بوو یا نارسینه‌؟ تی‌نه‌گه‌ییم. چۆن ده‌شیام ده‌رزیه‌ سه‌ری یه‌کیک له‌و دوو که‌سه‌ی که‌ ته‌نانه‌ت قه‌له‌مه‌کانیشیان

به يهك راده ده تراشرا و شوپینی گه زتنی بیخی قه له مه کانیشیان وهك يهك بوو لیك جیا بکه مه وه؟ سنجاقه سه ریکی نه قیم دار له ژیر میتری ته له ویزپون دره وشاوه. هی کی بوو؟ ئیدی ناسینه وهی ئەمه میان دژوار نه بوو. کیژه قژ بۆره که.

چوومه چیشتخانه و گوتم ئیمیل ئەوه کهی هاتۆته شوپین ئیمیلی؟ کهی گه پانوهه مال؟ چۆن بوو ناگام لی نه بوو؟ نینا و سووفی کهی رویشتن؟ منداله کان شیو چیان خوارد؟ چ ماوه بیك له مال نه بووم؟ ده گوله نۆکه کانی سه ر قه رنیز رامام. هیشتا هه ر گیزی قسه و وینه کان بووم؟ سه رمیتر ته ژی له قاپ و شه ربه ی نه شو راوه بوو. به ره لبینم گریدا و خه ریکی شور دنی قاپ و قاچاخ بووم. دهنگی پی له پشت سه رمه وه هات. خه ریکی کاری خۆم بووم. ئارتووش گوتی «لای خاتوون سیمونیان بووی؟»

بریك ئۆملیتی ته ماته که ده ده وره که دا ما بۆوه رشتمه نیو سه تلی زبل. له کوئی زانیبووی؟ وه لامی بیره که مم دایه وه. «ئیمیل هاته شوپنت.»

نه مه ده دی به لام ده شپام بیهینمه به رچاوم. پالی وه شپانه ی ده رگه دا و ده ستی ده ردینه بزنیه که ی وه رده دا و بیگومان ده سه ته که ی تریشی ده گه رانیدا بوو.

ئهو ده مانه ی ده یزانی دلمه ندم و گه ره کی بوو سه ر و بنی مه به سه ته که ویک بختا وه هه ر ئهو کاره ی ده کرد. قه ت نه یده پرسی «بۆچی دلمه ندی؟» ره نگبۆ دلمه ند بوونه که م پیوه ندی به خۆیه وه نه بی، هه ره که ئەمشه و، به لام قه ت نه یده پرسی. تۆزی قاپ شو ریم ده ده وری هه لسوو و به خۆم ده گوت ئیمیل به شوپنم داها تووه نه ک شووه که م.

پایه ی میتر له عه ردی خشا. «نازنام نالیس و دایکت دیسان له سه ر چی شه رپان کرد و زوو رویشتن. نینا ئۆملیتی بۆ مندالان دروست کرد. چووم گه یاندمنه وه. ماشینه که نازنام دیسان چیه تی. به زه حمه ت هه لبوو.»

ده وره که م له ژیر شپه ی ئاو راگرت و له سه ر قاپه ئەستونیه که خویندمه وه: تۆزی قاپ شو ری "نۆرمن"، له باره بۆ شور دنی قاپ، مووزاییک، ده ستشو ری و گه رماو. ژیر نوو سرا وه که وینه ی "نۆرمن و یزده م" لی لیبوو که کلاوی "که پی" له سه ر بوو و پیده که نی. هاتم بلیم «شیرو ریویان مه هیینه وه دلمه ندیم له ده س تۆوه نییه. هه ر هپچ دلمه ندیم،» که گوتی «ئارمن چیشتی نه خوارد. ئیشی هه ر نه دی تراوه و ئارسینه گریا.» به ره لبینم که م لیکر ده وه.

تارتووش شتیکی له سهر میژ دههینا و دهبرد. جی شه کربوو یا رهنگه خویدان. ده مزانی شهوه خه ریکه به شوین رسته یه کی ترده ده گه ری. رهنگ بوو پرسی «سۆزی چ لیده نیی؟» کاتی پرسی «خاتوون سیمۆنیان حالی خاس بوو؟» دامه پیکه نین. پاشان وه رسورام و چاوم لیکرد و ورده ورده گوتم «ده کری بلیم نیی شه موو شه وی ون ده بی. نارمه ن شه چهند رۆژه چیشته ناخوا، چونکه شه وینداره. شه من حالم خاس نییه، به لام پیوهندی به تۆوه نییه. خاتوون سیمۆنیان حالی خاس بوو بی شک بو تۆ سه رنج راکیش.»

چهند ساتی ده جی شه کرکه راما و پاشان ده من. شه سکه ملی کیشا دوواوه، ویستار لهو چیشته خانه ده کرکه وت. جی شه کرکه ده ماودم له سهر میژ که وت بوو. بوغزم گیرا. گه رامه وه لای قاپ شۆرییه که. نۆرمه ن ویزدهم هه روا پیده که نی.

۲۹

نارمه ن و تارتووش به یه که وه له مال ده کرکه وتن. هیچیان مالا واییان نه کرد.

له دالاندا یه کی یه کی نه واره کلکه مشک ناسا که ی دووانه کاتم توند کرد و گوتم «مالاوا» نارمینه خوارده مه نی زهنگی پشوودانی نایه کیفی قوتابخانه و زنجیره که ی داخست. «تا بهر ده رگه نایه؟» روومه تیم ماچ کرد و سه رم بادا واته «نا» ئارپسینه گوتی «ماندوی؟» روومه تیم ماچ کرد و سه رم بادا واته «نا.»

نارمینه کلۆمی ده رگه ی لادا. «ديسان ته م و مژه.» روانیمه هه وشه. شه ده مانه ی مژ زۆر چر ده بوو، دووانه کان ده ترسان به هه وشه دا تیپه پرن. وه پرووم نه ده هینان که ده ترسن. ده ستیانم ده گرت، به هه وشه دا ده رۆیشته ی و گۆرانیمان ده گوت «نیمه به نیو هه وره کاندایه فرین.»

کلۆمی ده رگه که م ریک کرد. «ئیمرۆ هه ردووکتان به نیو هه وره کاندایه فرین، باشه؟» له یه کتر روانین، پاشان له من. نیگا کانیان خه ماوی بوو و شه دره وشاوییه جارانیان به دیاره وه نه بوو.

لهو بهر هی دهرگه وه چاوم لینکردن که دهستی یه کتریان گرتبوو و تا نیوهی ریگه باریکه که رویشتن و پاشان دتهگوت دهنپو مژده که دا ون بوون. دهرگه ناسنییه که نه دهبینرا و له رینه وه و داره بی و به شیک له چیمه ن شیوهی وینه گهری ئاورپه نگی دهدا. سووک و نادیار. هوه م به زهین گهیی که بوچی روژان ئاسا ههتا ئیزگهی پاس له تهک منداله کانم نه چوم؟ بوچی نیگه رانم کردن؟ هه من وهره ز و بی وازم، مندال چ تاوانیکیان کردوه؟ لایه نی دلسوژ گوتی «ته توژ نادهمیزادی. ته توژ مافی هوهت هه یه بی واز بی. ته توژ —» ته له فون زهنگی لییدا.

خاتون نوروللایی گوتی «هه گهر دهره تتان بی، ئیمرو به یانی بیمه لاتان» قاسم تیره چاره گداری پیده هوی، ههر نه وه مان کم بوو. به دوا بیانوو دا گهرام. «له سه کار نین؟» گوتی «ئیزم له بهر پرسه کم وهرگرتوه، بهر پرسیکی مه شرف خوشم هه یه. خو دهبیناسن؟» پیکه نینی به گالته کهی خوئی هات. له دلی خویدا گوتم «زور شوکر بهر پرسه کهت ته نانهت له گهل یه کینک مه شرف خو شه.» بهر پرسه کهی به دواي نخوون کردنه وهی جی شه کریه که زمانی ده زاریدا نه گه رابوو. به دواي بیانوویکی تره وه بووم. «گهره کم بوو ئیمرو بجمه شار که —» گوتی «چ له وه باشر، ته منیش دهمه وی شت بکرم. سه عات ده له میلکبار یه کتر دهبینین.» ههتا ویستم بیانوویکی تر بهینمه وه، به سی رستهی دریز سوپاسی کرد و به وشه یهک مالاوایی و گوژی یه کهی دانا.

ههتا سه عات ده دهره تیکی زورم بوو. روژی گوپینی مه لافه کان بوو. چوومه ژووری نارمه ن.

هه ولم دا گوئی نه دهمه پرش و بلاوی ژووره که. وینه ده چوو پیلاو و گووره وی و کتیب و گوفا و سه فحه ی گرام و شه ربه بهتاله کانی شیر بهینیتته وه چیشته خانه. دهرپی چه مؤله کراو و چهند کتیب و کتیبو کم له سهر تهخت راکرد و مه لافه کم به سهر دژه گه که دا کیشا. دژه که جوولایه وه و قاقه زیک بهر بووه. پیم و ابوو دیسان په رهی تاقیکردنه وهی مانگانه یه چونکه فرهی که می سه ندوه شار دوویه ته وه. وه که له یستوکه کانی دووانه کان که به پروای خوئی له شوینی سهیر دا دهشارده وه، له پشت دهرگی کولپرو له سهر قه فه زهی دهرمانه کانی ژووره وهی حه مام و ژیر فره شی ژورور دا له م چه شنه په رانه م کم نه ده دوزیه وه. لینکم کرده وه و یه که م دیرم که خوینده وه زانیم نامه یه به خویم گوت نابی و ده یوینم. به خویم گوت خویندنه وهی نامه ی دیتران ته نانهت نامه ی منداله که م کاریکی چه وته و نابی و ده یوینم و خویندمه وه. له خهت

ليدراوى و دووپاته بوننهوه و قرتانندن و وشه‌ى زيادى را ديار بوو چيرۆكنووسى نامه سه‌ره‌كيبه‌كه‌يه .

ئيمىلى ژيكه‌له‌كه‌كه‌شخه‌تر له‌هه‌مووانى — هه‌تا دوايىن رۆژى ژين له‌بىرت ناكه‌م. له‌سه‌ر بپيارى توّ ئاماده‌م هه‌تا ئه‌و په‌رى دنيا له‌ته‌كته‌وه بيم و له‌چنگى دايه‌گه‌وره‌ى زۆردار و باوكى بئ به‌زه‌ رزگار ت بكه‌م. ئه‌منيش له‌ده‌س خوشكانى نه‌زان و داىكم كه‌هه‌ر ده‌زانى ره‌خنه‌ بگرئ و چيشت لئ بئى و گول بچينئ و ببولئينئ و باوكم كه‌هه‌ر پيى خوْشه‌شه‌تره‌نج بكا و رۆژنامه‌ وه‌خوينئ رزگاريم دئ. مه‌رگ و نه‌مان بوْ گشت باوكان و داىكان و دايه‌گه‌وره‌كان.

نامه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ له‌سه‌ر قه‌ره‌ويله‌ دانيشتم و له‌په‌نجه‌ره‌وه‌ روانيمه‌ داره‌ مۆرتك. هه‌ستم كرد له‌ شوئينيكى كه‌هه‌يچ چاوه‌روانيم نه‌ده‌كرد ئاوينه‌يه‌كيان له‌پيشم داناه و خه‌ريكم له‌ئاوينه‌كه‌دا له‌خۆم ده‌روانم و خۆم له‌ئاوينه‌دا هه‌يچ له‌و خۆمه‌ نه‌ده‌چووم كه‌بىرم ليده‌كرده‌وه‌. نامه‌كه‌م نوشتانده‌وه‌ و نامه‌ ژيّر دۆشه‌گ، مه‌لافه‌ و روو بالئنجه‌كه‌م گوڤى قه‌ره‌ويله‌كه‌م ريئك كرد و وه‌ده‌ركه‌وتم. له‌و ديوى فرميسكه‌كانه‌وه‌ زۆر به‌زه‌جمه‌ت سه‌عاته‌كه‌م دى كه‌له‌نو لايدا بوو. چه‌نده‌م پئ خوْش بوو نه‌جمه‌ ده‌رئ. چه‌نده‌گه‌ره‌كم بوو كه‌نه‌ك هه‌ر خاتوون نوروئلآبى به‌لكو چاووم وه‌هه‌يچ كه‌س نه‌كه‌وئ چه‌نده‌م پيئخوْش بوو هه‌يشتا هه‌ر مندال بووبام و ده‌سته‌وملانى داىك و باوكم بوومايه‌و پر به‌دل گريابام.

٣٠

جگه‌ له‌من كه‌س له‌پاسه‌كه‌دا نه‌بوو. شوڤيّر گوڤرانبييه‌كى عه‌ره‌بى زه‌مزمه‌ ده‌كرد، له‌و "يا حه‌ببى" و "يا عه‌زىزى" يا نه‌ى را كه‌له‌دلّه‌وه‌ ده‌يگوته‌وه‌ زانيم ده‌بئ ئه‌ويندارانه‌بئ. به‌به‌ر ده‌م سينه‌ما تاج دا تيبه‌رين. هه‌ر ده‌تگوت دوينئ بوو. دووانه‌كان كه‌هه‌يشتا بچكۆله‌ بوون هه‌موو رۆژانى هه‌ينى له‌لاى داىكمم داده‌نان و نارمه‌م ده‌هينا سينه‌ما تاج بابۆله‌ى كالباسم به‌جه‌غفه‌رى و پياوژى ورد كراوه‌ كه‌زۆرى پيئخوْش بوو له‌مالّ دروست ده‌كرد. ئۆگرى كاناداراي نارغيش بوو و ده‌بووايه‌ بوْخۆى بچئ و له‌بووفه‌ى سينه‌ما بيكړئ. به‌يه‌كه‌وه‌

چاومان له فیلم ده کرد و بابوله مان ده خوارد و پیده کهن و له گه رانه و ده دا دس له نیو دستمدا دوو سې جار فیلمه که ی هەر له هه وه له وه هه تا کورتایی بو ده گپرامه وه.

پاس له هه مبهر دووکانی هه ساره شینه و یتستا. ده مگوت له که یه وه ده ستیم نه گرتوه؟ له که یه وه به یه که وه نه چووینه سینه ما؟ بهر له دابه زین به شو فیرم گوت «گورانیه کی فره خۆش بو.» پیکه نی. گهنج بوو و سې ددانی زپیشی ده زاریدا بوو.

له و بهر شووشه ی هه ساره شینه وه وه ستام. خۆم به خۆم ده گوت خاتون نوروللایی چ کاریکی هه یه؟ به راستی کوره کهم هیته له من جارزه؟ بوچی تارتووش بو ناشت کردنه وه ههنگای ناو ته وه؟ مقه وایه کی چوار سووچیان به شووشه ی دووکانه که وه دابوو: له ژور دووکانه وه له مه کینه ی جل شوړی "نیزی" چیکراوی نامریکا بروانن.

تارتووش چهند جار گوتبووی «بو مه کینه ی جل شوړی ناکړی؟» دایکم گوتبووی «جل و بهرگ ده یی به دس بشوړدری.» تالیس گوتبووی «زور گرانه.» تارتووش گوتبووی «هه ر بیکره.»

له میلکبار وه ژورور که وتم و له پیپله کانه خوار و خپچه کان وه سهر که وتم. چهند میزی پال دیواره شووشه یه که ته ژی بوو. کیژ و کوری گهنج. تافره ت و میتری نه زور گهنج. شهرم ده کرده وه. هه ركات باسی میلکبار دهاته گورې تالیس چاو و برزی ویک ده یه نا و ده یگوت «به یانیا ن شوینی ته و جوره خویری و راو تراوانه یه.»

به خزمه تکاره کهم گوت چاوه نواری خاتون نیکی هاوړپې خۆم و جه ختم له سهر "خاتون" کرد. له سهر یه کی له میزه دوو که سیه کان دانیشتم و چاوم ده پیپله کانه کان بری. چاوه رې بووم خاتون نوروللایی بی زوو قسه که ی بکا و بروا. بیرم له نامه که ی نارمن و جی شه که که ی که ده مه وروو که وتبوو کرده وه. بوچی کهس ده قسه م نه ده گه یی؟ هیچ کات نه وه هیته کاره ساته به دوا ی یه کدا نه قه و ما بوو. ته وه به زهین گه یی بهر له هاتنی ئیمیلی و دایه گه و ره بو جی چوار ژیانیکې چهند ئاسوده مان بوو. لایه نی ره خنه گر زوو پپی زانی. هه ر ئیمیلی و دایه گه و ره ی هیمنایه تی ژیانیا ن شیواندوه؟» بینینی شینیونی درېژ و نه واری به له که له پیپله کانه کان وه سهر ده که وت بوو به بیانو و یتیک هه تا گوئی له وه لام بتاخمن.

خاتون نوروللایی هه ر که دانیشتم پرسی «حالتان خاس نییه؟» داچله کیم. واته هیته روون بوو که حال م خاس نییه؟

به په شوکاو ییوه گوتم «نهم روژانه سهرقالم و بئ نیوېر میوانم بووه و به منداله کانه وه خه ریکم و ههوا گهرمه و شیدار بوونه که شی جارزی کردووم و منداله کان که گه وره ده بن دوزه کانیشیان هه وره تر گه وره ده بن و هه ولدانیان بو تیگه یشتن و زانین و هه لهانی نی دوزگه ل مروژ شه که ت ده کا و جار وایه هه ست ده که م دایکیکی باش نیم و ده ور و به ریش له بری هاوکاری و یارمه تیدان باریکی قورسترم ده خه نه سهر شان و ماندووم و — خه ریک بووم ده گریام.

وهخت بوو له شهرمان بخزیمه ژیر میژ. بوچی له شوینیکی غه ریبه دا ده گریام؟ بوچی شتگه لیکی که به که سم نه گوتبوو به نافرته تیکم گوت که ته نیا چهند جار دیبووم و هیچ نزیکیایه تیه کم له گه لی نه بوو؟ خاتوون نوروللایی ده سما ل قاقه زبیه کی له جانتا که ده رخست و دایه ده ستم. ده سما له که م به چاویدا هیئا و گوتم «ببورن. نازانم چ بوو.»

دهستی نایه سهر ده ستم. هه تا سهرم هه لئه یه نا و چاوم لیئه کرد نه تاخوت. پاشان گوتی «قزی چهن که شخهت ههن. خوزیا قزی منیش لیئک و لووس بووایه.» چهند جار لیک سهر بره کی له پشتی ده ستمی دا، نه و جار دهستی کیشاوه. «تاریفی قاوه ی گیلای نییره ده که ن.»

هه تا رایسپارده خزمه تکار قاوه ی گیلای بیئی، سهرم به ره و دیواره شووشه ییبه که سووراند. یه کی له دار خورماکانی نه و به ری مه یدان وشک ببوو. له سه رده می مندالیم دا دایکم ده یگوت «خوزگا قزی توش وه کی هی ئالیس بری کرژ بووایه خزمه تکاره که که روئی وه قسه هاتین.

خاتوون نوروللایی گوتی «ئیوه خاتوونه ههرمه نیه کان زور له نیمه له پیشترن. نهو شتانه ی که نیوه زور له میژه وه ده ستتان هیئاوه نیمه تازه ده بی شه ریان بو بکه یین. نیمه جارئ تازه ده ستمان پیگردوه.» ره نگبوو ده بوو بلیم «به و چه شنه ی ئیوه بیری لیده که نه وه واش نییه.» به لام ههر سهرم بو هه ژاند.

ویستی له مهر شیوه ی به ریوه بردنی کارو باری قوتابخانه و وه قدی باوه ریپیکراوی کومه لگای ههرمه نیه کانه وه بدویم. باسی قوتابخانه یه کم کرد. که ههرمه نیه کان خویان دروستیان کردبوو، وه بیرم نایه له کیم بیستبوو. یه که م کومه لی ههرمه نیه کان که له کومپانیای نه وتی ئیران و ئینگلیز دا داده مه زین، هه موو روژئ دوا ی سه عاتی کاریان، به ره و شوینی قوتابخانه ده چن و له راستیدا ساختمانی قوتابخانه به دهستی خویان دروست ده که ن. خاتوون نوروللایی پرسی «چون بوو ناوی قوتابخانه که یان نا نه ده ب؟» وه لامه که ییم نه ده زانی. له مهر چه شنه مانگانه وه

دوام. مانگانه‌ی قوتابیه‌کان له رووی داهااتی باوک یا دایک دیاری ده‌کرا. داهااتی بنه‌ماله به‌هه‌ر راده‌یی زۆرتر بووایه، مانگانه‌ی منداله‌کان فره‌تر بوو و به پێچه‌وانه‌شوه به‌ماله‌که‌م داهاته‌کان هێندێ جار نه ته‌نیا مانگانه‌یان نه‌ده‌دا کۆمه‌ک خه‌رجیشیان ده‌سه‌ند. ئیدی نه‌مگوت ئه‌و بنه‌مالانه‌ی له باری مالیه‌وه سه‌ر بوون، چۆن له سه‌رکه‌م کردنه‌وه‌ی مانگانه ده‌رۆشیتن، باسی ئه‌و مالیه‌ته مانگانه‌یه‌م کرد که وه‌قدی باوه‌ر پێکراو دایاننا بوو و هه‌ر که‌س به پێی داهااتی سالانه ده‌بووایه بیدا. نه‌مگوت هه‌بوون که‌سانیکێ پێیان ناخۆش نه‌بوو خۆ له دانی مالیه‌ت بپاریزن. له‌مه‌ر بازارێ خه‌یریه‌وه دوام که‌ سالی دووجار به‌رپۆه ده‌چوو و ئافره‌تان شیرینی خۆمالی و شت و مه‌کی به‌ده‌س چنراو و کاری ده‌ستیان ده‌فروشت و داهااتی فروشه‌که بۆ یارمه‌تیدان به بنه‌ماله ده‌سکورتیه‌کان ته‌رخان ده‌کرا، نه‌مگوت ئه‌م بازارانه ناوه‌ندی غه‌یبه‌ت و چاولیکه‌ری و فیز لیدانیش بوو، بابه‌تی ئۆتۆمبیل و سه‌فه‌ری ئه‌وروپا و پله و پایه‌ی هاوسه‌ره‌کان.

زۆر به وردی گوێی بۆ قسه‌کام هه‌لخه‌ستبوو، سوپاسی خزمه‌تکاری کرد که قاوه‌ی گیلای هینابوو و پاشان له‌منی پرسی «خاتوون ئیما خاچاتووریان ده‌ناسی؟» گوتم «نا»، و هه‌تا گوتی «کیکی چهن خۆشی دروست ده‌کرد»، که‌وته‌وه بیرم. دایکم که شیرینی دروست کردنی که‌سی پێهه‌و نه‌بوو ده‌یگوت «کینک هه‌ر ئه‌و کیکانه‌ی ئیما بوو». خاتوون نورووللایی گوتی «ئه‌وه‌م له تاران بووم، له لیژنه‌ی خه‌یریه‌ی "فه‌رح" وانه‌ی شیرینی دروست کردم ده‌گوته‌وه. چی — ناوی شیرینه‌که‌م بیر چۆته‌وه. ناسک؟» گوتم «ناسک.» گوتی «به‌ئێ، به‌ئێ. چ ناسک‌گه‌لیکی دروست ده‌کرد.»

پاشان له‌سه‌ر لیژنه‌که‌ی خۆیان رۆیی. له‌مه‌ر هه‌ولێ ئافره‌تان بۆ وه‌رگرتنی مافی ده‌نگدان. له‌مه‌ر پۆلگه‌لی فیر بوونی خۆیندن و نووسین، له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی که ئافره‌تی ئیرانی هیشتاکه‌ش شاره‌زای مافی خۆی نییه. ئیستا که سانا قسه‌ی ده‌کرد و مه‌زن مه‌زن نه‌ده‌ئاخۆت، قسه‌کانی له دل ده‌نشت. گوتم بیر له چی ده‌که‌مه‌وه و پێکه‌نی. «له‌کاتی قسه‌ کردن دا ئه‌گه‌ر ئه‌ده‌بی نه‌ئاخۆم خه‌لک لایان وایه یا لێی نازام یا کوو گرنگ ناخۆم.» قاوه‌ی گیلایمان خوارد. به‌تام بوو.

کیژو کورپێکی گه‌نج چوونه لای ده‌زگای بلاوکرده‌وه‌ی ئاهه‌نگ که بیستبووم میله‌کبار تازه له ئه‌وروپای هیناوه. ده‌مزانی ناوی "جۆک باکس"ه، به‌لام هه‌تا ئه‌و رۆژه نه‌میدیوو. کیژو کورپێ گه‌نج له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی شریته‌ بوو به کیشه‌یان، به‌لام هیچکام پرکیشه‌ی نه‌کرد، کورپه

لەر و بالا بەرز بوو و کیژە جلی کیسهیی نارنجی له بەر دابوو. جله که راسته بوو و دەوری قۆل و ژیرەوهی داوینی مه غزییه کی سهوزی پیوه بوو.

خاتوون نوروللایش خەریک بوو چاوی لیدە کرد. «که دەبینم گەنجەکان خۆشحال و دەم به پیکەنینن که یفخۆشم، هەر له مەر ئەمانه یه که ئیمه خۆمان لیرە و له ویدە دەین. کاتی دەکه و مه بیر سهردەمی گەنجایه تی خۆم —»

هەر چۆنیک بوو کیژە و کورە، شریتیکیان هەلبژارد. لهو ئاههنگانه بوو که هه میشه ئارمەن دەجسته سهەر گرامی تپیاز و توویست و سهمای دەکرد. هیچ کات دە واتای دەسته واژیه کی که گۆرانیبیژ چەندین جار دووپاتی دەکرده وه نه گەیشتبوم. قواوهی گیلای خوارده وه و له ناکاو تینگه یشتیم: Hit The road jack بۆچی تا هه نوو که ش که یفم به و ناههنگه نه هاتبوو؟ جوان بوو.

خاتوون نوروللایی قاهه گیلایه که ی لینگه دا. «ئەم شتانه بۆ هه رمه نیه کان نوێ نییه. بۆ ئیمه نوێیه. دایک و باوکی منیش که له کنه خۆ نوێخواز و خۆینده وار بوون، ههردوو لاقیان ده کهوشیک کردبوو که ده بی شوو به کورە مامم بکه م، دەزانم له نیو هه رمه نیه کاندایا و نییه، به لام زه ماوه ندی خزمایی له نیو ئیمه دا نه که هه ر کاریکی چهوت نییه، به وته ی پیشینیان خیریشه. بيشک مارهی کیژە مام و کورە مامیان له ئاسمانی بیستوه؟» بیستبووم. دیسان هاتم بلیم به و شیوه یی که ئیوه بیر لیدە که نه وه واش نییه و ئافره تانی هه رمه نیش گرفتگه لی خۆیانیان هه یه که خاتوون نوروللایی دهرفه تی پینه دام.

دهستی به پاپیونی سهەر شینیوندا هیئا. رهنگی له بهر ئەوه بووبی که له توند بوونی دلنیا بی. «ئەمنیش هه ر دوو پیم کرده کهوشیک که (نا.)» له دلوه پیکه نی و دوو قوولکه که وته سهەر کولمه گۆشتنه که ی. «راستییه که ی ئەوینداری هاوړیکه ی کورە مامم ببوم که چەند جار هاتبووه مالممان به کورتی له گه ل کورە مام ریک که وتین و هیندەمان ده گوئی دایک و باوکه کائماندا سربووند ئاخریه که ی رازی بوون.»

دهست له ژیر چەناگه تیی رامام و پرسیم «شوت به هاوړی کورە مامه که ت کرد؟» شه ربه که ی دهنیوان تلی هه ر دوو دهستی نا، روانیه دهروه و سه بریکه ی سه ری له قانده سووکه بزیه ک له سهر لیو و چاوه کانیدا دیاریدا. «بیست سالی ک له مه و بهر.» ده مویست پیرسم، له رووم هه لته ده هات. هه رچۆنیک بوو پرسیم «هیشتاش —»

بیخی قاوه گیلاسیه‌که‌ی به نه‌ی فر کرد. دهنگی فری که هات، شهر به‌که‌ی وه‌لانا. لیوه‌کانی به ده‌سماق قاقه‌زی سرپیوه و پیکه‌نی. «به‌سهر منداله‌کاندا ده‌گورپیم. شه‌مکاره مه‌که‌ن و خوم ده‌یکه‌م. هیشتاش چی؟ له زه‌ماوه‌ندم رازیم یا نا؟»

سهرم له‌قاند و خاتوون نوروللایی هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی کیشا. «ئه‌م جله ده‌بینن؟» پیسیری جله‌که‌ی به دوو تلیه‌وه گرت. «مؤدیله‌که‌ییم له گو‌قار دا دی.» جله‌که پیسیری ئینگلیزی بوو و هه‌تا نیو قه‌دی شش پشکوژی ده‌خوارد. «تارانم لیک و پیکدا هه‌تا پارچه‌که‌ییم ده‌سکه‌وت. پارچه‌یه‌کی که‌تانی چه‌رموی خالخالئی درشتی زه‌رد. بو تاقیکردنه‌وی ده‌جار هات و چوم کرد و پاره‌یه‌کی فرهم دایه به‌رگ دروو هه‌تا ناماده بوو.» پالی وه‌پشتی شه‌سکه‌مله‌که‌ی دا و تیم روانی چاوم لیکرد و چاوه‌روان مام.

راوه‌ستا هه‌تا خزمه‌تکار شهر به‌تاله‌کانی راکرد و رۆبی. پاشان هاته‌پیش. ئانیشکی وه میژ دا و گوتی «چهند جار که له‌به‌رم کرد بوم خوش بوو. دیاره ئیستاش هه‌ر خوشم لپی دی.»

ئاگام لینه‌په‌له‌ی وینه‌که‌وی، هه‌رجار که له‌به‌ریده‌که‌م ده‌یته‌کینم و له‌نیو دۆلاب دا هه‌لیداوه‌سم هه‌تا چین و چرووکی تیینه‌که‌وی به‌لام — «کیفه‌که‌ی کرده‌وه و پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌ی ده‌رینا. «جگه‌ره‌ده‌کیشن؟»

جگه‌ره‌یه‌کم راکرد و گوتم «جاروبار.»

شه‌مچه‌ی بو لیدام و گوتی «ئه‌منیش هه‌روا.»

چاوم له‌پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌ی کرد. زیو بوو، گوئیکی لاسک دریزی له‌سهر هه‌لکه‌ندرابوو. گوتم «پاکه‌تیکی که‌شخه‌یه.» جگه‌ره‌که‌ی ته‌کانده نیو ده‌ستی و به‌م شیوه ده‌خزمه‌تکاره‌که‌ی که‌یاند ته‌پله‌ک بینن. پاشان چاوئیکی له‌پاکه‌ته‌که‌ی کرد و به‌دهم بزه‌وه گوتی «دیارییه.» گوتم «باسی جلت ده‌کرد.»

ده‌ستیکی به‌پاکه‌ته‌زیوینه‌که‌ی دا هینا، شیوه‌لاواندنه‌وه. مژیکی له‌جگه‌ره‌دا. «رۆژی چیژن که له‌تاران بووم، ئه‌م که‌مه‌ربه‌نده‌م زۆر به‌هه‌لکه‌وت له‌جینرال مؤد دا دزیه‌وه.»

شه‌سکه‌مله‌که‌ی نه‌ختی کیشا دواوه و قایشه‌که‌ی پیشاندام. «دروست هاو‌ره‌نگی خاله‌کانه، وه‌نییه؟» قایشی راست له‌گه‌ل خاله‌کان هاو‌ره‌نگ بوو، ئاوزه‌ونه‌یه‌کی* زیری گه‌لیک مه‌زینشی پیوه بوو.

ئەسكەملى ھىنايەتتە پېش ، دە كات ژمىرەكەي رووانى و گوتى «بە كورتى مەرۇف دەبىي ناگادارى شتەكانى خۇي بى. كاتژمىر بوو بە يازدە. يازدە ونيو نۆبە دكتورمە. زۆر شتم دەويست بېرسم.»

دەستى نايە نىو كىفە زەردو زەلامەكەي و قاقەزىكى دەرىنا. «ھەمووم نووسىوھ.» و دەستى كرد بە خويىندەنەويان: ياساگەلى مارەيى و تەلاقى ھەرمەنيەكان، مافى راگرتنى مندال دواي تەلاقى، مافى ئافەرت لە ميژووي ئەرمەنستاندا، رادەي خويىندەواران لەنيو ئافەرتاندا. قسەكەيىم بېرى و گوتم ناشىم وەلامگەلى دروستت پيىدەم و باشتر ئەويە لەگەل ئەندامانى لىژنەي كلئىسا و قوتابخانە بدوي. سەرى لەقاند و ناوي چەند كەسى نووسى، گوتى دەخوازى بۆ بەشدارى لە كۆبوونەوكانى لىژنەكەيان لە ئافەرتانى ھەرمەنى بگىرپتەوھ. گوتى «گرفتى ئافەرتان پيئەندى بە گشت ئافەرتانەوھ ھەيەن مسولمان و ھەرمەنى لە نارادا نىيە.» گوتى «ئافەرتان بۆ چارەسەرى گرفتهكانيان ئەشى يەك بگرن. ئەشى يەكتر فير بگەن، ئەشى لە يەكتر فير بن.» وەك نوتقەكەي دەئاخۆت.

ھەرچى ھەولمدا نەبەيشت پارەي ميژەكە بدەم. «مىوانى لىژنەي نىمەن.» لە شەقامەكەدا خەرىكى ماللاوايى بووين كە بېرم كەوتەوھ بېرسم «ھاتبونە بۆنەي ۲۴ ئەپرىل؟» گوتى ھاتبوو و كە بەسەر سورمانەوھ پىرسىم «بۆ؟» بەسەر سورمانەوھ گوتى «بۆچى نا؟ كارەسات كارەساتە، مسولمان و ھەرمەنى نىيە.» ھىچ وەك نوتقەكەي نەدەئاخۆت.

۳۱

بە دواي فينكى و تارىكى مىلكبار، گەرما و رووناكى شەقام دلگر بوو. ھەستم بەوھ كرد حالم باشتر بووھ. ھەستم كرد سووكتر بوومە. بە بەر سىنەما رىكس دا تيپەپريم. جەماعەتتىك لەبەردەم گىشە رىز ببوون، گشتى ميژ، زۆرتەر عەرەب. لەو بەرە بەيانىيەدا بۆ نەچوو بوونە سەركار؟ سىنەما لە بەرنامەي داھاتوويدا فىلمى "تام بەند ئەنگوشتى" پيشان دەدا. چاوم بە وینەكانى فىلمەكەدا گىپرا. تام بەند ئەنگوشتى لەسەر غەرغەرەپەكەي كە ئەسكەملى بوو دانىشتبوو، لە پشت فىنجانپىكى سەرەو نخوون كە ميژى بوو و بە كلكەوانەپەكەي كە شەربەي بوو ناوي دەخواردەوھ. ميژپىكى عەرەب لەبەر دەم سىنەما لەسەر عارەبانە مەيگوى وشك

کراوی دهفروشت. دهمم گرت و تیژ تیپه‌ریم، به خۆمم گوت هه‌تا دووانه‌کانیش وەك نارمەن سەربەخۆ نەبوونە بێین فیلمە‌که بێین.

شالوارینکی که نارمەن لەمیژ بوو دیاری کردبوو کپیم بەو مەرجه ئەگەر کوو بۆ بەری نەبوو بێگۆرمەوه. لە دووکانە‌که وەدەرکەوتم، پیم خۆش نەبوو بگەرپیمەوه مال، پیم خۆش نەبوو بە رینگە دا برۆم و بیر بکەمەوه یا بەلکو رینگە بپرم و بیر نەکەمەوه. رۆیشتم و بیرم کردەوه هەمیشە لە مالدا مانەوه و هاموشۆ لەگەڵ مەرۆگە‌لیکی بەریه‌سراو و کیشە و دەم بە دەمە لەگەڵ دوزگە‌لی دووپاتە وەرەزی کردووم. دەبێ کارێک بۆ دلێ خۆم بکەم. وەك خاتوون نوروللایی. بە بەردەم شیرینی فرۆشی "نگرۆ" دا تیپه‌ریم و کەوتەوه بیر میوانداری پینچ شەمە شەو، زۆریامەوه و چومە زوور. شیرینی وشک و ئاجیل کپری. قوتووی ئاجیل و شیرینی و بەستە‌ی شالوار بە دەستەوه لە شیرینی فرۆشی هاتمە دەری و بەرەو رووی ئیمیل سیمۆنیان بوومەوه کە بەرەو رووم دەهات. هەستی بێ جیی خۆم بوو یا هەر بەراستی پەشۆکام؟ تا هاتم بیر لەوه بکەمەوه لەوه دەمە‌ی رۆژیدا بۆ نەچۆتە سەرکار گوتی «راستیە‌که‌ی حالم زۆر خاس نەبوو، واتە وازی کار کردم نەبوو، ئیزنی چارەسەرکردنم وەرگرت. هاتمە بازاری دەستەوانە‌ی باغەوانی و لایستە بکرم.»

دیسان تا هاتم بلیم بازار لەو لاترە گوتی «ئەگەر پەلەت نەبێ، لەگە‌لم دێی؟ نازانم لە کوێ بە شوینی دا بگەرپیم.» بۆ وا پەشۆکا بوو؟ دەتگوت یە‌کی گوتی «رەنگبێ لەبەر ئەوه کە توشی تۆ بوو.» نازانم کام لایەنی بیرگەم بوو.

گۆتم «بۆ ئەم چەشنە شتانە دەبێ سەرتیکی دووکانی لیژنە‌ی باغەوانی بدەین. بەستە‌کانی لە دەستم وەرگرت و پرسى «لە کوێیە؟»

تاکسیمان گرت و بە شوفێرە‌کەم گوت «فەله‌که‌ی ئالفی.»

دەسفرۆشێک بەرەو رووی دووکانی لیژنە‌ی باغەوانی لە رەخ پیادە‌رپیدا زەیتوون و هاروی سویره و گە‌لا میوی دەفروشت. گۆتم بۆ پینچ شەمە شەو زەیتوون و هاروی سویره بکرم. کپیم. ئیمیل لایستە و دەستەوانە و چەند بەستە تۆ گۆل بە دەستەوه لە دووکان هاتە‌دەر. تۆ گۆله‌ نۆکەم کپری.» پاشان چاوی لە شتومە‌کی دەسفرۆشە‌که کرد «دولمەم زۆر پێخۆشه. خوا دەزانی لە کە‌ییه‌وه نە‌مخواردووه.» گە‌لامیۆم کپری.

سواری پاسی خەتی بوورده‌ بووین. لە تەواوی رینگە‌دا بە‌یه‌که‌وه ئاخۆتین و نازانم چەند جار گۆتمان «چەندە سەرنج راکیش؟ ئەمنیش هەروا.»

لەبەر دەرگەى مائ بەستەکانى پىدامەو و گوتى «باوەرکە موحامەلە ناکەم، لەگەڵ کەس ئەوەندە قسەم بۆ گوتن نىيە.»

دروست کردنى ئامىژەنى دۆلمە کە کۆتايى هات بوو بە شەو. بە ئارتوشم گوت مندالەکان دەبەيە "فیش ئەند چىپس" بھۆن؟ دووانەکان لەخۆشيان هەلبەزىنەو و ئارتوش دەتگوت لای وايە بۆ ناشت بوونەو هەنگاوم ناوئەتەو. ئامىژەنى دۆلمە کەم نايە نىو سەلاجە و گوتم بۆ پىنج شەممە شەو کارم زۆرە. دەرگەى سەلاجەم وردە وردە پىوئەدا هەتا چاوم بە هىچيان نەکەوى.

دووانەکان دەستيان بە زاريانەو گرت هەتا رەنگى سوورى کۆل ئىد بە سەر لىوانيانەو نەبينم، لە دەرگە چوونە دەر. پاشلە گوتم «رەنگى سووراو کە جوان بوو.» دەستيان لە زارى کردەو و پىکەن. بە دەم داخستنى دەرگەو گوتم «ئەگەر دەرنگىش هاتنەو، قەيدى نىيە.» هەر چواريان لە جەرگەى رىنگە بارىکە کەدا بە سەر سووماى چاويان لىم کرد.

بەرەو رووى پەنجەرەى ژوورى دانىشتن وەستام، چراى ژوورى دانىشتنى جى چوار دايسا گوتم «ئەو چ دەکا؟ رەنگى لى گەڵ داىکى قسە بکا يا کتیب دەخوینتەو. رەنگىش بى —

«

زوو پەردە کەم کىشا و چوومە چىشتخانە قولىنەى گەلا ميوە کەم نايە سەر مىز و ئامىژەنى دۆلمەم لە سەلاجە دەرىنا.

هەتا يە کەم دۆلمەم پىچايەو و نامە نىو قابله مە، دوو لايەنى بىرگەم بوو بە کىشەيان.
«فرە نە فامى.»

«بۆچى؟ چ ئىرادى هەيە دوو کەس ئۆگرييە کى هاوبە شيان بى؟»

«هىچ ئىرادى نىيە، بەلام —»

«جا چونکە يە کيان ئافرەتە و يە کيان مىر نابى لەگەڵ يە کتر باخۆن؟»

«هەر باخۆن؟»

«ديارە کە هەر باخۆن.»

—

تەنيا کە سىکە کە دە قسە کانم دەگا.

—

«هيندەى تەنيا هەر لەگەڵ خۆم ئاخۆتم دىن بووم.»

«هیندهی که هەر کاریکم له مەر دیترا نهوه کرد ماندوو بووم.»

«ئەمەش وەلامە کەم. منداڵە کەم پیتی وایە بە بۆلە بۆل و رەخنە گەرم. شووێ کەم حازر نییە و شەپەک لە گەڵ یەکتەر باخۆین. دایک و خوشکەم هەر گالتم پێدە دەن و نینا کە لە کەنە خۆ هارپێن هەر دەزانی دە کارم بکا. هەر وەک ئیستا. هەر وەک ئیستا کە دەبێ بۆ کەسانێکی کە وازیانم نییە چێشت دروست بکەم.»

«وازی هیچ کاریکت نییە؟»

«ئەدی بۆ دۆلمە دروست دە کە ی؟»

«بۆ کیتی دروست دە کە ی؟»

«فرە نە فامی.»

دوایین دۆلمە نایە نیو قابڵە مە و دە گۆلە نۆکە کانی سەر قەرپێز رامام.

۳۲

میوانە کان پێنج شە مە شەو کێبەرکیی زوو هاتنیان بوو.

دووانە کان لە گەڵ سووفی لە سەر جۆلانە ی حەوشە دانیشتە بوون. هەر جارە ی کە جۆلانە هەڵدە کشا سەری، هەرسێکیان بە قیژە و پیکە نین دەستیان بەرەو دارە بێ رادە داشت و هەولیان دەدا لقا ناسک و سەوزە کە بگرن. دارە بی رەخ جۆلانە و هەر دارە بییەکی تر گشت دەم و ساتیک شیعری "پاروانا" ی "هوانیس تومانیان" یان دەخستەو بەریم کە لە سەر دەمی منداڵیدا هیندەم خۆیند بۆوێ نیوێ زۆریم لە بەر بوو. هاروی و تەماتەم لە بەر پەنجەرە و بەرەو رووی دارە بی ورد دە کرد و ئەو بە شە ی کە زۆرم پێخۆش بوو خۆیندەوێ:

شازاده خاتوونی که شخه و پاشای قز چهرموو دهرکهوتن.

کیژ چه شنی مانگی یه کشه وه، باوک چه شنی هه ورپکی قورس.

هه ور و مانگ سه ره سه ره شانی یه کتر.

به دهنگی هه ناسه و خشه خشی جل ئاورم داوه. سووفی و دووانه کان له بهر دهرگه ی

چیشته خانه ویستابون.

سووفی گوتی «پووری، شیعیکی فره خوش بو.»

ئارمینه گوتی «له سه ره تاوه بیخوینه وه.»

ئارسینه گوتی «بیخوینه وه.»

پیکه نیم. «سه ره تایه که بیم له بیر نییه.»

ئارمینه گوتی «باشه، که و ابوو چیرۆکه که ی بگیره وه.»

ئارسینه گوتی «بیگیره وه.»

تویکلّه هاروییه کانم خسته نیو زبلدان. «سه د جار له رووی کتیب بۆم خویندونه وه.»

ئارسینه گوتی «باشه ده ی بۆ سووفی بگیره وه.» ئارمینه گوتی «دلنیام چیرۆکه که ی

نازانی.» دوو قۆلی له سووفیان پرسی «ده زانی؟» سووفی سه ری له قاند واته نایزانی.

رۆن زهیتوون و ئاوی لیمۆم نایه سه ره میز، به ده م دروست کردنی سۆسی سالاد دهستم کرد

به گیرانه وه ی چیرۆکه که: «پاشایه که سه ره کیویکی بهرز دا ده ژیا، کیویکی که شخه و جوانی

بوو. کیژه که مه زن بوو و بریار بوو شوو بکا، شازاده گه لیک له چوار قورنه ی دنیا وه هاتنه

خوازیینی کیژه. پاشا سیویکی دایه کیژه و گوتی هه رکام له شازاده کانت بۆ شوو پیکردن

دیاری کرد سیوه که ی بۆ باویژه.»

کیژه کان دهوری میزیان ئه نگاوت، دهستیان نایه ژیر چه ناگه و چاوه نواری پاشا وه ی

چیرۆکه که بوون. بۆ یه که محار بیرم له وه کرده وه که چه ند خۆشه کیژ شوو بۆ خۆی دیاری بکا و

نه به پیچه وانه. دهستم که به رۆن زهیتوون چه ور ببوو به به ره لبینه مدا هیئا. «شازاده کان

گوتیان کیژی پاشا هه رچی داوا بکا بۆی ده یه نن. زیر و جه واهیرات و ته نانه ت هه ساره و

مانگی ئاسمان.»

سووفی گوتی «خۆزگه م به کیژی پاشا. ئه گه ر من بوو مایه هه ساره و گشت جه واهیرات و

هه موو شه گه لاته کانی دنیا م ده خواست.» دووانه کان گوتیان «وس.»

ساسی سالادم لیڭگدا. «کیژی پاشا گوتی زپیر و جهواهیرات و مانگ و ههساره‌ی ناسمان چ لیده‌که‌م؟ من ته‌نیا شتیک له هاوبه‌شی ژیانم ده‌خوازم: ناوری نه‌وینی راسه‌قینه.»

دروانه‌کان چاویان ده سووفی بری که به زاری ئاوه‌لاوه چاوی لیم ده‌کرد.

خوی و بیبارم له سوسه‌که دا. خوازیی‌نچییه‌کان که وشه‌ی ئاوریان بیست به‌و بیر و خدیال‌وه که شازاده خاتون ناوری راسه‌قینه‌ی گه‌ره‌که چاوه‌روانی وت‌ه‌کانی تری شازاده نه‌مانه‌وه و به ته‌قله‌کوت وه‌شوینی ئاور که‌وتن و شازاده خاتون چاوه‌روان مایه‌وه.»

نارمینه خهریکی راکردنی کاهوو له‌نیو قاپی سالاده‌که دابوو که شه‌قیکم له پشتته ده‌ستی دا. «و شازاده خاتون گه‌لینک سال چاوه‌روان مایه‌وه ههر مایه‌وه هه‌تا ئاخریه‌که‌ی له خهم و خه‌فه‌تیاں سه‌ری ده باله‌خۆ ناو هیئنده گریا که به هۆی فرمیسه‌که کانییه‌وه گۆلاویک ساز بوو و کۆشکی پاشای وه‌بنه خۆدا.»

سی قۆلی سه‌ریان داهینابۆوه و چاویان لیده‌کردم. قاپی سالاده‌که‌م نایه سه‌ر پێشخان.

«ههر داره‌بیه‌کی که ده‌ببینن ههر ئه‌و کیژه پاشایه‌یه که ئیستاش که ئیستایه سه‌ر به‌ره‌و ژپیر ده‌گری و شازاده‌کان ئه‌و شه‌مشه‌کوێرانه‌ن که ئیستاکه‌ش ههر به‌ دهوری چراکاندا خول ده‌خۆن هه‌تا ئاور بۆ شازاده خاتون بیه‌ن.»

پاساریه‌ک خۆی له تۆری په‌نجهره‌ دا، جیکه‌یه‌کی لیبۆوه و فری.

نارمینه گوتی «داره بی به‌سته‌زمان.»

نارسینه گوتی «شه‌مشه‌مه کویره به‌سته‌زمانه‌کان.»

سووفی به‌و زاوه‌ گریاوه‌یه‌وه هیشتا ههر تیم رامابوو.

۳۳

نالیس له پال یووپ دانیشتبوو. لیڭگدا لیڭگدا پیده‌که‌نی و پیلکه‌کانی به‌و مژۆل ریمیل لیدراوانه‌یه‌وه زوو زوو لیک ده‌کرده‌وه و ده‌ینوو‌قاندوه‌وه. هه‌روه‌ک راپۆرتیلی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی که مندا‌له‌کان خوار و راستیان ده‌کرده‌وه. دایکم له ئه‌سه‌که‌م‌لی هه‌م‌به‌ر دا، هه‌روه‌ک ته‌ماشای کێبه‌رکی پینگ پۆنگ بکا، نیگای له نیوان نالیس و یووپ دا له گه‌ریاندا بوو. ئارتووش و ئیمیل کایه‌ی شه‌تره‌نجیان ده‌کرد. ئیمیلی له پال باوکی دانیشتبوو. ئه‌ژنۆکانی بیکه‌وه نابوو.

دهستی وه ژئیر چه ناگه‌ی نابوو و چاوی له فهرش ده‌کرد. نارمن به شالواری نوییه‌وه له‌سه‌ر سه‌ری نارتووش ویستا‌بوو. ویولیت له‌و لای ژوره‌که‌وه ئالبومی وینه‌کانی زه‌ماوه‌ندی من و نارتووشی هه‌لده‌داوه. خۆی سوور بوو له‌سه‌ر بینینی ئالبومه‌که. گارنیک و نینا جار نا‌جاریک له‌گه‌ل ئالیس و یووپ و هیندی جاریش له‌گه‌ل دایکم و ژورتیش له‌گه‌ل یه‌که‌تر ده‌شاخۆتن و هه‌رچهند سات جاریک بیانوو‌ییکیان بو‌ ییکه‌ن ده‌دۆزیه‌وه

ویولیت پرسی « بوچی یه‌کی له‌ وینه‌کانی زه‌ماوه‌ند ده‌ قاب ناگری به‌ دیواری هه‌لواسی؟ » به‌ شوین وه‌لامه‌وه بووم که ئیمیلی هه‌ردوو دهستی نایه‌ سه‌ر کولمه‌کانی. «ئه‌ی! گوئی که‌وشم دیار نیه‌.»

هه‌موو لامان له‌ که‌وشه‌کانی ئیمیلی کرده‌وه. تایه‌کی که‌وشه‌ په‌شمیه‌کانی گوئی چه‌رموی پیوه‌ بوو و تایه‌که‌ی تر بی‌ گول‌ بوو.

نارمن هاته‌ پیش. «بیگومان هه‌ر له‌واوه‌ که‌وتوه‌وه. بگه‌رین بیدۆزینه‌وه‌.»

ئیمیلی چاویکی له‌ باوکی کرد و سه‌ری لار کرده‌وه.

ئیمیل بزه‌ی هاتی. «برۆ بگه‌رێ، به‌لکو بیدۆزیه‌وه‌.»

ئیمیلی سه‌بریکی له‌جیوه‌ رابوو، ده‌ستیکی به‌ دامینه‌ ره‌ش و ته‌نگه‌که‌یدا هیئا و له‌گه‌ل نارمن وه‌ده‌رکه‌وت. ویولیت به‌ ئالبومه‌وه هات له‌جی ئیمیلی دانیشته‌. نارتووش به‌ ئیمیل- ی گوت «کیش! ته‌مشۆ هه‌ر هۆشت له‌ خۆنیه‌.» ویولیت ئالبومه‌که‌ی پیوه‌دا.

به‌ بیانوی هیئانی شتی ناوه‌کی چومه‌ چیشته‌خانه‌. ئیمیلی که‌ هات دلنیا‌بووم هه‌ردوو که‌وشی گوئی پیوه‌ بوو. دلنیا‌بووم، چونکه‌ هه‌تا که‌وشه‌کانم دی بیرم کرده‌وه «رێک وه‌کو شه‌وه‌ که‌وشانه‌ن که‌ چهند هه‌وتوو له‌مه‌وه‌به‌ر کریم.» شه‌من که‌وشی منالانه‌م کرېسوو یا کیژه‌که‌ که‌وشی ئافره‌تان؟»

له‌ مه‌ودای نیوان چیشته‌خانه‌ دا له‌ هات و چۆ دابووم. شه‌م میوانداریه‌ خورتیه‌ که‌ی ته‌واو ده‌بوو؟ به‌ خۆمم گوت شه‌گه‌ر هه‌موو رویشتن و قاپ و که‌وچکم شو‌ردن و رێک و پێکم کردن له‌ نیو‌راحتیه‌ سه‌وزه‌که‌ دا پال‌ ده‌که‌وم و چه‌رۆکی ساردۆ ده‌خوینمه‌وه‌ تا بزائم می‌ری چه‌رۆکه‌ که‌ ئاخیه‌که‌ی چ ده‌کا؟ که‌وته‌وه‌ بیر به‌یانی که‌ چووبووم شه‌یزه‌ له‌ خاتوون سیمۆنیان بگه‌رمه‌وه‌ شه‌و بی، شه‌مجاره‌ تیر که‌س خورتی لیم نه‌کردبوو. خۆم گه‌رکه‌م بوو.

ده‌رگه‌م که‌ کرده‌وه‌ وه‌مزانی نه‌خۆشه‌. ره‌نگی تیک چووبوو و ژیرچاوه‌کانی تیک قوپا بوو. جلی ناودامینی و فره‌وانی چه‌رموی پۆشیبوو. چوینه‌ ژووری دانیشتن و له‌ وه‌لامی شه‌وه‌ی که‌

حالیلم پرسى گوتى «دوئى شهو خراپ خه وتم» هه ركه باسى ميوانداريم كرد، وابه به گورجى گوتى «نا» كه نه موپرا پر كيشى بكه م. ميوانى بابه تىكى هيئده گرن گيش نه بوو. گه ره كم بوو قسه بكا. له مه پر ميره چاو سه وزه كه، له ئيميل، له خيزانى ئيميل. هه روه ك فيلمىكى كه به رنامه ي داها تووه كه يت دييى و گه ركه ت بئ سهر له به رى بيىنى. به لام ده تگوت هاوسپي كه هه ر هيچ وازى ئاخوتنى نه بوو. به راده يه ك كپ و بيده ننگ ده قاليچه كه ي عه ردى ژوور راما كه وه ستام و مالا واييم كرد. بؤ مانه وه م پر كيشى نه كرد، گف ت و لغتى سارد بوو. هه ر ده تگوت ئه و ئافره ته نييه كه چه ند شه و له مه وه به ر تاييه تى ترين رو داوه كانى ژيانى بؤ م گيپرا وه.

ئه و چيشتانه ي كه بؤ شيو ليمنابوو، نامه سه ر ئاور گه رم بنه وه. پلاو خو ريشتى فسنجان، دؤلمه ي گه لا ميو و نيكر، به رچيشتايكى كه بؤ خو م كه يفم زؤر پيئده هات و به و بيره وه كه ره ننگه خاتوون سيمؤنيان بي، له جار ان زؤر تر تيژم كرد بوو. سه وزى خو اردن و ترشيم له سه لاجه ده يه نا دهر كه ئيميل گوتى «تووشى زه جمه ت بوو.»

لام لي كر ده وه، له پال ميژى چيشتخانه ويستا بوو. گوتم «زه جمه تى چى؟» پاشان له زارم ها ته دهر «بؤ تو كه خو ش راده برئ.» لايه نى ره خنه گر تيم خو رى «ئابروت چوو.» زوه كى گوتم «مه به ستم ئه وه يه بؤ هه مو وان هه ر خو ش راده برئ.»

قاپى ترشى و قولينه ي سه وزى له ده ستم ساند و نايه سه ر كه شه ف، پال قاپى سالاد. «كلاريس، ده بي باخوين. كه ي دهر فه ت ده بي؟» زنجيرى ملى كه وه ت بو وه سه ر كراسه كه ي، دلّه كوته م گرت.

ني نا گه يشتى. «ئه من چ بكه م؟ ئه وانه به م له سه ر ميژ بيانچنم؟» به هيما ي سه ر گوتم «ئا.» دهن گم دهر نه ده هات. ني نا كه شه ف به ده س له چيشتخانه وه دهر كه وت.

ئيميل گوتى «ئيواره ي دوو شه مه؟» خه ريكي تيكردنى پلاو بووم و چه شنى كار با به بيرم داها ت كه دوو شه مانه دره ننگ له قوتابخانه ديئنه وه، چونكه مه شقى جه ژنى كو تايى ساله و ئارتووش سه ر له به يانييه وه ده چيئه خو رپه مشار و شه وي دهر زوريه ته وه و ئاليس له نؤبه ي شه ودا كار ده كا و دا يك م ميوانه. سه رم را وه شان د كه وا ته «ئا.»

ني نا له ژوورى دانيشتنه وه ئيميلي بانگ كرد و ئيميل له كاتى چوونه دهر له گه ل دا يك م ويك كه وتن و گوتى «ببوورن.»

دا يك م وه لامى نه دا يه وه. خو ي گه يانده لاي ميژ و له بن گو يمدا گوتى «ئيس تا به هه ر دوومان بلئ كهر. هه ر له خو وه نيگه ران ببووين. نازانى چؤن به ئاليس راده كا بي گومان

قسمت و نسیب و ابوهه. ئیستا ههرمه‌نی نیه قهیدی ناکا، ئەدی بۆ نیوهی پلاوه‌کهت رژانده سهرمیز؟»

ئیمیلی و ئارمه‌ن هه‌تا سێ جار نه‌مگوت «من‌دالینه. شیو» نه‌هاتنه سهر میتر. سووفی و دووانه‌کان ویستیان له‌سهر جۆلانه شیو بخۆن. تا هاتم بلیم نا سووفی ده‌ستی ده‌نیو قه‌دم وهرینا. «پووری ریگه‌مان بده له لای شازاده خاتوون شیو بخۆین.» نینا گوتی «چی؟ شازاده خاتوونی چی؟» سووفی گوتی «داره‌ بی ههر ئه‌و کیژه پاشایه‌یه‌که —» نینا په‌ریه‌ نیو قسه‌که‌ی سووفی و به‌ منی گوت «من چیشت بۆ من‌داله‌کان تیده‌که‌م. تکایه‌ ته‌تۆ دانیشه‌.» گارنیک به‌ ده‌م به‌ه به‌ه گوتنه‌وه پلاوی تیکرد و ویولیت به‌ ئیمیل - ی گوت «دۆلمه‌ت پی‌خۆشه‌؟»

چاوم به‌ میتری شیودا گیرا که‌م و کورپه‌کی نه‌بی و بیرم له‌وه کرده‌وه که‌ نه‌وه له‌ که‌یه‌وه به‌ یه‌کتر ده‌لین تۆ؟ چووم پله‌ی کۆلیره‌که‌م زیاد کرد. ئالیس چیشتی بۆ یووپ تیده‌کرد، دایکم پینی گوت «گۆشتی خۆریشته‌ت که‌م داناوه. پلاوی زیاتر تینکه‌.»

ئه‌من بێ قاپ بووم. له‌کاتی ته‌یار کردنی میتری میوانان هه‌میشه‌ خۆم له‌بیر ده‌کرد. به‌ره‌و چیشتخانه‌ چووم و گوتم «نیوه‌ ده‌س پێبکه‌ن، ئه‌من نه‌وه هاتم.» که‌س چاوه‌پرسی خۆلق کردن نه‌بوو، گشتیان خه‌ریکی خواردن بوون. جگه‌ له‌ ئیمیل و ویولیت که‌ له‌ پال یه‌کتر دانیشتبوون و قسه‌یان ده‌کرد. چاوم به‌ نینا که‌وت که‌ به‌ چا و تروکاندن هیمای ئه‌و دووانه‌ی ده‌کرد. خه‌ریک بووم له‌ ژوور و ده‌ده‌ر ده‌که‌وتم که‌ ئیمیل دی لیوه‌کانی ویکنابوو و زه‌ق چاری ده‌ ویولیت بریوو. چا و تروکاندن نینای دیوو؟

له‌ نیوه‌راستی چیشتخانه‌ وه‌ستم. بۆ دله‌کوتمه‌م لیبوو؟ بۆ برسیم نه‌بوو؟ بۆ وازی زۆریانه‌وه‌ی سهر میتر نه‌بوو؟ بۆ شه‌و کۆتایی پینه‌ده‌هات؟ ده‌ستم کرد به‌ شوێردنی قاپه‌کانی شه‌وچه‌ره‌ و شه‌ربه‌کانی خواردنه‌وه‌. ئیمیل چ قسه‌یه‌کی پیم بوو؟ ههر ئیستا له‌ بابته‌ چیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ویولیت ده‌ئاخۆت؟ بۆ جارز ببووم؟ کۆلیره‌کان بۆچی فینکاییان نه‌ده‌دا؟ ههر که‌ ده‌نگی کیژه‌م بیست له‌ چیشتخانه‌ ده‌ره‌په‌ریم.

ویولیت ویستابوو و ده‌ جله‌ سپیه‌که‌ی رامابوو، دامینه‌که‌ په‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌وز ره‌نگی تینکه‌وتبوو. ئیمیلی زاری به‌ههر دوو ده‌س گرتبوو و لی‌کدا لی‌کدا ده‌یگوت «ببوورن، له‌ ده‌ستم به‌ر بۆه، ببوورن.» قاپی ترشی له‌ سهر عه‌ردی سه‌رخوون ببوو.

دایکم گوتی «زووکه‌ن خۆی به‌ په‌له‌که‌ دابکه‌ن.» و خۆیدانه‌که‌ی دایه‌ ده‌س ئارتووشی بیدا به‌ نینا که‌ ده‌سه‌ڵ قاقه‌زی له‌ جلی ویولیت ده‌خشانده‌، گارنیک گوتی «هیچ نیه‌. په‌له‌ی ترشی

ناوی ویکه‌وی پاک ده‌بیتته‌وه. «نالیس گوتی «قه‌زا و به‌لا بوو.» یووپ گوتی «گازا چی؟» و نالیس دهستی کرد به روونکردنه‌وه. ئیمیل به ئیمیلی گوت «ئه‌تۆ که ترشیت پینخۆش نیه، بۆچی قاپه‌که‌ت راکرد؟» سه‌ر کۆنه‌ی نه‌ده‌کرد. هه‌ر ده‌پیرسی. ئیمیلی چر و چاوی تیک نابوو، نینا گوتی «دهستی ویکه‌وت. خۆ به ئانقه‌ستی نه‌بوو.» چاوم له ئیمیلی کرد. دهستی ویکه‌وت به ئانقه‌ست نه‌یکرد؟

له‌گه‌ل و یولیت چوممه ده‌سشۆری و په‌رۆیه‌کی خاوینم هینا په‌له‌که پا بکاته‌وه. په‌رۆی له دهستم رفاند، زوو زوو له جلی خشانده‌وه و له ژیر لی‌وه‌وه بۆلانده‌ی «مندالی نه‌فام، جله دل‌پینه‌که‌می پیس و پۆخل کرد. له‌هنده‌نی به دیاری هینابوویان، چه‌ندم خۆش ده‌ویست.» پاشان په‌رۆکه‌کی فریدا عه‌ردی، قه‌زه‌کانی له‌به‌ر نه‌ینۆکی ده‌سشۆری ریک و پینک کرد و هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی من له‌وی نه‌بم، گوتی «کچه‌تی‌وه‌ی به‌دره‌سه‌ن. راه‌سته. ده‌رسیکت پی بده‌م که‌یفی پینکه‌ی.»

زۆریامه‌وه لای میژ. ئیمیل له جیوه‌ رابوو و هه‌تا و یولیت دانیشته‌وه هه‌ر به پی‌وه بوو. ئیمیلی له پالیه‌وه و یستابوو گوتی «دا‌وا‌ی لی‌بو‌ردن بکه.» ئیمیلی به ده‌نگیکی به‌رزه‌وه گوتی «ببو‌رن په‌له‌م خسته جله که‌شخه‌که‌تان.»

ویولیت به دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه دهستی نایه سه‌ر کولمه‌ی ئیمیلی. «تازیزه‌که‌م، هه‌ر وه‌سه‌ر خۆتی مه‌ینه‌نه. هه‌ر به‌راستی زۆریشم که‌یف پینه‌ده‌هات.» ئیمیلی کشاوه‌ دا‌وا‌ه و وه‌ده‌رکه‌وت. ویولیت چاوی له‌من کرد و بزه‌ی هاتی. «ده‌ستاوتان خۆشه.» چاوم له‌ ده‌وریی ئیمیل کرد. بری‌ی سالاد و ئیکرای تیکردبوو. دا‌هاتمه‌وه ته‌به‌قی دۆلمه‌ راکه‌م خولقی بکه‌م که سووفی و دووانه‌کان به هات و ها‌وا‌ره‌وه رایانکرده ژووری.

ئارمینه قیژاندی «بۆقینکی هیندی کیسه‌لێک خۆی هه‌له‌دایه نیو جۆلانه.»

ئارمینه گوتی «بۆقینکی هیندی کیسه‌لێک.»

سووفی رووی ده‌من کرد و گوتی «پووری، ئیره‌یی به شه‌مشه‌مه کویره‌کان برد.» و له پینکه‌نینان له‌خۆ بۆوه.

نینا گوتی «چی؟» سووفی دهستی به گپ‌رانه‌وه‌ی حه‌قابه‌تی "پاروانا" کرد. نینا قاپی چیشتی له دهستی سووفی وه‌رگرت و گوتی «باشه، باشه. هه‌لێ برو. جارێ وه‌ختی حه‌قابه‌تان نییه.» سووفی گوتی «ئه‌تۆ قه‌ت حه‌قابه‌ت ناگپ‌ریسه‌وه. پووره کلاریس بۆی گپ‌راینه‌وه.»

هه قايه تيكي زۆريش خۆش بوو. «قژي نيچاواني سووفي لادا و له گهلا دووانه كان ناردمه دهري.
«بزاني بۆق و شازاده خاتوون چ ده كهن.»

گارنيك گوتي «به سه رهاتي "پينگوف" و "شه محال" تان بيستوه؟»
نينا گوتي «كي؟ چ محال؟»

گارنيك گوتي «چ محال نا، شه محال. به پرسي پيوه ندي گشتي كۆمپانيا.»
نينا گوتي «ئه ها، كه وابوو چ محال.» قاقا پينكهنی و رووی تينكردم. «ئيكرا يه گجار خۆش
بووه.»

دايكم گوتي «فره تيز بووه. ئه گهر ته ماته كه ي كه بابي بووايه باشتر بووه.»
گارنيك گوتيه نارتروش «ئه تو ده تراني شه محال و له يعه هدي داغستان بووه؟»
نارتروش دۆلمه ي ده سدايه، «هيئندي شتم بيستبوو.» روانيمه ده ورپي ئيميل كه هيشتا
دۆلمه ي رانه كردبوو.

گارنيك قايه كه ي بۆ لاي نينا را داشت. «خۆريشت تيده كه ي؟ له و فسنجانه ي كلاريس هه ر
چهنده كي بخۆي كه مت خواردوه. بيري لي بكه نه وه. كورپ پاشاي پيشووي داغستان ئيستا
بوته ميوانداری بالويزي يه كيه تي سؤقيه ت.»

نينا گوتي «له راستي دا داغستان كوييه؟ خاتوون و سكانيان پيپسيستان بۆ تيكه م يا
كانادا؟»

يووپ به ده م كۆخوه گوتي «ئيزم پيئده ده ن ئه من بيگيرمه وه؟» و باسيكي دوور و دريژي
له باره ي داغستان يا خۆي گوتنه ي داغستانه وه كرد كه له جيناره تي زه رپاي خه زه ر و
گورجستان هه لكه وتوه و چون ولاتيكي شاخاوييه هه ر بۆيه ناوي داغستاني به سه ر دابراوه و
له توركيذا داغ به واتاي كپوه و تا به ر له شۆرشي رووسيا پاشاي بووه و به دواي هاتنه
سه ركاري كۆمونيسته كان سه ر وه كۆماره كان يه كيه تي سؤقيه ت بووه و پاشا به ره و ئه وروپا
ده لينگاني وه ريئاوه و پستا كورپ هه مان پاشا بوته به پرسي پيوه ندي گشتي كۆمپانياي
نهوت له ئاباداندا.

هه موو كپ و بيئده نگ بۆ چهن ساتي ده يووپ رامين هه تا ئه وه ي ئاليس چه پله ي ليذا و
گوتي «هه ر بۆي! ئاگاداريه كي زۆر دروست و ته واو.» يووپ سوور هه لگه را، «ئۆگرييه كي فره م
به ميژوو و جوغرافيا هه يه.» گارنيك لاي له من و نينا كرده وه و له سه ر خۆ گوتي «ئه گه ر

هەلەم نەکردبێ دەبێ سیخوڕ بێ» و لە تریقەى پێکەنینى دا . نینا بە تەشەرەووە گوتى «دیسان تەر زمانیت کرد؟»

گارنىك بە دەنگىكى بەرز گوتى «بە كورتى - لە كاتى سەردانى پىنگۆف لە پالائوتنگەدا، شەمخاڵ ھاوڕپى ھىندى بەرپرسان و كار بە دەستانەووە دەچنە پىشوازى . ولیعەھدى پىشوو و بالۆیزى یەكیەتى سۆقیەت لە سەرەتا دا زۆر بە وردى دە یەكتر دەروانن.» ھەستا سەرپى و وىستا و كەوچك و چەنگاڵ بە دەس ئۆینى چەپ چەپ روانى دەرتنا . «دەور و بەر دلەپراو كى ئەو ھیانە نەووەكو كىشە ساز بێ.» بە كەوچك و چەنگاڵ ئۆینى شەمشىربازى دەرتنا . «دواى ئەووە كۆمۆنىستى ئاورگەم و راسەقىنەخوازى ھیواپراو تۆقە دەكەن ، كەوابوو بە زمانى رووسى چاك و خۆشى دەكەن، ھەموو پشوو یەكی راحەت دەكىشن.» نینا گوتى «ھۆى چاولىكە! كەوچك دە چاوى ناغای بىرت لەنكستىر راچوو.» و دەورپى پلاو و خۆرىشتى بۆ لای گارنىك برد . گارنىك دانىشت و پاشەووى پێكەنینەكەى تەواو بوو گوتى «شەمخاڵم چەند جار دى . مېرىكى چەندە شوخ و خۆش خولق و فرە خویندەوارە . بە پىنج شەش زمان دەشاخوى . وەى وەى لەو فسنجانەى.» سالادى تىكرد و گوتى «دنىایەك سەیرە . پاك كەرەوھیان دەسداوەتى و ولاتەكان لەسەر نەخشە پاك دەكەنەووە.»

ئارتووش گوتى «ھىشتا وەختى ئەووە نەھاتووە فلانستان و بېھمانستان پاك بەكەینەووە و بنووسىن بەرابەرى؟»

گارنىك دەستى بۆ قولىنەى سەوزى خواردن برد ، « و گشتمان رووسى باخۆین و ماكسىم گوركى وەخوین.»

من و نینا گوتمان «دەس پىمەكەن.» و ماوەیەك كپ بوون . ھەر ئالیس و دایكەم بوون كە شىپوھى دروست كردنى فسنجانیان شى دەكردووە ، ئىمیل شىتىكى بە بن گوپى وپولیت گوت و بە دوو قۆلى پێكەنین . نینا بە گارنىكى گوت «كەوابوو چەمخاڵ، ھا؟» گارنىك لىوى نیناى قورنجى و گوتى «شەكرۆكە.»

یووپ شىتىكى بۆ ئالیس دەگىپراو و ئىمیل و وپولیت دیسان سرتە سرتیان بوو . ھەتا ھاتم بىر لەو بەكەمەووە باسى چى دەكەن ، ئالیس گوتى «گوپى بدەنى.» پاشان بە یووپى گوت «بىلى، بىلى.» یووپ سوورھەلگەرا و سەرى راوہشان . ئالیس رووى لە ئىمە كرد . «گوپى بدەنى.» كۆ دەزانى برەیم و بوواردە یانى چى؟ . پاشان زۆرىا لای یووپ ، «ئەتۆ ئەوانە لە كوئى فىر بووى؟» یووپ دیسان سوورھەلگەرا و ئالیس رووى لە ئىمە كرد و گوتى «دەى؟»

كەس نازانى؟ بېرەيم ناوى جۆرە خورمايەكە، بەر لەو ەي ئىنگلىزىيەكان زەويەكانى ئابادان بىكرن، گەرەكى بېرەيم بە گىشتى دارستانى ئەم چەشەنە خورمايە بوو. «گارنىك گوتى» (تەح تەح لەو دۆلمەيە، ديارە خورماش فرە بەتام و چىژە. «بەكەجار بوو كە ئارتووش بە سەرئەجەو ە گوتى بۆ قسەكانى خوشكەم شل دەكرد. ئالىس كەوچك و چەنگالى نايە نېو دەورى و سىنگى رەپىش خست. «جا گوتى بەدەنە پاشاەو كەي. ئەگەر زانستان ناوى بوواردە لە كوتىو ەاتوو ە؟ نازانن؟ گىشتى ئەم ەردانە ەي مېرىكى ەرەب بوو كە كىژىكى ئىجگار جوانى بوو بە ناوى "و ەردە" لە ەرەبىدا بە گول دەلەين و ەردە. «رووى دە يوو كرد. «راستم گوت؟» يوو سەرى راو ەشانن و ئالىس درىژەي پىدا «بە مېرى ەرەبىيان دەگوت "بوو و ەردە" واتا "باوكى و ەردە". ئىنگلىزىيەكان كە ەردەكان دەكرن، گەرەكەكان بە ناوى خاوەن ەردەكە دەكەن، "بوو و ەردە" و ەردە دەبىتتە بوواردە. «سەرى بۆ لای راستى لار كرددەو، «بوواردەي باكور» ئەوجار بۆ لای چەپى لار كرددەو «بوواردەي باشور».

ئارتووش گوتى «چ سەرنج راكىش.» گارنىك لە ژىر لىو ەو ە گوتى «گوتم سىخورى شتى — «و بە سىخورمەي نىنا بىدەنگ بوو. ئالىس چاوى دە يوو بىرى. «چ ئاگادارىگە لىك. ەبىژى!» يوو دىسان سوور ەلگەرا و پىكەنى. داىكم قوللەنى سەوزى لە پىش ەمووان راگرت، بىرم بۆ ەو ە چوو كە ئەگەر ەقايەتى يوو راسەقەنە بى، باوكى "و ەردە" لەو مېرە ەرەبە دەكەنەنەيە كە لە برى كور بە ناوى كىژ ناسراو ە. يوو و ئارتووش بە يەكەو ە دەئاخۆتن. يوو گوتى «رەنگە ئاوسانە بى، ەلەتە.» ئارتووش گوتى «راسەقەنە يى ئاوسانە، سەرنج راكىش بوو.»

مىزى شىوم كۆكردەو ە و پىم وابوو كەس تىنەگەيى شىوم نەخوارد، ئىمىل گوتى «دۆلمەكە ئىجگار بەتام بوو. ئەگەرچى خۆت دەمت لەچىشتەكە نەدا.» و يارمەتىدام. داىكم گەيشتى. «ئىو ە فرمون، كۆكردەو ەي مېز كارى پىوان نىيە.» ئىمىل بەرەو نىنا چوو كە خەرىك بوو بانگى دەكرد و داىكم لەژىر لىو ەو ە بۆلاندى «ئەي كە قىنم لە پىاوى ژنانەيە. لەكاتى شىو خواردندا بىستت يوو چى بە ئالىس گوت؟ گوتى — «قاپە پىسەكام لەسەر يەك دانا و رامكرد. بەرەو چىشتخانە چووم و لە دلئى خۆمدا گوتم «نەم بىست و ناخوام ببىسم. وازم لى بىن.»

نینا که ویستی پروا به سرته پیی گوتم «پیم وایه جوور بوو.» ویولیت ههر گوتی «سوپاس.» و دایکم گوتی «له ببرت بی فسنگانه که ده قاپینکی فغفوروی بکه ی.» مالاوایی و سویاسی یووپ پینج خوله کی خایاند. دهرگهی مالیی له سهر هه مووان داخست. خه ریکی شور دنی قاپ و قاجاغ بووم که سهر و که لاره ی ئارتووش له چیشخانه په پیدا بوو، پالی وه قاپشوریدا و گوتی «کیژه کان داوای هه قایهت ده کهن.» و پیکه نی. له هه وه لئی شه ویوه یه کبین پیده کهنی. گوتم «وازی هه قایهت گوتم نییه.» چاو یکی لی کردم. «بوچی؟» چاوم لیی نه کرد. «شه که تم.» به ردینه بن ئاساکه ی کایه ی ده کرد. لام لی کرده وه و ماوه یی لیی ورد بوومه وه. پاشان گوتم «بو ردینه که ت ناتاشی؟»

۳۴

ده مالیکی فره مه زندا بووم که دالان و چهند هۆده ی سهروه یه کی بوو. مرۆقانیکی زۆر ده هاتن و ده چوون که هیچ کامیانیم نه دهناسی. دهستی دووانه کانم گرتبوو و گه ره کم بوو بچمه ده ری و به ریگهی دهر که وتمن نه ده زانی. قه شه یه کی بالا به رز هاته پیش و گوتی هه تا مه ته له که ی هه لئه ده م ناشیم و ده دهر که وم. پاشان دهستی دووانه کانی گرت و رایکیشان و له گه ل خۆی بردنی. به دوا ی قه شه و دووانه کاند ا رام کرد.

له هه وشه یه کی ئیجگار مه زندا بووم، چوار دهوری هۆده بوو. ئه ستیرکیکی خری بی ئاو له جه رگهی هه وشه دا هه لکه وتبوو. ده گریام و دووانه کانم بانگ ده کرد که ئافره تیکی گه نج مندال به باوه شه وه له دهر که ی هه وشه وه ژوور که وت. دامینیکی سووری له بهر دابوو که عه ردی ده مالی. دووانه کانم بانگ ده کرد و ده گریام و ئافره تی دامین سوور پیده کهنی و له دهوری ئه ستیرک سه مای ده کرد و منداله که ی هه لداویشته و ده یگرته وه.

له خه و راپه ریم. پشوووم سوار ببوو و شه لالی ئاره قه بووم. ئارتووش خه وتبوو، سه رچه فه که م لا دا. ژاکیتیکی ته نکم له سهر جلی خه و له بهر کرد، سه رپایه م له پی کرد و چوومه هه وشه. هه و بوومه لیل بوو. بۆنی گوئی سیوره ده هات و گوئه سووره خونچه ی تازه ی دهر کردبوو.

چەند جار لە نێوان رینگە باریکە کەو دەرگە ئاسنییە کە دا هاتم و چووم و بیرم لەو خەونە ی دەکردهوه کە دیبووم.

لەسەر جۆلانە کە دانیشتم کە بە هۆی شیدار بوون و رتوو بەتەوه تەر ببوو. لقی دارەبیەکان نەدەگەشیته پالگە ی جۆلانە کە. مائی خەونە کەم ناسیاو نەبوو. قەشەم نەدەناسی و مەتەلە کەم لەبیر نەما بوو. تەنیا هەر حەوشە و ئەستێرکە خڕە کەم لە حالی ئاساییدا دیبوو. تەپرای ی جۆلانە کە تازاریدەدام.

رابووم و بەرەو حەوشە ی پشتە رویم. دووانە کان قولکە یەکیان لەنزیک شیرە ی ئاو هەلکە ندبوو. یەکی لە کایەکانیان ئەوه بوو کە قولکە پر بکەنەوه، بەرد و گیا و گل دە قولکە بکەن، بە قولە داریکیش لیک ی بدن و بلین ئاش دروست دەکەین.»

دایکم گوتی «نێوان ئیسفەهان و "نەماگەرد" دوو سەعاتەری ئابجی.» بەلام ئەو دەم کە دە پازدە سالانە بووم رینگە کەم دوور و درێژ دەهاتە بەرچاو.

ئالیس لە درێژە ی رینگە دا ورتان دیبوو. «ئەدی کە ی دەگەینی؟»

دایکم گوتیبوو «دەچینە نەماگەرد رۆن بکڕین.» باوکم کە یفی بەو چیشتانە دەهات کە دایکم بە رۆنی خۆمائی لیبیدەنا.

دەس لەناو دەستی باوکم بە کۆلانە تەسکەکاندا دەرویشتم و لە مندالە لەر و چلکنەکان ورد دەبوومەوه کە بە دیواره کاگلی یەکانەوه مەلاس بسوون یا لەو دیو پەنجەرە خییج و خوارەکانەوه لە مسافیرە شارەبیەکان زەق ببوونەوه.

ئالیس بێ نیویر بۆلە ی دەهات. «لەبەر تۆز و خۆل خەفە بووم.» بەلام ئەمن هۆشی گەرما و تۆز و خۆلم نەبوو. لە ئافرەتانی گوند ورد دەبوومەوه کە جلگەلی ناوچەبیان لەبەر دابوو و گەنجەکان دەمی خۆیان بە سووچی لیچکە رەنگاوارەنگەکانیان گرتبوو. هۆیە کە ییم کە لە دایکم پرس ی، لەبەر گەرما و تۆز و خۆلیکی کە بە هۆی شەمالەوه وەسەر و چاومان دەکەوت، بە بێ وازی گوتی کێژە گەنجەکان نابێ لەنک* دایک و باوک یا خەسوو و خەزورور باخۆن. لیچەکی زەرد و سوور و سەوز تەنیا رەنگ گەلیک بوون کە لە نیو دی دا دەمدی. ئەوی تر هەمووی هەر بۆر بوو.

لە حەوشە یە کە وەرور کەوتین. ئالیس دەستی دایکمی رادەکیشا کە «بگەرپینەوه.» ئەستێرکیکی بێ ئاو لە جەرگە ی حەوشە دابوو. چوار دەوری حەوشە هۆدە هۆدە بووکە دەرگە ی گشتیان لە دار بوو بە بەرەو نووسگەلیکی شووشە یی کە تۆز و خۆلیان لەسەر

نیشتیبوو. چەند ئافرەتی گەنج لە سووچی حەوشە دەوری تەندووریان ئەنگاوتبوو و نانیان پێتووە دەدا. ژنیکی پیر یەکی بە رەخەنی لە کارەکیان دەگرت و دەپیرتاند. * باوکم لە گەل میتری خاوەن مالهە که که یەکی چاوی زەق و لە باوکیشم بەخۆوەتر بوو دەتاختۆت. ئالیس بێ نیوێر نەقەنقی بوو. بە بێدەنگی چاوم لە دەور و بەر دەگێرا و هەستم دەکرد ئیستایە که دەبێ دەس بە گریان بکەم. ئافرەتیکی گەنج لە دەرگە کرایوەی مالهە وەژوور کەوت، بالا بەرزو لەر و پێخاوس بوو. گیاو شکیکی زۆر دە قژە ئالۆزو درێژە کە ی کەوتبوو. سەگیکی لەر و گرویی لە گەل بوو. ئافرەتە که هەر که چاوی بە ئیمە کەوت لە تریقە ی پیکە نینی دا، ئالیس کپ بوو و بە دوو قۆلی لە ئافرەتە که وردبووینەووە که گۆرانی دەگوت و لە دەوری ئەستێرکی بێ ئاو دا سەمای دەکرد. سەگە که لە بەر دەرگە ی حەوشە وەرکەوتبوو و دەیلووراندا. بۆ ماوە پێ هەر دەنگی گۆرانی ئافرەت و هاش و هووشی با و لوورە لووری سەگ دەهات. میتری خانەخۆی داها تەووە و کوتە دارتیکی لە عەردی راکرد. روو لە ئافرەتە که هەلیسووراند و گورانندی «بەرۆ، بەرۆ دەری». حەیات بێ» ئافرەتە گەنجەکان لە ژێر دەم بێنەکانەووە پیکە نین و ژنە ی پیر پیمانی گوت «مەترسن، شیتتە بەلام بێ ئازارە.» پاشان وردکە بەردیکی لە قەراغ تەندوورە که راکر، تووریدایە لای ئافرەتە ی دین و گورانندی «حەیات بێ.» ئافرەتە که دەموچاوی خۆی بە هەردوو دەس گرت و دایە گریان، پاشان جارتیکی تر گۆرانی گوت و بە دەم سەما کردنەووە لە گەل سەگە کە ی لە دەرگە ی حەوشە وەرکەوت.

دایکم لە کاتی گەرانەووە بۆ ئیسفەهان گوتی خەلکی جولفا دینەکان دەبەنە نەماگەرد. بنە مالهە گەلێک هەن که بۆ راگرتنی دینەکان پارە وەر دەگرن. هەتا ئیسفەهان هەر گریام و ئالیس چەند جار پرسی «تۆز و خۆل بنە ی هات، هەواکەش فینک بوو، ئە ی گریانە کەت لە چیه؟»

چەند جار بە دەوری دارە مۆرتک و کەردووی سەوزیدا گەرام. داها تەووە و سەوزیە کام بزار کرد سێ چوار مۆرتکی وشک کەوتبوووە ژێر دارە مۆرتک. رەنگیان رەش دەینواندا. مۆرتکە وشک و رەشە کام هەلگرتەووە. ئەو جار لە عەردی دانیشتم. پالم وەدارە که دا و مۆرتکە کام ئەو دەس ئەو دەس پێکەرد.

سەرم هەلینا و روانیمە لقی دارە مۆرتکەکان. یوو ما گوتبووی یا لە جیگایە ک دا خویندبوو مەووە که دار مورتک هەمان داری "سیدر" هە سیدری سەر شۆری لە گەلاکە ی دروست دەکەن؟ بیرم بۆ ئەووە چوو که چەند دارمان هەیه که بەرە کە ی لە گەل ناوی دارە که یە ک

نییه؟ سیدر، بهره‌کھی مؤرتک و نه‌خل میوه‌کھی خورمایه، داریکی تر که هاونای بهره‌کھی نه‌بی به زهینم نه‌گه‌یی. گوتم چ‌باشتر که هەر دوو دارمان له‌ئابادان دا هه‌یه. له‌جیوه رابووم. مؤرتکه وشک و ره‌شه‌کاتم توور دایه نیو سه‌وزیه‌کان و گه‌رامه‌وه ژووری هه‌و. جله‌کاتم به بی‌ده‌نگی له‌بهر کرد. نو‌سراوه‌یه‌کم له‌سه‌ر میژی ته‌له‌فۆن به‌جی هیشت و له‌مال ده‌رچووم.

۳۵

کلّیسا تاری بوو و بۆی کوندری لی‌ده‌هات.

خیزانی خزمه‌تکار ده‌رگه‌ی کرده‌وه و له‌سه‌ر نه‌خۆش بوونی زارۆکه‌کھی بۆمان دوا و نه‌منیش بری پوولم پێدا. گوتم پیویست ناکا چراکان هه‌لکه‌ی و کوندریش ناخوازم و ده‌رگه‌ی کلّیسام له‌پشته‌وه را‌گاله‌ دا.

لی‌چکه‌که‌م له‌سه‌ر میژی نریک ده‌رگه‌ را‌کرد و کرده‌مه‌ سه‌رم. خاچم کیشا. به‌سه‌ر فه‌رشی عه‌نه‌نا‌بیدا تی‌په‌پریم و بهره‌ و می‌حراب چووم. له‌سه‌ر یه‌کێ له‌ دوو قه‌نه‌فه‌ی ریزی پی‌شه‌وه دانیشتم و نازام تا چ‌ماوه‌یی له‌ وینه‌ی سه‌رده‌می مندالی مه‌سیح رامام که له‌ باوه‌شی دا‌کیدا بوو، هه‌تا ئه‌وکاته‌ی روونا‌کایی به‌ربه‌یان له‌ په‌نجه‌ره‌ی ره‌خ می‌حراب و له‌و به‌ر شووشه‌ ره‌نگییه‌کانه‌وه هاته‌ ژوور و کلّیسا نه‌ختی روونا‌کایی تی‌زا.

چاوم له‌ شه‌مدانییه‌کانی می‌حراب و گول‌دانه‌ زۆیوه مه‌زنه‌کانی می‌حراب کرد که گوئی پلاستیکیان تی‌دابوو و هه‌ر وه‌ها ده‌ جامی شه‌رابی پاقت و حه‌مایلی به‌ ئالتوون دروا‌ی قه‌شه‌ی ره‌خ جامه‌که‌ رامام. گشتی ئه‌وانه‌م گه‌لێک جار دیبوو، به‌لام هه‌ر ده‌تگوت یه‌که‌بجار بوو چاوم پی‌یان ده‌که‌وت.

وینه‌گه‌ری مه‌سیح شی‌وه‌ی سه‌رده‌می مندالی نارمه‌نی دده‌ا. که‌ومه‌وه بیر وته‌کھی نینا. «هه‌ر که‌ ئه‌م وینه‌گه‌رییه‌ ده‌بینم مندالییه‌کانی تی‌گرامم بیر ده‌که‌وینه‌وه.» پی‌م وابوو مه‌سیح وه‌مندالی دووانه‌کانیش ده‌چی و به‌ گشتی مه‌سیح شی‌وه‌ی مندالی هه‌موو منداله‌کان دده‌ا.

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولم کیشا. چۆکم دادا. خاچم کیشاوه، چاوم نووقاند و خویندمه‌وه: «ئه‌ی باوکی گشتمان که له‌ ئاسمان‌دای. ناوت پاقت بی.» یه‌که‌بجار ئه‌م دوعایه‌م که‌ی خویندبۆزه؟ «مه‌زنی تو شایانه. مه‌یل و ئیراده‌ت به‌و چه‌شنه‌ که له‌ ئاسمان‌دا ره‌نگ دده‌اته‌وه له‌سه‌ر

عەردیش دا وینەى بىي.)» دوایین جار كەى بوو؟ «بەشە رزقى ئىمپرومان پىبەرە. چا و لە قەرزە كانمان پىۆشە، هەر وەتر ئىمەش لە قەرزدارانمان خۆش دەبىن.» دەتگوت يەكە مچار بوو دەمخویندەو. «و ئىمە تاقى مەكەو بەلكو لە ئاكارە چەوتە كانمان رزگار بكە.» دوعاكەم تەواو كرد. «چونكە مەلەكووت و هیز و تووان و شكۆ و مەزنايەتى بۆ هەميشە لە تۆرايە.» چاوم كردهو «ئامىن.» خاچم كىشاو و ديسان دە وینەى مەسىح و مەريەم رامام. مەريەم شالىكى شىنى لە كۆل بوو و مەسىح دە پەرۆيەكى زەرد دا قۆنداغ پىچ كرابوو و لە باوەشى داىكيەو بوو.

پىيەكانم تەزىبون، لە جىو رابووم و بەرەو مىزى مۆمەكان چووم. پوولم دە سەندوو قە دارىنە چكۆلە كەرد و وەك هەميشە حەوت مۆم راکرد. شەش دەنكىيان بۆ مندالەكان و ئارتووش و ئالىس و داىكم و مۆمى حەوتەم بۆ باوكم. مۆمى حەوتەم هەلكرد و لە ژىر لىووە گوتم «يارمەتيم بدە.»

بە دەورى كلىسا دا گەرام. نزيك شويىنى كۆرى گوژانى، لە پال كۆنە ئۆرگ، تەتەلەگەلىكى بچكۆلە كە خەلك بۆ وەدەس هينانى ساغ و سلامەتى يا وەديهاتنى قەست و نىيەتەكانيان پىشكەشى كلىسايان كردبوو، بەديوارەو هەلواسرابوون. ئەو گشتە سالە، ئەو هەموو جارە هاتبوومە ئەم كلىسايە، ئەم تەتەلانەم قەت بە وردى نەخويندبوو. زۆرەيان بە زمانى هەرمەنى بوو، چەند دانەيەكيان ئىنگىلىزى و بەردىكى چكۆلەى مەر مەر كە بە زمانى فارسى لەسەرى نووسرابوو:

مەريەمى دەژ* ، داىكى داخدار

بە برىنەكانى رۆلەكەتم سویند داى و

رۆلەكەمت بۆم گەراندهو.

دەستم بە بەرەدە چكۆلەكە دا هینا و گوتم «ئافرەتەى بەستەزمان.» كە گەيمە بەر دەرگەى كلىسا لە خۆم پرسى «بەچى را بزاین داىكى مندالە نەساخەكە تەتەلەكەى پىشكەش كردوو نە باوكى؟» زۆرىامەو لەى مېحراب ، خاچم كىشاو و وەدەرەكەوتم.

بەرەو مال بوومەو. هەواكەى گەرم و دلگر بوو. لەمىژبوو چىژم لە گەرما نەدیبوو؟ مابوو بگەمە سىنەما تاج، چاوم لە دەستە راست كرد. لە بنەبانى كۆلانى بنبەست دا، دەرگە مەزەنە شىنەكە وەك هەميشە داخرابوو و پاسەوانىكىش روژان ئاسا لەبەر دەرگە وىستابوو. بىستبووم گەرەكەكىكى وەك بازاری كوتىيەكان لەوبەر دەرگە شىنەكە دا هەيە كە قاوەخانە و دووكان و

مالی تیدایه. نافره تانی نهو بهر دهرگهی شین پیده چوو سالّ به سالّ لاقیان لهو گهره که نه دهنایه دهرهوه. زۆرجار پیم خۆش بوو نهو بهر دهرگهی شین ببینم بهلام لیم روون بوو نه مکاره دژواره.

میریککی عهره ب پینج شهش بزنی وه پینش خۆیدا بوو و به پیاده پیدادا دهرۆیسی. میریککی تری عهره ب به سواری دوو چهره له گهلی دههات و به یه کهوه دهئاخۆتن. دوو چهره سوار ههولئی نهوهی بوو پێ به پیتی هاوړیکهکی باژوئ و تهگهری پینشهوه یه کببن بهولاو بهو لا دا دهچوو، بۆی گازی پالاوتنگه دههات و ناسمان ساو و پهله ههوړیککی لی بهدی نه دهکرا.

لهجی جیی شه قامدا دارخورما بهرهو ژوور هه لچوو بوون و کوومه لگه لی گیاو گوڵ له چه نندین شوینی دا بهرچاو دههات. پینیدا رویشتم هه تا گه یه سینهما تاج. ئەم گشته ساله له ئابادان بووم و هه موو جاری سهرم له جیاوازی نیوان بهشی کوپانیا نهوت و شوینه کانی تری شار سوړ دهما. ههر دهتگوت له چۆله واریکی بی ئاو گیا را پیت دهنایه ناو باغیککی سهوزهوه.

ههر دوو بهری شه قامه پانهکان، خانووبه ره یه که چه شنیان لی دروست کرابوو به شمشادگه لی یه که دهستهوه که وه مندالانیک دهچوون که تازه له ئارایشتگا گهراونهوه. بهریز ویستاون و چاوه پیتی نازمن که بی بلئی «بهه بهه، مندالی چه ند پاک و خاوین و ریک و پیکن.»

لامدایه شه قامه کهی خۆمان. ته نیا دهنگی سپر سپره و قهره ی نیو به نیوهی بۆقه که مان ده بیسرا. ده دور و بهرم روانی و پیم وابوو ئەم شاره گهرم و کپ و سهر سهوزهم پینخۆشه دهرگه ناسینه کهی هه وشهم کردهوه و وه ژوور که وتم.

ئارتووش و منداله کان له چیشخانه بوون. دووانه کان په شیو و به په رۆش تیم روانین و ههر که بزهی سه رلیومیان دی نامبازم بوون. نارمن هاته پینش و کوومه که بیم که ماچ کرد کشاوه. ئارتووش گوتی «قاوه دروست بکه م؟»

هه لویستی منداله کان نهوه بوو که بۆ فراوین نه چینه یانه. نارمینه گوتی «دهبی وانه کائمان بخوینین.» نارسینه گوتی «چی وای بۆ تاقیکردنه وه کان نه ماوه.» چیشته کانی دوی شهوم گهرم کردهوه.

ئارتووش دۆلمه ی له گه ل پلاوی سپی خوارد و گوتی «به گوئی دایکت نه گاتهوه، دۆلمه له گه ل پلاوی سپی زۆر خۆشه.» گه لیک جار له بهر نهوه که دایکم گوتبووی ههرمه نیه کانی جولفا دۆلمه له گه ل برنجی سپی دهخۆن پیتی پیکه نیبوو. کاتی له سهر میژ هه لدهستا گوتی «چیشته کانی دوی شهو لهو په ری خۆیدا بوو. به تاییهت دۆلمه که قسه ی له سهر نه بوو.»

ناشخین تۆزی دۆلابه کانی ژووری خەوی دەتەکاند و یەك بین دەناخۆت.

«کلاریس خاتوون گیان، دەبەر بەژنت مەرم، لە دلت گران نەیه، بەلام پیم خۆش نییە دەبێ بیی. هەینی میوانم هەیه، شوووەکم هەمامی دەکا، هەزار بەدبەختیم هەیه، سەرەرای ئەو لە هەموو کارەکانم رەخنە دەگرێ. "بۆ ئاوات شۆرد؟ بۆ وەهات ئوتوو کرد؟" پاشان بێ نیوپر لەگەڵ کور و نەووەکی کیشەیهتی، کورەکی ئیجگار باشە. لام تا کام قسە ناکا. بەلام نەووەکی — وە، وە، وە، وە چ مار برژیئیکە. زمانی هیئەدی تریژوووییکە. جوون دەدا و شت داوی و هەرچی لەبەر دەستی بی بە مقەست وەریدەگرێتی و —» پەرۆی تۆز تەکینی دانا. «لە پال تەلەفۆنەو بە بیستم بە یەکیکی دەگوت "ئەگەر ئەمنت خۆشەوئ دەبی بەدی لە بناگوویی ناغای وازگین" کلاریس خاتوون گیان خۆ دەیناسی؟ مامۆستایە —»

ناشخین کە تۆز تەکاندن لەبەرکردبوو پیم گوت ناغای وازگین دەناسم و دواي خاوين کردنەووی دۆلابەکان بچێ دۆشەکچە راحەتیه کانی ژووری دانیشتن بتکەکیی. لە ژووری خەو هاتمە دەر و بە خۆم گوت «کچەتیو نازانم لە پال تەلەفۆن لەگەڵ کیی بوو؟ ئارمەن؟ نەکا ئارمەن بدا لە بناگوویی —» بەرەو زەنگی تەلەفۆنەکە چوم. دەبوو لەگەڵ ئارمەن ناخۆتبا. تەلەفۆنەکم راکرد.

دەنگی وەك هەمیشە هییدی بوو. «گەرەکم بوو بابەتی میوانداری پینج شەمە شەو سوپاست بکەم. زۆرمان زەحمەت دای. سەرەرای ئەمە دوی شەو کتیبیکم دۆزیووە، گۆم رەنگە پیئت خۆش بی. دامناوہ دووشەمە بیهینم. خۆ بریاری دووشەمەت لەبەر نەکردووە؟»

لایەنیکی بیرگەم قیژاندی «بلێ دووشەمە کارم هەیه. بلێ وەختم نییە. بلێ دەست و بالم بەندە بلێ —» بە هەلە داوان وەلامیم داوە کە هیچ زەحمەت نەبوو و سوپاس بۆ کتیبەکە و بریارەکەشم لەبەر نەچوو. تەلەفۆنەکم دانا. دوو لایەنی بیرگەم دەگیانی یەك بەریوون.

پالڻ وه ميڙي ته له فون دا و هه وٺي نه ودم بوو بير له شتيڼي تر بکه مه وده. به چ
بيانووييکه وه له گهڻ ٿارمن بدويم؟ ٿاشخين نه و جار ٿيدي بوجي هاوار ده کا؟ کات ٿميڙ
بوو به چوار و چاره گيٽک ، منداڻ چيان ليڻهات؟

که سهرم هه ليڻا هه سڀکيانم له م بهر پشت دهرگه وه بيني که گه بيوونه جه رگه ي
ريگه باريکه که وه. دووانه کان هه نگله شه له يان ده کرد و ٿارمن دهستي نابوه گيرفاني
و له پشت سهري کيڙه کانه وه دههات. ٿاشخين ديسان دهنگي ٺي هه ليڻا. «کلاريس
خاتون گيان.» دهرگه م کرده وه.

ٿارمينه گوتي «هيٺو! بيستهک و دوو نوزده.»

ٿارسينه گوتي «هيٺو! دوو نوزده و بيستهک.»

گه ليٽک جار شکم بڙ نه وه چوو بوو که نه کا دووانه کان هه ر به تايبه ته هه ٺي
هاوچهن ده کهن هه تا مراهي وه که يهک وه ربگرن. به لام چوڻ؟ به ماموستا کانيام گوتبوو
له کلاسدا له سه ر قه نه فه ي جيا و دوور له يه کتر دانيشن.

ٿارمن دهرگه ي مائي گاله دا و راهه ستا هه تا دووانه کان له هه ٺه ز و دابه ز
به وستن. چاوه رواني چي بوو؟ چوڻ بوو روڙان ٿاسا زوهه کي نه چوهه ژوره که ي دهرگه که
دا بجا؟ هه ر که چاوم ليڻي کرد گوتي «ته له فون له ميس جوودي ده که ي؟ يهک دوو هه وتوو
هه تا کوڙتايي تاقيرکرنه وه کان له کلاسي پيانو واز بيڻين.» دووانه کان به مه به ستي
داکوڙي له وته ي براکه يان سهريان بادا. به هڙي ٺوگري له ناکاوي به وانه و
تاقيرکاريه وه هيڻشتا هه ر واقم ورمابوو که واق ورمانه که مي فره تر کرد. «ميڙوو
ده پرسيه وه؟ سبه ي تاقيرکاريه هه يه.»

ٿاشخين هاته دالان. «کلاريس خاتون گيان.» نفورچيٽم له دووانه کان کوتا. سلاو
بکه ن. ٿاشخين دهنگي نزم کرد و قورباني سه ده قه يان بوو. «سلاو له گول، سلاو له
سونبول، قهندو هه نگوين، شيرو شه کر. نا! بيٽشک کاري تو نيهه.»

ٿارمينه و ٿارسينه به يه که وه گوتيان «چي کاري ٺيهه نيهه؟» ٿاشخين گريڻي
ليٽچکه جه رموگه که ي له پشت مليه وه توند گريڻدا و هيڻم اي کرده ژووري دانيشتن.
«راحه تي ژووري دانيشتن.»

هه موو به يه که وه چووينه ژووري دانيشتن. دڙشه گچه ي راحه تيهه کان له سه ر يهک
هه ٺچنرا بوون. ٿاشخين يه کي له راحه تيهه يهک نه فره ريهه کاني نيشاندا. چووينه پيڻش.

نیوراستی به شیکی که دژسه گچهی دهکشا سه ری و دیاری نه ده دا درابوو. پیده چوو
یه کییک به چه قو یا شتیکی نوک تیژ دراندوویتی. روم له نارمن کرد که گیژ و ویژ
تیم راما و گوتی «به خوا —» و له ژوروهه رایکرده دهروهه. دووانه کان چاویکیان له
ناشخین کرد و پاشان روویان دهمن کرد.

«نارمن نه یکردووه.»

«به خوا نارمن نه یکردووه.»

هیشتا نه مپرسیبوو ته دی کی کردوو به گوتیان «نازاین کی کردوو به، به لام —»

«— به لام نارمن نه یکردووه.»

ناشخین که دهسته کانی نابوو سه سکی سه ری راوه شانند. وهی، وهی، وهی —»
به دووانه کانم گوت به رشپو له سه رمیزی چیشته خانه یه و گوتمه ناشخین جاری شوینی
دراوه که به دژسه کچه داپوشی.

پوولی ناشخینم دا و ناشخین گری لیچکهی له ژیر چه ناگه یه وه توند کرد. هه ر که
گری لیچکه له پشت مله وه بوو به و مانایه یه که ده یه وی دس به کار بی یا خه ریکی
کاره و له ژیر چه ناگه یه که ده به ست یانی له کار کردن بوته وه. زنجیری کیفی داخست و
به سه کانی جل و چیشتم که پیدابوو بیبا نایه ژیر هه نگلی و سوپاسی کرد. ده رگه له
پشته وه را داخست و له و به ری ده رگاوه ماوه یی چاوم لی کرد. به سه ته و کیف به دس و
پشوو هه لمالا و له ریگه باریکه که وه به ره و ده رگه ناسینه که ری که وت. به خوّم گوت
«نافرته ی به سه ته زمان. جگه له زه همه تکیشان چی له م ژیا نه ده سه که وت.» به ره لیبینه م
کرده وه و توورم دایه نیو قولینه ی جله گه مارگرتووه کان. له ته واوی نه و روژدها هاوشان
له گه ل ناشخین کارم کردبوو و به ره لیبینه که م گه مار گرتووبوو.

چوومه ژوروی نارمن، به و مه به سه ته وه که له بابته درانی راحه تیه وه هیچ قسه یه که
ناکه م. قسه ی گرنگترم بوو که بی که م. کتیبی میژوو که پیدام پرسیم «ته ری چ باس له
ئاغای وازگین؟» له سه ته ختی دانیشته. «خراب نیسه. بوچی؟» کتیبه که م کرده وه
«هه روا.» هه ستا کیفی قوتاخانه ی کرده وه و به شوین شتی داگه را. ته سه قه زا تیمرؤ که
چوومه ده فته ر، ئاغای وازگینیش له وی بوو. «کتیبی میژووم لیک نا.» «بو چوو بوویه
ده فته ر؟» قه ت نارمه نیان بانگ نه ده کرده ده فته ری قوتاخانه مه گه ر بو ته می کردن
له مه ر بژوزی و خراپه کاری. گوتم هه ر به راستی نه کا له بنا گوپی به پرسسی دابی.

قاقه زینکی چوار سووچی وده دستمدا. «بۆ ئەمه.» بەندی دلم پسا، بېشک و یستوویانه بچمه قوتابخانه. بېنگومان دیسان ته مە کراره. بېنگومان — قاقه زه کهم خوینده وه: «رێز گرتن له ئارمەن ئایوایان به بۆنه ی ههول و تهقه لالا له وانە ی ماتماتیک دا.» له جیوه ده رپه ریم و له باوه شم گرت و ماچم کرد. له پێکه نیینی دا و گوتی «خنکاندمت.»

که له جۆش و خرۆش که وتم گوتم «راستییه که ی ئەمرۆژانه زۆرم په رۆش بو ی.» له بیری شه وه دا بووم که به چ شیوه یه که وته که ی ئیملی بێنمه گوپی که گوتی «ده زانم بۆ به په رۆش بو ی. به من ده که ی ئەوها مه به. هیه چکات بۆم به په رۆش مه به. کوره که ت نه فام نییه. ئیستا میژوو به رسه وه.» و داها ته وه کتیپی میژووی له عه ردی را کرد و دایه دهستم. بۆچی له بزم چو بوو کوره که م له خافلگیر کردندا پسپۆره؟

ده سنووسه که ی واژگینم هه تا دووشه مه ته قه لی هیئا. ماش پلاو و خۆریشتی ته ماتەم بۆ ئارتووش لیئا که که یفی پیده هات. کیتی بادامیم بۆ منداله کان دروست کرد. له سه ر ئارمه نیش نه مپرتاند بۆچی ژووره که ی ریک و پیک نییه و دووانه کانم برده دیتنی فیلمی تام به ند ئەنگوشتی، ئارمەن گوتی «تاییه تی مندالانه.» و ره گه لمان نه که وت. شه وی دوایه هه رکه گوتی «سینه مای یانه ی نه وت فیلمی ته ره زانی هیئا وه.» گوتم «به و مه رجه ده تانبه م سه بی له سه ر له خه و رابوون نووکه تان* نه یه.» دووانه کان له وه ی که حازر بووم دوو شه و له سه ر یه که بیانبه مه سینه ما هه م سه ریان سوورما هه م خۆشحال و هه تا ئارتووش نووکاندی که واژی ئاژۆتنم نییه،» دووانه گوتیان «تا کسی ده گرین.» سه ر و سه کوتی هه ر چواریان هه ر بۆ وه ده بوو چاویان لیبکه ی. کاتس گوتم «رێگای یانه فره دوور نییه، له و ده مه ی رۆژیدا شه قامه کانیش چۆلن که و ابوو — ئارمەن ده ئاژۆت.»

له سینه مای سه ر ئاوه لای یانه ی نه وت هاو رپی منداله کان به پالنه وانبازیه کانی تارزان حه په سام و به کاره جوانبه کانی چیتا پێکه نیم. له هه وای گه رمی شه ودا، له لایه ک بۆی چه م ده هات و له لایه کی ته ره وه بۆی که باب کوویده ی میواخانە ی یانه ی نه وت. به شایبی و خۆشی منداله کانم که یف خۆش بووم.

به‌یانی دوشه‌مه هه‌ور و هیل بوو و بایه‌کی به قه‌وه‌تی ده‌هات.
 مندالنه‌کاتم ری‌ده‌کرده قوتابخانه‌که نارمینه‌گوتی «ئه‌گه‌ر هه‌لی‌کرده باهۆز چی؟»
 نارسینه‌گوتی «بیشک خاتوون مانیا مه‌شفه‌که ته‌عتیل ده‌کا.» نارمه‌ن کیفه‌که‌ی
 ده‌سدایه و ری‌که‌وت و گوتی «چ باشتر.»

دووانه‌کاتم راسپارد «له‌بیریان نه‌چی کتییی چیرۆک و په‌راوی وه‌رگی‌پراوه‌که بده‌نه
 خاتوون مانیا یا ئاغای وازگین.» نارمینه‌گوتی «به‌لینیت دابوو بۆمانی بخوینیه‌وه.»
 گوتم «ئاغای وازگین په‌له‌ی بوو. کاتی بلاو‌کرایه‌وه به‌یه‌که‌وه ده‌بخوینیه‌وه.» گوتیان
 «باشه.» و روممه‌ته خرپنه‌کانیان هی‌نایه‌پیش یه‌کترمان راموسی و هه‌تا به‌ر ده‌رگه
 ناسینه‌که له‌ته‌کیاندا چوم.

ئه‌گه‌ر مه‌شق ته‌عتیل بو‌وايه مندالنه‌کان زوو ده‌گه‌پرانسه‌وه مال. گه‌ره‌کم بوو زوو
 بگه‌ری‌نه‌وه یا نا؟ ده‌بوو دوعام کردبا هه‌لکاته باهۆز یا دوعام کردبا هه‌لنه‌کاتی؟
 ئیمیلی له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌خۆیان ویستا‌بوو. ساکۆی سورمه‌یی و پی‌سی‌ر تو‌زی له‌به‌ر
 دابوو و گۆره‌وی به‌له‌ک کورتی چه‌رمووی له‌پنج کردبوو. پاس گه‌یشتی. نارمه‌ن له‌پال
 ده‌رگه‌ی پاس ویستا هه‌تا ئیمیلی سوار بوو. ئارتووش له‌پشت فه‌رمانی شو‌قرلیت
 دانیشتبوو. هه‌ناسه‌م راگرت. ماشین به‌ دووه‌مه‌ین سلف هه‌لبوو و هه‌ناسه‌که‌م
 ده‌ردایه‌وه. ئارتووش بزهی هاتی و به‌ری‌بوو پاشان تو‌رمزی لیدا و سه‌ری له‌په‌نجه‌ره
 وه‌ده‌رنا. «ئیمرو دره‌نگ دی‌مه‌وه. له‌بیرته؟» به‌ده‌م بزه‌وه سه‌رم بۆ له‌قاند که‌ئا
 له‌بیرمه. شو‌قرلیت و پاسی قوتابخانه‌که دوور که‌وتنه‌وه ده‌رگه‌ی ناسنیم پی‌وه‌دا و به
 حه‌وشه‌دا رویشتم. با‌چهند گوله‌قاقه‌زی وه‌حه‌وا خستبوو و هه‌لیده‌سو‌راندن.

هیشتا ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌م پی‌وه‌نه‌دابوو که‌جیردی کرانه‌وه‌ی ده‌رگه‌ ناسنیه‌که‌م بیست.
 له‌م به‌ر ده‌رگه‌ تو‌ریه‌که‌وه دیم که‌ ده‌هات. فانیله‌ و دامینێ ره‌ش له‌به‌ردا، که‌وشی
 پانییه‌ ته‌خت له‌پیدا و شالی چه‌رموو به‌شانه‌وه. بۆیه‌که‌مجار به‌دیتنی گه‌شامه‌وه.

له‌پشت می‌زی چیشتخانه‌دانیشته‌ و له‌بری چا و شیر، دا‌وای قاوه‌ی کرد. هه‌تا
 خه‌ریکی قاوه‌بووم ده‌نگی لی‌وه‌نه‌هات، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ «هه‌لی‌کردۆته باهۆز. ئه‌وده‌م له
 هی‌ند بو‌وین به‌شوین ئه‌م چه‌شنه‌هه‌وايه‌دا باران ده‌باری.» قۆه‌کانی له‌پشت سه‌ریه‌وه

كۆ كرىدبۆۋە. جگە لە جووتىنك گوارەى مروارى جەواھىرئىكى ترى نەبوو. قاوہ و قاپى بىسكوتى نايىسم لەسەر مېز دانا و لە ھەمبەرى دانىشتم. ماوھىي بەبئ دەنگى دە فىنجانەكەى راماسا. لە دەرى باى دەھات و دەتگوت ھەرجى تۆز و خۆلى چۆلەوارەكانى خوزستان بوو لە تەك خۆى رادەدا. گولە نۆكەكانى سەر قەرنىز بوو دەلەرىنەوہ.

لېم پرسى «حالت خاستر بووہ؟» مەبەستم ئەو نەبوو كە ھەر قسەيەكم كرىدبئ، ھەر بەراستى پەرۆشم بوو. ھەرچەند كە ئىمىرۆ رەنگى سپى ھەلنەگەر ابوو و تەنيا لىوى بە ماتىكى پەمەيى سوور كرىدبوو.

قومىكى لە قاوہ كە دا و سەرى ھەلئىنا. چاوەكانى وەك دوو ھەلماتى رەش دەينواند. كۆخى. «ئەو شەوہ نازام بۆچى ناخۆتم، خووم بە دەردى دل نەگرتووہ. ھىچ كات لە بابەت خۆمەوہ لەتەك كەس نەناخۆتبووم، رەنگبئ، چونكە لام وابوو كەس تىناگا. بۆچى وەمزانى تۆ تىدەگەى، نازام.»

كپ بوو. گولدانى سەر قەرنىز لەگەل ھاژەى باغخون بۆۋە.

يەكئ لە گوارەكانى لە گوئ دەرىنا شلكەى گوئى دامالى و گوارەكەى دە گوئ كرىدەوہ. لە سەرەخۆ دەئاخۆت. وەك ئەو نەخوازئ دەنگى بىستى. «ئىمىل تەنيا رەنگى چا و ھۆگرى بە كتیبى لە باوكى بۆ بە ميرات ماوہتەوہ. بە پىچەوانەى باروكى كە شىعەرى لە ژيانى راسەقىنە ھەلداوارد، ئىمىل دە چىرۆك و شىعەر دا دەژى. ھەر لە مندالىيەوہ بئ نىوېر ئەويندار دەبوو. پىئى وابوو ئەويندارى داىكى ئىمىلى بوو. كىژە لە بنەمالەيەكى دەسكورت بوو. باوكى ھەمىشە سەرخۆش بوو و زوو زوو لىئى دەدا. ئىمىل دەورى رزگاريدەرى گىپرا و باشە — ناخر كىژە كەشخە بوو. لەپىشدا دژايەتيم لەگەل زەماوہند كرىد بەلام پاشان كە كار لە كار ترازاسا مەلم دا. ھىشتا دوو مانگى لىئ بەسەر نەچوو بوو تىنگەيى بە ھەلەچووہ. كىژە پاش چەند سال مرد كە ئەوہش وىستى خوا بوو.

گولدانى گولە نۆكە بە ھاشەيەكى ترى با كەوتە ھەوشە، دەنگى شكانيم لە ھەوشە بىست. بە تەواوى پەرۆشىم بوو. بۆ ئەوہ كە گولدان شكابوو يا لەمەر ئەوہ كە يەكئ بەم ساناييە لە مردنەوہ دەدوا؟

گوئى «ھەلئىژاردنەكانى* ھەمىشە سەھوو بوو. ئەوئش لەمەر بئ زەينى يەوہ چەندىن و چەند جار ئەم شار و ئەم ولات ئەو ولاتم كرىد لەمەر ئەوہ كارىك نەداتە دەس

خۆی و من و ئییمیلی. بۆ من ئیتەر زۆر گرینگ نییه بهلام ئییمیلی توانای تهوهی نییه، دهترسم کارێکی بێ جێ بکا. دایکی لهبابهت روحیهوه — «

رستهکهی تهواو نهکرد، سههری بادا و دوامین قومی قاوهکهی خواردهوه و فینجانکهی نایه نیو ژیر پیاڵه. ههر بۆ تهوه قسهیهکم کردبێ هیمام کرده فینجان. «فالتان بۆ بگرمهوه؟» بێ جێ دهئاخۆتم. نه باوهرم به فالی قاوه بوو، نه ههر فالگرتنهوه دهزانی. ههر بۆ تهوهم بوو شتییکم درکاندبێ.

وهك تهوه له خهه رابێ، له ناکاو تهسکهملی کیشا دواوه و ویستا. دهستی به قژیدا هینا، شالیهکهی سهرشانی ریک خست و گوتی «وهختم گرتی. فال؟» چاوی له فینجانکهانی قاوه کرد و زهرده خهه هاتی. «لهمیژ سائله فالی منیان گرتوتهوه.»

پاشان چاوهکانی لیک نا، کردیهوه و ده سیاقهلهمی سایات نوا راما. شیعرهکانی پیخۆش بوو. دهیگوت له دلوهی گوتوون. خۆشی ههمیشه له دلوه گوتی. هیچ کهس نهیزانی.» ههتا دههگهی مال له تهکیدا چووم. لهبهر دههگه زۆریاوه دهستی نایه سهه قۆلم و بێ وازانه پیکهنی. «ئیمیل زوو دلێ دههۆرپینی.» شالیهکهی ههتا ژیر چهناگهی هینایه خوار. «چاوت له سههری بێ. ههلهوئیتیتیکێ دروست نییه. نهسههتی بکه.»

له درێژایی رینگه باریکهدا بهرپیوو شالی سهه شانی به هۆی باوه دهسهکاوه. باریکه رێ تهژی له گولبه کاغزی سوور و شین بوو، داره بی چهشنی ئافرهتیتیکێ که به هۆی خهه خههتهوه پرچی برنی شیواو و جارز بوو. دلۆپه گهلی بارانه بهر لهوه وهعهردی کهون دهبوون به ههلم و ئاسمان سوور داگهراوو.

٣٨

سههرم به ههموو ژورهکاندا کرد و شوینی هیندێ شتنام گۆری که پیوستیش نهبوو. لهبهر یهکه یهکی پهنجهرهکان وهستام و روانیمه دهرهوه، گهلا تهماتهکان بێ پشوو دهلهرینهوه و گولبهکان چهپ و راست دهبوونهوه. دارهکانی ئارمینه و ئارسینه گشتی گولبهکانیان به با دابوو. دارهکهی ئییمیلی هیشتا چهند گولبی پیوه مابوو. داره بی پرچی دهرنی، تهنیا داره سیدر بوو که دهتگوت یهکی به با و با هۆز نهکهوتوه.

هه موو په رده كام داداوه. گوتم بچم گولډانه شكاوه كه له ژيړ په نجرهه چيشتخانه راكم نه چووم. گولډانه خۇشه ويسته كه م شكاوو و ده تگوت نه باي هاتوو و نه باران. فيتهه ته حليل كه بهرز بووه چوومه ژووري خه و. كه و قهوه بهر ئاغا مورتهزا كه ههر كه فيتهه ته حليليان ليده دا، وهك ناويكي نه هييني پاقر بهييني ده بگوت ((فيدوس!)) و گورچيكي شره و برهه خوي كوډه كرده وه و ده رويي. زوري كيشا هه تا له روم هه لات بيرسم فيدوس ياني چي؟ ئاغا مورتهزا بيكهني ((ياني فيتهه ته حليل.))

لايهني ره خنه گر زه رده خه نه يه كي هاتي. بويه بهر له ئاغا مورتهزا ده كه يه وه هه تا نه پرسم بو ليوت سوور ده كه ي؟ بو چي سهرت داديني؟ بو به و گشته راراييه وه كريم له ده ستت ده سووي؟)) شه يه كه م نايه وه سهر ميژي خو رازانده وه. ده يه وي چ بلي؟ ته گر گوتي چ بليم؟ ده بي چ بليم؟ دايكي گوتبوي ((هه لو يستيكي دروست نييه.)) دامينم راس و ريس كرد. لايهني دلوفان رينمووني كرد. ((بلي به يه كه وه دؤستين دؤستگه لي باش.)) ئاره قهه بن هه نكلم وشك كرده وه و دهنگي زهنگي ده رگم كه بيست رهنگي چري سووراوه كه م به ده سماق قاقهزي پا كرده وه، له دالاندا بيرم له وه ده كرده وه كه بو چي هه وا تاري بووه؟

هه تا ده زگيره م بادا، ده رگه به ته وژم كرايه وه. ئيميل هاته ژوور و بري له توژ و خو ل و گه لا و گياي له گه ل خوي ره پالدايه دالانه كه وه. شتگه ليكي بوري وهك كولله يان ده نيو دابوو. ههر دوومان ده رگه مان به زه همت بو پيوه درا و پالمان وه ده رگه دا. ئيميل پشووي سوار و قژ و ده موچاوي خو لاوي ببوو. گوتم ((چيه، چ بووه؟))

ده ستي به سهريدا هيئا. كراسه كه ي داته كاند. ((كولله كان.))

گوتم ((چي؟)) ده بيست كولله ي مردوو و نيوه روچ. بي شك ره نغم بزركابوو و بي گومان هه لده له رزيم، چونكه قولمي گرت و پرسى ((بو هه لده له رزي؟ نه ت بيستبوو؟)) وهك گيژان چاوم تي بري. ((چيم نه بيستبوو؟)) شالواري ته كاند ((كولله كان جارو بار له كاتي كوچكر دنياندا — ته تو حالت باش نييه. وه دانيشه.)) ديسان گيژ و ويژ ليي روانيم و ئيزم دا بمباته چيشتخانه ي تاريك و نووتهك. له سه ره سه كه ملي دانام. چراي هه لكرد ده رگه ي سه لاجه ي كرده وه و ئاوي بوم تي كسد. شه ربه ي كه دايه ده ستم گوتم ((مندا له كان.))

ئەسكەملىكى تىرى ھېنا پېش، لە ھەمبەرم دانىشت و داھاتەوہ لام. خەمت نەبى. بەر لە ھاتن تەلەفۇنم لە مەكتەب كىرد، ھەتا دنيا ئەھوہن دەبېتەوہ لەھوى رايانەدەگرن. پەنجەرەيەك كىراوہ نىبە؟ كۆلېرەكان كووزانەوہ؟» ھەر چاوم لىتى كىرد. نازانم چۆنم چاۋ لىكىرد كە چاۋەروانى وەلام نەمايەوہ، ھەستاۋ رايكىرد.

قومىكىم ئاۋ خواردەوہ يا نا؟ رابووم چوومە لاي پەنجەرەكە. سەر قەرنىز تەژى لە كۆللە بوو. مردوو و نىوہ گيان. گۆتم خۇزگا گۆلدانەكەم لە ژىر پەنجەرە راكىردبا. ھەوا تارىك بوو و دەنگى دەبىسرا كە تا ئەوكاتە شىعەرەكەيىم قەت نەبىستبوو. ئىمىل لە پىشتەوہ را گوتى «دەنگى بالى كۆللەكانە.»

لە لاي يەكتر وەستاين و چاومان لە ھەوشە كىرد. كۆللە لە ئاسمان دەبارى. دەنگى كەوتنە خوارەوہيان چەشنى خىشە خىشى چەمۆلە بوونى خەرۋار خەرۋار قاقەز بوو، بىگومان ھەلدەلەرزىم يا رەنگم ھېشتا ھەر گۇرا بوو، چونكە گوتى «دانىشى باشت نىبە؟»

لەسەر دوو ئەسكەمەلى ھەمبەر يەك دانىشتىن. گوتى «تا ئىستا شىكت لە بابەت ئەوہوہ نەبىستبوو؟» ھەر كە سەرم بادا گوتى «كۆللەكان كۆچ دەكەن.» روومەتى رىك نىك روومەتم بوو. «ھىندى جار چەند كىلۆمىتەر دەفرن.» شوينە براۋىكى چكۆلە بە چەناگەيەوہ ديار بوو. «كە ماندوو بوون، دەبنە دوو قۆل. قۆللىكيان دەچىتە ژىرەوہ و قۆلى سەرەوہ لەسەريان دادەنىشن و ماندورويان دەھەسىننەوہ.» شوينە براۋەكە بە ديارەوہ نەبوو، «ئەوانەى ژىرەوہ بە ھۆى ماندوو بوونەوہ دەمرن و دەكەونە خوارەوہ.» لە پەنجەرەوہ روانىبە دەرى كە ھېشتا ھەر تارىك بوو. قۆل قۆل بوون گەلى جار لەكاتى تىپەرىن بە سەر زەريا و ئوقيانوسدا روودەدا و گەلى جارىش ئەودەم كە بەسەر شارەكاندا تىدەپەرن.»

دەنگى دەروہ نەدەپراوہ. ھەنووكە چەشنى دەنگى چەندىن فرۆكە بوو كە راست بەسەر سەرم دا پرا. پىدەچوو ھەروا ھەلبەلەزم چونكە گوتى «تاقەت بىنە ھەر ئىستا لايەك وەلايەكى دەكەوى.» يەكجى بىرم كەوتسەوہ كە «دايكت؟» روانىبە پەنجەرەى تارىكەوہ. ھەبى خەوى خواردبوو. خەوتوہ. ھالى باش نىبە. ھەر چەند جارېك ھالى زۆر تىك دەچى.»

کپ دانیشتم ههتا دهنگی فرۆکه و خشه خشی قاقهز نزم و نزمتر بۆوه. ههوا بهرهو
رووناکی دهکشا. ههر دهتگوت خهونم دهدی.

به دهنگی زهنگی تهلهفۆن راجه نيم. دهستم نايه سه ر رومه تم و توند گوشيم.
رهنگبێ له مه پ ئه وه که له خه و نه ديتنم دلنيايم. تهلهفۆن سيهه مين جار زهنگی ليدا.
به دايکم گوت حالتم خاسه و زۆر باش بو که ئاليس له نه خووشخانه وه تهلهفۆنی
کردوه و چ خاستر که يووپ تهلهفۆنی له ئاليس کردوه و نا، ئارتووش له
خوره مشاره وه تهلهفۆنی نه کردوه و مندال له قوتابخانه ن و ئا. رووداويکی ترسناک بو
« — ههتا پرسيم «که و ابو ئه تو ته نياي؟» گوتم «پاشان تهلهفۆن ده که م.» و گوشيم
دانا.

هيشتا دوو ههنگاو دوور نه که وتبوومه وه که دوو جار دهنگی زهنگی تهلهفۆن هات.
به نينام گوت «ئا، ئا، ترسيه نر بوو. چهند باش بوو که گارنيک له مال بوو و چهنده
باشيش که ههر ويۆليت پيکه نيوه. ئارتووش چۆته خوره مشار و ئا، خووشم گهره کم بوو
تهلهفۆن له قوتابخانه بکه م.» کاتێ پرسى «که و ابو له م هه ل لا و بگره دا ته نيا بووى؟»
گوتم «دوايه تهلهفۆن ده که م.» گوشيم داناو زۆريامه وه چيشتخانه.

هيشتا هه روا له سه ر ئه سه که مل دانيشتيوو. پييه کان پرۆکه يه ک ليک والا، له
پشتيئند بۆ سه ر ئ چه ماوه به ره و ئه سه که ملی رووبه روو. ده پروانپه په نجه ره.
پالم وه شيپانه ی ده رگه دا. دهستم به قژم داهيئا و ههستم کرد دهستم خو لاوی بووه.
وه ک ئه و ده مانه ی گلی گولدا تم ده گوژری يا له باغدا شتيکم ده چاند. دوو جار له سه ريه ک
پشميم.

پرسی «چاکتر بووی؟» سه رم بادا که «ئادی.» له ژيیر ليوه وه گوتم «حه ساسيه تم به
گل هيه.» ئه سه که مله که م که م ی کيشاوه دواوه و دانيشتم. دههات ئاره قه بکه م. چهند
چرکه سات ههر بيدهنگی بوو و بوی گل.

لييم روانی. «چاوليکه کلاريس، ده زانم ئه زموونی ئه م کارهت نه بوو، به لام — —
له دلێ خو مدا گوتم «زووکه بيلی.»
له دلدا گوتم «مه يلی.»

هه ناسه يه کی قوولی کيشا. به رجه و ندی نيو حه وشه دلگر نييه. ده زانم که يفت به
کولله نايه، به لام — —

سه مجاره ناعیلاج بووم روومه تم به ههر دوو دوس بگوشم ههتا دلنیام که نه خه وتووم. بهرجه وندی نیو حهوشه؟ که یفم به کولله نایه؟

له جیوه رابوو. رابووم و چوینه دالآن. ده رگه ی ماله وه ی کرده وه. چاوم له حهوشه کرد. بی شک زور باشم ده دی. بیگومان هم یه که بیان دروست نه بوو.

چیمه ن و دارو شمشاد و باریکه ری، هه موو شت و هه موو شوینی وه ک یه ک بؤر بوو. رهنگی بؤری کولله. چهند ساتی تیپه ری هه تا تیپگه م ته نیا ههر رهنگ نیسه، به لکو خویه تی، که گشت شوینی ته ژ ی له کولله یه. سه رم خه ریک سوو ده گیتزه وه ده هات. دهستی نایه سه رشانم. «گرنگ نیسه، خاوینیان ده که ی نه وه.» نه مزانی که ی گه پرامه وه و چ وه ختی له سه ر نه سه که مل دانیشتم.

نیمیل قاوه ی دروست ده کرد و نه منیش وروکاس ده گولدانه که ی سه ر میز رامابووم. دوو گولنه سووره که ی نیو گولدامم به یانی نه و رژه ی که دایکی رژی له باغچه که دا چنیبوو. گوتم «نه وه چونه هم گولانه کولله یان له سه ر نیسه؟»

قاوه مان خوارده وه و نیمیل له بابته هه موو چه شنه کولله یه که وه دوا. کولله ی چوله وار، کولله ی سوور، کولله ی مه راکشی. چه شنیکی کولله ته نیا نی ره که یان بالداره که نه ویش نه بو فرین. باله کان لیک ده سوئ و بو راکیشانی سه رنجی میوینه ده نگیان لیوه دینی. راده ی کولله کانی ههر گرؤپ که له زیادیدایه. رواله ت و کرده و یان ده گوپ. ره نگیان له قاوه ییسه وه ده بیته چی ره یی یا زهد و خویان له گهل ژیان کومه لایه تی رادینن. له کتیبی پاقتدا، یوئیل که یه ک له پیغه مبه رانی قهومی یه هوه وه، خه لک ناگادار ده کاته وه که له مه ر تاوانه کانیان توبه بکن هه تا له به لای هیرشی کولله بیاریزین.

به بیستنی دهنگی پاس راجه نیم.

له جه رگه ی باریکه ری دا تووشی دووانه کان بووم که پیده چوو تیرو ته سه ل گریابن و تا منیان دی دیسان دایانه گریان. نارمه ن له پشت سه رمه وه ده هات. رهنگی سه ر و چاو و ناره قه ی ته ویلی واده نوینی که رواله تیکی هه میسه له سه رخوی هه یه. دووانه کانم له باوه ش گرت و ماچم کردن و چه ندجار گوتم «ته واو بوو، ته واو بوو. نادی، فره ترسیته ر بوو.» پاشان رووم له نارمه ن کرد. دهستی نایه سه ر شانم و ههر که پرس ی «له ته نیاییدا نه ترسای؟» بوغزم گیرا. ماچم کرد و له ژیر لیوه وه گوتم «ته نیا نه بووم.»

دووانه كان له م لا و لهو لام به سهر كولله كاندا تيپه رين و چووينه وه مال. ئيميل و نارمه ن ئه و كوللانه ي ژابوونه دالان به پي فريپاندا نه حه وشه، دوانه كام برده ده سئوري و ده ست و چاويانم شورد. كه هاتمه دهر، ئيميل له بهر دهرگه له تهك نارمه ن ده تاخوت. نارمه ن ليم راما. «ئه گهر كاريكت بوو، بانگم بكه.» ده ژوره كه ي خزا ده ستيك به سه رو چاوم داهينا. هيلنجم ده هاتي، دلنه كزه م لي بوو و سه رم ده گيژه وه ده هات. پالم وه ميزي ته له فوندا.

ئيميل روانييه دهرگه ي داخراوي ژووري نارمه ن و پاشان له من راما «گهره كم بوو باخوم. نه كرا.» سه ري به رداوه. «پاشان ره نگسي.» به ره و دهرگه چوو. «بيگومان ئيميلي گه راوه ته وه. به لكو ترسابي.» سه ري و هرسورا ند و چاوي ليم كرد و پيكيه ني «گهرچي خراپتر له دايه گهره ي له هيچ شتي ناترسي.» ده ستي نايه سه ر ده سگيره ي دهرگه. ماوه يهك بي هه ست و خوست ويستا. پاشان ده ستي له سه ر ده سگيره هه لگرت و لاي ليكردمه وه. «به لام ده بي بليم. ته نيا هاوه لي من هه ر توي. بيگومان ئه تو تيده گه ي. ليپراوم له گه ل ويوليت زه ماوه ند بكه م.»

٣٩

ته پله كه كه م به تال كرده نيو سه تلي زبل كه تارتوش هاته چيشتخانه. «دوي شه و نه خه وتووي؟» چاوم به هه موو شوييني داكيپرا جگه له چاوه كاني. «خه وم لينه ده كه وت. كتيبم خوينده وه.» ده ستي نايه سه ر شانم. «بيگومان رو داوه كه ي دوييني نارپه حه تي كردووي. ره نكت بزركاوه. هه ول بده ئيمپر و چان بده ي. ته له فون له خزمه تكاري كو مپانيا بكه م.» چوو دالان. رو داوي دوييني؟ بي شك مه به ستي له كولله كان بوو. شوييني ده ستي له سه ر شانم گهرمدا هات.

به رده ي چيشتخانه م داواوه حه وشه نه بينري و خه ريكي ريك و پيك كردني مي زي تيشت بووم. دوو لايه ني بيرگه م مشت و مريان بوو.

له م حه فده ساله دا چه ند جار نيگه ران بووه؟ چه ند جار نيشاني داوه يا به زمان

گوتوويه؟»

« زۆر به دگمهن.»

«هېشتا دروست هەر ئيمپرو ئه شى كاتى يه كى لهو «زۆر به دگمهن» ا نه بى؟»

«بۆچ نه بى؟»

«له به ره وه كه —»

ئارمهن هاته چيشتخانه و قسه يه كى كرد. چاوم لى كرد. «له به ره وه كه —»

ئارمهن تيم رامما. «شتيكت گوت؟»

گوتم «چيت گوت؟»

«گوتم هەر ئيستا قه يتانى كه وشم توند ده كه م. رهنگت بۆ بزركاوه؟»

روانيمه كه وشه كان. «له به ره وه ي كه —»

دووانه كان رايانكرده ژوورى. «به يانى باش.» «به يانى باش.»

ئارمينه گوتى «دوى شه وه له خه ونم دا له تهك ئيممىلى چووينه ئه ستيرك.»

ئارسينه به تل ئه ژماردى. «له تهك ئيممىلى و سووفى و پوورى و ويوليت و ئاپو

ئيممىل چووينه ئه ستيرك.»

ئارمينه له پشت ميژ دانىشت. «خه لك به م گشتيه نه بوو.»

ئارسينه دهس له سه ر پالگه ي ئه سكه مل گوتى «بوو.»

«نه بوو.»

ئارسينه پيى ده عه ردى كوتا. «بوو.»

پيم شك نه ده هات دووانه كان له تهك يه كتر دژايه تيان كردبى، ئيستا هەر ئيمپرو

ده بووايه له تهك يه كتر دژايه تيان كردبا؟ قيژاندم «بيدهنگ بن.»

بۆ ماوه يى كپ و بيدهنگ بوون. پاشان ئارمينه سه برىكى به خوشكى گوت «ئهن

خه ونم دى يا ئه تو؟» ئارسينه لىوى هه لقرچاند. «ئهنميش له خه ونه كه دابووم،

نه بووم؟» ئارمينه فكرىكى كرده وه و گوتى «بووى.» ئارسينه گوتى «كه و ابو سووفى و

پوورى و ويوليت و ئاپو ئيممىلش بوون.» ئارمينه گوتى «باشه، بوون. دايه، تكايه

شير.»

ليوى و لووته داھيلراوه كه ي ئارسينه هاته وه سه ر جيگه ي خوى و گشت ده موچاوى

بوو به پيكه نين. له پشت ميژ دانىشت. «دويى كه بارانه ي كولىسه ده ستى پيى كرد

خزمه تكارى قوتابخانه گوتى ئاخىر زه مان نزيك بوته وه. ئاخىر زه مان يانى چى؟» ئارمهن

بۇ شى كردهۋە. ئەگەر كاتىكى تر بوۋايە بېنگومان لەم ئاگادارىيە كەم و زۆر دروستەى سەرم سوپ دەما. كاتىكى تر نەبوو.

ئارمىنە نقاندى. «ھەشە تەژى لە كۆللە بوو. ھەتا لای پاس چۆن —» ئارسىنە شېرەكەى نايە سەر مېژ. «ھەتا لای پاس چۆن —» ئارمەن گوتى «يەك يەكە لە باۋەشتان دەكەم و ھەتا نزيك پاس دەتانبەم. باشە؟» دووانە لە قاقاي پېكەنېياندا. «ئەى گيان سوار پشتى دەبېن.»

چاوم لە ئارمەن بوو كە بە دووانەكان پېدەكەنى. گوتم «چەندە گۆراۋە.» كە شىرى بۇ ئارسىنە تىكرد پېم وابوو «گەورە بوو.» پېم خۇش بوو بگريەم. نەمدەزانى بۆو دەمزانى و نەمدەزانى.

ئارتووش دەس بە ردىنەۋە ھاتە چېشتخانە «كارگېرى بەشى خزمەتكارى دەلىسى ھەموو شتىكى پى گالتەيە. گوتم يەكې بنېرن ھەشە خاۋېن بکەنەۋە، پېكەنى و گوتى "ھەتا دوانىۋەردۆ خاۋېن كراۋتەۋە" و گوشى دانا. كە گەيمە كۆمپانیا دەچمە لای بەرپرسى بەشى خزمەتكارى بزانم —» زەنگيان لېدا.

بەم بەيانىيە زوۋە كى بوو؟

بەم بەيانىيە زوۋە يووما بوو. چوار كورپىژگە بە دەموچاۋى خرۆكە و تاۋسووت و سەرى بە گۆيزان تاشراۋ لە ريزى پشت سەريەۋە وېستابوون. ھەر پېنجيان تەليس و كيسە و كارتۇنى مقەوايان بە دەستەۋە بوو و يەك بەخۇ پېدەكەنېن كورپىژگە كام ھەتا ئەو رۆژە نەدىبوو و يەكە مجارىش بوو پېكەنېنى يووما دەبېنى. چوار ددانى زېرى بوو و لىچكە سوورە بەر بەرىنە گۆل درشتە سەۋزەكەى ھەتا نىۋقەدى داكشابوو.

گوتم «يووما ئەو چ باسە؟ بەو سەلای بەيانىيە بانگ كراۋيە شايى؟»

كورپىژگەكان ورد پېكەنېن و يووما بە دەنگى بەرزەۋە پېكەنى. خاتوون موھەندىس ، ئېمپرۆ دەستىكى كەمى لە شايى نىيە. بە كورەكام گوت لەپېشدا دەچىنە لای خاتوونى موھەندىس. خاۋەن بەزەيە. رازى بەۋە نابى ئېمەى كۆلۆ و چارە رەش زۆر شەكەت بكا. ۋەنېيە مندالىنە؟» زۆرياۋە لای كورەكان كە ديسان سەريان بادا و لەسەر خۇ پېكەنېن. ددانەكانيان دەۋ دەموو چاۋە قاۋەبېيانەدا چەرموى چەرموو بوو.

ۋەك گېژان زەق چاوم دە يووما برىبوو كە ئارتووش لە پشتەۋە را گوتى «چى بوو؟» گروپى پېنچ كەسى ئېمە چەند خولەك دەگرۆپى چوار كەسى بەرەۋ روو راما.

یووما زووتر له ههمووان به مه بهسته که ی زانی. گه راوه و شتگه لیکی به عه ره بی به کورپیژگه کان گوت و ههر پینجیان له پیکه نینیاندا. یووما نه و جار پیسی گوتن که هاتووه کولله کان بکړی، چونکه عه ره ب کولله سوور ده کړنه وه و ده بخون، ((وه کو تۆ، خاتوون موه نندیس، ها؟ وه کو تۆ. نه مجوره.)) تلی نه سپی کوزه و دوشاو مژهی خه نه لیدراوی وه که نه وه تۆ بقرتیننن به بهر ده میه وه گرت.

نارسینه و نارمینه دوو قۆلی گوتیان ((یه ق!)) یووما که نه ی بیست جار یکی تر گوتی ((جار جار هه له دیزه دا ده کولینن.)) نارمن دایه پیکه نین. یووماش پیکه نی و کورپیژگه کان له یه کتر رامن و ده تگوت هه مو پیده که نین. پیکه نین.

به یووما گوت له پیشدا کولله کانی ریگه باریکه که کۆ بکاته وه پاشان نه وانن تر، کاتیکیش گوتم پوول ناخوام، ههر دوو دهسته نیسکنه که ی که هه ر کام ده بیست بازنه ی تیدا بوو بهر ز کرده وه و گوتی ((خوا له خاتوونیت کهم نه کا، خوا به دلن خۆت له گه ل بکا، خوا —)) نه وه هه ر خه ریکی دوعا کردنی خۆی بوو که ده رگه م پیوه دا.

نارمن دووانه کانی بانگ کرده ژووری خۆی. ((سئ وینه ی تازهی تارزان و چیتام

هه یه.))

نارتووش پووشه یه کی نابووه سه ر میزی ته له فۆن و نامه و قاقهزی نه مه بهر نه و بهر پیده کرد ((رۆژ ره شی خه لک به کوئ گه یوه که کولله ده خون.))

فه رشی دالانه که خوار ببوو. داهاته وه راستم کرده وه. ((له زۆر شویندا کولله ده خون. هه ر له کونه وه ده بخون.))

نارتووش چای لیم کرد و چی نه گوت. دووانه هاتنه دالان. کلۆمه که یان ترازاند، سه ر هتا تکینه کی هه وشه یان کرد و هاواریان کرد ((هه تا ده رگه ی ناسنینه خاوین بووه.)) پاشان لووتیان تیک نا و له نارمن روانن که له بهر نه ینوکی دالان قۆی دادینا.

نارسینه گوتی ((واتا سواری کۆل نابین؟)) نارمینه گوتی ((سواری کۆل نابین.)) و به بۆله بۆل و ده درکه وتن. نارتووش به ده م رۆینه وه گوتی ((که و ابوو کارگیچی به شی خزمه تکاری له خۆوه نه یده گوت)) له ته کیان چوم. یووما و کوره کان مژوول* بوون. به که متر له ده خوله ک سئ ته لیس پر له کولله له بهر ده رگه ناسنیه که دا بوو.

هه تا نه و رۆژه شه قمام به و راده قه ره بالغ نه دیبوو. نافرته و میتر و مندال. شه لالی نارقه و به له ز دارو شمشاده کانیان ده ته کاند و نه و کوللانه ی به لقه کانه وه نووسا بوون

ده کرده نیو تهلیس و کیسه و هه رچی له گه لّ خۆیان هیئنا بوو و له سه ره وهی کامه دار هی نه میان و هه تا کوپیی شمشاده کان هی ئه و پیره ده مه قالیان بوو. ده مگوت ده بیی هه مووی شار ئاوا بارودۆ خیککی بی؟

پاسی قوتابخانه هیشتا نه هات بوو. ئارمه نم دی که خه ریک بوو ده چوه ئه و بهر شه قام. ئیمیلی له بهر ده رگه ی جی چوار ویستا بوو. ئارسینه قۆلمی راکیشا، «شمشاده کان.» ئارمیننه زیقاندی «داره کان.» ئارتووش گوتی «پروانه.»

دوو میبری عه رب شمشاده کانی لای چه پی مائه وه یان ته کاند. کولله کان که رژانه خوار، هه ر لقه رووت و قووته کان به و پوه مانه وه. گیژ و ویژ ده پاشا وهی شمشاد و داره کان رامین. ته نانه ت هیچ کامیان گه لایه کی سه وزیان پیوه نه بوو. قه ت نابادام به بی رهنگی سه وز نه دیبوو. ئارمیننه گوتی «ده لپیی چوونه ته ئارایشته گه ری و —» ئارسینه گوتی «و سه ریان له بن بنه وه را تراشیوه.»

زۆرتر له رۆژانی دی له وئ مامه وه و به دوا ی پاسی مندالان و شو وه رلیتی ئارتووشدا ده ستم را وه شاندا.

هه ر که زۆریامه وه هه وشه یوما مژوولی ته کاندنی داره بی بوو. هه ر ته نیا لقی درپژ و رووتی دار، شیوه ی تلگه لی ئیسکلیت، له شازاده خاتوون هوانس تومانیان ما بو وه. روانیمه سه ر چیمه نه که. هیشتا به شیکی ته ژی له کولله بوو و ئه و جیگه یه ی که کوره کانی یوما کولله کانیان کۆ کرد بو وه، ته نیا هه ر خاک و خۆل بوو. پیینه ده چوو هه وشه هه تا دوینئ چیمه نی سه وز و ریککی ته ژی له گۆل و گیای لی روابوو، گشت شوینئ رهنگی گللی ده نواندا. هه ر به راستیش هه مووی هه ر گل بوو.

له ده‌ور و به‌ری می‌زی چیشته‌خانه دا ئەسکه‌مل بۆ هه‌مووان نه‌بوو.
 چه‌ندجار گوتم «له ژووری دانیشین راحت تر نین؟» به‌لام له‌نیو ئەو هه‌موو خه‌لکه
 که هه‌موو پینکه‌وه ده‌ناخۆتن که‌س ده‌نگمی نه‌ده‌بیست. ئارمه‌م نارد ئەسکه‌مله‌کانی
 ژووری خۆی و دووانه‌کانی هیناو هه‌موو دانیشتین.

ئارتووش مژوولی گێرانه‌وه‌ی ته‌له‌فۆن له‌ خزمه‌تکاری کۆمپانیا بوو و گارنیک قاقا
 پێده‌که‌نی. ئارمه‌ن له‌ پشت سه‌ری ئارتووشه‌وه پالی وه پیتشخانی چیشته‌خانه دابوو.
 دووانه و سووفی له‌مه‌ر مه‌شقی جه‌ژنی کۆتایی سال‌ ده‌دوان و دایکم بابۆله‌ی که‌ره و
 په‌نیری بۆ دروست ده‌کردن. ئالیس له‌به‌ر نه‌ینوکی جی تۆزه‌که لیوی سوور ده‌کرد و نینا
 گوتی که‌م نین شه‌و کوله‌ سندان کوشته‌وانه‌ی که له‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه ده‌گه‌رین و وه‌ک جیته
 گره‌گه‌ریانه. «مه‌ترسن. مه‌بزوون. قسه‌ مه‌که‌ن». ئاخه‌ریه‌که‌ی ئاوم ده‌ شه‌ریه‌ کرد و
 هاوارم کرد "داسه‌کنی پیاوه‌که. خۆت زیاتر له‌ هه‌مووان ترسای". و به‌ تۆ بزێ ئاوم ده
 گه‌رووی کرد. "به پینکه‌نین خۆی خه‌نی کرد و ده‌ستی کرده ملی گارنیک، سه‌ری خوراند
 و گوتی "ئادی به‌ مه‌سیح. ئەمنی ورچه‌زله‌ خه‌ریک بوو زراوم بچی و هاوسه‌رم و ئەمه
 هه‌ر ده‌لیی." و یولیتی نیشاندا که جگه‌ له‌ من ته‌نیا که‌سی بوو که پینده‌که‌نی و
 نه‌ده‌ناخۆت و فینجانی قاوه‌ی له‌نیو ژیر پیااله‌ دا خولده‌دا.

دایکم سیۆیکی چوار قاش کرد و یه‌کی قاشیکی دا به‌ دووانه و سووفی و قاشی
 چواره‌می بۆ ئارمه‌ن راداشت و که‌ گوتی «ناخۆم» خۆی قه‌پالی لیداکرت. «ئه‌منیش که
 هه‌ر هه‌یج نه‌ترسام. ته‌نیا په‌رۆشی ئالیس و کلاریس و منداله‌کان بووم. له‌ هه‌موویان
 زۆرتر نیگه‌رانی کلاریس بووم که به‌ ته‌نی بوو.»

له‌ پشت میژ رابووم و به‌ په‌له‌ ده‌سم کرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی پێشده‌سته‌یه‌کان. سووفی
 گوتی «پووری، خۆ ئەوانه‌ پيس نین. بۆ کۆیان ده‌که‌یه‌وه؟» ئارمینه‌ گوتی «نانی،
 دیسان سیۆ.» ئارسینه‌ گوتی «نانی، سیۆ.» دایکم گوتی «راوه‌ستن. ده‌رفه‌تم بده‌ن» و
 سیۆیکی تری له‌نیو ده‌فری میوه‌ ده‌سدايه.

ئالیس ده‌یگوت «هه‌رچه‌ندی به‌ یوویم گوت باوه‌ر بکه‌ ناترسم، گوتی ئیلا و بیلا
 هه‌نوکه‌ خۆم ده‌که‌یه‌مه‌ نه‌خۆشخانه. زۆرم هه‌ول دا هه‌تا رازیم کرد نه‌یه. بۆچی هاتبا؟

خۆ مندال نیم.» گارنیک دەستی نایە نیۆ دەوری نینا، چەند کلله تریی راکرد و یەك یەكە هاویشتیە زاری. ئالیس گیان، ببوورە، تکایە بلێ چۆن بە ئینگلیزی گوتی ئیللا و بیلا؟» و خۆشی دایە پیکەن. دووانە و سووفی بە پیکەن خۆیان خەنی کرد و دایکم گرتنیە ژێر تانەو تەشەر. «بە دەمی پەرەو پیکەن لێ گەر و تاندا دەمینیتەو» ئالیس جێ تۆز و ماتیکە کە نایە کیف و لێ گارنیک مۆر بوو.

نینا لێ دەستی گارنیک دا «دیسان دەستت کردە نیۆ دەوری من؟» پاشان رووی دە ئالیس کرد. «وازی لێ بێنە. خۆ تۆ دەیناسی، بۆ قسە ی پەر و پووج بە شوین بیانوودایە. ئەمشۆ قەول و قەراریکتان نییە؟»

ئالیس لێ نینۆ کەانی وردبوو، کلکە وانە کە بە دەوری تلی دا سوورانو لیتوی ویک هینا، «یووپ ئەمشۆ گیرۆدە. دەبی نامە لێ دایک و پووری بنوسی.» گارنیک ئەوجار دایە پیکەن و دوا ی زۆر پیکەن گوتی «گیرۆدەیی لێمە فرەتر؟» و چاری لێ دووانە و سووفی داگرت کە بە پیکەن نینا و پیکەن کەوتبون.

ئالیس گوتی «هەرئەو رۆژانە ئەشی ئیزن وەر بگرم» نینا نقورچیکێ دە گارنیک کوتا و مندالە کان کە هەر وای پیکەن پێی گوتن «ئێو بەچی لێرە وێستان؟ هەلێن پڕۆن.» دایکم خۆی باوەشپێن دەکرد و ئارتووش کاردی میوەخۆری لێسەر مێز هەلێدەسووران.

ئارمەن بەسەر سەرمدا لار بوو لای دەفری شیرینی ، دوو دانە بیسکوتیم پێدا و روانیمە ویولیت کە لەو دەمەو هاتبوو تەنانەت قسە یەکی نەکردبوو. گوتم «داخوا چ بوو؟»

سووفی گوتی «ئێمە چوینە لای بووکلە کان مال مالتین بکەین.»

ئارمەن گوتی «چوینە لای بووکلە کان —»

ئارمەن گوتی «مال مالتین بکەین.»

ئارمەن گوتی «ئەم چووم سواری دووچەر خە بم.»

ئالیس گوتی «عیلاجم نییە دەبی ئیزن وەر بگرم.»

ویولیت رابوو چوو لای پەنجەرە. «کوللە گولە کانیان خوارد؟»

تیی روانیم. قژەکانی وەك کلکی ئەسپی لیکردبوو و کەوشی پانییە تەختی چەرمووی لێ پێ کردبوو. تلی بە شووشە ی پەنجەرە دا هینا. شوینی تلی لێسەر شووشە

جیما. گوتی «بەستەزمانانە.» ئەمن وای بۆ چووم یا ھەر بەراستی سووکە پێکەنینیکی لەسەر لێبوو؟

ئالیس ئەوجار بە دەنگی بەرز گوتی «دەبی بچمە تاران کە —»
نینا گوتی «تاران؟ تاران بۆ؟»

ویولیت کە پشتی لە ئیمە بوو گوتی «لە کاتی کۆچ کردنیاندا چەندین کیلۆمەتر باز دەدەن. ھەر کوللەییە رۆژی رێک ھێندە کیشی خۆی خواردەمەنی دەخوا. لە کامبۆجا چیشتیکی بە تام و چیژ بە کوللە دروست دەکەن.» بۆچی بیرم لەو نەکردووە ئەم شتانە لە کوێ دەزانی؟

ئالیس گوتی «بۆ نوێ کردنەوی گوزەرنامە. یووپ گوتوویە لە سپتامبردا بەیەکەو دەچینە ھۆلەندا ھەتا دایک و پووری ببینم. ھەر لەوێ زەماوێند دەکەین. بەلکو بەر لەویش جەژنیکی چکۆلە لێرە بگرین.»

ئەمن، دایکم، ئارتووش، نینا و گارنیک روومان دە ئالیس کرد.

ویولیت روو لە ئیمە گوتی «بەستەزمانانە.»

ھەموو دە ویولیت راماین کە چاوی دە ئیمە پریشوو. «مەبەستم لە کوللەکان بوو.»

پاشان رووی دە ئالیس کرد و پێکەنی. «فرە خاسە. پیرۆز بێ.»

ئالیس دەمی خوار کرد و پێکەنی. «سوپاس ویولیت. ئاخری یەکیێک ئاوەزی ئەوێ

بوو پیرۆز بایی بکا.» ئەسکەمەلی وەلانا و ویستا و سەرەخرو گەرەکە و ەرسووراندە

لای دایکم کە بە دەمی گریاوووە لێی دەروانی. «ئەمن رویشتم، تۆ دێی یا لێرە

دەمیئێو؟»

دایکم لەجێو ھەلبەزی و دەسکی جانتاکە کە بە پانگە ئەسکەملەو بوو، توند

کیشای. دەسکی جانتا پسا، دایکم جانتا دەسک پساوہکە لەبن ھەنگلی ناو بە دوای

ئالیس دا لە چیشتخانە رایکردە دەری. ئەسکەمل چەند جار لاپەھی برد و بەرپۆوہ.

ھەموو چاومان لە ئەسکەمل بری.

نازانم چەندە پێچوو ھەتا ویولیت لاسای مندالانی کردووە و گوتی «یەک دوو، یەک

دوو، تۆرمز. لە حالەتی مۆر بوونەو دا —» پاشان ھاتە پیش، ئەسکەمەلی راکرد و

لە پال میزی داناو لەسەری دانیشت.

تیستا ئیدی هه موو چاومان له ویولیت کرد که گیتلاسیکی دووانه‌ی له نیو ده‌فره که راکرد. لییان راما و گوتی «چهند زه‌ریفن.» گیتلاسه‌کانی به گوپیدا کرد و چاوی له یه‌ک یه‌کی ئیمه بری. برۆ چر و پره‌کانی هه‌لته‌کاند و گوتی «باشه ئه‌وه بۆ مات بوونه؟ زه‌ماوه‌ند کردن خۆ کارێکی چه‌وت نییه، هه‌یه؟ باشه، ئه‌منیش ئه‌وه خه‌ریکی زه‌ماوه‌ندم»

دووانه و سووفی هه‌ر له‌و کاته دا به هه‌ناسه برکۆ سهر و که‌لاره‌یان په‌یدا بوو. به ده‌مه لاسکی له قوتابخانه تلیان هه‌لینا «ئیزن بۆ دووچه‌رخه ئاژۆتن.» ویولیت خپچه‌یه‌کی له منداله‌کان کرد و سه‌ری راوه‌شاندا. «گواره‌که‌م که‌شخه نییه؟» گیتلاسه‌کان جوولانه‌وه و منداله‌کان پیکه‌نین. ویولیتیش پیکه‌نی. «مندالینه، پیتاخۆشه له زه‌ماوه‌ندی من دا بینه پیخه‌سووی بوک؟» ئارمینه و ئارسینه و سووفی هه‌لپه‌رین و چه‌لپه‌یان لیدا «فره‌خاسه. فره‌خاسه. جل چ ره‌نگیک له‌به‌ر که‌ین؟»

ئارمینه گوتی «ئه‌من په‌مه‌یی.» سووفی گوتی «ئه‌من شین.» ئارسینه گوتی «ئه‌من په‌مه‌یی.» ئارتووش چاوی له‌من کرد، گارنیک له‌ نینا راما و نیناش له‌ ویولیت. کیژه‌کان ده‌ست له‌ناو ده‌ستی یه‌ک دا هه‌لده‌سووران و هاواریان ده‌کرد «زه‌ماوه‌ند، زه‌ماوه‌ند.»

ویولیت گیتلاسه‌کانی له گوتی کرده‌وه و خواردنی. گارنیک به‌ نینای گوت «چی گوت؟» نینا به‌ ویولیتی گوت «چیت گوت؟» ویولیت له‌ جیوه‌ رابوو، ده‌نکه‌کانی نایه‌ نیو پیشده‌ستی و گوتی «مندالینه، وه‌رن بریار به‌دین کۆ جلی چ ره‌نگ له‌به‌ر بکا. ئه‌من بی‌شک ده‌بی جلی چه‌رموو له‌به‌ر بکه‌م، چونکه‌ بووکم، ئیوه‌ش —» و له‌ته‌ک منداله‌کان له‌ چیشته‌خانه ده‌رکه‌وت. نینا ویستا «له‌ سه‌ریداوه.» به‌ گارنیک گوت «رابه، رابه، بزانه‌م ئه‌م کیژه‌ پووهری له‌من شی‌تری تو‌ چیه‌تی.»

هه‌ر من و ئارتووش له‌ چیشته‌خانه دا ماینه‌وه که‌ ئه‌ویش جی‌ شه‌کره‌که‌ی له‌سه‌ر می‌ز ده‌هینا و ده‌برد. خش، خش، خش، هه‌ر ده‌نگم نه‌کرد، ده‌نگم نه‌کرد، ده‌نگم نه‌کرد. هه‌تا ئه‌وه‌ی قیژاندم «به‌سه‌ وازبینه.»

راحتیه چهرمه سهوزه که راحت نه بوو، پییه کاتم خړ کرده وه و دریزم کرده وه. ریک دانیشتم، خوار دانیشتم. دستم نایه سهر دستم، هلمگرت. سهرم وه پالنگه کرد. چاوه کاتم لیک نا، کردم وه. کتیبی ساردۆم له قه فزه ده رینا. لهو شوینه وه که نیشانه م کردبوو دوو دیریکم خوینده وه و کتیبه که م ویک نا، گرینگ نه بوو که پیای چیرۆک ناخریه که ی له نیوان شهوین و دهروه ست بوون کامیان هه لده بژیرئ. رقم له میری چیرۆک ده بۆوه که بهو راده نه فامه، له ئافره ته که ی چیرۆکیش رقم ده بۆوه که تیناگا نه فامی میری چیرۆک تاچ راده یه. رابووم و بهره و چیشتخانه چووم و خۆم به خۆم گوت «خۆت نه فامتر له هه موویانی.»

له کات ژمیری دیواری وردبوومه وه. چی وای بۆ هاتنه وه ی منداله کان نه مابوو. ده رگی سه لاجه م کرده وه. شیرمان نه مابوو. که میک په نیرمان مابوو و ههرچی گه راشم که ره م نه دۆزیه وه. دلنیا بووم تیشت که ره مان بوو. روانیمه ده وره بهری چیشتخانه. جی که ره یه که ههر له به یانیه وه له سه ر پییشان مابۆوه و که ره که توابۆوه. قاپ و قاچاخی نه شواری تیشت ده نیو قاپ شویدا له سه ریبه که که له که کرابوو.

قاپ و قاچاخی تیشت له ماوه ی ئەم حه قده ساله دا چه ند جار هه تا ئیواره به نه شواری مابوونه وه؟ ره نگبئ ته نیا یه که دوو جار شه ویش له مانگه کانی دوایی که پیگرانی دووانه کان بووم. سیاقه له می سایات نووام بهرچاو که وت. دوو دانه له پونسه کانی که وتبوو و لایه کی ده موچاوی شاعیر به سه ر دیواره وه له هات و چۆ دابوو. لیی نزیک که وتمه وه. چه نده کریت بوو. بۆچی تا ئیستا وه مده زانی که شخه و جوانه؟ ره نگبئ له بهر شه بووی که کیژی پووری ئارتووش له شه رمه نستانه وه ریی کردبوو. گرینگ نه بوو له کوپوه هاتوه. ناحز بوو و شه منی نه فام هه تا ئیستا پیم وابوو جوانه. سیاقه له مه که م له دیوار کرده وه و چه مۆله م کرد. هینده م چه مۆله کرد هه تا له نیو دستم دابوو به گلۆله. گلۆله که م چه ند جار هه لآویشت، زۆریامه لای زبلدان و توورم هه لدا. سایات نوای چه مۆله بوو وه لیواری سه تل که وت و بهر بۆوه. کیفه که م راکرد و له مال وه ده رکه وتم.

دەرگه ناسنیه که ی جی چوار نیوه کریاوه بوو. چووم ههتا گه یه سه رچاوه ی ناو. له پال نه سه که مل و داره بی گه لاکان و ژاله بی گولنه کان تیپه پریم. دهرژیشتم و هه ولتم ددها چاو له دهوروبه ر نه که م. ئابادانم هیچکات خۆلای نه دیبوو هه ر ده تگوت شار شه که ت و بیوازه. هه روه که خۆم که زۆر شه که ت و فره بیواز بووم.

گه یه دووکانی ئه دیب، مقه وایه کی چوار سووچ به دەرگه هه لئو اسرابوو: "ته حتیل". بوچی ئه و نوو سراوه یه م قه ت نه دیبوو؟ چونکه هیچ کات. له و دهمه ی رۆژیدا نه هاتبووم شتی بکریم، چونکه ده مزانی دووکان له یه که هه تا سی داده خرئ.

چاوم له کاتژمییره که م کرد. بو سی پینج خوله کی ده ویست. منداله کان هه تا سه عاتیکی تر له قوتابخانه ده گه رانه وه و که ره م نه بوو و په نیرم که م بوو و منداله کان بی به رشئو ده مانه وه. بو له بیرم کردبوو که ره و په نیرم نییه؟ بوچی له بیرم نه مابوو دووکان دوایه رۆیان داده خرئ؟ له به یانیه وه له بری به مال و ژیان راگه یشتن له نیو راحه تی سه وز دا خۆم مه لاس دابوو و پیم وابوو به ئافره تی چیرۆک و نه زانیه که ی و میری چیرۆک و نه فامیه که ی و —

هه ناسه یه کی قوولم کیشا و به حه لقه ی زه ماوه ند له دەرگه ی شووشه ییم دا. ریک له جه رگه ی "ل" ی ته حتیل.

ئاغای ئه دیب که دەرگه ی کرده وه پشووم دایه دهر. «ئیه ون خاتون موهه ندیس؟ قه ت ئه و ده مانه ته شریفان نه ده هات؟»

دووکان گهرم و تاری بوو. ئاغای ئه دیب که ره و په نیری ده کیشا و ده ئاخۆت. «گهرمای ناوات دیبوو؟ ده لئین هی کولله کانه. دوا ی هیرشئ کولله کان هه وا گهرمتر ده بی. بیشک منداله کان دیسان خۆ له ئاوئ ده دن. خوا ده زانی هه تا شه و چه ندیان ده بنه قووتی کۆسه. فه قیرانه چ بکه ن، گهرما هیزی مرۆفک ده برئ. ئه من که هه تا ئیستا گهرمایه کی ئاوم نه دیبوو.»

له ته رازوه که ی ئاغای ئه دیب ورد ده بوومه وه که له چه ند جیوه ژهنگی گرتبوو و تابه کانی خوارو خییچ بوون. وازم نه بوو به ئاغای ئه دیب بلیم «ئه تو گهرمای له وه ی به ته وژمتریشت دیوه. منیش دیومه. ئه مشۆ و سبه ی شه و دوو سبه ی شه و مندالانی گهره کی عه ره به کان و شه جمه دئاوا و ئه و گهره کانه ی که نه ناویان ده زانم و نه قه ت ریم تیکه وتوو، خوا هه ر بوخۆی ده زانی چه ندجار خۆ ده زه ریا داوین و ئه گهر کۆسه گیانیان

نهستیڼی، دهستیڼک یا پیڼه کیان لیّ دهستیڼی و ټیڼه له نالیس ده بیسین که "دوینسیّ
حهوت کۆسه لیدراویان هیڼانه نه خوځخانه، ټیمرۆ ههشت دانه، دوڼ شهو ده دانه". و
شه من و دایکم و ئارتووش په کوو په کوومانه و به دواى بیڼه نگیه کی کورت که لامان
وايه بۆ مردن یا له دهسدانى شه نامیڼکی له ش بهس و به جیڼه، هۆشمان ده خهینه سه
مندالته کانی خوځمان که ده لښ "به رشپو چیمان هه یه؟ شپو چیمان هه یه؟ مردین له
گهرمان. بۆچی پلهی کۆلیڼر زیاد ناکهن؟"

ئاغای شه دیب گوتی «هه لئا شه که ری هه ره باشمان هیڼاره. بدهمه خزمه تتان؟»
له مالدا جگه له من کهس هه لئا شه که ری پیڅوڅ نه بوو، گوتم «تکایه دوو سیر.»
پاکهت به دهسته وه به ره و مال بوومه وه. شه قام چۆل بوو و هه وا داغ. ته نانه ت
بۆقه کانیش کپ ببوون. ده رگه ی مالته جی چوار داخرابوو.

له هه وشه که وه ژورور که وتم. له بهر ده رگه ی مال و ویتابوو. به قه راخ باغه خو لښنه کان
و دار و ده وه نه رووته کاند ا تیڼه پریم.

گوتی «فه رموو کلاریس.» ره نگی سه وزی چاوه کانی ته نیا ره نگی سه وزی ده ور و بهر
بوو. گوتم «فه رموو» و ده رگه ی مال ټیم کرده وه. «که ره م کړی. هه تا نه تها وه ته وه بیسه م
ده سه لاجه ی بنیم.» به دواى مندا خو ی گه یانده چیشته خانه. که ره و په نیر و هه لئوام
ده نیو سه لاجه نا و دهستم کرد به شوږدنی قاپه کان. له پشت سه رمه وه نه ده نگی ریڼه
رویشتن بیسرا، نه راکیشانی شه سه که مل له سه ر مووزاییک، که و ابو دانه نیشته بوو.
که و ابو هیشتا له بهر ده رگه ی چیشته خانه بوو.

لایه نی به شه دهب و نه زا که تی بیرگه م گوتی «باش نیسه، خو لقی بکه.» سه رم
وه رسووړاند. مژوولی روانین له شوینى به تالی سیاقه لئمه می سایات نوا بوو.

گوتم «دانانیشی؟»

دانیشته و دهستی پیڼکرد. هه ره له یه که م روژوه که ویولیت له مالته مه ده بیڼی هه
ده تگوت یه کیڼک ده لئ هه ره شه و ئافره ته یه که هه موو سالی به شوینى دا ویل بووه.
سه به ی شه روژ له کاتی وه ده رکه وتن له کۆمپانیا دیسان ویولیت ده بیڼی که به
هه لکه وت به ویدا تیڼه په ری. له ته ک یه کا ده چنه میلکبار قاره ده خوڼ و ده ساخوڼ.
چهنه جاریڼکی تر له ره خ زه ریا به لښنی به یه کتر ده دن.

قاپه شۆراوه كان له شوپىنى خۇياندا بوون. له هه مبهريا دانىشتبووم و گويم پيڤدهدا و قسه كانى ئارتووشم بىر دههاتهوه. «ويوليت پرسیاریکی زۆرى له من و ئيميل کرد که له کام بهشى کۆمپانیا ئيش ده کهين و چ ده کهين. هيچ بىرم بۆ ئه وه نه ده چوو ئه م بابه ته نه بۆ ئه و خاس و ده لال بن.» و ته كانى نينا. «ويوليتى به سته زمان هيشتا هر له بابه ت ته لاقه که يه وه خه فه تباره. مه غره بانه به ته نيایى له ره خ زه رياوه پياسه ده کا.» و ويوليت خۆى به منداله كانى گوتبسو «هر له م رۆژانه دا بۆ خواردنى به سته نى ده تانبه مه ميلکبار.» و له وه لامى گارنيك دا که گوتى «به لات ليڤدا، ميلکبار له کوئ پيڤده زانى؟» ته نيا هر بزه ي هاتبوييه.

ئيميل جاز بىوو. ده ستي ده قزى وهرده دا، ده گيرفانى دنا. ئه سکه ملي ده کيشا واده، ده بىرده پيش و ده ئاخۆت. «دايكم به هيچ کاريكم قايل نييه و هه ميشه پيى وايه به سه هوو ده چم. و ده زانى ئاقلم پيى ناشکى. خۆى به دريژايى ته مه نى هه موو کاريکی له رووى حيسيب و کتیب بووه. باوه رى به ئه وين نييه. به لام ژيان يانى ئه وين، و نه يه؟ بيشک ئه تو له گه ل من هاوړاي، و نه يه؟»

ماوه بي پيڤده نگ بوو و به چاوه روانيه وه ليڤم روانى.

جگه ره که م له نيئو ته په له کا دا کوژانده وه و کپ بووم. پيڤم وابوو گه ره کم نييه بزائم ميړى چيړۆكى ساردۆ چ هه لويستتيك ده گري. لام وابوو چيړۆکه كانى ساردۆم پيخۆش نييه. جگه ره يه کى ترم پيکرد.

ئيميل گوتى «نه مده زانى جگه ره ده کيشى.» ديسان له بابه ت ويوليتته وه دوا که کيژيکی چه ند بى گري و گوئه. چه نده دلۆفانه. چ بى داوايه. چه نده ئوگري شيعر و مۆسيقايه. ريک وه ک نووسراوه كانى ساردۆ ده ئاخۆت.

قيژ و هوړى مندالان که له هه وشه وه بيسرا ئيميل له جيئوه رابوو. «له گه ل دايکم ده ئاخۆى؟ نامه وى دلئى بيه شى به لام ئه گه ر رازى نه بي چاره م نييه —» مالاوايى کرد، پاشان به دردۆنگيه وه چاوى ليڤم کرد ئه و جار قۆلمى گرت و گوتى «تکا ده که م.» و رۆيى.

به رشيووم ده دايه مندالان و هه ولڤم ده دا گوئ له قسه کان بگرم. «تاقىکردنه وه ي ماتماتيک فره سانا بوو.» «دوو هه وتوو مان بۆ جه زنى کۆتايى سال ماوه.» «ئيميرۆ

مهشقی شیعری چوار وهرزمان کرد. « له شانۆ دا ئیمیلی سیئندریلایه. » «شازادهی شانۆ هاوپۆلی —»

ئارمەن بابۆلە و شەربەیی شیری راکرد و ئەسکەمەلی کیشاوه دواوه. «سبەیی تاقیکردنەوهی جوغرافیام هەیه.»

چاوی دووانەکان بە دواي ئارمەنەوه گەرا هەتا چووبە ژوورەکەیی و دەرگەیی داخست. پاشان دەنگەکانیان هینایە خوار. ئارمینه گوتی «ئارمەن دواي مهشقی شانۆ له بناگوویی هاوپۆله کەیدا که شازادهیه.» ئارسینه گوتی «بەلام بەر لەوهی شەر بکەن ئاغای بەرپۆه بەر پەیدا بوو.» پرسیم «ئیمیلی چی کرد؟» بە یەکەوه گوتیان. «پێکەنی.»

٤٢

دەمەو زەر دەپەر بوو، رۆژ هیزنیکي ئەوتۆی بە بەرەوه نەماوو. بەم پێیە شوڤرلیتە کۆنە له شه قامدا راگیرابوو و دەرگای کارپێژ بۆ میوانداری له کادیلاکی سەوز لەسەر گازەرەیی پشتی بوو. دووانەکان چە مابوونەوه سەر میزی چیشتخانە و له گۆواری مانگانەیی "لۆسابیر" ورد ببوونەوه. گۆوارەکەم راکرد. «سبەیی تاقیکردنەوه تان هەیه.» ئارمینه لووتی هەلقرچاند. «تاقیکردنەوه ئیمپۆ بوو که لییان وەرگرتین.» ئارسینه لووتی تێک نا. «هەر نەبێ هەتا لاپەرەیی ئاخر چاوی پێدا بگێرین.» گۆوارەکەم توور دایە سەر پێشخان. «بەر له خەوتن. ئیستا میژوو دەر بکەنەوه لییان بپرسەوه.» له یەکتریان روانی و بێدەنگ له چیشتخانە و دەدرکەوتن. یەک دوو هەوتوو بوو خۆیان بە هیچ شتیکیهوه ماندوو نەدەکرد. دەمگوت دەبێ لەبەر چی بێ؟ واتا مندالەکانیش هەستیان بە بێ وازی من کردوو؟

ئارتووش گوتی «ئەوانە هیندە نارایان له گەل قاوه نایە، چا دەخۆنەوه.» که تریبەکەم تەژی کردو نامە سەر ئاور و دواي نیو سەعات که شەفە چام برده ژووری دانیشتن. میوانەکان له ژێر لیپوهوه سوپاسیان کرد و ئارتووش بزەیی هاتی و دەرگەیی ژووری له پشت سەر مەوه داخست.

چومە ژووری خەو، لەسەر قەرەوێڵە راکشام و چاوم لە پانکەى ساپتیه بوو. لەگەڵ خۆم دوام، بۆچی هەر نەفامى دیتران دەبینى؟ بۆچی بە دروستى گوی نادەيه قەسەى خەلکى؟ بۆچی رەخنە لە ئالیس دەگرى؟ خۆت کە خراپتر لە هەمووانى.

رابووم بەرەو پەنجەرە چووم. دەمەو زەرەدەپەر بوو و رەنگى لقه رووتەکانى سیدر بۆر دەبینواند دەبوا خۆم بە شتییکەو خەریک کردبا کە بێر لە شتی نەکەمەو. کەشەوێکان ریک و پیک بەکم؟ حەوتووی پێشتر ریک و پیکم کردبوون. کتیب بخوینمەو؟ کتیبەکان لە ژووری دانیشتن بوون و نەمدەویست کاتى ئارتووش و میوانەکان بگرم. ئەمە ئیتر بیانوو بوو. وازی خویندەنەو کتیبم نەبوو. شتویش حازر بوو. بچمە کارپێژ. لەمیژ بوو گەرەکم بوو ئەو شتە بیکەلکانەى کە لە کارپێژ دا کەلەکەمان کردبوون توور هەلەدم.

هەر کە لە دەرگەى ماڵ و دەدرکەوتم، دەنگییکم بیست و هەستم کرد یەکیک بەنیو شمشادەکاندا چوو کارپێژ. کى بوو؟ میوانەکانى ئارتووش کە هیشتا هەر لە ژووری دانیشتن بوون و مندالەکان خەریکی دەور کردنەو بوون. دەرگای کارپێژی ئیمە و مائە ئاغای رەحیمی هەردوویان داخرابوون. گوتم نەکا هارو هاجى ئارمەن هۆی داپیتەو؟ نەکا بەلایەک بەسەر کادیلاک بیئى؟ ئەمن چا و لیکە پیم وابوو کورەکم مەزن بوو. دەرگەى کارپێژی خۆمانم کردەو.

نازانم ئەمن زۆرتر ترسام یا میترە گەنجەکەى داهااتبۆرە نیو سەندووقى دواوێ کادیلاک. قیژاندم. میترەکە کە بەستە قاقەزىکی بە باوئەشەو بوو روى تیکردم و تا هاتم دیسان بقیژینم، پیتی دە تۆزگرى ماشین هالاً و بەر بۆو و هاواری لى هەستا «ناخ!» و قاقەزەکان بە گۆرئ وەر بوون.

ئارتووش لە پشت میزى چیشتخانە دانیشتبوو. «چەند جار دەپرسى؟ گوتم ئاگام لێنەبوو. نەمدەزانى. لەخۆپایى وایان کرد،» جى شەکرىەکەى سەرمیزی دەهیناو دەبرد. هەلەدەلەرزیم و هاوارم دەکرد و هیچ گرینگیش نەبوو خەریکە هاوار دەکەم. «نەتەدەزانى؟ دۆستە ئازیزەکەت کادیلاکەکەى هەر بەتایبەتەى لە کارپێژی ئیمە رادەگرئ کە —»

«دۆستى من نییە.»

«جا هەرچى بى. دۆزمنى ئازیزت. دیارە کە دۆستت نییە. دۆست ئەمکارە لەگەڵ دۆستى ناکا. خۆی لێرە چا و قاوێ دەخواتەو و هاتەران پاتەران دەلئى و رادەسپێریتە

پاکاره کهی* بی راکه یه ندر او له کارپژده کهی نیمه هلنگری. ئه دی ته گهر به شوینیه وه بوون؟ ته گهر به مالمان وهرده بوون؟ تو که هیئنده بهردی سیاست له سینگته وه دده و لئی ددهی له خوږایی زه ماوه نندت کرد. له خوږایی مندالت بوو. ته گهر بیسه وهر بسان ته من و مندالته کان چیمان به سهر ده هات؟ جگه له خوټ بیری کهست له بهر نیبه.»

گوتم و گوتم و گوتم ئارتووش بیستی و بیستی و بیستی. ئه و جار جی شه کریه کهی له سهر میژ راکرد. هیشتا ههر هاوارم ده کرد «بی فکری، له خوټ رازی.» ئارتووش به جی شه کریه که خافلا بوو.

«له به نیاییه وه ههتا شهوئ بو تو و مندالته کان ده چه و سییمه وه که چی؟ که ههر کاریکی خوټ پیته خوشه بیکه ی. شه تره نجین بکه ی. به خه یالی خوټ کاری گه وره گه وره بکه ی. پالته وان بازی ده ریپی و مندالته کان وه گیانم بینن و دهر فته تی ئه وه م نه بی بوخوم و کهس جاریکیش نه لئ «ماندوو بووی.» و — «ده سمال قاقه زیم نایه سه رچاوم و وه هوټه هوټ که وتم. ئارتووش هه روا سه ری جی شه کره که ی هه لده گرت و دایده ناوه.

بو یه که م جار بوو ئیزنی به خوټی نه دا بوو له نیو قسه کاغدا بچیته ده ری و ههر چی له دلم دا بوو هه لمده رشت.

ههر چی گوته به گویم کردی. ژیان له گه ره کی بییریم دا کاری بوژروا کانه، باشه. ماشینی تازه مؤدیلمان بو چییه، باشه. میوانم هه یه، باشه. شه تره نجم پیخوشه، باشه. به شوین شاهینده دا چووم، باشه. هه نووکه — هه نووکه وای لیها ته وه راکه یه ندر او له مائی منه وه بلاو ده که نه وه و کاکی خانه خوئ ده لئ "ئاگام لئی نه بوو. سه ره رژیانه کردوویانه." ته گهر هیئنده نه فام بی نه زانی له مالت دا چ باسه ئه دی — «

وته که م ته واو نه کردو به دهمی ئاوه لاره ده ئارتووش رامام که سه ری جی شه کره که ی هه لده گرت و به بیده نگه ی ههر وه ک ئه وه باغچه ئاو بدا، شه کره کانی به سه ره میژ و ته سه که مل و سه ری چیشتخانه وهر کرد. پاشان سه ره که ی داناره، نایه سه ره میژ و له چیشتخانه ده ره که وت.

له پشت میزی چیشتهخانه دانیشتبوم و گیرفانی روپۆشی دووانه کاتم ده دوریه وه که دیسان لیواریان داتلیشابوو.

به دوی کیسه له گهڵ نارتووشدا، خۆم و ناشخین چەندجار چیشتهخانه مان گهسک دابوو، به لām له و ریزه دور و درێژهی میرووله کانه وه که هه موو به یانییهک له قهراخ و سووچه کاندای دهمدی دیار بوو شه کر هیشتا له هیندی شوینی هه رماوه. له و رۆژه وه له فزم ده له فزی ئارتووش نه گه رابوو و به پیچه وانه وه هه میسه له گهڵ خۆم به کیسه هاتبوم که حق به من یا نا. دووانه کان جۆلانه یان ده کرد و به دهنگی به رزه وه شیعیان ده خوینده وه:

سه گیکی که شخه مان بوو.

چه ند خه می شه و سه مان بوو

چیرهی ده رگه ئاسنیه که ی حه وشه هات. پاشان دهنگی پیکه نین و قیژه و هه رای دووانه کان.

«سوپاس سووفی.»

«سوپاس مامۆ گارنیک.»

«هه رتک سه وز. چه نده که شخه.»

«هه ر وه ک هی سووفی.»

«سوپاس . سوپاس.»

ئاوری چیشتهستی لۆبیسام کوژانده وه و چووم ده رگه م کرده وه. دووانه کان هه ر کام "هۆلاهۆپ" یکی سه وزی به دهسته وه بوو و خۆیان هه لداویشته. له بهر ده رگه گوتم «ناخری کاری خۆت کرد؟» گارنیک چاوی لیم کرد و دهستی راوه شانده و بۆ لām هات. «قسهی پیاوان یه که. گوتبوم ده یکریم ، کریم.»

له چیشتهخانه دا ساکۆ و قوتووی ده رزی و داوم له سه ر میز را کرد و نامه سه ر یه کیتک له ئه سه که مله کان. هه ر مانگه ی له یستۆکیکی تازه ده که نه مۆد. بێتوو هه موویان بکرین ، هه م ئیمه نابوت ده بین هه م مندا له کان به ده عه مه ل ده بن، تۆمه ز هه ر هیچ به دئا کار نین. قاوه ده خویه وه یا شه ربه ت؟»

گارنیک دانیشت په‌رۆیه‌کی زه‌لامی له‌گیرفانی ده‌رینا و له‌سه‌ر و ملی‌خشانند. «له‌پیشدا ئاوی سارد، دوایه‌قاوه و ئینجا شه‌ریه‌ت. منداڵ هه‌ر ئه‌و چه‌ند ساڵه‌ وردن و له‌یستۆکیان خوشده‌وئ. چاوه‌له‌سه‌ریه‌که‌ دانیی بالاییان کردووه و وه‌ک ئیتمه‌ چاره‌په‌ش بوونه. تا ئیستا که‌سێش به‌م خه‌رجانه‌ نابووت نه‌بووه. ئارتووش له‌کوێیه‌؟» شووشه‌ی ئاوم له‌سه‌لاجه‌ ده‌رینا و شه‌ریه‌ش له‌قه‌فه‌زه‌که‌دا. ئاوم ده‌شه‌ریه‌کرد و نامه‌سه‌ر می‌ز و قاوه‌جۆشم راکرد. قاوه‌م پیاوا. «قاوه‌ی ته‌ژی له‌شه‌کر یا که‌م شه‌کر؟ نینا له‌کوێیه‌.

گارنیک یه‌کپشوو ئاوی خوارده‌وه و شه‌ریه‌ی به‌تالی نایه‌سه‌ر می‌ز. «له‌گه‌ل ویولیت چوونه‌بازار سه‌رچه‌فی نامریکایی بکرن. دیسان بلێ منداڵ مرۆف نابووت ده‌کن. ته‌ژی له‌شه‌کر، ئارتووش هیشتا نه‌زۆریاوه‌ته‌وه‌؟»

چاوم له‌قاوه‌بوو که‌هه‌لنه‌چی گوتم «ئه‌منیش ده‌بی سه‌رچه‌ف بکرم.» قاوه‌م ده‌فینجانه‌کان کرد و له‌پشت می‌ز دانیستم. «گاتا ئیوه‌که‌م؟» فینجانی قاوه‌ی کیشایه‌لای خۆی. «کیشه‌تان بووه‌؟»

ده‌نگی منداڵان له‌حه‌وشه‌ده‌هات. «چل و پینج، چل و شه‌ش، چل و هه‌وت —» گارنیک قومیکای قاوه‌فرکرد و گوتی «چۆم زانی، ها؟» چاوی لیم کرد و پیکه‌نی. «یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که‌سه‌د جار قاوه‌ت بۆ دروست کردووم و ده‌زانی قاوه‌ی ته‌ژی له‌شه‌کر پینخۆشه‌. دووه‌م ئه‌وه‌که‌ دیسان پرسیم ئارتووش له‌کوێیه‌قسه‌ی دیکه‌ت کیشایه‌نیو قسان. چ بووه‌؟»

بیرم له‌وه‌کرده‌وه‌مه‌به‌سته‌که‌باس بکه‌م؟ نه‌یکه‌م؟ گوتم «له‌ده‌ست سیاسه‌ت کاریه‌کانی ئارتووش وه‌ره‌زم.» ده‌نگی سووفی له‌حه‌وشه‌وه‌هات، «هه‌رکه‌سه‌دجار سووراندی بردوویه‌ته‌وه‌.»

گارنیک ماوه‌یی چاوی تی‌پریم. پاشان فینجانی چه‌ندجار به‌سه‌ر می‌زه‌که‌دا هیئا و برد. ئه‌وجار له‌په‌نجه‌ره‌وه‌روانیه‌ده‌ره‌وه‌. «باشه‌، هه‌رکه‌سه‌باوه‌رپیککی هه‌یه‌.» ئارتووش زۆرجار گوتبووی «دانشاکه‌کان به‌ر له‌سه‌ری دم‌ی خۆیان به‌ه‌لاوه‌هیچ جییه‌کی تر نابینن.» گارنیک هه‌موو جارێ گوتبووی «سه‌ری ده‌می خۆمان فه‌رزتر له‌دوور ده‌وره‌کان نییه‌؟»

رابووم و چيشتى لؤبياكەم لىنكدا. «مەسەلەى باوەر نىيە. مەسەلەى لە خو رازى بوونە. ئىمەى ئافرەت ھەر لە بەيانىيەو دەبى بچەوسىيەنەو ھەتا ھەموو شتى بۆ پياوان حازر و ئامادە بىڭ كە بە خەيالى خۆتان دنيايەكى باشتر دروست بگەن. نە ئىمەتان مەبەستە، نە مندال.»

پىم وابى پىنج خولەكىك "ئىمەى ئافرەت" و "ئىو پياوان"م كرد و گارنىك كپ گوئى پىدام. ئىرادى كارەكە لەو دەبوو كە وتەكائم تەنانەت لای خوشم نابەجى بەرچاو دەھات. شتىكەم جى خستىبوو. دلئىابووم لە جىيەكەو ھەق بە منەو بەم ئىيە نەمدەزانى چۆن بلىم كە وەبەر چاو نەيە نىقە و نالەى ئافرەتتىكى بە پرتە و بۆلەيە كە لەگەل شوو كەى بەكىشە ھاتوو.

گارنىك رابوو و چوو لای ئاورەكە، سەرى قابىلەمەى لؤبىاي راکرد، بۆنى كرد و گوتى «بەھ بەھ سەير لؤبىايەكە لەم بىرە دام كە ئەگەر ئىمە پياوانى خۆت گوتەنى لەخۆرازى ھەول نەدەين خۆت گوتەنى دنيايەكى باشتر چىبەكەين، ئىوئى ئافرەت لەم قابىلەمەيەدا چ لىدەنئىن؟ تازە ئەگەر قابىلەمەيەك مابى.» سەرە قابىلەمە بە دەستەو ھەتتە لىم روانى. پاشان سەرى چەماندەو ھە بەزى ھاتى.

كىژەكان لە ھەوشە قىژاندىان «نەو دەو ھەشت، نەو دەو نۆ و ھىلكە ھىلك!!!» دلئىا بووم قسەى گارنىك دەبى وەلامىكى ھەبى دلئىابووم و شتىكەم بە زەين نەدەگەيى. گوتم «چىشتى لؤبىا ناخۆى؟»

۴۴

يووپ گوتى «ھىوادارم ئەتۆش وەك من و ئالىس ئەم ھەلئۆيستەت بە كەيفى بى. نامەيەكەم لە داىكەم و پوورم رىكردە ھۆلەندا، ئەوانىش خوئشجال و رازىن. ئەگەر تۆش رازى و كەيف خوئش بى، من و ئالىسىش كەيف خوئش.» ئارتووش گرىي بۆين باخەكەى شل كرددەو و لە ئىو راحەتتەكەدا ئەو تەنىشت ئەو تەنىشتى كرد.

ئالىس رۆزى پىشتەر گوتىبووى «بە ئارتووش بلى بۆين باخ لى بدا. خوئشت جلى بەرئووجى لەبەر بگە. لىوئىشت سوور بگە. مندالەكان رىكە لای نىنا يا چووزائىم — بە

کورتی دەس بزێوی نەکەن.» تەنانەت هەر بۆی نەچووم بۆچی. بۆنەیی بە روالەت خوازیبێنی بۆ لە مائە خۆی ناگرێ؟

بۆ ئەوەی کاریکەم کردبێ، هەستام شیرینیم گێپرا. یووپ لەو نان خامەبیانەیی راگرد کە ئالیس کرپیووی و دەستی لەو شیرینیانە نەدا کە من دروستم کردبوو. گوتی «نان خامەم زۆر پێخۆشە. شات شات لاو*» و چاوی لە ئالیس کرد و بزەیی هاتی. ئالیس پێکەنی و رووی لە من کرد. «ئەو خەریکە ئەرمەنی فیڕ دەکەم.» پاشان قاپی شیرینی خۆمائی وەلانا. «هەر نان خامەیی پێخۆشە.» و سەری خوار کردەو و لە یووپ راما. دایکەم گوتی «شات شات میۆرسی*» و بە پێکەنینیکی کە هەر دەتگوت بە دەم و چاوی وەنووساوە لە مەودای فرە کورتی نیتوان یووپ و ئالیس راما و سەری بادا.

ئارمەن لە ژووری خۆی بوو و دووانەکان چووبوون سواری دووچەر خەبن. پوولم پێدان لە "دیری" نان بکرن و «هەرچی گەرەکتان بوو» لە ئوستوور. چاویان روون بوو. یووپ تەززی ئاوی گەرمی مائە خۆیان لە هۆلەندای بە وردی بۆ ئارتووش شی کردەو و ئارتووش بە سەرئەو گۆیی پێدەدا. نەمزانی دەبیوست کاتیکی دیاری بکەن یا هەر بەراستی مەبەستە کە بۆی سەرنج راکێش بوو.

ئالیس بە دەم روانین لە ساپیتە گوتی «بیستوو مە ئیمیل و ویولیت زەماوەند دەکەن.» لەو دەمەو زەماوەندی لەگەڵ یووپ یەقین ببوو لە کاتی ئاخۆتن دا چاوی لە چاوم نەدەکرد یا — ئەگەرچی بەژنی لەمن کورت تر بوو — بە چەشنی دەئاخۆت کە هەر دەتگوت لە سەرەو را چاوم لێدەکا. «ویولیتی بەستەزمان، بەو خەسوو نابه جییەو وە بیسک لای وایە هەرکە زەماوەندیان کرد خاتوونی کورتە بالا هەر زوووەکی جەواهیتراتە کە لە پێشدا دەنی.»

دایکەم لە چینی میزی شیو دا یارمەتی دام و لە هاتووچۆی نیتوان فراوین خۆری و چێشتخانە دا بێ نیووبر ئاخۆت.

«ئاواتم بوو ئالیس لە کلێسای ئاباداندا زەماوەند بکا. دەبەر خاچی میجرابی مریەم. تا ئیستا هەرچی نەزر و نیازم بوو پێیداوم. بە سلامەت لە خۆبوونەو کانی تۆ. زوو چا بوونەو دەستە شکاوە کە ئارمەن، برینگەری ئالووی دووانەکان. ئەمەش دوامینیان. دیسان سێ خەروار سالادت دروست کرد؟ ئیمە خۆ سالادخۆرمان نییە. هەرچەند کاریکی باشت کرد، چێشتی ئەم رۆژانەیی ئالیس بۆتە سالاد و هیچی تر.

دوانه كان و نارمەن لەسەر مێژی چێشتخانە دا كایەي مار و پیللەیان دەکرد.
«چوار هات.»

«نەخپەر، سێ بوو.»

«چوار بوو. وەنیه ئارسینه؟»

«چوار بوو. ئارمەن تەشقلەي مەكە.»

«یەك — دوو — سێ — چوار. وژژ چوومه سەری. ئارسینه نۆرەي تۆیه.»

دایكەم ساسی بە سالاد داكرد. «هیچ پێم خۆش نییه یووپ پێی وابی لەو خەسوانەم
كە خۆ دە هەر كاریك هەلئەقوتینن. ئەگەریش چوونە هۆلەندا و ویستیان لەوی
زەماوەند بکەن، با بیكەن. كلیسا لەگەڵ كلیسا جیاوازی نییه.»

ئارمینه گوتی «نانی باسی كلیسای كرد بیرم كەوتەوه. ئیمپرۆ یەكی لە پۆلە
شەشەمیەكان قەسەیه كی خۆشی گیراوه. بیگیپرینهوه ئارسینه؟»

ئارسینه گوتی «بیگیپرینهوه.» پاشان ئارمەنی ئاگادار كردهوه كە «شوینی
مۆرەكەت لەو مائە دایه. سەرەوهي ئەم ماره زله. دیسان تەشقلەي نەكەي. ئارمینه
بلی. دایه، نانی، گۆی بگرن.» و بە نۆیه دەستیان دایه گیرانەوه.

«مندالێکی بەدفعەر* زوو زوو دەچوو لە دەرگەي كلیسای دەدا.»

«هەتا قەشە دەرگەي دەكردهوه رایدهكرد.»

«جاریکیان قەشە لە پشت دەرگە خۆی شاردهوه.»

«هەر كە مندالەكە لە دەرگەیدا،»

«قەشە یەكجی دەرگەي كردهوه.»

«مندالە بەدفعەرەكە حەول بوو و گوتی —»

«زۆر ببوو، عیسا لە مائە؟»

دوانه كان خۆیان هێندە پێكەنین لەخۆ بوونەوه. ئارمەن گوتی «دوو پاتە بوو.» و
دایكەم هەولیدا پێنەكەنی. «مروڤ گالته بە حەزەرەتي عیسا و كلیسا نادا گوناخه.»
بە مندالەكانم گوت بارووبارخانەي كایه كۆ بكەنەوه و قابله مەي پالوم نایه سەرمیژ،
دایكەم دەستی كرد بە پشكینی قولینەي سەوزی خواردن. «خۆم بە یوویم گوت بیشك
دەبی جەژنەكە لیژە بگرن.» هیوادار بووم قولینە بگاتە سەر مێژی شیو، دایكەم بە
بیانووی سیس و ژاكاو بوون نیوهي سەوزیه كان دە سەتلی زبل نەكا. «خۆ كیژەكەم لە

سەرەرى ئەدۆزىۋەتەۋە بە بى بەرپۆۋە بردنى رېۋ رەسم بېنىپىرمە مائە شوو. دەۋرىيە كەم دەپە بېبەمە سەر مېز. مەخابن كە بىنكەر نەرم بوۋە.))
خۆرىشتى قورمە سەۋزىم لە دوو قاپ كەرد و لە ژىر لېۋەۋە گوتم «ئاليس با ھەر زەماۋەند بكا. لە نېۋ كلىسا، لە دەرەۋە كلىسا، بە ھەلپەرىن، بى ھەلپەرىن. ھەر زەماۋەند بكا.»

دايكم بە پىكە نېنەۋە روۋى تىكردم. «تىگە يىشتى يوۋپ چى گوت؟ گوتى —»
پەرىمە نېۋ قسە كەى. خۆرىشتە كان بەرە ھەتا پارنجە كە تىكەم.
دايكم دەمكىشى لەسەر پارنج راکرد جەژنىشىيان نەگرت، نەگرت پارەسە كى زۆر خەرج بىكەين بېدەين خەلك بىخوا كەچى؟ « — پارنجىكى فرە خۆشە. دەۋرىيە كە بدە خۆم تىپدەكەم، توشە كەت بوۋىە.

دەۋرىم ۋە دەستىدا. پاللم ۋە پىشخان دا و شەربەتى ۋە مېتۆركە بۆخۆم دەروست كەردبوو خواردەۋە. شەكەت بوۋم بىانۋو بوو. ئەۋ پارنجەى دايكم پىيى ۋابوو ھەر ئەرمە نېە كانى جولفا دەزانن لىي بىنن و ھەموو سالى رايدهسپارد لە ئىسقىھان بىننن، خۆى دەروستى كەردبوو و گەرەكى بوو خۆى تىپىكا نەۋەكوو من خراى بىكەم.

سەھۆلى* شەربەت تاۋبۆۋە و شەربەتە كە شىلەۋتىن بىۋو و ۋازى ئەۋەم نەبوو سەھۆل تر بىەم. پاشان بىرم كەۋتەۋە بۆ شىۋ سەھۆلمان پىۋىستە و زۆرىامەۋە لای سەلاجە.
دايكم زۆر بە وردى كوتە گۆشە كانى لەسەر پارنج رىز كەرد. «خۆيان دەزانن. ۋىستىيان جەژن بگرن، نەيان ۋىست نەيگرن. بە ئىمە چى كە خۆى تىپھەلقوتىنن.»
سەھۆلە كام كەردە نېۋ دەفرىكى بلوور. دايكم سەرەكەى راست و چۆپ كەرد و روانىە دەۋرىي پارنج. «كوا بزائم زاۋا ئازىزە كە مان پارنجى پىخۆشە يا نا؟» و قاپە كەى راکرد و بەرەۋە دەرگەچوو. «بەلام خۆزگا جەژنىان گرتبا.»

دوۋانە خۆيان بە ژوور داكرد.

« دايە.»

« دايە.»

« چاۋ چى ھىناۋە.»

« چاۋ چى ھىناۋە.»

یووپ دوو بووکلّه‌ی بۆ دووانه‌کان هیئنا‌بوو. بووکلّه‌یه‌کی کور و یه‌کی کچ، ده‌فری جه‌م‌دم را‌کرد و له‌ته‌ک دووانه و بووکلّه‌کان چووینه ژووری دانیشتن. به‌ده‌نگی‌کی به‌رز گوتم «که‌رم که‌نه سه‌ر سه‌ر می‌ژ.» به‌بۆنه‌ی هیئنانی بووکلّه‌کانه‌وه سوپاسی یوویم کرد و هیئمای دووانه‌کانم کرد سوپاسی لی‌بکه‌ن.

ئارمینه‌ چوه‌ لای یووپ. روومه‌تی برده‌ پێش و گوئی «سوپاس».

ئالیس گوئی «بلی سوپاس ئاپۆ یووپ.»

ئارمینه‌ روومه‌تی برده‌ پێش و گوئی «سوپاس ئاپۆ یووپ.»

یووپ هه‌رتکی رامووسی و ئارتووش پرسی «چ ناویکتان له‌ بووکلّه‌کان ناوه‌؟»

دووانه‌ له‌ یه‌کتر رامن. پاشان به‌ یه‌که‌وه‌ گوئیان «ده‌بێ بیری لی‌ بکه‌ینه‌وه‌»

ئارمن که‌ به‌ زه‌بته‌ی نوێ و بریقه‌ داره‌وه‌ وه‌ژوورکه‌وت هه‌موو ویگرا گوتمان «چه‌نده‌

که‌شخه‌یه‌!» یووپ سوور هه‌لگه‌را و ئارمن لی‌ی چوه‌ پێش و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کرد و

سوپاسی لی‌کرد و یووپ چه‌ندجار گوئی «تکایه‌، تکایه‌.»

یووپ له‌کاتی شی‌خواردن دا تاریفی پارنجی کرد و دایکم چه‌ند جار گوئی «ئانوش،

ئانوش» و ئالیس گوئی یانی «نووشی گیان، نووشی گیان.» پاشان دایکم به‌ یارمه‌تی

ئالیسه‌وه‌ راژدی کرده‌وه‌ که‌ پارنج شتیکی وه‌ک ساواری گه‌نم یا جۆیه‌ که‌ له‌پێشدا

سووری ده‌که‌نه‌وه‌ و پاشان له‌گه‌ل گوشت و رۆن و پیوازیکی زۆر و زه‌رده‌ چیه‌ وه‌ک پلاو

دیمی ده‌که‌ن و له‌کاتی دی‌مکردندا ده‌بێ زوو زوو لی‌کی بدن هه‌تا بنکێ نه‌گرێ. ئالیس

که‌ له‌ وه‌رگی‌رانی وته‌کانی دایکم شه‌که‌ت ببوو گوئی «باشه‌ ده‌ی، واز بینه‌! خو‌ بریار

نییه‌ سوژی کی‌به‌رکی‌ چێشت لی‌نان بدا.»

یووپ له‌کاتی مالا‌وییدا دووانه‌کانی رامووسی. ئارمینه‌ گوئی «بۆ بووکلّه‌کانیش

ناومان دیاری کرد.» ئارمینه‌ هاته‌ بن گویم و پرسی «نازناوی ئاپۆ یووپ چ بوو؟ سه‌بر

بلی.» گوتم و رای‌کرده‌ لای ئارمینه‌ و سرته‌یه‌کی له‌بن گوئی دا کرد.

ئارمینه‌ بووکلّه‌ نی‌رینه‌که‌ی له‌ پێش ئیمه‌ راگرت. «ئاغای یووپ هانسی‌ن.» قاقای

ئالیس وه‌سه‌ر پێکه‌ینه‌که‌ی ئیمه‌ که‌وت.

یووپ ده‌ستی درێژ کرد، له‌بری ته‌وقه‌ کردن چوومه‌ پێش و له‌ باوه‌شم گرت و

هه‌ردوو کولمه‌م رامووسی و پی‌رۆزباییم لی‌کرد. ئارتووش و دایکم بێشک پێیان سه‌یر بوو

و نالیس؟ خوا دەزانى چۆنى بىر دەكردهوه و ھەر ھىچ بۆم گرىنگ نەبوو چى بىر دەكردهوه. ھەر بۆخۆم دەزمانى چەندە قەرزدارى يووپ ھانسىنم.

ئەو شەوھ چىرۆكى كىيۆنك بۆ دووانەكان گىرپايەوھە كە چونكە كارى چەوتى كىردوھە خەون دەبىنى كە بۆتە بۆق و زۆر دەترسى و بەيانى كە لەخەو را دەبى دەبىنى بۆق نىبە و كەيف خۆش دەبى و لىدەپرئ ئىتر كارى چەوت نەكا.

ئارمىنە باوئىشكى ھاتى «چىرۆكىكى سەير بوو.»

ئارسىنە گوتى «بەلام برئ زمان لوس بوو. وەنىبە ئارمىنە؟»

ئارمىنە خەوى لىكەوتىبوو.

لەتەك ئارسىنەوھ «سى دانە سىو لە ئاسمانەوھ كەوتە خوار» وەھمان خويىندەوھە. چراى ژوورم كوژاندەوھ ھاتمەدەر و لە دالاندا بە خۆم گوت «ھەق بە ئارسىنەيە. چىرۆكىكى بىتام بوو.» و چومە ژوورى دانىشتن.

بە دواى رۆيشتنى ميوانەكان، ئارتووش دەستى بە سكى داھىئاپوو و پىكەنىبوو. «ھىندەم پارنج خواردوھە وەختە بتەقم. چوم بچەوم.» و چوو بووھە ژوورى خەو.

لەھەمبەر تەلەويزىونى كوژاوه دانىشتم و پىيەكام راکىشايە سەر مېزى پىش راحەتى. دەستم چوھ لای سەرم و خەرىكى لوولە كردنى قژم بووم. ھالم خاس بوو و خەوم نەدەھات. بۆ؟ چونكە ھەموو قاپەكام شورىدبوو و ژوورى دانىشتنم خاوين كىردبوھە و داىكم گوتەنى مال ببوويە دەستە گول؟ يا چونكە ئالىس ئاخىرەكەى خەرىك بوو زەماوھندى دەكرد و بە پىچەوانەى بۆچوونە سەرەتايىيەكەى من و داىكم، مېرىكى باش و دلۇقان دەھاتە بەرچاؤ؟ يا رەنگبى لەمەر دوئىنى كە ئارتووش لە رۆژان زووتر ھاتەوھە مال، بە دوو گولدان گولە نۆكەى پەمەيى و چەرموو. ماوھى چەند چركە سات گىژو وىژ دە گولدانەكان رامام، پاشان چومە پىش و ھەركە لە باوھشى گرتم گىرام ھات.

چراى ژوورى دانىشتنم كوژاندەوھە و بە خۆم گوت رەنگە لەبەر ئەوھش بى كە چونكە ئىمىرۆ بەيانى لەخەو رابووم و دىتم بۆق نىم.

دهى به يانى بو .

نيينا له پال ته له فؤنه وه گوتى «ده بيىنى ئەم خاتوونه زيره كه چۆن بۆ خۆى هه موو كاره كانى جيبه جى كرد؟ چاو له من، كه لام وابوو هيچ نازانى و ده بى يارمه تى بدهم. ئيدى هه ر ئه وه ماوه به شي وه ي ياسايى خه سووى داها تووم ببينم. دووسبه ي كه جه ژنى كۆتايى سالى مندا له كانه . به بيرم داها ت كه پينج شه ممه ي داها توو ميوانيان بكه م. ئە تۆ و ئارتووشيش ده بى بين. ئاليس و داىكت هه تا پينج شه ممه له تاران ده گه رپينه وه ، وه نييه ؟» گوتم ده گه رپينه وه .

«ئە گه ر وايه ژماره ي سيمۆنيا م پى بده بانگيشتنيان بكه م.»

«ژماره ي پيشووى خۆت له بير نييه ؟»

«چى؟»

«ژماره ته له فؤنى جى چوار . له بيرت چۆته وه ؟»

وا توند پينكه نى كه نا عيلاج بووم ته له فؤنه كه له گويم دوور خه مه وه . «داىكت گوته نى پيم بلئ كه ره . زۆرم ئاگا له خۆم بوو كه ئيستاكه ش —» ئاخري مالا وايى كرد .

ته له فؤنه كه م دانا وه و چوومه ژوورى دانىشتن . مه كينه ي به رگ دروو له سه ر ميژى فراوين خۆرى بوو . جلى جه ژنى كۆتايى سالى دووانه كانم ده دروو . به هار هه ريرى چيره يى بوو و هاوين كه تانى سوور . بۆ پايىز تافته م كرپيوو و ده ورى قۆله كان و داوينى دامه نى زستان كه له خامى چه رموو بوو پيىستى كه رويشكم لى دروو بوو . يه كئى له خزمه كانى ئارتووش له ميژ سالى بوو كوته پيىسته كانى له ته وريزه وه هيىنا بوو ، بيرم ها ته وه له ته ك ئاليس فره پينكه ني بووين له مه ر ئه وه كه «مرۆقى تينگه يشتوو پيىست به ديارى ده باته ئابادان؟» داىكم گوتبووى «رايگه ره . به لكو به كه لك هات.»

به گو له گه نم تاجى سه رم بۆ پايىز دروست كرد . گو له گه نه كان يووما هيىنا بوونى ، ئه ويش دواى ئه وه كه زۆرم پينگوت چيم گه ره كه .

ژووری مال فینک و بیدهنگ بوو، بوی کیکی بادامی که نابوومه نیو فیپر هه موو شوینیکی ته نیبوو. گولنه گهغه کانم به چهسپ به یه کتره وه لکاند و بیری شه وه م کرده وه بوچی به نینام نه گوت شه رۆژانه له سیمۆنیانه کان بی خه بهرم؟ ده مزانی ئیمیلی چه ند رۆژیکه نه چۆته قوتا بخانه. دووانه کان که گوتیان «رهنگه نه خۆش بی ئیزمان ده دهی سه ریکی لی بدهین؟» گوتم «نا» ئارتووشیش که گوتی «ئیمیل چه ند رۆژیکه نه هاتۆته کۆمپانیا. سه ری لینادهی؟» گوتم «نا.» دووانه کان لووتیان گرژ کرد و ئارپتوش هه ر برۆی هه لته کاند و شووی لی هه لته کیشا.

گولنه ده سکرده شین و په مه ییه کانی که بریار بوو ئارمینسه له گه ل جلی به هاری له سه ری بنی له نه وارپکی پانم دروو. بوچی نه مده ویست به شوین سیمۆنیانه کاند بچم؟ رهنگی له مه ر شه وه گه ره کم نه بوو خۆ ده کار و باره کانیان هه لقتوتینم. شه گه ر چوو بام و له گه لیان تیکه وتبام ده بووایه لایه نی کامیانم گرتبا؟ دایک یا کور؟ دوو لایه نی نه واره درپژ و پانه کهم که له په موو دروست کرد بوو و سه رو به ندی زستان بوو به یه که وه لکاند و له په نجه ره وه روانیمه ده ره وه.

شه م بنه ماله سی که سیه م له چه ند رۆژ بهر له مه نادرست ده هاته بهر چاو. ده تگوت شه وان له من یا من له وان دوور که وتبوومه وه، هه ستم به وه ده کرد گشتی شه م روودا وه فیلمیک بوو که زۆر له مه وه بهر دیومه و وازی له نویوه دیتنه وه دیم نیسه. له ده ره وه بایه کی هییدی ده هات و له نیوان لق و پوی داره بیعاره کاند، په نجه ره ی ژووری دانیشتنی جی چوار دیار و نادیار ده بوو. بو سه ر و به ندی هاوین هیشتا بیریکم نه کرد بووه. شه گه ر ویستبام گولنی پیوه بلکیینم شیوه ی به هاری ده دا. جگه له گول چ شتی نیشانه ی هاوین بوو؟ چی وام به زهین نه گه یی. به خۆمم گوت «پاشان بیریکی لیده که ینه وه.» نا، دلّم نه یده ویست بچمه مالی سیمۆنیانه کان. هه روا باشتره خۆی تیینه قوتیتینم. چاوم له جله کان کرد و بیرم بو شه وه چوو بو هاوین به شمشاد تاجیک دروست بکه م.

حهوشه‌ی قوتابخاننه‌یان رازاندبووه گلۆپی چکۆلته‌ی رهنگی به داره‌کانه‌وه هه‌لئواسرابوو سه‌وزه‌وه، له بنه‌بانی هه‌وشه‌هه‌لکه‌وتیبوو، ریزی ته‌سکه‌مله‌کان له‌پیش سه‌کۆوه ده‌ستی پێده‌کرد و هه‌تا به‌ر ده‌رگه‌ درێژه‌ی بوو. ئارمه‌ن ته‌ندامی کۆری چاودێری بوو که باوک و دایک و میوانه‌کانی رێنموونی ده‌کرد و به‌رپرسی بووفه‌ش بوو.

له‌سه‌ر ته‌سکه‌مه‌ل دانیشتم و له‌گه‌ڵ ناسیاوه‌کان چاک و خۆشیم ده‌کرد که ئارپتووش ده‌ستی نایه‌ سه‌رشانم و گوتی «مانیا» و هه‌یمای کرده‌ پێپه‌له‌کانه‌کانی لای سه‌کۆی شانۆ. مانیا له‌سه‌ر پێپه‌له‌کان را ده‌ستی راده‌وه‌شانده‌ که «وه‌ره».

به‌ ئارپتووشم گوت جیگه‌که‌م راگرئ و چوومه‌ پشت شانۆ. کیه‌زه‌کانی کۆری هاوخوینی به‌ دامینه‌ی سورمه‌یی و فانیه‌ی چه‌رموو و کوره‌کان به‌ شالواری سورمه‌یی و کراسی چه‌رموو بێ نیۆبهر ده‌ناخۆتن و قیه‌زه‌ و هه‌رایان ده‌کرد و هاوار هاواری ناغای ژوورا مامۆستای مۆسیقاکه‌ لینگدا لینگدا ده‌یگوت «بێ ئی ده‌نگ!» بێفایده‌ بوو.

مانیا وه‌ک هه‌میشه‌ نیگه‌ران و له‌ جۆش و خه‌روش بوو. نه‌واری سه‌هری کیه‌زه‌ قه‌ز سووره‌که‌ی به‌ست و گوتی «هه‌لێ له‌سه‌ر جیگه‌ت راوه‌سته‌ و هه‌ینده‌ مه‌جولێوه‌ که‌ نه‌واره‌که‌ت زوو بکریته‌وه» پاشان زۆریا لای من. «ته‌تۆ به‌ ئیمیل سیمۆنیان نازانی؟» له‌ چه‌ند رۆژی رابردوو دا ئارمینه‌ و ئارسینه‌ یه‌ک بێن گوتبوویان «ئیمیلی ته‌مه‌رش نه‌هاتبووه‌ قوتابخانسه» خاتوون مانیا گوتی ته‌گه‌ر ئیمیلی سه‌به‌ی نه‌یه‌ ده‌بێ سێندریلیه‌کی تر وه‌دۆزین». یه‌کێ له‌ قوتابیانی پۆلی هه‌وته‌م بوو به‌ سێندریلا. «به‌ برۆای ئیمه‌ ئیمیلی سێندریلیه‌کی که‌شخه‌تر بوو».

گوتم «ناگاداری نیم. بیستم یه‌کێ له‌ پۆله‌ هه‌وته‌میه‌کانت له‌جیته‌ داناوه».

مانیا ده‌ستی کیه‌ژۆله‌یه‌کی که‌ په‌رده‌ی مه‌خمه‌ری لاداوو و ده‌ستی بۆ جه‌ماوه‌ر راده‌وه‌شانده‌، کیه‌شا و گوتی «هۆی کلک برۆ، کێ به‌ تۆی گوت بیه‌ ئیره‌؟ هه‌تا نۆسه‌ی به‌رنامه‌ت دێ برۆ بچۆ ژووری جل داکه‌ندن.» نفورچیکی له‌ کولمه‌ی کیه‌زه‌ داگرت و کیه‌زه‌ به‌ جلی ناوچه‌یی پرچین و رهنگا‌و رهنگ به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ لێیدا رۆیی. مانیا روانیه‌ ده‌ور و به‌ر، «ئا، سێندریلیه‌کی نویم دۆزیوه‌ته‌وه» و کیه‌ژۆکی پێشاندام که‌ به‌

دامیئینیکی سهوزی ئاودامیئینی له بهر دهم ژووری جل دا کهندن ویستابوو و خهریک بوو لیچکه کهی خوار له سهه دهنه. «که شخهیه، وهنیه؟» چاوم له کیژه که کرد که ههه له وکاته دا له من رامابوو و بزهی هاته سهه لێو.

مانیا گوتی «ئهم ههوتوو ههه ههینده قال بوو دهرفهتی ئه وهه نه بوو ته له فۆن له سیمۆنیانه کان بکهه.» پاشان به رهه رووی سیئدریلائی نوئی قیژانندی «خاتوون ژاسمهه لیچکه خوار به ستنه مان نییه. سیئدریلا بهه له چوونه کۆشکی شازاده لهه ناز و نیمنازانهی نه ده کرد.» ئه وه جار رووی له من کرد. «هه نوکه مه به ست سیئدریلا نییه. چاره رهشی ئه وشۆم شازاده یه. دایکی شازاده ههه ئیستا ته له فۆنی کرد که کوره کهی سوورپۆهی دهه کردوه. جا ئیستا نازام قوری کوئی وه سهه کهه.»

گوتم «بیگومان ناخوای دهووری شازاده به من بسپیری.» ههچ کاریک له مانیا دوور له چاوه روانی نه بوو.

دایه پیکه نهین. بی جیئ نه بوو. قه لافه تیشت خراب نییه.» ئه وه جار پیی له سهه داگرت «گوئی بگره. ئارمهه بۆ هه موو مه شقه کان دههات، به تایبهت به شی سیئدریلا و شازاده. ههیندی جار هه لهی منداله کانی راست دهه کردوه. له ئارمهه باشتر پی شک نایه. ناردم جله کانی سوورپۆه گرتوویان ههینا. له ئارمهه دی. قه لافه تیان وه کویه که ههتا بهرنامهی کۆری هاو خوینی و شیعر خویندنه وه و سه ما ته واو بی - «خهریک بوو له کات ژمییری دهستی ورد ده بووه.» «پاشانیئ خه لاتی قوتابیانی پله یه کهه پیشکهش ده کهن و — بهم پییه سه عاتیئ و چه نه چرکه مان دهرفهت هه یه. به لکو بتوانین دهووریکه تر پیدایه بیینه وه. خراب نییه، وهنیه؟»

بلیندگۆیان ده برده جهه رگی سه کو، خۆم کی شاهه دواوه ویینه کهوم «ئه گهر ئارمهه ئیزن بدا، بهرپیکه خراب نییه.»

مانیا پیکه نهی و دهستی به پشتهم داههینا. «تۆ برۆ بیدۆزه وه بینیره ئیره، ئه من رازی ده کهه.»

به نیوان ریزی ئه سه که مله کاندای که گشتیان پر بوو تییه پریم، بهم بیره وه که دووریش نییه بتوانی رازی بکا. هه ره نه که ئارمهه له که لله شقی و نه کردنی کاریکی که گهره کی نه بوو بیکا خوئی دیارده یه که بوو، مانیاش له کردنی کاریکی که گهره کی بوو

بيكا سهير و سه مه ره بوو. كه و تمه وه بير چهند سال له مه وه بهر كه قه شه ي بهد خولقي
كليسي رازي كرد بوو ده وري قه رال له شانوي سالي نويدا بگيرئ.

به شويين نارمه ندا گه رام. له ره خ بووفه دا خهريك بوو شووشه پيپسي و كاناداي
ده نايه نيو سندووقی جه مه د. گوتم بچووه پشت سه كو لای مانيا، كاتي زوريامه وه سه ر
جيگا كه م، نينا له پال ئارتووش دانيشتوو، جانتا كه ي له سه ر نه سه كه ملي به تال راکرد.
«وه ره، وهره جيگا كه م راگرتوو. ئيستا بلئ بزائم چ باسه؟» گوتم «كوا گارنيك؟» توند
گوتم «به ماوه ي چهند رۆژ چۆته مه عموريه تي نه هواز. ته له فۆني سيمونيانه كان بوچي
وه لام ناداته وه؟» چاوم له ده ور و بهر كرد. ويوليت ديار نه بوو.

نينا قولمي كيشا. «هؤشت له كوييه؟ گوتم ته له فۆنه كه يان وه لام ناداته وه. ويوليت
وه كه سه گي گولله لي دراوي ليها توه. هه رچي كردم له گه لمان نه هات. له مالدا چاوه روان
ته له فۆني ئيميله.»

نوور هاويژه كاني روو به سه كو هه لكران و نينا ناعيلاج بوو هاوړيي حه شيمه ت كپ
بي. په رده لاچوو و مانيا هاته پشت بليندگو و جه ماوه ري به خيره اتن كرد. چاوم له
مانيا بوو، گوتم نه گه ر وه لام ي ته له فۆن ناده نه وه ره نگبي هه ر به راستي كاره ساتيك
روويداي. واتا به راستي نه خؤش بوون؟ خؤزگه سه رم دابان. بوچي خويان ته له فۆنيان
نه كرد؟

به خيره اتن ته واو بوو و گشتمان چه پله مان لي دا. وازگيئن هايراپتيان هاته پشت
بليندگو و نوتقي كرد و راپوړتي سالانه ي قوتابخانه ي راگه يانسد. بو ده با ته له فۆنيان
كردبا؟ كۆري هاوخيوني سرروديان خوينده وه. له و سررودانه ي كه هه موو سالي
ده خويندرا نه وه. كي تو به رزه كاني نيشتمانم، مال ئاوا قوتابخانه ي ئازيزم و به شيكي
كورت له ئوپپراي ئانووش. له نه فامي خؤم دلنه ند بووم يا له ئيميل و داكي؟ ئارمينه
و ئارسينه بوونه به هار و پايز و هاوين و زستان و شيعره كه يان بي هه له خوينده وه،
وه بيرم هاته وه به وي نه گري جه ژم نه گوت وي نه بگرئ. بو ده بي له ئيميل دلنه ند بم؟ يا
له داكي؟ كورپژگه يه كه له كاتي هاتني بو پشت بليندگو، لاقى ده سيم نه نگوت و
هي نه ده ي نه مابوو بكه وي ته خوار و له پيشدا هه موومان به په رۆش بووين و پاشان كه كورپه
له سه ر سه كو به ره ورووي دايك و باوكي هاواري كرد «خه تا له من نه بوو.» پيئكه نين و
شيعره كه ي كه ته واو بوو زۆرتر له هه مووان چه پله مان بو لي دا.

چارتيگه سهعاتيگه تهرخاني پشوو دان كرا و نينا ديسان دهستي پيكرد. «ههق به ويوليت بوو. هه موو ئاوره كان هم خاتوونه كورته بالايه هه ليگرساندووه. ئيره يي به كه شخه يي ويوليت، به گه نج بووني، به وه كه ئيميل شه وينداری بووه ده با. به بروای تو ئيستا چ بكهين؟ تو ده بي هاريكاري بكه ي. ده بي له تهك دا يكي بدويي. ده بي —»

گه ره كم بوو هاوار بكه م «ليمگه رئي!» ئارتووش قولي گرم «وهره كارم پيته.»

به ره و بو فيه چووم. ئارتووش شتي ئاوه كي له و كيژه ي كه قولي به ندي سووري چاو ده يري به باسكيه وه بوو كر ي و پييدام. شته ئاوه كيه شيرينه كه شه هوه ني كردمه وه.

كيژه كه گوتي «سلاو خاتوون نايوازيان. نارمه نتان به جلي شازاده وه بي ني؟»

چاوم ليكرد بېرم هاته وه كه چهند جار له تهك ئارسيينه و نارمينه هاتبووه مالممان.

نارمن ناوي نابوو رووبينا ي خرپن. بزهم هاتي. «خاس، رووبينا؟»

چاوه كان ي ليك ناو گوتي «ههروهك شازاده ي راسته قينه ي لي هاتووه.» پاشان چاوه كان ي هه ليئا. پيلا كه كان ي چه ندجار ليگدا و چووه لاي مي ريكي كه سي جار گوتبووي «تكايه، دوو دانه بابوله ي كالباس.»

زوريامه لاي ئارتووش. «چكارت پيم بوو؟»

له گه ل به كيك له ماموستاكان ته و قه ي كرد و چاك و خوشي كرد و پاشان گوتي «هيچ. مه به ستم بوو له چنگ نينا رزگار ت بكه م.»

وازيگين هايراپتيان خه لاتي قوتابياني هه لكه وته ي پيشكه ش كرد. ئارمينه و ئارسيينه هه رتك خه لتيان وه رگرت و رايانكرده لاي ئيمه. ئارسيينه له پال من دانيشت و ئارمينه له پال ئارتووش و خه لاته كانيان كه كتيب بوو پيشانياندا. كتيبي ئارمينه وه رگي راوي هه رمه ني سه فهره كان ي گاليويير بوو و هي ئارسيينه وه رگي راوي لورد فونتي لروي بچوك. نينا له نيو سه كه مل دا ده جوولايه وه و ده ويوست باخوي و ده رفته ي نه ده بوو. چراكاني هه وشه كوژانه وه، په رده لادرا و شانوي سيندريلا دهستي پيكرد.

نارمن و كيژيكي كه ديسووم و مانبا نيوه كه ي پيگوتبووم و له بېرم نه مابوو، ده وري شازاده و سيندريلايان به راده يي به باشي گيپرا كه هه موو سي جار چه پله يان لي داو تريقانه وه. نارمن به شالواري كي شداري ره ش و سوخمه ي ساز و به رگ لي درواو له سه ر شانو دا واده ات و ده چوو كه هه ر ده تگوت له كو شكيكي راسه قينه دا پياسه ده كا و

کاتی له هه مبهه سینهدریلا سه ری دانواند و به یه که وه سه مایان کرد گوتم «تهوانه له کوئی فیتر بوونه؟» بیرم هاته وه شه هه ره شه و "منداله چکوله که یه"؟ به خوم ده گوت «ثم گشته ساله که ی تیپه ری؟»

شوقرلیت که به یه که م سلف هه لیبو نارمه ن و دووانه کان گوتیان «هه ره بژی شیوی گیان.» و نارتوش گوتی «ئیستا له یانه دا شیو ده خوین و سه رکه وتویی کیژده کان و هونه ریپشه بونی کوره که مان جه ژن ده گرین.» منال گوتیان «ئی گیان گیان.» له ته کیاندا پیکه نیم و له بیرم چو به لیتیم به نینا داوه هه رکه که یه وه مال به شوین سیمونیانه کاندا بچم.

دووانه کان هه ره له قوتابخانه وه هه تا یانه ی گولستان هه ره باسی جه ژن و کاره ساته کانی نیو ژوری جل دا که نندن و پشت شانویان کرد. هه رکه باسی کایه ی براکه یان کرد نارمه ن گوتی «کاریکی هیئنده دژواریش نه بو.»

که یشتیمی و له ده رکه ی یانه وه ژورور ده که وتین که نارمینه روی ده من کرد. «به کاکی وینه گرت گوت وینه ی زور بگری؟»

به نارپه حه تیه وه به شوین وه لامه وه بووم که نارتوش گوتی «ته من گوتم.» و دهس له ناو دهستی دووانه که له و لاو له و لا هه لبه ز دابه زیان بو و به ره و ته لاری چیشت خوری روی. چند ساتی وه ستام و له پشته وه را سه یرم کرد.

ته لاری چیشت خوری خه لکیکی زوری تیدانه بو. له پشت میژ دانیشتبووین و ریزی چیشتمان ده خوینده وه که ده نگیکی نزم گوتی «شه وباش.» پایونی خاتون نوروللایی شینی که م ره نگ بو به گولی وردی قاوه ییه وه.

نارتوش هه ستاوه و ته سه که ملی خولق کرد و خاتون نوروللایی گوتی «ناپه هوئی ده ردیسه ریتان؟ دیتم هاتن، گوتم سلاویکتان لی بکه م. خه ریک بووم له گهل ناغای سعاده ت به رنامه ی نوتقی هه یینی داها تووم ری که ده خست.» دهستی به سه ری دووانه کاندا هیئا و به نارمه ن پیکه نی. پیم وایی نارتوش له روی شه ده به وه بابه تی نوتقه که ی پرسی. خاتون نوروللایی گوتی "میژروی مافی ژن" و چاوی له من کرد. بی شک ده رفه تتان نییه، ده نا فره پیخوشحال ده بوین به اتبانه.» دیسان دهستی به سه ری دووانه کاندا هیئاو مالاوایی کردو روی.

که داوای چیشتمان کرد نارمینه گوتی «دایه، مافی ژن یانی چی؟» نارسینه دوپاتی کردهوه. «مافی ژن یانی چی؟» ریزی چیشتم دایهوه خزمه تکار و گوتم «نه گهر گهوره بوون تیده گهن.»

چاوم له خاتوون نوروللایی بوو که له بهر ده رگه ی ته لاری کۆبوونه وه له گه ل ناغای سعادهت ده تاخوت. بیرم هاته وه فانیله وه دامینی منیش له پارچه ی جلی خاتوون نوروللاییه. ئارتووش شتیکی گوت و منال پیکنه نین. ئارمه ن گوتی «دایه بیستت؟» گوتم «ئیستا ده گهریمه وه.» و له جیوه رابووم.

خاتوون نوروللایی ههروه ک چاوه نوآرم بی سهر له نوئ بینینه وه ی منی لا سهیر نه بووه. کاتی پرسیم بۆ شه نجومه نه که یان چ کاریکم له دهس دی، تیم راما، بزده ی هاتی و گوتی «فره کار، ههینی له ته ک یه کتر داخوین.» گوتم «ههینی له ته ک یه ک داخوین» و زۆریامه وه لای میتر.

له بهر ده رگه ی مال که له ماشین دابه زین من و دووانه کان چاومان بریه شه وه ره شه قام. ئارتووش شوقرلیتی ده کارپژ کرد و ئارمه ن جله کانی زستان و هاوین و پایز و به هاری له سندووقی پشته وه ده ریئا. ده رگه ئاسنیه که ی هه وشه ی جی چوار له سه ر پشته ی بوو.

نارمینه سه بریکی گوتی «دایه سبه ی سه بریکی ئیمیلی بدهین؟»
نارمینه به پارانه وه گوتی «تۆ خوا ئیزمان بده سه ری بدهین.»
قزی لولی هه ردوویانم لاوانده وه. «بیگومان سبه ی سه ریده دهین.»

٤٧

کاتی له خه و رابووم رۆژ له نه یئوکی میزی ئارایشتی دابوو. بیرم که وته وه ئارتووش که ویستبووی برۆا له بن گویم دا گوتبووی «بنوو. خو منال ناچنه قوتابخانه.» دهسته کانم له پشت سه رمه وه قولاپ کرد و ده کایه ی رووناک و نسئ له نه ینووک دا رامام. دهنگی جیکه جیکی پاساری یان له هه وشه ده هات. به دهنگی بهرز گوتم «تیمرۆ درهنگتر له ئیوه رابووم.» و له گه ل خویم پیکنه نیم.

به هۆی جیکه جیکی پاساری یان بوو یا کایه‌ی رووناکی له نهینووک دا یا فیتسک بوونی ژووری خه‌و بوو که که‌یفم ساز بوو.» هه‌رچی بوو خاس بوو. حاله‌م خاس بوو. مه‌لافه‌م وه‌لانا و رابووم.

دۆلابم کرده‌وه. چاوم به‌و جلانه‌ دا گێپرا که که‌لینک جار له ماله‌وه له‌به‌رم ده‌کردن. شه‌وجار روانیمه شه‌و جلانه‌ی که که‌متر له‌به‌رم ده‌کردن. جلیکی رکیفی گولدارم ده‌رینا که چه‌ند جار زیاتر له‌به‌رم نه‌کردبوو، چونکه دایکم و ئالیس گوتبوویان «سه‌ر و سنگی زیاد کریاوه‌یه.» سه‌رم له‌به‌ر ئاوینه‌ دایه‌نا و هه‌رتک ده‌ستم له‌یه‌کتر سوو. پیستم وشک نه‌بوو.

به‌ره‌و چیشته‌خانه رۆیم و دێرێکی شانۆی سیندریلام به‌ ده‌نگێکی به‌رز گوتسه‌وه که ئارمه‌ن دۆی شه‌و به‌ جوولانه‌وه‌ی سه‌رو ده‌ست به‌ رێوه‌ی بردبوو: «شه‌م که‌شخه‌ به‌ نازه‌کییه‌ دێ؟ شه‌، کیژه‌ خه‌یاله‌کانی من.» به‌رز پیکه‌نیم و سه‌رێکم له‌ ژووری دووانه‌کاندا قه‌ره‌ویله‌کان که‌سیان له‌سه‌ر نه‌بوو. سه‌رم به‌ ژووری ئارمه‌ن دا‌کرد. قه‌ره‌ویله‌ به‌تال بوو. میزی چیشته‌خانه سه‌ی شه‌ربه‌ی نیوه‌ به‌تالی شه‌ری له‌سه‌ر بوو. شه‌ربه‌کانم کۆ کرده‌وه و شه‌وه‌ ده‌مکوت ده‌بی له‌ کوئی بن که هه‌رسیکیان وه‌ژوور که‌وتن.

ئارمینه‌ گوتی «جی چوار که‌سی لی نییه‌.»

ئارمینه‌ گوتی «نه‌ ئیمیلی له‌ ماله‌، نه‌ باوکی، نه‌ دایه‌ گه‌وره‌.»

ئارمه‌ن گوتی «پیم وابی باریان کردوه‌.»

یه‌کیک له‌ شه‌ربه‌کان له‌ ده‌ستم به‌ر بۆوه سه‌ر موزاییک.

دووانه‌کان قیژاندیان «شه‌ی!» و کشانه‌ دواوه‌.

ئارمه‌ن هاته‌ پێش «خۆ چیت لینه‌هات؟»

گوتم «شه‌من چیم لینه‌هات. ئیوه‌ ئاگاداری خۆتان بن.» گیسک و خاکه‌ندازم له‌

سووچی چیشته‌خانه ده‌سدایه‌، بۆ کوئی چوون؟ بۆ چوون؟ که‌ی چوون؟ دووانه‌کان به‌ نۆره‌ ده‌ئاخۆتن.

بی‌شک ئیمیلی زۆر نه‌ساغ بووه‌، بردوویانه‌ته‌ نه‌خۆشخانه‌ی تاران.»

«شه‌دی کوا شه‌ره‌ و بره‌کان؟»

«به‌لکو دایه‌ گه‌وره‌ نه‌ساغ بووبی.»

«شه‌دی شه‌ره‌ و بره‌کان کوا؟»

ببڙگومان دوڙينئى كه ئيمه چووينه ته جهڙن باريان كردووه.»
 نارمنن دوو كوته شووشهئى له عهردى راكرد و هاويش تيه سه تلى زبل و به
 دووانه كانى گوت «چه نده دهاخون. ههتا بريندار نه بوونه هه پڙنه دهري.»
 ئارتووش ئيواره كه هاته وه هه ر ئه وه ندهئى ده زانى كه ئيميل ده ستى له كار
 كيشاوه ته وه. بوچى ده ستى له كار كيشاوه ته وه يا چۆته كوئى كه س نه يده زانى.
 شيومان ده خوارد كه ته له فون زهنگى ليڊا. نارمنن ده رپه رى. «ئه من هه ليده گرم.»
 دووانه كان له يه كترين روانى و به بئى دهنگى پيڙكه نين و كاتئى پرسيم «ديسان چ باسه؟»
 به پيڊا گريه وه به يه كه وه گوتيان «هيچ.»

نارمنن زورپاوه چيشخانه و به منى گوت «پوره نينا.»
 دهنگى نينا به پيڙه وانهى هه ميشه شاد و زهنگدار نه بوو «ديتت قورى كوڙيم
 وه سه رى بوو؟ كورپه تيوه بئى ئاگادارى ليڊا وه رويوه و ويوليتت سه ر له به يانسه وه وه ك
 شيتان له مالدئا دئ و دهچئ و ده گريه و جويين به زهوى و زه مان ده دا. شوكر كه گارنيك
 ههتا دووسهئى له ماله وه نيهه. به لام كه گه پراوه چئ؟ ئه گه ر ئه م كيژه به لايه كى به
 سه رخوئى هينا وه لامى داىكى چ بدهينه وه؟ تيمام چ غه له تيه كى بكه م.»
 هه ولئم دا ئه هوه نئى بكه مه وه و پرسيم «ئيسستا هه ر به راستى مه به سه ته كه به م راده يه
 وه راست گه پراوه؟» و زوه كى له پرسياره كه م به ژيوان بوومه وه. ئه گه ر مه به سه ته كه
 هينده راستى نه بووايه خاتوون سيمونيان مال و ژيانى تيك نه ده دا و نه ده رپوئى. نينا
 وته كانى ئيميل به ويوليتت و ويوليتتى به ئيميلى به وردى ده گيپراوه و ئه من بيرم له وه
 ده كردوه داىكه له به ر ئه م كورپه تا ئيسستا چهند جار ئه م شار و ئه و شارى كردوه؟
 هه موو جارئى هه ر به و راده يه له ناكاو بووه؟ نه بووه؟ كارىكى دروستى كردوه؟ كارىكى
 دروستى نه كردوه؟ ئه گه ر ئيميل له گه ل ويوليتت زه ماوه ندى كردبا رهنگبوو خراپيش
 نه بووايه، به لكو خراپيش بووايه. نه ده با خوئى تيه له قوتينئى. رهنگبئى كورپه كه ش بناسئ
 و ده بوو خوئى تيه له قوتينئى. دهنگى نينا له وه گشته ده بئى و نابييه رزگارى كردم.
 «سووفى چهند رۆژيڙيك له لاي توؤ بمينيته وه؟ عيلاجم نيهه ده بئى له تهك ويوليتت بچمه
 تاران»

گوتم دياره كه سووفى له لاسان بمينيته وه و ئه گه ر كارىكى ترم له ده س دئ پيم بلتت.
 نينا به بئى وازى مالاوايى كرد و گووشى دانا.

گوشیم که دانا ئارتووش و ئارمەن لە چیشتخانە و دەدەرکەوتن. ئارمەن گوتی «شێوی گیان دیسان نەساغە، دکتۆری دەبەینە سەری.» و لەتەك ئارتووش چوونە کارپێژی. پالۆم وەمیژی تەلەفۆندا و گوتم لە ناكاو هاتن و لەناكاو رویشتن. وەك بارانەى ئابادان كە هەتا دەهات پیت و ابوو دەباری، ئیدی نەدەباری. گوتم خۆزیا كرابا رووداوی ئیمیل و ویولیت بە گویی دایکم و ئالیس نەگاتەو. وازی رادەبرپینە كانی ئالیس و "ئەمن لە هەوڵەو دەمزانی" یە كانی دایکم نەبوو. دەنگی ئاخۆتنی دووانەكان لە چیشتخانەو دەهات.

«لەبیرتە گوتی تەماتە بە ئاغای ژۆرا دابدەین؟»

«ئا. چا بوو بە قسەمان نەکرد.»

«بەلام خۆی پێیدا دا. پاشان بە ملی پۆلە هەشتەمیەکانیدا هینا.»

«ئا. لە فراوین خۆریشدا ئەسكەملى بە ئانقەست لە ژیر رووبینا دەركیشا. پاشان

گوتی بە ئانقەست ئەم كارم نەکرد. بەلام بە ئانقەست كردی، وەنیه؟»

«ئادی. بە ئانقەست كردی، كون كردنی راحەتیش هەر كاری خۆی بوو، وەنیه؟»

«ئادی، هەر لەمەر ئارمەنەو لەتەك ئیمە بوو بە دۆست. راپۆنزیلی هەر هیچ خۆش

نەدەویست.»

«حەیف بۆ جلە سوورەكەى راپۆنزیل كە وەبەر مقەستی دا. بۆ هیشتمان؟»

«لەبەر ئەو كە گوتی جلیكی كەشخە نییە.»

«جلە چەرموو قۆل پف دراو كەى خۆشى وەبەر مقەست دا.»

«فیبری كردین لە حەوشەى قوتابخانە هاوار بكەین "مارگریتا، هەر وەك چیتا."»

«كارێكی چەوتمان كرد.»

«كارێكی چەوتمان كرد.»

مندالنه كان له تهك سووفى له ئهستىرك بوون و ئارمهن له مائه هاورپيكيه. چاوه رپيى دايكم و ئاليس بووم كه دوئ شهو له تاران گه رابوونه وه.

ته له فون زهنگى ليذا. گووشيم راكرد و له نهينووكى دالانه وه روانيمه خوم. خوم لام وابوو يا تا رادهيك گوشتن بوومه؟ چهند جار گوتم ئهلو، بهلئى و فهرموون و كهس وهلامى نه داوه. گووشيم داناو دهركم له دايكم و ئاليس كرده وه. دايكم دهم و چاومى رامووسى و ئاليس توند له باوهشى گرتم و گوتى «چهند جوان بوويه. دهلئى نه ختى گوشتن بوويه. وهنيه؟ به پيچه وانه من كز بوومه. چاوم ليكه.» و له دالاندا خوليكى ته واويدا. راستى دهگوت، له رپي بوو. نه مزانى زورتر له بهر كز بوونه كهى سهير مام يا له چاك و خوشى و ماچ و موچه گهرمه كهى.

چووينه چيشتخانه و دايكم و ئاليس بهسته "پيروك و گاتا" كانى كه له تاران كرپوويان نايانه سهر ميتر. ئاليس چه جيئى نه بوو. قاوه جوشه كهى له دهستم وهرگرت و گوتى «ئهمن دروستى دهكم.» قاوهى دروست كرد و دهستى پيكرد.

«ليبراوين ههر ليتره زه ماوهند بكهين. كارته كانى بانگيشتنم راسپاردوتته چاپخانهى دوستى ئاغاي داوه تيان. به راست، داوه تيان زورى سلاو بوته هه بوو، مرؤقيكى فره خاسه. ئه گهر رايئه سپاردا كارته كان بهم زوانه حازر نه ده بوون. كيكه كهش ههر ليتره راده سپيرينه "نگرو". جا هه ليده بزائم له تاران چيم كرپوه.»

قاوه جوشى له سهر ئاور راكرد، نايه سهر پيشخان و رووى تيكردم. دهسته كانى ليك كرده وه، سهرى لار كرده وه و بزهى هاتى. «جلى بووك.» دايكم دايه پيكنهين و ئهمن به دل پيكنهيم.

ئهوجار من بووم كه چوومه لاي خوشكم، باوهشم پيدا كرد و ماچم كرد و گوتم «زور زور پيروزه.» به يانى به دارشتنى بهرنامهى رپوره سمى زه ماوهند و نووسينى ناوى ميوانه كان تيپه رى.

سووفى و دووانه كان كه بو فراوين گه رانه وه، ئاليس باوهشى به ههر سيكيان داكرد و گوتى دهبي بسنه پيخه سوو و جلى شين و چيره بى له بهر بكه ن.

ئارمىنە گوتى «پوورئ، لەپېشدا تۆ زەماوەند دەكەى يا پوورە ويوليتت؟» و لەگەڵ ئارمىنە و سووفى بە چاوەرپوانىيەو لە ئاليس رامان. ئاليس و داىكم لەمن روانين.

بە منە منەو گوتم «زەماوەندى پوورە ويوليتت وەدوا كەوتوو، واتا —»
سووفى كارەكەى خراتر كرد. «هەر بۆيە پوورە ويوليتت دويىنى و پيىرى هەر دەگريا؟»
ئارمىنە و ئارمىنە بە دوو قۆلى گوتيان «دەگريا؟»

سووفى چاوى لەمن كرد. دلەپراوكيى گوتن و نەگوتنى بوو و ئاخىرى هەر گوتى. «هەم دەگريا، هەم دەيگوت گشتى خەتاي ئەم عەجوزەيە*»

ئارمىنە گوتى «عەجوزە يانى چى؟»

ئارمىنە گوتى «يانى كورتهبالا.»

ئاليس لە جيۆه رابوو. شيرىنى بۆ مندالان دە قاپى كرد و گوتى «واتاي عەجوزە كورتهبالا نىيە، گوتنى هيچ كاميكيشيان جوان نىيە. شيرىنى بەرن لەتەك بووكلەكان مائالمائين بكن.»

كاتى لە چيشتخانە دەچونە دەر، ئارمىنە دەستى دەملى سووفى كرد. خرابيش نەبوو. ئاخىرى زەماوەندمان هەر هەيە. جلى پيىخەسووش لەبەر دەكەين. تۆش كە لە لامان دەميىنيەو. وەنيە ئارمىنە؟»

داىكم چاوى ليم كرد. «چيە چ باسە؟» ئاليس پالى وەميىز دا.

گيپرامەو. هەر كە بيىدەنگ بووم داىكم گوتى «هەر لە رۆژى هەوەلەو نەمگوت ئەم ئافرەتە شيىتە؟ نەمگوت كورەكەشى هەر وەك خۆى شيىتە؟ درۆ دەكەم بلئى درۆ دەكەى.»
ئاليس بە بەنەكەى دەورى بەستەى گاتاو خەريك بوو. «لەخۆو بوختانى بە خەلكى مەكە. خۆ ئيمە نازانين چ قەوماو؟ هەرچى بئى پيۆندى بە ئيمەو نىيە، بەلام — ويوليتتى بەستەزمان؟»

چاوم لە ئاليس كرد، دەتگوت يەكەمجار بوو دەمدى. لەو دەمەو خۆشكم دەناسى وەك ئاو خواردنەو بوختانى بە خەلكى دەكرد و لە بابەت چكۆلەترين كاروبارى ژيانى هەمووان راي دەرەبەرى و حوكمى دەدا و ئيىستا - «بوختانى بە خەلكى مەكە؟ پيۆندى بە ئيمەو نىيە.» و «ويوليتتى بەستەزمان؟» هەستم كرد يووپم فرە خۆشەوئى.
تەلەفۆن زەنگى ليىدا و ئارمەن كە نەمزانى كەى زۆريا بۆو ژوورەكەى دەرپەريە دەرى «هەلمگرت» پاشان هەتا چيشتخانە «ئاغا هولەندييەكە لەگەڵ پوورە ئاليس.»

نالیس دەستی له ملی نارمەن کرد و کولمە ی راموسی. «یه کهم ئەوه که سلۆت قووت داوه، دووهم ئەوه که ئاغای هۆلەندی یانی چی؟ لەوه پاش دەلییی «ئاپۆ یووپ.» و بە پینکەنینهوه بەرهو دالان رۆیی. نارمەن چەند جار گوتی «ئاپۆ یووپ.» پینکەنی و دایه گەورە ی راموسی. دایکم کولمە ی نەوه که ی لاواندەوه. «خۆزیا زەماوەندی تۆشم دیبا.»

٤٩

نینا له زەماوەندی ئالیس دا یارمەتیه کی باشی دام. له خۆوه لەوه دەترسام له بابەت ویولیتتەوه بدوی. دوا ی گەرانەوه ی له تاران تەنانەت وشەیه کیش باسی ویولیتتی نەکردبوو.

شەوی بەر له زەماوەند بوو و ئارتووش و گارنیک مندالەکانیان بردبوو "ئەنیکس" ماسی بریشتە بکرن. لەتەک نینا له پشت میزی چیشتخانە دانیشتبووین و بەستە شیرنیاتی یادگاریمان بو میوانەکانی زەماوەند دروست دەکرد. شیرنیانە رەنگیە کاغان دەنیو ئەو تۆرە چوار گۆشە چکۆلانە دەکرد که دایکم گولچن کردبوون و سەری تۆرەکاغان بە بەندی ساتین گریدەدا. له سەریکی بەندەکه نووسرابوو "ئالیس و یووپ" و له سەرەکه ی تر ریگەوتی زەماوەند چاپ کرابوو.

ئالیس گوتیبوی «شەو زوو بچەوین هەتا سەبی بە دەماخ بین. ئەگەر بچەوم.» و دایکیشم یووپ گوتەنی که هەموو پاژگەلی ریورەسمی زەماوەندی پی بەریوچیی بوو بریار بوو "سوور و سەوز" بدرووی. دابی هەرمەنییەکانی جولفا بوو که له ریو رەسمی زەماوەند دا دوو ئەواری پانی ساتینی سوور و چەرموویان بەسەر شانی بووک و زاوا دادەدا و قەشە دوغای پیروزی دەخویندەوه، برازاوا شوینی نەوارەکانی چەند جار دەگۆری. ئەواری سەوز نیشانە ی بەختەوه ری و نیعمەت بوو و ئەواری سوور نیشانە ی ئەوین. ئارتووش بە بی هیچ پرتە و بۆلەیه که رازی ببوو بییتە برازاوای زەماوەندی ئالیس و یووپ.

نینا شەریه تی ئالوو بالووی دەخوارد و گۆرانیه کی زەمزەمه دەکرد.

ئاخری تا بم نەهینا. «له ویولیتت چ باس؟»

جرتییکی راهینلا و شانی هه‌لته‌کاند. به‌ندی به‌سته‌ی شیرنیاتی قایم کرد و به‌سته‌ی دانایه نیو قولینه‌یه‌کی که گولئی ده‌سکرده‌مان به‌ چوار ده‌وریه‌وه لکاندبوو. شه‌ربه‌تی له‌بن هینا و جه‌مه‌ده‌کانی ده‌ شه‌ربه‌که‌دا هه‌لسو‌راند. «هه‌تا زیندووی شت فی‌ر ده‌بی. وه‌ک هه‌میشه‌ هه‌را هه‌رام ده‌ست پی‌کردبوو و له‌ خۆ‌را به‌ په‌رۆش بووم.» شه‌ربه‌ی نایه‌ سه‌ر می‌ز و یه‌کی له‌ تو‌ره‌ چوار گۆشه‌کانی را‌کرد. «که‌ چووینه‌ تاران دوو سی‌ رۆژ فرمی‌سکی هه‌لو‌ه‌راند و فه‌غفووریه‌کانی دایکی کلۆئی شکاند هه‌تا برا‌که‌ی هاوسییی نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ی دی. سه‌ر و که‌لاره‌ی کوره‌که‌ په‌یدا بوو، ته‌هوه‌ن بۆ‌وه و ته‌یزه‌ن بوویه‌وه هه‌مان ویولیت که‌ ده‌لین به‌سته‌زمانه‌ی چ پاک و بی‌گه‌رد و بی‌تاوان. هه‌روه‌ها تی‌گرام ناره‌ده‌ خه‌وگی زانستگا. مه‌ترسی ماله‌ پووری گیان فره‌ زۆرت‌ر بوو له‌ مه‌ترسی خه‌وگه‌، یه‌کی له‌و رووبانه‌م پی‌ ده‌.»

یه‌کی له‌ رووبانه‌کانم پی‌دا و نینا گوتی «له‌بیرته‌ گوتم ویولیت که‌می شی‌وه‌ی تو‌ ده‌دا؟ دایکت گوته‌نی، پی‌م بلئی که‌ر.» و دایه‌ پی‌که‌ن.

به‌سته‌ی شیرنیاتم نایه‌ نیو قولینه‌ و گوتم «نا، پی‌م بلئی که‌ر.»

نینا رووبانه‌که‌ی له‌ ده‌وری به‌سته‌که‌ گریدا و له‌ په‌نجه‌ره‌ زیت بۆ‌وه. پی‌نه‌ده‌که‌نی. له‌و شوینه‌وه‌ که‌ دانیشتبووین گولئه‌ نۆکه‌کان به‌ جوانی نه‌ده‌بینران. گوتی «وتسه‌ی دایکم وه‌دیها‌ت. لات وابوو دوا‌ی رۆیشتنی ئالیس —»

روانیمه‌ په‌نجه‌ره‌. ته‌م چهند هه‌وتوو هه‌ولم دابوو بیر نه‌که‌مه‌وه‌ که‌ دوا‌ی رۆیشتنی

ئالیس — به‌ رووبانی به‌سته‌ی نیو ده‌ستمه‌وه‌ خه‌ریک بووم. «نازانم.»

نینا به‌سته‌ی شیرنیاتی نایه‌ نیو قولینه‌. «له‌گه‌ل دایکم نه‌ناخۆتی؟»

به‌سته‌ی شیرنیاتم نایه‌ نیو قولینه‌. «نا هیشتا.»

ته‌یزه‌ن له‌ گولئه‌ نۆکه‌کان راما. «باشه‌، ره‌نگبی دوا‌ی زه‌ماوه‌ند، ها؟»

چاوم له‌ به‌سته‌کان کرد و سه‌رم با‌دا. «دوا‌ی زه‌ماوه‌ند.»

چەند رۆژ لە زەماوەندی نالیس و یووپ و چوونیان بۆ هۆلەندا تێدەپەری.
یووپ لە کاتی بەرێکردنیاندا، لە فرودگا کۆلمەمی رامووسی و گوتی «کلاریس، بۆ
ئەو زەمەتانی کێشاوتە سوپاست دەکەم. دلنیا بە نالیس بەختەوەر دەکەم. دایکەم و
پووڕم ویستووینە نالیس بەختەوەر کەم.» رۆژی زەماوەند، مەزنتزین قولینەیی گول لە
لایەن دایکەم و پووڕی یووپ پێشکەش کرا، مێلاقەیی سوور و چەرمووی هۆلەندی،
ئارتووش گوتی «لەم کوێرە دێیەو دەم گولانەیان چۆن ناردۆتە ئابادان؟»

لەتەك نیناوە لەسەر جولانە دانیشتبووین، ئارمەن لەبەر دەرگە بە دووچەر خەکە یەو
خەریک بوو. دووانە و سووفی خۆشارکیئێیان دەکرد، سووفی گوتی «لەپێشدا کێ چاوی
بنووکیئێ؟ پێشکە بخەین.» هەرسێ لە هەمبەر یەکتەر ویستان و سووفی لە سنگی هەر
سێکیانی دا و خویندێیەو «ئان — مان — ناوارا — دوو — ئیسکاچی —»
نینا گوتی «ئاخیری نەمزانی بۆ وێنە ئەم شیعەرە لە کاتی پێشکە خستت دا
دەخویننەو یانی چی؟» پاشان هیئەیی کردە چێشتخانە. «کەوابوو لەتەك دایکەم
ئاخۆتێ. وەنێه؟» قژی چەرمووی دایکەم لە پەنجەرەیی چێشتخانەو دیار بوو. گوتم «ئا.»
کیژەکان رایانکردە لای هەوشەیی پشتهو. نینا لاقیئێکی لە جولانەدا و جوولانیدەو.
ئارتووش پرتەیی نەهات؟» روانیمە دارە ئەرخواوان یا دارە بەن یا زمانەگای سێهەم کە
سەردەمێئە بوو ناوی نەبوو. بە دواي هیئەیی کوللەکان و چوقەرەدانی سەرلەنوێ، زۆر
بە باشی رۆحی وەبەر هاتبوو و لە دارەکانی ئارمێنە و ئارمێنە زیاتر گولێ کردبوو.
بە پێی لە جولانەمدار جوولایەو. «بۆلەیی لێو نەهات هیچ خۆشی پێشینیاری کرد.»
نینا داهاتەو لەلام. «بەراستی؟»

شەوی بەر لە زەماوەند هەتا ویستبووم وتەیی دایکەم و تەنیا یەکەیی دواي رۆیشتنی
نالیس بێنمە گۆرێ، ئارتووش کە خەریکی هەلواسینی شالوارەکەیی لە دۆلاپ دابوو
گوتبووی «دایکەم لە کە یەو دەیتەلامان؟»

نینا قاقا پێکەنی. «ئەمەن کە سەردەدەریم لە کاری شوو کەیی تۆ دەرنەکرد. جارێک
ژەقنەمووت، جارێکیش بەم رادە —» دەنگی فیکەیی ماشینی گارنیک لە شەقامەو
هات. نینا گوتی «تەنیا بە رارایی و بۆلە بۆلەکانی دایکەم، خوا کۆمەکت بێ.» پاشان

قیژاندی «سووفی راکه، باوکت هات.» ویستاو بهردو باریکه ریگه که لهنگاندی. «وهی! پیتم. دهخاوهوت.» رووی ده پهنجهره چیشتخانه کرد. «خاتوون و سکانیان، مال تاوا.» شهوجار زۆریاوه لای من و سهبره کی گوتی «کهوچکیکی چای خۆری بۆله بۆل و راپایی رهنگه خراپیش نه بی، ها؟» له جۆلانه دابهزیم و وهریکه وتم و گوتم «کهوچکیکی چایخۆری یا سه د شهسکو؟»

دایکم سهری له پهنجهره کیشا ده ری. نینا بۆ کوئ؟ لی ره به. پلاوه سووردهم لی ناوه. «دوانه کان که به ئارهقهی سهرو چاویانهوه له تهک سووفی له حهوشه ی پشته وهرا هاتبوننه وه ههلبه ز دابهزیان بوو. «سووفی له لامان بمیشتته وه.» پوره نینا توخوا با سووفی لای ئیمه بمیشتته وه.»

سووفی نغاندی «پلاوه سوورم فره پیخۆشه.»

نینا ده منداله کان راما. پاشان چاوی له من کرد که گوتم «شهتۆ برۆ به شت کرینه کهت رابگه.» نینا دیسان روانیه وه منداله کان. «له دهس ئیوه مناله ورده کان. له پیبری شه وه وه له تهک یه کتر بوونه. بهس نییه؟» شهوجار به دایکمی گوت «ده بی گه لای دیاری بۆ تاران بکرم ده نا سوورده پلاوی ئیوه قسه ی له سه ر نییه.» ئیستانبولی پلاو یا شه رمه نیه کان گوته نی "سوورده پلاوی" دایکم به راستی قسه ی له سه ر نه بوو.

ههتا بهر ده رگه ئاسنیه که له تهک نینا چووم و دهستم بۆ گارنیک راوه شانده. ئارمه ن که هیشتا هه ر خه ریکی دووچه ر خه بوو، گوتم «چا نه بۆوه؟» سه ری له قانده. «دووچه ر خه ی سه رده می بووق که ی به م زوانه دروست ده بیته وه؟» گوتم «سه رده می بووق یانی سالی پاره که؟» چاوی لی کردم. «سالی پار و اتا سه رده می بووق.» و پیکه نی. قۆی به نیو چاوانیدا هاتبوه خوار.

ههتا زۆریامه حه وشه سووفی و دووانه له مال وه در که وتن. ئارمینه کتی بیکی به دهسته وه بوو. «دایه، کۆتاییه که ی ده خوینی وه؟» ئارسینه گوتی «خۆت به لی نیته دا وه بخوینی.» سووفی گوتی «پووری دوینی به لی نیته دا. ئافره ته و به لی نی.» هه رسی پیکه نین و چوار قۆلی خۆمان له جۆلانه دا جیکرده وه.

دوایین لاپه ره ی لۆرد فونیتلرۆی بچکۆله م خوینده وه و کتی بیه که م ویکنسا و سووفی

گوتی «کو ره چکۆله ی فه قیرۆ که.»

ئارسینه گوتی «بۆ فه قیرۆ که؟»

نارمینه گوتی «کۆتاییه کهی خۆش بوو.»

سووفی گوتی «ئا، به لّام سهره تاییه کانی زۆری چه ره سه هری کیشا.»

دهنگی ته له فۆن له دالانه وه هات. دووانه و سووفی چاویان ده ئارمه ن بری و هه رکه بینیان نابیسێ، ئارمینه رابوو و رایکرده لای ماڵ. سووفی گوتی «راوهسته،» به شوین ئارمینه دا رایکرد. ئارمینه له بهرگی کتیبه کهی نواری و گوتی «خۆزیا کۆتایی هه موو چه رۆکه کان به خۆشی ته و او ده بوو.»

ئارمینه له بهر ده رگه ی ماڵه وه هاواری کرد «ئارمه ن. ته له فۆن، ژاسمه ن.»

سووفی دووپاتی کرده وه «ئارمه ن، ته له فۆن. ژاسمه ن.»

ئارمه ن دوو چه رخنه کهی به رداوه و به رینگه باریکه که دا رایکرد و چوه ژوور.

زۆریامه لای ئارمینه . «ژاسمه ن؟»

ئارمینه جۆلانه ی به پێ جوولانده وه، چاوی لیم کرد و پیکه نی. «له بهرت نییه؟ سیندریلا.» پاشان کتیبه کهی را کرد. له جۆلانه دابهزی و رایکرده لای ئارمینه و سووفی که له بهر ده رگه ی ماڵ هیمایان ده کردی «وه ره.»

دهنگی دایکم له دالانه وه هات. «دیسان به پیلای قوراوی هاتنه ژوور؟»

له م به ره ی ده رگه تۆرپه که وه روانیمه قه لافه ته له رو زه رده له که ی که به قژی چه رموو و جله ره شه که ی دالانی گیسک ده دا. مانه وه ی دایکم له لامان بيشک یارمه تیه کی مه زن بوو. یارمه تیه کی مه زن بوو و به م پێیه — دایکم قالیچه که ی سه ره عه ردی دالانی هینابوو ده ره وه و ده یته کاند.

نه رمه بایه کی ده هات که بۆ ته و سه رده می ساڵ له نابادان سه یر بوو. جۆلانه م به پێ جوولانده وه. خه ریک بووم بیرم له وه ده کرده وه بۆ سه فه ری تاران چ جلگه لیک رابکه م و سه وقات چی بکرم که په پوله یه که به به رچاومدا تیپه ری. په وله یه کی خالخالی قاوه یی. تا هاتم بلیم «په پوله یه کی چه ند جوان و که شخه یه،» یه کی دیکه م دی و پاشان یه کی تر و هه ر هه وت هه شتیان چوون نیشتنه سه ر گوڵه سووره یه ک.

گوتبووی «په پوله کانیش کۆچ ده که ن.» ده ئاسمان رامام. ئاسمانیکی شین و ته نانه ت

بێ هیچ په له هه ورێک.

فەرھەنگۆك

ئاوزوونە: ئاغزوونە. سەگەك
ئەستىپك: كانى . ھەوزىكە ئاوى كانى يان كارىزى تىدا كۆدە كرېتتەوہ.
ئەسكەمل: سەندەلى
ئەنبوژەنى: مادى
بانھەلبان: بالاخانە
بېرەند: كارتىخ. مۆرەت
بېروسك: كەمى. تۆزقالتى
بېرىنگەرى: جەراھى
بېۆكە: كەمىك ، نەختى
بۇار: گىياى خراب لە ناو زىرات. دانەى بېنگانە لە ناو دانەوئىلە. وجىن
بۆىنباخ: كراوات
بۇورانەوہ: دلّ لەخۆ چوون
بەدمەقالّ ھاتن: بە كېشە ھاتن
بەرشىپۆ: بەركۆل. عەسرانە
بەزەك دان: ئارايشت . رازانەوہ. تىف تىفە دان
بەندەوار: ئاشق، ئەویندار
بېرە: جۆرە كلاۆىكە بى لىوار كە لە پارچەى ئەستورى چىدەكەن.
پاژى كردن: تويكلّ لىكردنەوہ. سىپى كردن
پاكار: بەردەست ، شاگرد، نوچە
پرتاندىن: بۆلاندىن. بۆلە بۆلّ كردن
پىشكۆژ: دوگمە
پۆشناخ: خۆش تىپ
پۆنچىك: چەشنى شىرنىيات
پەلك: سىپىدار. چنار

پیتاک: باج و خهراجی دهولت.
 پیسیر: یاخه. یهخه. بهرۆک.
 تهبهق: مهجوعمه‌ی داری
 تهلکه: ژیر جگه‌ره
 تهتهله: له‌وح. پارچه تهخته یا به‌ردی پانکه‌له بۆ له‌سه‌ر نووسین.
 ته‌پۆش: خوش پۆش
 ته‌مراندن: کوزاندنه‌وی ئاور
 تیخوپین: گورانده‌ سهر
 جاجک: بنیشت.
 جه‌خت: پیداکری. سوور بوون له‌سه‌ر کاری
 جه‌رگه: نیوه‌راست. ناوه‌ند
 جه‌مه‌د: سه‌هۆل.
 خورتی: به زۆری
 خه‌ریته: نه‌خشه.
 خیسه‌کردن: چه‌پ چه‌پ لی‌ روانین ، به‌گۆشه‌ی چاو روانین.
 خیانندن: لی‌دان
 دۆدمام: نامۆزا، کچ مام
 دۆژه: جه‌ه‌ننهم
 دۆلاب: گه‌نجه. ئیشکاف . کۆمید
 ده‌ژ: ده‌کار نه‌کراو. ده‌س لی‌نه‌دراو. بیکر
 ده‌سکه‌له: بۆتلی. شووشه‌ی ده‌م ته‌نگ
 ده‌لال: جوان و خویین شیرین
 ده‌مه‌وه‌ر: زۆر وێژ
 دین: شی‌ت
 دیوارسه: شوینی هه‌لکه‌ندراو له‌ دیوار بۆ دابه‌شینی سیمه‌کانی کاره‌با، دارکوب.
 راژه: شی کردنه‌وه. مانا لی‌دانه‌وه.
 ریچ بوونه‌وه: خو‌گرژ کردن ، مۆر بوونه‌وه.

زەخت: فشار

ژالە: لوورك ، خەر زەهره

ساپیتە: میچ، سەقف

ساكۆ: رووپووس

سەردۆ: رووپۆش.

شات شات میرسی شات شات لاو: هەرتك به واتای

زۆر زۆر سوپاس هاتووە.

شامات: دەشتی شۆرەكات. شۆرەزار

شلە: سووری كالی پنۆك پنۆك. بەلەکی سوور و سپی

شلەپەتە: شل و شەویق

شەكرۆكە فرۆشی: شیرینی فرۆشی

شینین: چەشنی رازاندنەوهی قژ. لوول دان و کرژ کردنی قژ

عەجووزە: پیریژن.

فەغفوور: چینی

فەقیانە: ئەنگۆچك. لەوهەندی ، باسك ، ئاستین، كەلانكۆچك

فۆفیل: داریکە لە رەگەزی خورما لە شوینی گەرمی وەك هیندوستان دەپۆی.

قازاخ: پاك و خاوین. زەریف. پەسند

قولینە: قەرتالە، تریان.

قەرەویلە: تەختی لەسەر نووستن.

قەرپینز: هێرە، ئەو دیواری لە سەرەوهی دەرگە و پەنجەرە وەك سابات دروستی دەكەن.

قیرات: پاژیک لە شەش پاژی مسقال

كاردۆژە: داركۆلین بە تیخە. كەندەکاری

كرۆشتن: كرۆتن. داکرۆشتن. كلوجیدن

كلاو كۆپی: كلاوی لیوار داری مائی سەفەر

كۆلیت: كۆلە. كۆختە. هیلانە مریشك

كەوگ: شینی كراوہ. ئاچغ — خۆلەكەو

كیش: قورسایى . وەزن

گاۋ گەردوون: قوربانى، سەرپرېنى ئاژەل بۆ پېشۋازى

لەپپاۋ ماقول

گوپ: بۆشايى لاشەۋىلكە، ئاوساندنى گوپ بە پف

گەردانە: ملوانكە، گەردن بەند

گەردن بەس: فوكۆل

گەردوونە: عارەبانە

گەمشۆ: گىژ، حۆل، زۆرانباز

گرېد: پلە و پاىە

لاپىتە: پېشكانى گيا كەندن. بېلچەى گيا كەندن.

لاجانگ: نىۋان رومەت و ئەستۆ

لانەواز: بەدبەخت ، بى كەس و ناز شىۋاۋ

لىتاۋ: قور و چلپاۋ

مانگى ھەنگوین: ماھى عەسەل

مژۋول: خەرىك بوون. سەرگەرمى كار

مۆرتك: دارە كۆنار. دەۋەنىكى بۆنچۆشە.

نك: لە لا. لە كەن

نووكاندن: بۆلە بۆل كەردن.

نەينوك: ئاۋىنە

وردناژن: پەيجو، كۆلەرەۋە. بە شوپىن كەر. كوئجكاۋ

ۋەردانەۋە: ھەلگەراندىنەۋەى گل، دووبارە كىتلانەۋەى زەۋى.

ھار و ھاجى: بۆز و تۆقرە نەگر. بازيگوۋش

ھۆرك بېن: گەردبېن. زەرەبېن

ھۆلا ھۆپ: چەشنىك لەيستۆكى منالانە

ھەلما: مەر مەر. تىلە. كەللا

ھەرەبان: پلەكانى سەر داپۆشراۋ بۆچۈنە سەربان. كۆماج. راپىتلە.

يۆيۆ: چەشنىك لەيستۆكى منالانە.